

การศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่พูดกรอ
งไข่นและไม่ได้ใช้จดหมายชาวแบบสื่อสารสองทาง

ปริญญาโท

ของ

กานต์ รัตนพันธุ์

6 พ.ย. 2533

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย

พฤศจิกายน 2532

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การศึกษาความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่พูดกรอ
ง
ไซ้และไม้ไค้ไซ้จกหมายชาวแบบสื่อสารสองทาง

บทคัดย่อ
ของ
กานต์ รัตนพันธุ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย

พฤศจิกายน 2532

การศึกษาค้นคว้ามีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่พูดกรองไ้จกหมาขาวแบบลือสารลือหาง กับเด็กปฐมวัยที่พูดกรองไมไ้จกหมาขาวแบบลือสารลือหาง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 64 คน ซึ่งไ้มาจาก การสุ่มอย่างง่าย แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 32 คน และกลุ่มควบคุม 32 คน กลุ่มทดลองไ้รับ ประสพการณ์ทางภาษาโดยพูดกรองไ้จกหมาขาวแบบลือสารลือหาง ในการทดลองไ้ เวลา 10 สัปดาห์ แบบแผนการทดลองเป็นแบบ Randomized Control Group Posttest-only Design

เครื่องมือไ้ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ไ้แก่ แบบทดสอบความสามารถทางภาษา จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 วิเคราะห์ข้อมูลโดยไ้ t-test แบบ Independent

ผลการทดลองพบว่า ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่พูดกรองไ้จกหมาขาวแบบลือสารลือหาง สูงกว่าความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่พูดกรองไมไ้จกหมาขาวแบบลือสารลือหางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

A STUDY ON LANGUAGE ABILITY OF EARLY CHILDHOOD
OF PARENT USED AND NOT USED TWO - WAY
COMMUNICATION NEWSLETTERS

AN ABSTRACT

BY

KARN RATTANAPUN

A dissertation submitted in partial fulfilment of the requirements
for the Master of Education degree in Early Childhood Education
at Srinakharinwirot University

November 1989

The purpose of this study was to compare the language ability of Preschoolers whose parents used and not used Two-Way Communication Newsletters.

Thirty two of first year Preschoolers of the 1989 academic year of Watnangnong Kindergarten School Bangkumtien, Bangkok, were randomly selected into two groups, the experimental and the control group. The experimental group practiced language skill with parents who used Two-Way Communication Newsletters. The Design of study was randomized Control Group Posttest Only.

The instrument used was test of Language Ability with the reliability of .85. The data were statistically analysed using the t-test.

The study revealed that : The language ability of preschoolers whose parents used Two-Way Communication Newsletters was significantly higher than the language ability of preschoolers whose parents did not used Two-Way Communication Newsletters at the .01 level.

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณิสิตและคณะกรรมการสอบไล่พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการที่ปรึกษา

.....ประธาน

(ศต.ดร.ฉันทนา ภาคบงกช)

.....กรรมการ

(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพุก)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน

(ศต.ดร.ฉันทนา ภาคบงกช)

.....กรรมการ

(รศ.ดร.ส.วาสนา ประवालพุก)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อ.พรรณนิภา สันติพงษ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...๐๖...เดือน...ธันวาคม...พ.ศ. 2532

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดีเพราะได้รับความช่วยเหลือและให้คำแนะนำจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.ฉันทนา ภาคงกษ รองศาสตราจารย์ คร. ส.วาสนา ประवालพฤษ
ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คร.สุนทร โคตรบรรเทา ผู้ช่วยศาสตราจารย์
คร.นิภา แก้วศรีงาม อาจารย์พรรณา สันติพงษ์ คร.อรุณี หรกาล อาจารย์ประภาพันธ์
นิลอรุณ อาจารย์พัชรีย์ ผลโยธิน ที่กรุณาตรวจแก้ไขเครื่องมือและให้คำแนะนำอย่างดียิ่งใน
การศึกษาค้นคว้าช่วยให้ปริญญานิพนธ์สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้
ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง อาจารย์มาลี วรระทรัพย์
และคณะครูโรงเรียนอนุบาลวัดนางนองที่ให้ความช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกเป็นอย่างดีใน
การวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณภิกษิณี รัตนพันธุ์ ผู้ซึ่งให้ความช่วยเหลือสนับสนุนทั้งกำลังกาย
กำลังทรัพย์ ตลอดจนเป็นกำลังใจที่ดีเสมอมา ผู้วิจัยขอขอบพระคุณด้วยความจริงใจ

ขอขอบคุณอาจารย์บุญยัง หนันท์ อาจารย์สุภาวดี คังบุปผา ที่ให้ความช่วยเหลือเป็น
อย่างดีและขอขอบคุณเพื่อนทุกคนที่ได้ให้ความช่วยเหลือผู้วิจัย

ท้ายสุดนี้ขออ้อมรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ขอกราบขอบพระคุณ ครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้
มีส่วนประสิทธิ์ประสาทวิชาให้กับผู้วิจัยมาตั้งแต่ต้น และขอบคุณพี่ ๆ น้อง ๆ ทุกคนที่สนับสนุน และเป็น
กำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

กานต์ รัตนพันธุ์

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับพระราชทานเงินทุนช่วยเหลือการวิจัยจาก "ทุนภูมิพล" ซึ่ง
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานทุนทรัพย์
ส่วนพระองค์ ให้แก่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อพระราชทานแก่นิสิต ในการทำวิจัยทางการศึกษา
ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของล้นเกล้าล้นกระหม่อมอย่างหาที่สุดมิได้

กานต์ รัตนพันธุ์

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาคนควา	3
	ความสำคัญของการศึกษาคนควา	3
	ขอบเขตในการศึกษาคนควา	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา	7
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง	20
	สมมติฐานการวิจัย	47
3	วิธีดำเนินการวิจัย	48
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	48
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
	การดำเนินการทดลอง	53
	การวิเคราะห์ข้อมูล	57
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	57

4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	60
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	65
	ความมุ่งหมายของการศึกษาครั้งนี้	65
	สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้	65
	วิธีดำเนินการศึกษาครั้งนี้	65
	วิธีดำเนินการทดลอง	66
	การวิเคราะห์ข้อมูล	67
	สรุปผลการค้นคว้าวิจัย	67
	อภิปรายผล	67
	ข้อเสนอแนะ	69
	ข้อสังเกต	70
	บรรณานุกรม	72
	ภาคผนวก	80
	ประวัติย่อของผู้วิจัย	229

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 คุณภาพของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาทั้ง 6 องค์ประกอบ	51
2 แบบแผนการทดลอง	54
3 การดำเนินการวิจัย	55
4 เวลาทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	57
5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ปลูกฝังการใช้และไม่ได้ใช้ ใช้จักษหมายชาวแบบสื่อสารสองทาง	61
6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ปลูกฝังการใช้และ ไม่ได้ใช้ใช้จักษหมายชาวแบบสื่อสารสองทาง จำแนกแต่ละองค์ประกอบ	62
7 แสดงการเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนความสามารถทางภาษาของ นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	64
8 ระดับความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถ ทางภาษา	82
9 คะแนนการทดสอบหลังการทดลองของเด็กปฐมวัยที่ปลูกฝังการใช้จักษหมายชาว แบบสื่อสารสองทางกับเด็กปฐมวัยที่ปลูกฝังไม่ได้ใช้จักษหมายชาวแบบสื่อสาร สองทาง	84
10 การใช้จักษหมายชาวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"	91
11 การทดสอบความพหุรวมทางภาษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม	93

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 ระบบสื่อ	38
2 รูปแบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองแบบสื่อสารสองทาง	56

บทนำ

การจัดการศึกษาปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของชีวิต เพราะการเป็น
ผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในวันข้างหน้า จะต้องได้รับการปูพื้นฐานที่ดีมาตั้งแต่ปฐมวัย ช่วงหกปีแรกของชีวิตเป็น
ช่วงที่เด็กมีการพัฒนาในทุกด้านรวดเร็วมาก โดยเฉพาะด้านสติปัญญา ในสองปีแรกเซลล์ที่เป็นเนื้อเยื่อที่
สนับสนุนการทำงานในสมองและระบบประสาทจะมีจำนวนเกือบเต็มที่ (นิคยา คชภักดิ์. 2530 : 16)
ขนาดสมองของเด็กวัยสามขวบจะเจริญเติบโตร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ (UNESCO. 1983 : 2)
หากเด็กไม่ได้รับการเอาใจใส่เลี้ยงดู และขาดสิ่งเร้าที่เหมาะสม ระบบประสาทที่กำลังเติบโตจะขาด
การกระตุ้นให้ทำงานได้อย่างสมบูรณ์ และจะมีผลกระทบต่อความสามารถของเด็กในอนาคต แม้จะช่วยเหลือ
หรือเร่งรัดก็ปรับปรุงสภาพในช่วงต่อมาได้ยากเพียงใด เด็กก็ไม่สามารถพัฒนาได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้
การเรียนรู้ในช่วงแรกของชีวิตจึงมีอิทธิพลต่อการเตรียมความพร้อมสำหรับการพัฒนาขั้นต่อไป ซึ่งรัฐบาล
ก็ตระหนักถึงความสำคัญของเด็กปฐมวัย จึงได้กำหนดนโยบายทางการศึกษาไว้ว่า เป็นการจัดประสบการณ์
เพื่อเตรียมความพร้อมทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา รวมทั้งคุณลักษณะอันดีงามและ
โภชนาการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2527 : 139) การส่งเสริมพัฒนาการ
ทุกด้านของเด็กเพื่อเตรียมให้พื้นฐานเพียงพอสำหรับการเรียนรู้ขั้นต่อไป จึงเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญในการ
พัฒนาเด็ก

การอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นหน้าที่ของพ่อแม่ เด็กจะได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ และพัฒนา
ทุกด้านจากครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ ดังกล่าวกันว่า "พ่อแม่เป็นครูคนแรกและเป็นครูที่สำคัญที่สุดของเด็ก"
(ละเมียด ลิมอักษร. 2514 : 11 - 12) เพราะพ่อแม่เป็นบุคคลแรกที่เด็กมีโอกาสใกล้ชิดสนิทสนม
มากที่สุดในชีวิต พ่อแม่จึงมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมให้เด็กเป็นบุคคลที่สามารถดำเนินชีวิตอยู่อย่าง
เป็นสุข เด็กจะต้องได้รับการส่งเสริมโภชนาการ การพักผ่อน และได้รับการป้องกันอันตรายจากอุบัติเหตุ
โรคภัย ตลอดจนได้รับความรัก ความอบอุ่น มั่นคง ปลอดภัยและความอิสระ (เชาวพา เกษะกุล. 2525 : 71) ครอบครัวจึงเป็นสังคมขั้นมูลฐานที่มีความสำคัญต่อการหล่อหลอมบุคลิกภาพของเด็กปฐมวัย

เป็นอย่างยิ่ง และเนื่องจากเด็กใช้เวลาส่วนใหญ่ในครอบครัว แม่จะใช้เวลาอยู่โรงเรียนวันละหลาย ชั่วโมง แต่ก็เป็นเพียงหนึ่งในสามของเวลาในครอบครัวเท่านั้น (อัมพร โอตระกูล. 2522 : 87) จากการวิจัยพบว่าพ่อแม่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางภาษาของเด็กเป็นอย่างมาก เพราะเด็กเรียนรู้ภาษาจากพ่อแม่ หากเด็กไม่ได้รับการส่งเสริมด้านภาษาอย่างเพียงพอ ขอมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ หรือการทํากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาษา เนื่องจากพัฒนาการทางภาษาเป็นองค์ประกอบสำคัญของพัฒนาการทางสติปัญญา (กรมวิชาการ. 2528 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Bernstein. 1961), และรายงานการประชุมภาคพื้นเอเชียแปซิฟิก (UNESCO. 1983 : 28 - 31) พบว่าเด็กในย่านเอเชียแปซิฟิกมีพัฒนาการทางภาษาก่อนช้ากว่า เนื่องจากปฏิสัมพันธ์ทางภาษาระหว่างผู้ใหญ่กับเด็กมีน้อยมาก และมีสภาพการเลี้ยงดูแบบเผด็จการ ไม่ให้เหตุผลแก่เด็ก ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการคิดเชิงเหตุผล การคิดแก้ปัญหา และการคิดในสิ่งที่เป็นนามธรรมในวัยต่อมา ดังนั้นการส่งเสริมให้บุคลากรช่วยพัฒนาภาษาแก่เด็กอย่างถูกต้องจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

ที่ผ่านมายุทธศาสตร์ขององค์การยูนิเซฟในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก (ชมรมโทฮอริสราเอล. 2523 : 27) นอกจากนั้นพบว่าบุคลากรองค์การยูนิเซฟให้ความสนใจกับธรรมชาติของเด็ก จึงมักคิดว่าเด็ก ๆ ชอบสนุกสนานเล่นไม่เป็นประโยชน์ จึงบังคับให้เด็กเรียนหนังสือเป็นสำคัญ (ปุ๊ช โรจนบุรานนท์. 2506 : 8) อนึ่งผลงานวิจัยของ จันทนา เครือมคำรัง (2523 : 64) พบว่าแม่ในกลุ่มบุคลากรของเด็ก ที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาถึงปริญญาตรี มีความคิดเห็นที่เน้นให้เด็กอ่านเขียน แสดงถึงความไม่เข้าใจในธรรมชาติของเด็กและวิธีที่จะส่งเสริมเด็กเมื่อเป็นเช่นนั้นย่อมก่อให้เกิดความคับข้องใจแก่เด็ก ทำให้เกิดผลเสียมาก ซึ่งกองวิจัยทางการศึกษาได้กล่าวสรุป การวิเคราะห์เกี่ยวกับการจัดการศึกษาปฐมวัยไว้ว่า รัฐบาลการประชาสัมพันธ์ให้พ่อแม่บุคลากรของเด็ก มีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการเด็ก การเตรียมความพร้อมด้านประสบการณ์ต่าง ๆ เพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างถูกต้อง ซึ่งมีผลให้โรงเรียนต่าง ๆ เน้นการให้ความรู้ด้านวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคลากรที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ โดยไม่คำนึงถึงหลักพัฒนาการของเด็ก (กองการวิจัยทางการศึกษา. 2530 : 40) ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญกับการช่วยบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในตัวเด็ก และช่วยให้เด็กพัฒนาภาษาอย่างถูกต้อง อันจะทำให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่มีความศักยภาพของแต่ละบุคคล

การให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองที่ปฏิบัติกันอยู่ตามโรงเรียนทั่ว ๆ ไป ได้แก่ การประชุมผู้ปกครอง การจัดตั้งสมาคมครูและผู้ปกครอง (สุวัฒนา ภวภูตานนท์. 2515 : 66) อีกวิธีหนึ่งที่ใช้กันทั่วไปคือ การสื่อสารมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ (รสสุคนธ์ มกรมณี. 2522 : 5) การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองและการสื่อสารที่ทำให้ได้รับประโยชน์และประสบความสำเร็จในการช่วยกันจัดการศึกษาปฐมวัยควรเป็นการติดต่อสองทาง (Saylor. 1971 : 7 - 12) จากการที่ผู้วิจัยมีประสบการณ์ในการใช้คำแนะนำชาวเพื่อติดต่อสื่อสารเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ปกครอง ปรากฏว่าได้รับความสนใจและความร่วมมือจากผู้ปกครองเป็นอย่างดี

จากปัญหาและเอกสารงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็ก และการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยโดยใช้คำแนะนำชาวแบบสื่อสารสองทาง ซึ่งเป็นวิธีการสื่อสารสองทางโดยใช้คำแนะนำชาว ส่งจากผู้รู้ถึงผู้ปกครอง และมีการบันทึกข้อความที่นักเรียนตอบจากผู้ปกครองถึงครู ว่าจะมีผลต่อความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยหรือไม่ อีกทั้งเป็นแนวทางในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เพื่อให้สามารถช่วยกันพัฒนาเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ผู้ปกครองใช้คำแนะนำชาวแบบสื่อสารสองทาง กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ผู้ปกครองไม่ได้ใช้คำแนะนำชาวแบบสื่อสารสองทาง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้านี้ ช่วยให้ผู้ปกครองมีความสามารถในการส่งเสริมความสามารถทางภาษาแก่เด็กปฐมวัยและมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทของตน ในการส่งเสริมพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างถูกต้อง ตลอดจนเป็นการสร้างรูปแบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองด้วยระบบการสื่อสารสองทางที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4 - 5 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนอนุบาลวัดคันางนง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 194 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 อายุระหว่าง 4 - 5 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนอนุบาลวัดคันางนง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 64 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 3.1 แบบทดสอบความสามารถทางภาษา
 - 3.2 จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง
4. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 4.1 ตัวแปรต้น ได้แก่
 - 4.1.1 ผู้ปกครองที่ใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง
 - 4.1.2 ผู้ปกครองที่ไม่ได้ใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง
 - 4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย
5. เวลาที่ใช้ในการทดลอง การทดลองครั้งนี้กระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 สัปดาห์ละ 5 วัน เป็นเวลา 10 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปฐมวัย หมายถึง นักเรียนอายุระหว่าง 4 - 5 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนอนุบาลวัดคันางนง เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร
2. ความสามารถทางภาษา หมายถึง ความพร้อมทางภาษาของเด็กปฐมวัย ที่วัดได้จากคะแนนที่ได้ทำแบบทดสอบความสามารถทางภาษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมี 6 องค์ประกอบคือ ความสามารถ

ในการรู้ค่าศัพท์ ความสามารถในการจำแนกเสียง ความเข้าใจในการฟัง ความสามารถในการจำแนกภาพ การหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพและสัญลักษณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างกลามเนื้อมือและสายตา

3. ผู้ปกครอง หมายถึง พ่อแม่ ญาติ หรือผู้ที่ให้การอบรมเลี้ยงดู และรับผิดชอบเด็กปฐมวัยที่กำลังเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดกันทรารมย์

4. จกหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง หมายถึง จกหมายข่าวสำหรับให้ความรู้แก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการพัฒนาเด็กทุกด้าน และการส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษาแก่เด็กปฐมวัยที่สามารถใช้คำกับผู้อ่านหนังสือได้ขึ้นไป จกหมายข่าวนี้อาจมีลักษณะเป็นแผ่นปลิว เสนอความรู้สำหรับผู้ปกครองโดยเขียนเป็นบทความ และใส่เสนอแนะแนวทางให้ผู้ปกครอง ทำกิจกรรมทางภาษากับเด็กและส่งคำตอบกลับมาอีกครั้ง โดยจัดทำสัปดาห์ละ 5 ครั้ง เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ จกหมายข่าวมีทั้งหมด 50 ชุด แต่ละชุดมี 3 องค์ประกอบดังนี้

4.1 บทความเกี่ยวกับการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย การเลี้ยงดูเด็กโดยเน้นการส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา

4.2 สรุปประสบการณ์ที่จัดให้ตามแผนการจัดประสบการณ์แต่ละวัน

4.3 กิจกรรมทางภาษาระหว่างผู้ปกครองกับเด็ก ซึ่งประกอบด้วย นิทาน คำคล้องจอง ปริศนาคำทาย การเล่าเรื่องจากภาพ และแบบฝึกหัดต่าง ๆ พร้อมทั้งบันทึกท้ายกิจกรรมเพื่อให้ผู้ปกครองช่วยเขียนคำตอบของเด็กเป็นข้อมูลย้อนกลับมาอีกครั้ง

5. ระบบการสื่อสารสองทาง หมายถึง การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองด้วยจกหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง โดยครูมอบจกหมายข่าวให้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้กับผู้ปกครอง เมื่อผู้ปกครองอ่านและทำกิจกรรมต่าง ๆ กับเด็ก พร้อมทั้งบันทึกคำตอบของเด็กในส่วนท้ายของกิจกรรมแล้วส่งส่วนที่บันทึกกลับมาถึงครูในวันต่อไปทุกครั้ง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพัฒนาการทางภาษา
 - 1.1 ความหมายของภาษา
 - 1.2 ความสำคัญของภาษา
 - 1.3 พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย
 - 1.4 หน้าที่พัฒนาการทางภาษา
 - 1.5 องค์ประกอบความพร้อมทางภาษา
 - 1.6 แนวทางในการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย
 - 1.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมทางภาษา
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
 - 2.1 ความหมายของการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
 - 2.2 ความสำคัญของการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
 - 2.2.1 ความสำคัญสำหรับเด็กปฐมวัย
 - 2.2.2 ความสำคัญของผู้ปกครองต่อพัฒนาการเด็กปฐมวัย
 - 2.2.3 บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัย
 - 2.2.4 ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาปฐมวัย
 - 2.3 หลักการและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
 - 2.3.1 ธรรมชาติของเด็ก
 - 2.3.2 จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก
 - 2.3.3 ลักษณะของพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
 - 2.3.4 ธรรมชาติของผู้ใหญ่
 - 2.3.5 จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่

- 2.4 รูปแบบของการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
- 2.5 แนวทางการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง
- 2.6 การให้ความรู้กับการสื่อสาร
 - 2.6.1 องค์ประกอบของการสื่อสาร
 - 2.6.2 ลักษณะของการสื่อสาร
- 2.7 ระบบของการสื่อสาร
- 2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการทางภาษา

เด็กเริ่มใช้ภาษาพูดได้เมื่อผ่านขวบปีแรกไปแล้ว เด็กที่ได้รับการกระตุ้นอย่างที่จะสามารถพัฒนาภาษาได้อย่างรวดเร็ว ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเด็กปฐมวัย จึงควรทราบเกี่ยวกับรายละเอียดของภาษาคงนี้

1. ความหมายของภาษา นักการศึกษาได้ให้ความหมายของภาษาว่าเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ การที่เด็กเกิดมาแล้วไม่กล้าพูด จึงทำให้ดูเหมือนว่าเด็กคนนั้นไม่รู้ภาษา ซึ่งแท้จริงแล้วเด็กสามารถเข้าใจภาษาได้ เพียงแต่ไม่สามารถแสดงออกเป็นภาษาพูดได้เท่านั้น ฉะนั้นในประเด็นนี้ภาษาจึงประกอบด้วยการคิดคือ ระบบของการคิดคือ สัญลักษณ์ที่ใช้แทนความคิดและความเข้าใจในลักษณะของการคิดคือนั้น ภาษามีความหมายต่างกันทั้งนี้ในแง่ภาษาศาสตร์ ภาษา หมายถึง ภาษาที่ใช้พูดเพื่อสื่อความหมาย ดังนั้น ภาษาในประเด็นนี้จึงรวมเอาวิธีการทุกอย่างที่ใช้คิดคือสื่อความหมาย หรือเพื่อแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นภาษาจึงหมายถึงการพูด การเขียน การทำท่าทางประกอบ การแสดงสีหน้าและการใช้ภาษาไปเป็นต้น (ศรีธา นิยมธรรม. 2519 : 1)

การาวัดย์ เกษทอง กล่าวถึงภาษาของเด็กปฐมวัยว่า ภาษาเป็นเครื่องมือในการสมมุติของเด็ก การเรียนรู้และการใช้ภาษาของเด็กจึงมีลักษณะสร้างสรรค์ (การาวัดย์ เกษทอง. 2515 : 18)

สรุปได้ว่า ภาษาเป็นเครื่องมือช่วยความสละสลวยในการเรียนรู้ ด้วยทอกละเอียดเปลี่ยน ความนึกเห็น ความรู้สึก ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจโดยการศึกษาทอกละเอียดและ ใช้สัญลักษณ์แทนความนึกเห็นเพื่อความเข้าใจซึ่งกันและกัน

2. ความสำคัญของภาษา ภาษาเป็นเครื่องมือใหม่มนุษย์ได้แลกเปลี่ยนความนึกเห็นที่เป็น นามธรรมต่อกัน ไม่ว่าการศึกษาต่อกับผู้อื่นจะมีขึ้นในลักษณะใดก็ตามต้องอาศัยภาษา เป็นเครื่องมือ เช่น การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การทำงานร่วมกัน เป็นต้น ภาษาเป็นพฤติกรรม ชนิดหนึ่งซึ่งเป็นตัวช่วยให้เด็กเกิดพัฒนาการทางสังคม ช่วยให้เด็กเกิดความอบอุ่นมั่นคง ภาษา ช่วยให้เด็กการเรียนรู้ ช่วยให้มีความนึกเห็น มีความรู้สึก ตลอดจนเจตคติต่าง ๆ การปรับตัวของ เด็กก็ได้รับอิทธิพลจากภาษาพูด (ศรียา นิพนธ์ธรรม. 2519 : 2)

นักจิตวิทยาพัฒนาการได้ศึกษาความสำคัญของภาษาว่าเป็นสิ่งช่วยส่งเสริม พัฒนาการทาง สังคมและสติปัญญาของเด็กปฐมวัย คงเกื้อหนุน ศาสตราจารย์กล่าวว่า ภาษา มีความสำคัญอยู่ 3 ประการ ได้แก่

1. เด็กสามารถใช้ภาษาเพื่อการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น และเปิดโอกาสให้เกิด กระบวนการทางสังคมขึ้น
2. เด็กสามารถใช้ภาษาเป็นคำพูดที่เกิดขึ้นภายใน จากรูปแบบของการคิดโดยระบบ ของการใช้สัญลักษณ์ซึ่งเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการทางภาษาในระดับต่อไป
3. ภาษาเป็นการกระทำที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็ก ดังนั้นเด็กจึงไม่ต้องอาศัยการ จัดกระทำกับวัตถุจริง ๆ เพื่อแก้ปัญหา เด็กสามารถสร้างจินตนาการถึงวัตถุแม้วัตถุนั้นจะอยู่นอกสายตา หรือเคยพบมาแล้ว เด็กสามารถทำการทดลองในสมอง และทำการได้เร็วกว่าการจัดกระทำกับวัตถุ นั้นจริง ๆ (คงเกื้อหนุน ศาสตราจารย์. 2529 : 214 - 215)

เด็กจะพัฒนาการเรียนรู้มากขึ้นตามลำดับ เด็กตั้งแต่อายุ 2 - 4 ปี มีลักษณะการ พูดคุยโดยใช้การสื่อสารแบบสังคม (Social Communication) แต่เด็กจะยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง คือเด็กจะพูดกับตนเอง เพื่อบอก และอินเฮลเดอร์ (Piaget and Inhelder. 1969: 120 - 122) เรียกว่าการพูดคนเดียวแบบรวมหมู่ (Collection Monologues) เด็กจะมีทัศนะต่าง ๆ จากการ มองเห็นของตัวเองและจะเป็นการยากที่จะให้เด็กยอมรับสิ่งต่าง ๆ ไปจากภาพที่เห็น เด็กจะไม่พยายาม

เข้าใจถึงคำพูดของผู้อื่น ช่วง 5 - 6 ปี เด็กก้าวสู่ขั้นการคิดแบบหยั่งรู้ (Intuitive) ซึ่งเป็น
การคิดโดยอาศัยการรับรู้ คือการมองเห็นสิ่งต่าง ๆ แล้วบอกว่าสิ่งนั้นเป็นอย่างไร การหยั่งเห็น
ของเด็กแสดงว่าเด็กก้าวหน้าไปสู่การรู้จักแยกแยะ เด็กสามารถมององค์ประกอบที่จะมีอิทธิพล
ต่อเหตุการณ์หนึ่ง มากกว่าหนึ่งองค์ประกอบ แสดงว่าเด็กเกือบจะไปถึงการรู้จักคิดอย่างมีเหตุ
มีผล (ทองเคื่อน พันธุมาวิน. 2519 : 214 - 215)

จะเห็นได้ว่าภาษามีความสำคัญต่อการคิดสื่อสาร แลกเปลี่ยนความนึกเห็น
ซึ่งกันและกัน เพื่อมนุษย์จะสามารถตอบสนองความต้องการของตนและเข้าใจผู้อื่น อันจะนำ
ไปสู่การพัฒนาทางสังคม และช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ช่วยให้เกิดความคิด ซึ่งเปรียบดังสะพาน
ที่ทอดไปสู่การพัฒนาศักยภาพ

3. พัฒนาการทางภาษา * พัฒนาการ สุทธิยานุช ได้กล่าวถึงพัฒนาการทางภาษาว่า
ก่อนที่มนุษย์จะสามารถใช้ภาษาคิดสื่อสารกับใคร่กันแต่ละคนจะมีขั้นตอนในการพัฒนาทางภาษาคงนี้

1. การเปล่งเสียงออกมาก่อนการพูด ตั้งแต่แรกเกิดถึง 1 ปี ในระยะนี้เด็กเริ่ม
ส่งเสียงร้อง การโต้ตอบอาจมีความหมายหรือไม่ก็ได้ แต่ส่วนมากเป็นเครื่องสื่อสารความรู้สึก
เด็กเริ่มเล่นเสียง เริ่มเรียนคำง่าย ๆ โกลั้ว เช่น พ่อ แม่ และบางครั้งเล่นเสียงเพื่อความเข้าใจ
ของตนเองเท่านั้น แต่ไม่มีความหมายสำหรับผู้อื่น

2. การพัฒนาภาษาพูดในระยะเริ่มแรก (Early Linguistic Development) ระยะ
ระยะ 1 - 5 ปี เริ่มใช้ภาษาพูดเป็นประโยคง่าย ๆ เช่น แม่มา พ่อทำงาน แต่ส่วนมากจะพูดคำเดียว
มากกว่าคำยาว ๆ ในการวิจัยปรากฏว่าเมื่อเด็กเริ่มพูดมักจะพูดเป็นคำนามก่อน เช่น แมว หมา นม
ต่อมาจึงจะเป็นคำกริยาเกี่ยวกับการเคลื่อนไหว และคำคุณศัพท์ คำวิเศษณ์ สรรพนาม สันธาน บุพบท
ความล้าท้าย เมื่อเข้าโรงเรียนภาษาของเด็กก็เริ่มเป็นประโยค เด็กจะฝึกทักษะในการออกเสียง
มากกว่าอย่างอื่น

3. การพัฒนาการพูดในระยะหลัง (Later Linguistic Development) ระยะ
5 - 11 ปี ระยะนี้เด็กเริ่มเรียนคำศัพท์ การอ่านความหมาย เริ่มสนใจไวยากรณ์ เริ่มใช้ภาษา
พูดในลักษณะรูปประโยคที่สมบูรณ์และเริ่มเข้าใจคำและความหมายของคำมากขึ้น

4. การพัฒนาการสร้างประโยค (Development of Syntax) ระยะตั้งแต่
11 ปีขึ้นไป เด็กเริ่มศึกษาไวยากรณ์อย่างแท้จริงและสามารถใช้ภาษาได้ดียิ่งขึ้น (พัฒนาการ
สุทธิยานุช. 2524 : 22 - 24)

จะเห็นได้ว่าเด็กจะสามารถใช้ภาษาได้ตั้งแต่แรกเกิด การแสดงออกทางภาษาของเด็ก เริ่มจากหน่วยที่น้อยที่สุดของเสียง เมื่อสามารถควบคุมอวัยวะต่าง ๆ ได้ดีขึ้นประกอบกับการเรียนรู้จากการได้ยินและการฝึกออกเสียงซ้ำ ๆ จะทำให้เด็กสามารถเปล่งเสียงออกมาเป็นคำ ๆ ได้ และเมื่อได้รับการเสริมแรงโดยการยิ้มแสดงความพอใจของพ่อแม่ เมื่อมีการเปล่งเสียงที่มีความหมาย จะทำให้เด็กสามารถขยายพัฒนาการทางภาษาคำนจำนวนคำ และการสร้างประโยค ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาภาษาขั้นสูงขึ้นไป

การที่เด็กแต่ละคนสามารถพัฒนาภาษาพูดของตนได้นั้น ใ้มีสื่ให้ความสนใจศึกษา และกำหนดเป็นทฤษฎีพัฒนาการทางภาษาไว้ดังนี้

4. ทฤษฎีพัฒนาการทางภาษา ศรียา นิยมธรรม กล่าวถึงการเรียนรู้ภาษา ถึงขั้นใช้ภาษาสื่อความหมายซึ่งกันและกันได้นั้น มีการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นตามทฤษฎี ต่อไปนี้

1. ทฤษฎีการเลียนแบบ (The Imitation Theory) ผู้ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเลียนแบบในการพัฒนาภาษาอย่างละเอียด เลวิส (Lewis) ทฤษฎีนี้เชื่อว่า พัฒนาการทางภาษานั้นเกิดขึ้นจากการเลียนแบบ ซึ่งอาจเกิดจากการมองเห็น หรือการได้ยินเสียง

2. ทฤษฎีการเสริมแรง (Rienforcement Theory) ทฤษฎีนี้อาศัยพื้นฐานและหลักการจากทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งถือว่าพฤติกรรมทั้งหลายถูกสร้างขึ้นโดยอาศัยเงื่อนไขว่า หากเด็กได้รับรางวัลหรือได้รับการส่งเสริมกำลังใจเด็กจะพูดมากขึ้น

3. ทฤษฎีการรับรู้ (Motor Theory of Perception) ทฤษฎีนี้ถือว่า เด็กเรียนรู้ภาษาโดยการรับรู้ทางการฟัง เด็กจะพูดซ้ำกับตนเอง และหัดเปล่งเสียงโดยอาศัยการอ่านริมฝีปากซึ่งจะนำไปสู่การเรียนรู้คำ

4. ทฤษฎีความบังเอิญจากการเล่นเสียง (Babbling Buck) ธอร์นไดค์ (Thorndike) ได้อธิบายว่าเมื่อเด็กเล่นเสียงอยู่หนึ่ง เสียงที่บางเสียงไปคล้ายกับเสียงที่มีความหมายในภาษาพูด พ่อแม่จึงให้การเสริมแรงทันที ด้วยวิธีนี้เด็กจึงมีพัฒนาการทางภาษาเพิ่มขึ้นได้เรื่อย ๆ (ศรียา นิยมธรรม, 2519 : 33)

กระบวนการเรียนรู้ภาษาพูดของเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งสามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้นั้น ศรีเรือน แก้วกังวาล ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาตามลำดับดังนี้

1. การเลียนแบบ (Imitation) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษา เพราะเป็นขั้นที่เด็กเลียนเสียงของคำ และพูดตามเสียงที่ได้ยิน
2. การเอาอย่าง (Identification) เด็กมักได้เลียนแบบการออกเสียง อย่างเดียวเท่านั้น แต่จะเลียนแบบท่าทาง นิสัยใจคอจากบุคคลตามเสียงที่ได้ยินด้วย
3. การเลียนแบบพฤติกรรมตอบสนองพร้อมทั้งสิ่งเร้าหลายตัว (Multiple Response) เป็นพฤติกรรมตอบสนองสิ่งเร้าที่เด็กพยายามทำความเข้าใจโดยการเปล่งเสียงต่าง ๆ นั้น ให้ทำงานร่วมกัน ได้แก่ ส่วนสมองที่รับรู้ มองเห็น ได้ยิน ส่วนที่สะสมความจำ ควบคุมริมฝีปาก สันนาคาหาง และสายตา
4. การเรียนรู้โดยสัมพันธ์กับสภาวะ (Association Learning) เด็กเรียนรู้คำและความหมายโดยอาศัยความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและสิ่งของหรือพฤติกรรม เช่น เด็กเรียนรู้คำว่า ตุ๊กตา เมื่อแม่ยื่นตุ๊กตาให้แล้วบอกว่าตุ๊กตา เด็กเรียนรู้คำจากการเชื่อมโยงเสียง และสิ่งของเข้าด้วยกัน
5. การเรียนรู้แบบถามตอบ (Question-Answering) เมื่อได้เรียนรู้ภาษาไปบ้างแล้ว เด็กจะเกิดความคึกอย่างมีเหตุผลขึ้น ความสงสัยและความอยากรู้อยากเห็นทำให้เด็กชอบใช้คำถาม การตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นโดยการตอบคำถาม จะช่วยให้พัฒนาการทางภาษาของเด็กดีขึ้น
6. การลองผิดลองถูก (Trial and Error) ช่วงนี้เป็นช่วงลองปฏิบัติอาจจะถูกบ้างผิดบ้าง การเข้าใจและการชมเชยเมื่อเด็กออกเสียงได้ถูกต้อง จะทำให้เด็กมั่นใจและช่วยในภาษาพัฒนาไต่ระดับเร็วขึ้น
7. การถ่ายทอดการเรียนรู้ (Transfer of Learning) การเรียนรู้สิ่งใหม่จะง่ายขึ้นถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับมันมาก่อน เช่น การรู้จักไก่ แล้วสอนให้รู้จักเป็ด ห่าน โดยชี้ให้เห็นความแตกต่าง เด็กจะจำได้เร็วและมีความคิดตามลำดับอย่างเป็นระเบียบ (ศรีเรือน แก้วกังวาล. 2519 : 23 - 29)

จากทฤษฎีและกระบวนการเรียนรู้ภาษาดังกล่าว จะเห็นว่าพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยนั้นมีรูปแบบแตกต่างกัน เด็กจะเรียนรู้ภาษาได้โดยการเริ่มเรียนอย่างไม่มีกฎเกณฑ์ เรียนรู้จากการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ และบุคคลใกล้ชิด ในลักษณะที่เลียนแบบหรือลองผิดลองถูก

การเร้าและการให้แรงเสริมช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาจากการมีปฏิสัมพันธ์และได้รับแรงเสริมจากบุคคลที่มีความใกล้ชิดครั้งแรกเกิด คือพ่อแม่ จะทำให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น

5. องค์ประกอบความพร้อมทางภาษา เด็กแต่ละคนจะมีลักษณะของพัฒนาการทางภาษาแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน ความนิ่ง และแอคเกรส (Downing and Thackrey. 1971 : 14 - 15) ได้แบ่งองค์ประกอบความพร้อมทางภาษาไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทางกาย (Physical Factors) ได้แก่ การบรรลุวุฒิภาวะด้านร่างกายทั่วไป เช่น การมองเห็น การได้ยิน อวัยวะที่ใช้ในการพูดเป็นปกติ
2. องค์ประกอบทางสติปัญญา (Intellectual Factors) ได้แก่ ความพร้อมด้านสติปัญญาโดยทั่วไป ความสามารถในการรับรู้ (Perception) ความสามารถในการจำแนกเสียงและภาพ (Discrimination) ความสามารถในการคิดอย่างมีเหตุผลความสามารถเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและการเรียนอ่าน
3. องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Factors) ได้แก่ ความสามารถทางภาษาที่ได้รับจากที่บ้านและประสบการณ์ทางสังคม
4. องค์ประกอบด้านอารมณ์ แรงจูงใจ และบุคลิกภาพ (Emotional Factors, Motivation and Personality Factors) ได้แก่ ความมั่นคงทางอารมณ์ และความต่องานที่จะเรียนรู้ภาษา

นั่นคือ ทดทวนวัน ได้กล่าวถึงองค์ประกอบความพร้อมทางภาษาไว้ดังนี้

1. ความพร้อมทางกาย ได้แก่ สุขภาพของเด็ก การใช้สายตา การฟังและการพูด ตลอดจนความสัมพันธ์ด้านกล้ามเนื้อกับสายตา
2. ความพร้อมทางสมอง ได้แก่ ความสามารถในการลำดับเหตุการณ์ จากนิทานที่ตนฟัง หรือรูปภาพและลำดับภาพได้ สติปัญญาก็จำได้แม่นยำ สามารถเข้าใจคำสั่งได้ง่าย
3. ความพร้อมในด้านอารมณ์ ได้แก่ การรู้จักควบคุมอารมณ์ สามารถทำงานเป็นหมู่ เล่นเป็นหมู่ ไม่แย่งสิ่งของกัน ไม่ทะเลาะวิวาทกันบ่อย ๆ

4. ความพร้อมในด้านจิตวิทยา ไคน์ มีความสนใจในการอ่านภาพและหนังสือ
ในช่วงความสนใจยาว รู้จักฟังอย่างตั้งใจ ใช้ภาษาโต้ตอบสนทนา (บันลือ หฤหะวัน.

2519 : 26)

ทวี สุรเนธิ (2527 : 7) มีความคิดเห็นสอดคล้องกับ ฮิลเดรท (Hildreth. 1950 : 251 - 256) และไคเสนอว่า องค์ประกอบความพร้อมทางภาษาที่สำคัญนั้น ประกอบด้วย
ความสามารถต่อไปนี้

1. ความสามารถในการแยกสิ่งของที่ไคอื่น ไคน์ ความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาพูดไคถูกต้อง สามารถแยกออกคำและสิ่งที่แตกต่างกันไคถูกต้อง
2. ความสามารถทางสาธตา ไคน์ ความสามารถในการแยกคำที่คล้ายคลึงกัน และมองเห็นความแตกต่างของ คำศัพท์ไค
3. ความสามารถทางการคิดและจำ ไคน์ ความสามารถใช้เหตุผล เข้าใจ และเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ ไค เข้าใจความหมายของประโยคและเข้าใจรูปคำไค
4. ความสนใจ ไคน์ ความสามารถในการฟัง หรือจับสาธตาไปตามสิ่งที่อ่าน อย่างมีสมาธิในการอ่าน การฟัง และทำตามคำสั่งไค

จากเอกสารเกี่ยวกับองค์ประกอบความพร้อมทางภาษา จะเห็นว่านักการศึกษาให้ความสำคัญกับองค์ประกอบความพร้อมทางภาษา 3 ประการคือ ด้านพัฒนาการเด็ก จิตวิทยาการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อม ซึ่งรวมถึงครอบครัวอันเป็นสภาพแวดล้อมชั้นมูลฐานที่มีอิทธิพลต่อความพร้อมทางภาษาของเด็กอย่างยิ่งคือ

6. แนวทางในการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย.[†] เด็กอายุระหว่าง 4 - 5 ปี จะเป็นระยะที่พัฒนาการทางภาษาอย่างรวดเร็ว รู้จักคำมากขึ้น สามารถเลือกใช้คำที่เหมาะสม รู้จักฟัง เข้าใจและทำตามคำสั่งไค สนใจการฟังอ่าน สนใจคำใหม่ ๆ และซักถาม ความหมายของคำอุปมาอุปไมย สามารถร้องเพลงสั้น ๆ ไค ชอบเล่าเรื่อง และเล่าด้วยความไคคั่นกัน
ดังนั้นแนวทางในการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กก็คือให้เด็กทุกคนมีโอกาสในการฝึกพูด ฝึกการฟัง และฝึกการอ่าน ตลอดจนการให้เด็กช่วยกันเล่าเรื่องราว หลังจากที่ได้ให้ฟัง เป็นการฝึกความจำ ความเข้าใจคำศัพท์ ความหมายของคำและเรื่องราวไค

ชุดิมา สัจจานนท์ และราตี ทองสวัสดิ์ ได้ให้แนวทางในการส่งเสริมภาษาแก่เด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

1. ให้เด็กรู้จักศัพท์มาก ๆ โดยการอ่านให้ฟัง พูดคุยกับเด็กเสมอ เปิดโอกาสให้เด็กทบทวนกับคุณและไปเที่ยวที่ต่าง ๆ คุราชการโทรทัศน์ สนใจฟังและตอบคำถามของเด็ก
2. ถ้าเด็กอยากเรียนอ่านก็ให้อ่าน เพื่อเป็นการกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนรู้ คำศัพท์หรือเรื่องราว และเมื่อเด็กเบื่อก็กวักชวนให้พูดอ่านทันที
3. ไม่มีเหตุผลที่กำหนัดว่าจะสอนอ่านให้กับเด็กเมื่อไร เพียงแต่ให้เด็กมีความอยากอ่านก็สอนอ่านได้ แต่ควรเป็นการอ่านภาพก่อนจึงเริ่มมีตัวอักษรเพิ่มขึ้นได้เรื่อย ๆ ตามลำดับ
4. เด็กจะชอบอ่านนิทานเรื่องเดิมซ้ำ ๆ อยู่เช่นนั้นซึ่งเป็นเรื่องปกติจึงไม่ควรบังคับเมื่อเด็กเลือกอ่านหนังสือตามความสนใจของเด็ก (ชุดิมา สัจจานนท์. 2514 : 51 - 56 ; ราตี ทองสวัสดิ์. ม.ป.ป. : 7 - 10)

นอกจากนี้ ราตี ทองสวัสดิ์ ยังกล่าวถึงสิ่งที่จะนำมาฝึกภาษาแก่เด็กปฐมวัย ซึ่งได้แก่พื้นฐานทางภาษา 6 ด้านดังนี้ การฝึกความสนใจในการอ่าน ฝึกความจำ การฝึกให้ตอบความหมายของคำ ตลอดจนการฝึกพูดประโยคต่าง ๆ การฝึกการรับรู้โดยการเห็น การฝึกกลั่นเนื้อมือให้แข็งแรง และการฝึกประสาทสัมผัส (ราตี ทองสวัสดิ์. ม.ป.ป. : 10 - 17)

นางเยาว์ แสงเพ็ญเช และคนอื่น ๆ ได้ศึกษางานวิจัยต่างประเทศและสรุปไว้ว่า การใช้สื่อเพื่อกระตุ้นให้เด็กอยากเรียนนั้นมีผลต่อความพร้อมทางภาษาของเด็ก โดยขั้นแรกของการสอน ควรสร้างความมั่นใจให้กับเด็ก ทำให้การเรียนรู้ของเด็กมีอุปสรรคน้อยที่สุด โดยการหาสื่อต่าง ๆ ที่ทำให้เด็กเรียนรู้ได้ง่ายขึ้น (นางเยาว์ แสงเพ็ญเช และคนอื่น ๆ. 2522 : 98 - 99)

การเล่นต่าง ๆ ที่ส่งเสริมประสบการณ์ทางภาษาแก่เด็กปฐมวัยมีดังนี้ การเล่นนิ้ว การเล่นตอบคำถาม การเล่นปริศนาคำพาด การเล่นร้องเพลงและทำท่าทางประกอบ และการเล่นตามเรื่องนิทาน นอกจากนี้ยังให้แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กดังนี้

1. ภาษาของเด็กปฐมวัยแสดงให้เห็นถึงความคิด ความสนใจและความสัมพันธ์ของเด็กที่มีต่อสิ่งแวดล้อม ครูหรือผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถช่วยพัฒนาภาษาของเด็ก โดยการจัดหาสื่อเพื่อให้เด็กเกิดประสบการณ์ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. การจัดประสบการณ์ด้านการฟังควรใช้สื่อที่มีเสียง ได้แก่ การเล่านิทาน คำคล้องจอง เพลงกล่อมเด็ก และการเล่นคำคล้องจองเป็นสื่อเพื่อให้เกิดความสนใจใฝ่รู้
 3. สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการพูด ควรเป็นสื่อที่เด็กเคยเห็นมาก่อน โดยนำมาจัดในรูปการสนทนา การเล่าเรื่อง การเล่านิทาน และการเล่นละคร
 4. สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการอ่านควรเป็นภาพ หนังสือภาพ ตัวอักษรที่ทำด้วยกระดาษแข็ง พลาสติก หรือไม้
 5. สื่อที่ใช้ในการจัดประสบการณ์ด้านการเขียน ควรเป็นเส้น จุด ตัวอักษร กิ่ง หรือแม่พิมพ์สำหรับกรีด (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2525 : 224 ; 83 - 101)
- ในการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียนนั้น ควรมีขั้นตอนในการสอนโดยนำมาบูรณาการ แล้วสอนความหมายรวมของเรื่องสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาทั้ง 4 ด้าน ซึ่งจะช่วยให้กระบวนการอ่านของเด็กเป็นไปอย่างมีระบบ จะทำให้เด็กสามารถจับใจความสำคัญ คิความ แปลความและขยายความของเรื่องที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 11)

สุไร พงษ์ทองเจริญ กล่าวว่า การฝึกทักษะทางภาษาโดยใช้เกมจะทำให้เด็กมุ่งที่จะทำกิจกรรมจนลืมไปว่ากำลังเรียนภาษาอยู่ เกมภาษาจะช่วยให้เด็กใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วขึ้น เกมที่อาจใช้ฝึกทักษะทางภาษาได้แก่ เกมทายคำ เกมจับคู่และบัตรคำ เกมทายบัตรภาพ และบัตรคำ (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2525 : 48)

ดังนั้นในการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยจึงควรให้โอกาสในการฝึกการฟัง พูด อ่าน และเขียนมากขึ้น โดยใช้สื่อประกอบการฝึกฝน ตลอดจนให้กำลังใจ ความมั่นใจ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นซึ่งเป็นแรงเสริมให้การฝึกทักษะทางภาษาคือยิ่งขึ้นได้

7. งานวิจัยเกี่ยวกับความพร้อมทางภาษา ความพร้อมทางภาษาประกอบด้วยทักษะที่สัมพันธ์กับการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีผู้วิจัยองค์ประกอบความพร้อมในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ไว้ทั้งในประเทศและต่างประเทศดังนี้

ไชศรี วรธวิธา (2507 : 96) ได้ศึกษาพบว่า ความสามารถในการจำแนกสิ่งต่าง ๆ ด้วยสายตา (Visual Discriminations) ใช้พยากรณ์ทักษะและความสามารถในการอ่านในอนาคตของเด็กได้

รุ่งระวี กนกวิบูลย์ศรี (2529 : 57 - 58) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกด้วยการมองเห็นของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยการใช้เกมการศึกษา และใช้แบบฝึก ปรากฏว่าเกมการศึกษาเป็นวิธีที่ช่วยให้เด็กมีความพร้อมทางการเรียน ที่ได้รับประโยชน์และมีประสิทธิภาพ

วรี เกื้อสกุล (2530 : 53) ได้ศึกษาความแตกต่างด้านการฟัง ของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมและแบบฝึก พบว่า ทั้งสอง กลุ่มมีคะแนนสูงขึ้น และเด็กที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้เกมมีคะแนนสูงกว่าเด็กที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึก แสดงว่าการใช้เกมฝึกทักษะการฟังทำให้เด็กมีความสามารถทางการฟังสูงกว่าการใช้แบบฝึก

สำหรับการศึกษาค้นคว้าต่างประเทศนั้น บาเรตต์ (Barrett. 1965 : 26 - 28) ได้ศึกษาพบว่า ความสามารถในการจำแนกความแตกต่างของภาพและเสียง เป็นตัวบ่งชี้ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้

ดาวนิง และแธคเคอรี (Downing and Thackrey. 1971 : 57 : 60) ได้ศึกษาพบว่า ความสามารถในการจำแนกภาพ จำแนกเสียง ประสบการณ์และอาตุสมอง มีความสัมพันธ์อย่างสูงกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่านความลับ

รัตนา สิริพานิช (Ratana Siripanich. 1973 ; 24) ได้ศึกษาพบว่า การอ่านจะประกอบด้วยความพร้อม 6 ด้าน คือ ความเข้าใจในการฟัง การจำแนกความแตกต่างของเสียงและภาพ การรู้ความหมายของคำศัพท์ การใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือให้สัมพันธ์กัน การทำความเข้าใจ ซึ่งทั้ง 6 องค์ประกอบดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า การทำความเข้าใจสามารถพยากรณ์ผลการอ่านของนักเรียน ได้ดีกว่าองค์ประกอบอื่น

ฉวีวรรณ จินดาพล (2525 : 14 - 16) ได้พบว่า ครูสามารถช่วยให้เด็กรู้จักความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ได้โดยวิธีการสร้างประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้เด็กได้มีโอกาสศึกษาคำศัพท์ต่าง ๆ มากขึ้น ครูที่มีประสบการณ์มักคำนึงถึงเสมอว่า การเรียนรู้ความหมายของคำเป็นกระบวนการต่อเนื่องไปทีละน้อย เป็นการกระทำที่ค่อยเป็นค่อยไป การสอนให้ความหมายของ

คำนั้นเริ่มจากการที่ไม่รู้อะไรมาก่อนเลย จนกระทั่งรู้ความหมายที่คลุมเครือแล้วไปถึงการรู้ความหมายของคำ จนถึงขั้นปรับปรุงให้ดีขึ้นแล้วนำมาใช้อย่างถูกต้อง และเข้าใจในการฟัง นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับวิธีสอนของครูอีกด้วย

ประภาพันธุ์ นิลอรุณ (2530 : 76) พบว่า ความพร้อมทางการเรียนภาษาของเด็กปฐมวัยกลุ่มที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาสูงกว่าเด็กปฐมวัย กลุ่มที่เรียนโดยวิธีสอนตามแผนการจัดประสบการณ์ชั้นเด็กเล็กอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ทิงเกอร์ (Thinker. 1952 : 158) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบในการพัฒนาความเข้าใจความหมายของคำไว้ดังนี้

1. ความสามารถทั่ว ๆ ไป ระดับวุฒิภาวะของเด็กเป็นตัวกำหนดขอบเขตในการเรียนรู้ แม้เด็กจะมีอายุเท่ากันก็จะมีความสามารถในการใช้คำศัพท์ได้แตกต่างกัน
2. ประสบการณ์และความพร้อมในการอ่านของเด็ก มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เด็กที่มีประสบการณ์และความพร้อมต่างกันย่อมมีความรู้ความเข้าใจความหมายของคำมาจนอยแตกต่างกันไป
3. ความอยากรู้อยากเห็นของเด็ก จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้เด็กต้องการเรียนรู้ความหมายของสิ่งต่าง ๆ ครูควรเร้าให้เด็กมีความอยากรู้อยากเห็นในทุกโอกาส
4. การสอนคำต่าง ๆ ให้เด็กเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะจะช่วยให้เด็กเข้าใจคำต่าง ๆ กว้างขวางมากขึ้น

อาร์มสตรอง (Armstrong. 1960 : 373) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเรียนรู้คำศัพท์ที่เด็กรู้จักฟังและการอ่าน โดยศึกษากับเด็กอายุ 6 - 13 ปี ผลปรากฏว่าเด็กที่มีอายุตั้งแต่ 10 ปีลงมาจะรู้จักใช้คำศัพท์ได้จากการฟังมากกว่าการอ่าน แต่เมื่ออายุเพิ่มขึ้นจำนวนคำศัพท์ที่แตกต่างกันจะลดลงอย่างรวดเร็ว

รัสเซลล์ (Russell. 1961 : 120) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเข้าใจในการอ่านกับความถนัดชอบ พบว่า การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องจับใจความสำคัญของเรื่องได้ หรือมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้ดี สำหรับสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และเด็กที่มีความถนัดชอบถูกต้องสมบูรณ์ย่อมแสดงถึงความสำเร็จในการอ่านและการเรียนรู้ เพราะ

ความเข้าใจความหมายของสิ่งต่าง ๆ เป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนรู้ และได้กล่าวถึง ความสามารถในการอ่าน พูด เขียน คณิต ของเด็กเป็นผลมาจากความเข้าใจคำศัพท์ และการมีความคิดรอบคอบต่อคำศัพท์นั้น

โฮล์ม (Holm. 1962 : 64) ได้ศึกษาความสัมพันธ์เกี่ยวกับองค์ประกอบของความสามารถทางการอ่าน พบว่า ความคิดรวบยอดเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะช่วยให้การเรียนอ่านมีความหมายทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

ประเทิน มหาพันธ์ (2506 : 112) ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนพยัญชนะของเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 357 คน โดยสร้างแบบทดสอบการประสานงานของมือและสายตา และสร้างแบบสอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับตัวเด็ก ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันระหว่างการประสานงานของมือและสายตากับความสามารถในการเขียนของเด็ก คือเด็กที่มีการประสานงานของมือและสายตาก็จะมีความสามารถในการเขียนที่คล่อง เด็กที่มีอายุมากมีการประสานงานของมือและสายตาก็ขึ้น ซึ่งทำให้ความสามารถในการเขียนที่ขึ้นตามไปคล่อง

ในปี 2513 ชูญชัย บุญสวัสดิ์ (2513 : 48) ได้ศึกษาความสัมพันธ์การเขียนอักษรไทยสำหรับเด็กเริ่มเรียน โดยศึกษาลักษณะของเส้นแบบต่าง ๆ อันจะนำไปสู่การเขียนอักษรไทยและรวบรวมเส้นที่เป็นส่วนประกอบของอักษรไทยได้ 13 เส้น ตลอดจนจัดอันดับของเส้นจากง่ายไปหายากไว้ด้วย

ไทด์แมน และบัทเทอร์ฟิลด์ (Tidyman and Butterfield. 1951 : 363 : 365) กล่าวว่า เด็กที่มีความพร้อมในการเขียนว่าต้องมีความสามารถด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความสามารถในการบังคับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อแขน มือ และนิ้วให้สัมพันธ์กันในขณะเขียน
2. ความสามารถในการจำภาพของตัวอักษรได้แม่นยำถูกต้อง และยังสามารถจดจำลำดับการเขียนอักษรแต่ละตัวได้อีกด้วย

เกลบ (Ratana Siripanich. 1973 : 25 ; citing Gelb. n.d.) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการเรียนของเด็กเริ่มหัดเขียนไว้ว่า การเขียนตามความรู้สึกรู้สึกของเด็ก

เป็นงานยากและซับซ้อนกว่าการอ่านมาก เพราะการอ่านนั้นเด็กใช้เพียงแต่การสังเกตความแตกต่างของตัวอักษรกับทำความเข้าใจความหมายของตัวอักษร และใช้ความสัมพันธ์ระหว่างสาขา กับสมองเท่านั้น แต่การเขียนเด็กจะต้องเพิ่มการประสานสัมพันธ์ระหว่างสมอง สาขาและการ เคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อด้วย

บุรูเนอร์ และเชอร์วูด (Chancha Suvanathat and others. 1986 : 126; citing Bruner and Sherwood. 1981) ได้ทำการประสานแนวคิดและเชื่อมโยงแนวคิดของ นักการศึกษาสำคัญ เช่น สกินเนอร์ (Skinner) ชอมสกี (Chomsky) และเพียเจต์ (Piaget) เข้าด้วยกันโดยให้แนวคิดเกี่ยวกับการส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาไว้ว่า การเรียนรู้ภาษาต้องอาศัย ปฏิบัติการภายใน ด้านสังคมระหว่างเด็กเล็ก ๆ กับผู้เลี้ยงดูเด็ก การใช้เสียงพูด การแนะนำสิ่งต่าง ๆ เหตุการณ์การกระทำหรือการให้รูปภาพ หรือหนังสือแล้วอ่านให้ฟัง ประโยชน์จากการชี้ให้เห็นสิ่งต่าง ๆ เป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ต่อไป

นอกจากนี้ได้กล่าวถึงปัญหาความสับสนด้านภาษาในวัยเด็กว่า จะส่งผลต่อปัญหาทาง อารมณ์ของเด็ก การช่วยแก้ปัญหาจะทำให้ได้โดยการคุยกับเด็ก การใช้เกมคำศัพท์ง่าย ๆ การอ่าน เบื้องต้น การอธิบาย การแสดงออกทางภาษาเพื่อให้เด็กมีความเข้าใจและมั่นใจ

จากงานวิจัยต่าง ๆ พอสรุปได้ว่าพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยเป็นสิ่งสำคัญซึ่ง สามารถส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทางภาษาที่ดีได้โดยการส่งเสริมการใช้ภาษาแก่เด็ก เช่น การพูดคุย เล่นเกมทางภาษา เล่าเรื่องให้ฟัง อ่านโคลง คำคล้องจอง อ่านหนังสือให้ฟัง ร้องเพลง การรับฟังความคิดเห็นของเด็ก การให้เด็กมีโอกาสได้ใช้ภาษามากเท่าที่สมควรเป็นผลก็คือการใช้ ภาษามากขึ้นเท่านั้น ทิวหลักการดังกล่าวที่เกี่ยวกับเด็ก เช่น ผู้ปกครอง ครู ควรได้รับความรู้ และแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความพร้อมทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย เพื่อให้สามารถ ส่งเสริมด้านภาษาแก่เด็กปฐมวัยได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

1. ความหมายของการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง การให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง (Parent Education) หมายถึง การให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้ปกครองเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางร่างกาย สังคม อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญาเป็นการทำความเข้าใจ และสร้างทัศนคติที่ถูกต้อง ในการอบรมเลี้ยงดู ตลอดจนบทบาทหน้าที่ในการร่วมมือกับพัฒนาเด็ก โดยใช้สื่อต่าง ๆ รวมถึงสื่อสารมวลชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในประเด็นสำคัญดังนี้

1. เพื่อให้เข้าใจธรรมชาติและความต้องการของเด็ก โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ และทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาของเด็ก (Child Psychology)
2. เพื่อให้สามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ แก่เด็กอย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับทางโรงเรียน (ฉันทนา ภาคงคง. 2531 : 1)

นิภา แก้วศรีงาม ได้ให้ความหมายของการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองว่า เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก เพราะเด็กอยู่ในความรับผิดชอบของสถาบันครอบครัว สถาบันศึกษา และสถาบันทางศาสนา การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองถือเป็นกระบวนการทางสังคม (Socialization Education) สังคมมีหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ให้แก่บุคคลภายในสังคม ให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งในระบบการศึกษา และนอกกระบวนการศึกษา ซึ่งเป็นการให้การศึกษทั้งทางตรงและทางอ้อมเป็นการส่งเสริมเพื่อการดำรงชีวิตที่ดีของบุคคล และพัฒนาบุคคลให้เป็นไปตามที่สังคมต้องการ (นิภา แก้วศรีงาม. 2525 : 3)

จะเห็นได้ว่าการให้ความรู้ของผู้ปกครองเป็นกระบวนการที่ช่วยให้ผู้ปกครองได้เพิ่มทักษะความรู้ ความสามารถในการเรื่องเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็ก โดยให้เห็นความสำคัญของเด็ก ให้รู้ว่ามีอิทธิพลต่อเด็ก และบทบาทหน้าที่ของตนในการพัฒนาเด็ก อันจะช่วยปรับปรุงคุณภาพชีวิตของเด็กปฐมวัยเพื่อให้เป็นสมาชิกที่ดีและมีคุณภาพของสังคม

2. ความสำคัญของการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ในปัจจุบันครู อาจารย์ มีคัมภีร์หน้าที่จะในการจัดการศึกษาแก่เพียงฝ่ายเดียวโดยธรรมชาติและทางจิตวิทยาอันแท้จริงแล้ว พ่อแม่ ตลอดจนผู้ปกครองเป็นผู้มีบทบาทอันสำคัญอย่างยิ่งในการให้ความรู้แก่เด็ก โดยเฉพาะในวัยเด็ก ตอนต้น ดังที่ รัสโซ (Rousseau) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กเปรียบเสมือนผ้าขาวบริสุทธิ์ ที่ผู้ใหญ่จะแต่งแต้มสีอะไรลงไปก็ได้ จะทำให้ผู้ขาวบริสุทธิ์กลายเป็นผู้ที่ฉีกฉีกสวองงามวิจิตรหรือจะทำให้กลายเป็นผ้าที่เลอะเทอะหม่นหมองอย่างไรก็ได้เช่นกัน รัสโซ มีความเชื่อในธรรมชาติแสดงออกของเด็กและถือว่า การกระทำต่าง ๆ ของเด็กนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ผิด และมีความเชื่อว่า พ่อแม่เป็นบุคคลที่ใกล้ชิดที่สุดจะ ช่วยหล่อหลอมให้เด็กเติบโตขึ้นมา เป็นคนที่มีบุคลิกภาพอย่างไรก็ได้

วิลส์ และสตีเกแมน (Wills and Stegeman. 1957 : 62) กล่าวว่า ความเชื่อของโฟรเบลว่า เด็กทุกคนเกิดมาดี แต่สิ่งทำให้เด็กไม่ดีก็คือ การไม่ได้รับการศึกษา ที่ใช้อย่างเพียงพอ และขาดการดูแลเอาใจใส่จากพ่อแม่ตนเอง /

นักการศึกษาอีกท่านหนึ่ง คือ มอนเตสซอรี (Maria Montessori) มีความเห็นว่า พ่อแม่เป็นบุคคลสำคัญในการเตรียมเด็กให้พร้อมที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (Lillard. 1972 : 104)

ฉันทนา ภาคภงษ กล่าวว่าคุณปกครองเป็นบุคคลสำคัญในการอบรมเลี้ยงดูเด็กเพราะ เป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด สามารถที่จะตอบสนองความต้องการพื้นฐานของเด็ก อันได้แก่ ความต้องการในการดำรงชีวิตอยู่ ความต้องการความรักและความอบอุ่น นอกจากนี้เด็ก ยังได้รับอิทธิพลจากสภาพแวดล้อมภายในครอบครัว พัฒนาการทางบุคลิกภาพของเด็กจะเป็นไปอย่างไรย่อมขึ้นอยู่กับ การอบรมเลี้ยงดูจากทางบ้านเป็นสำคัญ เมื่อคุณภาพของเด็กมีผลมาจากการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองเป็นอย่างมากเช่นนี้ การให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง จะช่วยพัฒนาเด็ก และช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวเด็ก ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการขาดความรู้ และความเข้าใจ เกี่ยวกับเด็ก (ฉันทนา ภาคภงษ. 2531 : 4 - 5)

จะเห็นได้ว่าคุณภาพของเด็กขึ้นอยู่กับผู้ปกครอง หากผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ตัวเด็กก็สามารถส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตลอดจนสามารถหล่อหลอมให้เด็กเติบโต ขึ้นมาเป็นคนที่มีบุคลิกภาพอันเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และสิ่งที่

ผู้ปกครองควรรับรู้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาเด็กนั้น คือความสำคัญของเด็กปฐมวัย ความสำคัญของศูนย์พัฒนาเด็กปฐมวัย บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัย และความเข้าใจเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของการศึกษาปฐมวัย ซึ่งได้มีกล่าวถึงรายละเอียดของข้อมูลพื้นฐานดังกล่าวข้างต้นไปแล้ว

2.1 ความสำคัญของเด็กปฐมวัย นักจิตวิทยาและนักศึกษากฎหมาย ต่างก็เห็นถึงความสำคัญของเด็กปฐมวัยว่าเป็นวัยที่สำคัญที่สุด การพัฒนาบุคคลใหม่คุณภาพดีผลมาจากการส่งเสริมพัฒนาการตั้งแต่ปฐมวัย ซึ่งเป็นระยะวิกฤตที่เด็กสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว การกระตุ้นทางตา หู จมูก ลิ้น และกาย ไหล่โยน โคลำ โคลำ โคลำ และโคลำ โดยการเล่นตุ๊กตารวมวัย โดยเฉพาะความรักจากพ่อแม่ จะช่วยให้เขาประสาธน์ในเซลล์สมองของอวัยวะ ทำให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้ง่าย มีชีวิตชีวา รุ่งเรือง อันเป็นพื้นฐานการพัฒนาเด็กให้สมบูรณ์มากที่สุด "เด็กเล็ก ๆ จะเรียนรู้ทุกอย่าง ในวัยที่เขาอยากรู้อยู่" แต่หากเด็กวัยนี้ไม่ได้รับการเอาใจใส่ เมื่อพ้นวัยนี้ไปเด็กจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยความยากลำบาก ในบางอย่างก็ไม่สามารถเรียนรู้ได้อีกเลย (ธีระ สุมิตร และพรอนงค์ นิยมคำ. 2527 : 6 - 7) ดังนั้นการที่ครูและศูนย์พัฒนาปฐมวัยร่วมกันจัดสภาพแวดล้อมที่ดี ที่เหมาะสมและเอื้อต่อการเรียนรู้ของเด็กวัยนี้ จึงมีความจำเป็นและมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อพัฒนาการในระยะต่อไปของเด็ก ดังกล่าวไว้ว่า เด็กปฐมวัยเป็นวัยทองของชีวิต เด็กจะประสบกับความสำเร็จหรือล้มเหลวในชีวิตก็ขึ้นอยู่กับผลของการพัฒนาคั้งแต่วัยเด็ก (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2528 : 2)

เพียเจท์ (Piaget) เชื่อว่าพัฒนาการของเด็กนั้นจะเกิดขึ้นตามลำดับขั้น จะไม่สามารถพัฒนาข้ามขั้นได้ เด็กจะสามารถพัฒนาสติปัญญาได้จากความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลกับโลกภายนอก ซึ่งกระบวนการทางสติปัญญาของบุคคลจะพัฒนาตามขั้นต่อไปนี้

ระยะที่ 1 แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ เด็กจะเรียนรู้โดยการสัมผัส

ระยะที่ 2 อายุตั้งแต่ 2 - 7 ขวบ เด็กเริ่มจัดกระทำกับสภาพแวดล้อมโดยใช้สัญลักษณ์ เด็กเริ่มเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับวัตถุ รู้จักสิ่งที่เป็นตัวแทน รู้จักคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น เริ่มเรียนรู้ภาษาพูดและเข้าใจความหมาย ชอบลงมือทดลองดูสามารถแยกแยะสิ่งของได้ แต่ยังไม่สามารถบอกคุณสมบัติได้

ระยะที่ 3 เป็นระยะที่เด็กมีการพัฒนาโครงสร้างทางสติปัญญาที่มีความซับซ้อนมากขึ้น เด็กสามารถคิดเกี่ยวกับระบบการทำงานของสิ่งต่าง ๆ คิดร่วมกับผู้อื่น แบ่งงานกันทำ รู้จักทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งพัฒนาการขั้นนี้อยู่ในช่วงอายุ 7 - 11 ขวบ

ระยะที่ 4 เป็นระยะที่เด็กมีความเข้าใจและทดลองใช้เหตุผล เด็กเข้าใจสิ่งที่เป็นามธรรมมากขึ้น เด็กระยะนี้มีอายุประมาณ 11 ขวบขึ้นไป ความคิดของเด็กเริ่มรู้จักคาดคะเนเหตุการณ์ต่าง ๆ จากประสบการณ์และความคิดเห็น บางครั้งจะใช้ความคิดเชิงวิทยาศาสตร์โคควย (Maier. 1969 : 87 - 89 ; citing Piaget. n.d.)

ก็เซล (ประมวล คึกกินสัน. 2524 : 174 - 179 ; อ้างอิงมาจาก Gesell. 1974) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของเด็กว่า ความสามารถของเด็กเป็นไปตามธรรมชาติ โดยสังเกตพฤติกรรมของเด็กตั้งแต่แรกเกิดจนเติบโตเต็มที่ ซึ่งมีการสังเกตด้วยสายตา และถ่ายภาพยนตร์เอาไว้ แล้วศึกษาวิเคราะห์ย้อนภายหลัง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ความสามารถของเด็กมีเป็นระยะและเป็นขั้นตอน แต่ละช่วงอายุมีความหมายและมีความสำคัญคือชีวิต เพราะเป็นรากฐานของบุคคล การพัฒนาเด็กจึงไม่ควรพัฒนาเกินขีดขั้นของความสามารถ

จากแนวคิดของนักจิตวิทยาพัฒนาการเด็กจึงกล่าว จะเห็นว่าพัฒนาการทุกขั้นในช่วงปฐมวัยเป็นรากฐานของพัฒนาการขั้นต่อไป ฉะนั้นครู ผู้ปกครอง ควรมีความเข้าใจในหลักพัฒนาการของเด็กปฐมวัยอย่างกว้าง ๆ เพื่อให้สามารถส่งเสริมเด็กได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมจึงรายละเอียดต่อไปนี้

1. พัฒนาการของเด็กจะต้องอาศัยองค์ประกอบทั้งสิ่งแวดล้อม และพันธุกรรม พัฒนาการของเด็กจะเป็นไปตามลำดับขั้น อัตราของการพัฒนาจะแตกต่างกันตามลักษณะของเด็กแต่ละคน
2. พัฒนาการทุกขั้นตอนในช่วงปฐมวัยเป็นรากฐานของบุคคลเมื่อเป็นผู้ใหญ่
3. การพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดนั้น จะต้องทำพร้อมกันทุกด้านเพราะพัฒนาการแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กัน หากด้านใดด้านหนึ่งไม่ได้รับการพัฒนาให้สมบูรณ์ จะมีผลกระทบต่อพัฒนาการด้านอื่น ๆ ควบ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2523 : 58 - 59)

2.2 ความสำคัญของศูนย์การองค์พัฒนาการของเด็กปฐมวัย การที่ศูนย์การองค์พัฒนาการที่มีอิทธิพลต่อเด็กอย่างไรนั้น จะทำให้ศูนย์การองค์พัฒนาการที่ของศูนย์การองค์พัฒนาการเด็กมากขึ้น ทั้งนี้การศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของศูนย์การองค์พัฒนาการของเด็กปฐมวัยดังนี้

ส. จานงจิต กล่าวว่าการสร้างบุคลิกภาพให้แก่เด็กจะต้องเริ่มตั้งแต่เล็ก และผู้ที่ส่งเสริมสร้างให้เด็กโตมากที่สุดก็คือพ่อแม่ (ส. จานงจิต. 2528 : 12)

สุนิษฐ์ เฒ่านาบอน ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับอิทธิพลของศูนย์การองค์พัฒนาการของเด็กว่าพ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่างแก่เด็กทุกวินาที เพราะการกระทำทุกอย่างของพ่อแม่ และสภาพแวดล้อมจะถูกประทับใจเข้าไปในตัวเลือกเสมือนแม่พิมพ์ หรือแบบพิมพ์ที่หล่อหลอมจิตใจซึ่งสามารถส่งผลให้ทั้งทางบวกและทางลบ (สุนิษฐ์ เฒ่านาบอน. 2527 : 28 - 32)

มุสเซน กองเกอร์ และคาแกน กล่าวว่าการให้ความรักความอบอุ่นในระยะต้นของชีวิต เป็นพื้นฐานสำคัญของการอบรมเลี้ยงดู วิธีการเลี้ยงดูตลอดจนพฤติกรรมที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อเด็ก มีส่วนเกี่ยวข้องกับพัฒนาการของเด็กโดยตรงทั้งสิ้น การเรียนรู้ครั้งแรกของเด็กเกิดที่บ้าน จากความสัมพันธ์กับสมาชิกภายในครอบครัวโดยเฉพาะอย่างยิ่งจากผู้ที่เปี่ยมแม่ ความสัมพันธ์และพฤติกรรมดังกล่าวจะมีผลต่อพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิดทางจิตใจของทารก หังไปปัจจุบัน และในอนาคต (Mussen, Conger and Kagan. 1965 : 193)

นักการศึกษาสมัยก่อนมักมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสำคัญของศูนย์การองค์พัฒนาการของเด็ก ริก กล่าวว่าการสัมพันธ์ระหว่างพ่อแม่และเด็กมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก และมีผลต่อความบกพร่องทางอารมณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม การแสดงออกทางความรู้สึกของศูนย์การองค์พัฒนาการให้เด็กเห็น ผลของการแสดงออกจะสะท้อนไปปรากฏในพฤติกรรมของเด็ก (Read. 1957 : 272)

เมื่อศูนย์การองค์พัฒนาการมีความสำคัญต่อเด็กดังกล่าว อันทัน รอดงาม (2511 : 49) จึงให้ความเห็นว่า ความร่วมมือระหว่างบ้านและโรงเรียนมีความสำคัญต่อการช่วยเหลือเด็กให้ก้าวไปสู่ความสำเร็จ โดยทั้งสองฝ่ายควรมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 149) มีความคิดเห็นว่า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศูนย์การองค์พัฒนาการกับครูจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กเป็นอย่างยิ่ง ทั้งสองฝ่ายจะต้องทำงานร่วมกันและมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน ชาราห์ และคนอื่น ๆ (Sarah and others. 1971 : 373) กล่าวว่าบ้านและโรงเรียน มีหน้าที่สำคัญในการให้การ

ศึกษาแก่เด็ก โรงเรียนจะไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพปราศจากความเข้าใจ ความสนับสนุนและการช่วยเหลือจากทางบ้าน ในการพัฒนาเด็กนั้น ผู้ปกครองและครูจะต้องพยายาม ร่วมกันที่จะรู้จักเด็กทุกบ้านทั้งที่บ้านและโรงเรียน เพื่อจะจัดการศึกษาที่เหมาะสมสำหรับเด็ก ความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับผู้ปกครองของเด็กปฐมวัยในระยะเริ่มต้นจะมีอิทธิพลต่อชีวิตของเด็ก ในอนาคต เวอร์นา (Verma. 1972 : 322) กล่าวว่าความคุ้นเคยกันระหว่างครูกับผู้ปกครอง จะช่วยให้ทั้งสองฝ่ายเรียนรู้เกี่ยวกับลูกมุ่งหมาย และค่านิยมทางการศึกษาซึ่งกันและกัน อันจะช่วย ลดความขัดแย้ง ซึ่งเป็นสาเหตุให้เด็กเกิดความสับสนขึ้นในใจ

การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้ปกครอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความร่วมมือในการจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัย เป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการให้ความรู้แก่ ผู้ปกครองซึ่งเป็นการกระตุ้นให้พ่อแม่สนใจที่จะส่งลูกเข้าโรงเรียนสำหรับเด็กปฐมวัยขึ้น ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2521 : 10) กล่าวว่าโคมิโนสเป็นผู้ที่เห็นความสำคัญ ในการให้การศึกษแก่ผู้ปกครองโดยการ ชักนำให้เปิดโรงเรียนสำหรับแม่ขึ้น เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติ และการเลี้ยงดูเด็ก อันหนึ่งจากการศึกษาปัญหาเด็กส่วนหนึ่งเกิดจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ขาดความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับ วิธีอบรมเลี้ยงดูเด็ก และไม่ทราบวิธีส่งเสริมพัฒนาการให้กับเด็ก ซึ่งจากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการให้การศึกษแก่ผู้ปกครอง เพื่อให้เข้าใจมุ่งหมายของการจัดการศึกษา เด็กปฐมวัย และวิธีส่งเสริมพัฒนาการเด็กอย่างถูกวิธี

จะเห็นได้ว่า บุคคลที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กนั้น คือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง การส่งเสริม พัฒนาการเด็กทุกด้านจะเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องมากขึ้น ถ้าผู้ปกครองได้รับความรู้ และความเข้าใจ เกี่ยวกับตัวเด็ก นอกจากนั้นการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองยังช่วยสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่าง โรงเรียนและผู้ปกครอง เพื่อนำไปสู่ความร่วมมือในการส่งเสริมเด็กให้พัฒนาได้อย่างเหมาะสม การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์ และความรู้อยู่ที่คู่กัน ซึ่งช่วยให้เด็ก ไม่ต้องประสบกับปัญหาความขัดแย้งระหว่างบ้านและโรงเรียน ทำให้เด็กมีความสุข มีชีวิตที่สมบูรณ์ ทั้งที่บ้านและโรงเรียน ดังคำกล่าวที่ว่า "การพัฒนาผู้ปกครองควบคู่ไป กับการพัฒนาเด็ก"

2.3 บทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กปฐมวัย มีผู้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กไว้ดังนี้

นิภา แก้วศรีงาม (2525 : 26 - 28) ได้กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของพ่อแม่และผู้ปกครอง ในการพัฒนาเด็กให้เป็นทรัพยากรที่มีค่าของสังคมได้ ดังต่อไปนี้

1. บทบาทของพ่อแม่ตามหลักพุทธศาสนา ระเบียบปฏิบัติของชาวพุทธ ได้กำหนดให้พ่อแม่เป็นผู้ที่ปรึกษาและให้คำแนะนำในการดำเนินชีวิตให้แก่เด็ก เพื่อให้เด็กมีความประพฤติดีและไม่ก่อปัญหาสังคม
2. บทบาทของพ่อแม่ตามหลักของกฎหมายแห่งและพยานิชัย มาตรา 1564 บัญญัติไว้ว่า พ่อแม่จะต้องอุปการะเลี้ยงดูและให้การศึกษาตามควรแก่เด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 20 ปี
3. บทบาทของพ่อแม่ตามหลักสังคมวิทยา ได้แก่ การดูแลฝึกหัดลูกของตนจนกว่าลูกจะสามารถพึ่งตนเองได้ การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี และบทบาทที่จะต้องให้การศึกษาตลอดจนส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านแก่เด็ก

วราภรณ์ รักวิจิตร ได้กล่าวถึงบทบาทของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการพัฒนาเด็กไว้ดังนี้

1. เลี้ยงดูให้เติบโตขึ้นในสังคม โดยการตอบสนองความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจ
2. อบรมระเบียบทางสังคมเบื้องต้น ได้แก่ การปลูกฝังคุณลักษณะและสุนิษย์ที่ดี การอบรมมารยาททางสังคม และทัศนคติที่ดีในการดำรงชีวิต
3. ส่งเสริมความสนใจของเด็ก โดยจัดสภาพแวดล้อมรอบตัว เช่น จัดเตรียมหนังสือนิทาน อุปกรณ์การเล่น อุปกรณ์การระบายสี การพาไปทัศนศึกษาเมื่อมีโอกาส
4. ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา ผู้ปกครองสามารถช่วยให้เด็กมีพัฒนาการด้านสติปัญญาสูงขึ้นเต็มศักยภาพได้โดยการกระตุ้นให้เด็กคิด ฝึกแก้ปัญหา ฝึกการสังเกต ส่งเสริมความสนใจของเด็กและให้โอกาสหาในสิ่งที่เด็กสนใจ ตลอดจนส่งเสริมทักษะทางภาษาเพื่อให้ความพร้อมที่จะเรียนรู้ภาษาในระดับต่อไปได้โดยง่าย

5. ด้ายหอวัฒนธรรมทางสังคม เพื่อให้เด็กเห็นคุณค่า รู้สึกชื่นชม และ
ชกของมรดกทางวัฒนธรรมไทย เพื่อรักษาความเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยสืบไป (วารสาร
รักวิถี. 2527 : 6 - 9)

ดวงเดือน พันธุมนาวิน กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ที่มีผลต่อแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ว่าพ่อแม่ควรเอาใจใส่ในผลงานของลูก ปฏิบัติตนอย่างสมเหตุสมผล สนใจในกิจกรรม
ต่าง ๆ แนะนำให้มีความตั้งใจและอดทน เมื่อลูกประสบความสำเร็จควรแสดงความชื่นชมอย่างซื่อสัตย์
และกตัญญูเป็นการให้รางวัลเมื่อทำความดี ตลอดจนมีบทบาทในการหาตัวเป็นเพื่อนที่ดี และคอย
แนะนำส่งเสริมให้พัฒนาการทุก ๆ ด้านอย่างสมบูรณ์ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2527 :
30 - 36)

จินตนา หนูด้ง กล่าวถึง บทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ที่ควรปฏิบัติต่อดังนี้

1. พยายามสอนให้ช่วยตัวเองและผู้อื่น ตลอดจนหาตัวให้เป็นประโยชน์ต่อ

ส่วนรวม

2. พยายามทำให้เด็กรู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว

3. ฝึกให้ทำความกตัญญูทั้งต่อ พ่อแม่ และครู และฝึกปฏิบัติการทำ

อย่างอดทน

4. สังเกตความเปลี่ยนแปลงของเด็กและให้ความช่วยเหลือเมื่อต้องการ

5. ควรให้เวลาในการพูดคุยอย่างสนุกสนานกับเด็ก ซึ่งเป็นเวลาที่มีคุณค่า

สำหรับเด็กอย่างยิ่ง (จินตนา หนูด้ง. 2522 : 25 - 29)

สรุปได้ว่าบทบาทหน้าที่ของพ่อแม่ในการพัฒนาเด็กนั้น ได้แก่ การตอบสนองความ
ต้องการขั้นมูลฐานทั้งด้านร่างกายและจิตใจ การส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา การอบรมสั่งสอน ให้
เป็นสมาชิกที่มีคุณภาพของสังคม เพื่อให้การพัฒนาเด็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

★ 2.4 ความเข้าใจเกี่ยวกับจุดหมายของการศึกษาปฐมวัย สำนักงานคณะกรรมการ
การประถมศึกษาแห่งชาติ ได้กำหนดจุดหมายทางการศึกษา ระดับปฐมวัยไว้ดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมให้เด็กมีนิสัยเกี่ยวกับการกิน การเล่น การออกกำลัง และการพักผ่อน ตลอดจนรู้จักรักษาตัวให้พ้นจากโรคภัยและอุบัติเหตุต่าง ๆ อย่างเหมาะสม
2. เพื่อปลูกฝังให้เด็กมีนิสัยอันดีงาม รู้จักควบคุมอารมณ์และรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่น
3. เพื่อส่งเสริมให้เด็กรู้จักสังเกต มีไหวพริบ มีความคิดสร้างสรรค์และกล้าแสดงออก
4. เพื่อฝึกให้เด็กใช้ประสาทสัมผัส ให้สัมพันธ์กันได้อย่างเหมาะสม และเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างคล่องแคล่ว

5. เพื่อให้รู้จักปฏิบัติกิจวัตรประจำวันได้ด้วยตนเอง
สำหรับแนวการจัดประสบการณ์ได้กำหนดกิจกรรม เพื่อให้มีแนวทางในการปฏิบัติที่เป็นไปในทางเดียวกันดังนี้

1. การเรียนการสอนในระดับปฐมวัยเน้นการอบรมเลี้ยงดู ให้ความพร้อมแผนการสอนเฉพาะในหนังสือ
2. การจัดกิจกรรมควรยึดแนวการจัดประสบการณ์เป็นหลัก
3. ภาคเช้าควรจัดกิจกรรมตามแผน ภาคบ่ายเป็นการพักผ่อนและกิจกรรมเสริม
4. กิจกรรมต่าง ๆ ควรจัดหมุนเวียนกันไป กิจกรรมที่ควรจัดให้เด็กได้แก่ การสนทนา เพลง คณิต และการเคลื่อนไหวตามจังหวะ การฟังนิทานหรือเรื่องราว การเล่นกลางแจ้ง ศิลปะและกิจกรรมสร้างสรรค์ การเล่นอิสระและเกมการศึกษา
5. การจัดกิจกรรมควรส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน และควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

15 - 20 นาที

- 5.1 กิจกรรมแต่ละอย่างควรใช้เวลาตามความสนใจของเด็ก คือ
- 5.2 ควรจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวสลับกับการเคลื่อนไหวแน่นอน เพื่อไม่ให้เด็กรู้สึกเคร่งเครียดและเหนื่อยเกินไป

5.3 ควรให้เด็กได้พักผ่อน นอนหลับตามความเหมาะสมกับวัย

5.4 กิจกรรมที่จัดควรมีการยืดหยุ่นเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพ

สิ่งแวดล้อม โดยมุ่งให้เกิดประโยชน์แก่ตัวเด็กมากที่สุด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2525 : 8 - 10)

การจัดการศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมพัฒนาการทุกด้านแก่เด็ก โดยยึดแนวการจัดประสบการณ์เป็นหลักและใช้กิจกรรมการเล่น อุปกรณ์ และเทคนิคต่าง ๆ ตลอดจน กำหนดกิจกรรมและการพักผ่อนให้เหมาะสมกับวัย และความสนใจของเด็กในแต่ละวัย และเน้น การปลูกฝังนิสัยและคุณธรรมแก่เด็กด้วย

3. หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง การให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ในการที่จะช่วยกันส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยนั้น มีความจำเป็นที่ผู้ปกครองต้องรู้อารมณ์ ของเด็กเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ปกครองเข้าใจเด็กในวัยนี้และสามารถช่วยเหลือส่งเสริมการเรียนรู้ แก่เด็กได้เป็นอย่างดี อันจะทำให้เด็กมีความสุขและพึงพอใจในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ

3.1 ธรรมชาติของเด็กปฐมวัย เพื่อให้การพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นไปในทางที่ ถูกต้องเหมาะสม ครูและผู้ปกครองควรทราบเกี่ยวกับธรรมชาติของเด็กปฐมวัยดังนี้

วราภรณ์ รักวิจัย (2527 : 62) กล่าวว่าโดยธรรมชาติของเด็กปฐมวัย ย่อมมีความแตกต่างระหว่างบุคคลอันเนื่องมาจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม และการอบรมเลี้ยงดู จึงทำให้เด็กแตกต่างกันทั้งทางร่างกาย จิตใจ และความสามารถของแต่ละคน นอกจากนี้เด็กยังมีความอยากรู้อยากเห็น ไม่ชอบอยู่นิ่ง ๆ มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา มีความสนใจในเหตุการณ์ หรือสิ่งใหม่ ๆ ชอบซักถาม และมีความต้องการที่จะได้รับการตอบสนอง ทั้งทางร่างกายและจิตใจ

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2530 : 92 - 93) กล่าวว่าเด็กวัยนี้มีลักษณะ ชูชกเป็นนิจอยากเป็นอิสระ อยากรู้อยากเห็น ต้องการความช่วยเหลือในบางเรื่อง มักชอบทำ สิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง เด็กมีขีดความสามารถแตกต่างกัน และมีความต้องการที่จะได้รับการ ตอบสนองทั้งทางร่างกายและจิตใจ

3.2 จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย ครูและผู้ปกครองสามารถช่วยกันพัฒนา เด็กให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้เป็นอย่างดีหากมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและ

จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัย เพื่อเป็นพื้นฐานในการส่งเสริม แนะนำ และปรับปรุงพฤติกรรมของเด็ก อันส่งผลต่อการพัฒนาการทุกด้านอย่างเหมาะสม ซึ่งสิ่งที่ครูและผู้ปกครองควรทราบเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่

1. องค์ประกอบของการเรียนรู้ นักการศึกษาที่กล่าวถึง องค์ประกอบของการเรียนรู้ดังนี้

กาเซ (Gagne) กล่าวว่าองค์ประกอบที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ผู้เรียน สิ่งเร้า การตอบสนองต่อสิ่งเร้า

ดอลลาร์ด และมิลเลอร์ (Dallard and Miller) กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ก็ต้องเกิดจาก แรงขับ สิ่งเร้า การตอบสนอง และการเสริมแรง (ฅลรัตน์ หล้าสว่าง. 2528 : 127 - 128 ; อ้างอิงมาจาก Dallard and Miller. n.d.)

2. แนวคิดเกี่ยวกับจิตวิทยาการเรียนรู้ จากแนวคิดของ ธอร์นไคด์ การเรียนรู้ของเด็กเกิดจากการลองผิดลองถูกแล้วนำไปสู่การเชื่อมโยง ระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนอง โดยไคด์กำหนดกฎการเรียนรู้ไว้ 3 ประการคือ กฎแห่งความพร้อม กฎแห่งการฝึกหัด และกฎแห่งผล

สกินเนอร์ เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดขึ้นได้จากการวางเงื่อนไขแบบลงมือกระทำ และสร้างความผูกพันระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองให้มีความแน่นแฟ้น หรือมีความดียิ่งขึ้น โดยการให้สิ่งเร้าเป็นตัวเสริมแรง

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ของกลุ่มเกสตัลท์ มีสาระสำคัญ 2 ประการคือการรับรู้ (Perception) ซึ่งเป็น พื้นฐานของการเรียนรู้และหาความหมายจากประสาทสัมผัส และการหยั่งเห็น เป็นการคิดแก้ปัญหาครั้งแล้วครั้งเล่า จนสามารถแก้ปัญหาอันใดสำเร็จลุล่วงด้วยตนเอง กลุ่มนี้เชื่อว่าการที่คนเราจะเกิดการเรียนรู้ได้นั้นจะต้องเริ่มเรียนรู้จากส่วนรวมสู่ส่วนย่อย (The Whole to Parts) ทำให้เกิดความเข้าใจอย่างแน่นแฟ้นจากการมองเคาโครงกว้าง ๆ ตลอดจนความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันก่อน จึงเรียนรู้รายละเอียดปลีกย่อยในภายหลัง (อบรม สันนิบาต. ม.ป.ป. : 61 - 72)

3. ปัจจัยที่ส่งเสริมการเรียนรู้ นอกจากองค์ประกอบของการเรียนรู้และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แล้ว ผู้ปกครองควรทราบถึงปัจจัยที่จะส่งเสริมการเรียนรู้ของเด็กด้วย

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ กล่าวว่า การที่เด็กจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ดีนั้น ต้องอาศัยปัจจัยทั้งนี้คือ แรงขับ ความพร้อม ความต้องการ อารมณ์และการปรับตัว การเสริมแรง การสนใจ หัตถ์คิ ความสนใจ การเกิดมโนภาพ การจำ ความอดทนและเชาวน์ปัญญา (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์.

2528 : 220 - 225)

ดังนั้น การที่เด็กจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ ต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญ 2 ประการ คือ ด้านตัวเด็ก หังร่างกาย จิตใจ และสติปัญญาต้องมีสภาพที่พร้อมที่จะเรียนรู้ และด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ สิ่งเร้าและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้เด็กมีโอกาสลงมือทดลองถูก ได้ฝึกแก้ปัญหา ตลอดจน สิ่งเร้าที่จะกระตุ้นให้เกิดแรงขับ ความต้องการ ความพร้อม การสนใจและการเสริมแรง เพื่อให้เกิด การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับวัย เด็กปฐมวัยมีธรรมชาติของความอยากรู้อยากเห็นเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ของการเรียนรู้ ขอมจะช่วยเหลือส่งเสริมและกระตุ้นให้เด็กเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ อย่างสอดคล้องกับลักษณะของ พัฒนาการของเด็กแต่ละคน

3.3 ลักษณะของพัฒนาการของเด็กปฐมวัย นักการศึกษาได้ศึกษาและอธิบายเกี่ยวกับ พัฒนาการของเด็กปฐมวัยไว้ดังนี้

1. พัฒนาการทางร่างกาย (Physical Development) เด็กปฐมวัยสามารถ ควบคุมการเคลื่อนไหวทางร่างกายได้คล่องแคล่วขึ้น แต่ยังไม่สามารถควบคุมกล้ามเนื้อเล็กได้ เนื่องจากประสาทสัมผัสระหว่างมือและสายตาซึ่งทำงานไม่ประสานกันก็พอ การส่งเสริมให้เด็ก ฝึกช่วยตัวเอง เช่น การรับประทานอาหาร ใส่เสื้อผ้า ถูกเชือกกรองเท้า ดิกระตุ่ม ฯลฯ จะเป็น การช่วยให้เด็กได้ฝึกกล้ามเนื้อเล็ก การให้โอกาสเด็กเคลื่อนไหวออกกำลังกายที่เหมาะสมกับวัย ทำให้เด็กได้ใช้กล้ามเนื้อร่างกายทั้งหมด ได้ฝึกการทรงตัวและการเคลื่อนไหวจะช่วยให้เด็กได้ เรียนรู้และพัฒนาพฤติกรรมด้านอารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2. พัฒนาการทางอารมณ์ (Emotional Development) เกิดในขณะนี้ มีอารมณ์หลายแบบ เนื่องจากเด็กเริ่มได้พบเห็นเหตุการณ์แปลกใหม่ หรือเหตุการณ์ประจำวันระหว่าง ความต้องการของตนเองกับท่าทีการปฏิบัติของผู้อื่น กลุ่มเพื่อน ตลอดจนสิ่งแวดล้อมรอบตัวมากมาย ซึ่งเด็กอยากเรียนรู้ อยากทดลองให้เข้าใจ บางครั้งก็ง่ายสามารถทำความเข้าใจได้ บางครั้งก็ เจ็บตัวโดนทำโทษเด็กจึงเริ่มเรียนรู้อารมณ์หลายแบบทั้งโกรธ อิจฉา อาทรเห็นใจ ก้าวร้าว ร่าเริง

ค้ำใจ เสียใจ และเด็กยังไม่สามารถควบคุมอารมณ์ต่าง ๆ ได้ การอธิบายให้เหตุผลจะช่วยให้เด็ก มีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดี และเด็กจะแสดงออกทางอารมณ์ได้เหมาะสมขึ้น

3. พัฒนาการทางสังคม (Social Development) ลักษณะของพัฒนาการทางสังคมที่นำสังเกต คือ ชอบเข้าหาเพื่อนและผู้ใหญ่ แต่ยังไม่สามารถวางตัวในกลุ่มเพื่อนได้ ยังทะเลาะกับบ่อย ๆ เปลี่ยนเพื่อนบ่อยและเล่นเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ได้ เด็กวัยนี้จะชอบเล่นสมมุติ เช่น เล่นขายของ เล่นเป็นแม่ สิ่งที่เกิดความต้องการมากคือ ความสนใจและความรักจากผู้ใหญ่ ความประทับใจในแบบอย่างที่ดี การอบรมสั่งสอน การให้โอกาสสมาคมกับบุคคลต่าง ๆ จะช่วยให้เด็ก วัยนี้มีสังคมนิสัยที่ดี

4. พัฒนาการด้านสติปัญญา (Intellectual Development) เด็กปฐมวัยมีพัฒนาการทางสติปัญญาเจริญถึงขั้นที่เรียกว่า Pre-Operational Stage คือเด็ก จะมีความสามารถในการใช้ภาษาพอควร ความสามารถทางสมอง พัฒนาขึ้นในด้านความจำ และการใช้เหตุผล ทำให้เกิดความคิดรวบยอด (Conceptualization) ความคิดแบบจินตนาการ (Imagination) คือรู้ว่าเมื่อสิ่งนี้เกิดขึ้นแล้วอะไรจะตามมา การให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ในรูปแบบที่แตกต่างกัน เปิดโอกาสให้สำรวจ และมีประสบการณ์กับสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง จะช่วยให้ เด็กได้รับการพัฒนาค้นสติปัญญามากขึ้น

5. พัฒนาการด้านภาษา เด็กปฐมวัยสามารถใช้ภาษาได้ดีขึ้น แต่ยังไม่ถูกต้อง สมบูรณ์นัก เด็กเริ่มซัดกล่าภาษาพูดและเลียนแบบการใช้ภาษาพูดจนใช้งานได้ดี เด็กบางคนเริ่ม พัฒนาภาษาเขียนและเริ่มอ่านหนังสือ การพัฒนาภาษาจนใช้การในชีวิตประจำวันได้อย่างคั่นั้น เป็นสิ่ง สำคัญเพราะภาษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาด้านสังคม สติปัญญาและอารมณ์เด็กที่ใช้ภาษาได้ อย่างมีประสิทธิภาพย่อมได้เปรียบเมื่อเข้าโรงเรียน และใช้ชีวิตในสังคมอื่น

6. พัฒนาการทางศีลธรรมจรรยาและค่านิยม (Moral and Value Development) ความนึกคิดเกี่ยวกับความดี ความชั่ว ถูก ผิด เด็กยังคิดเห็นเป็นเหตุเป็นผลด้วย ตนเองไม่ได้ยังคงอาศัยคำชี้แจงแนะนำ และแบบอย่างที่ดีในการเลียนแบบ ผู้ปกครองไม่ควรเน้น ความดี ความชั่ว ถูก ผิด มากจนเกินไป เพราะเด็กจะเกิดความรู้สึกผิด ง่าย ๆ และรุนแรง ให้อภัยตนเองและผู้อื่นได้ยาก (Over-Supper-Ego) ซึ่งจะแสดงผลเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ การปลูกฝัง

คุณธรรมให้แก่เด็กอาจทำได้โดยการเล่านิทาน การเล่นของเด็ก เพื่อให้เด็กได้เลียนแบบและ
เรียนคุณธรรม โดยไม่ควรมีการบังคับฝืนใจ (พรณี ช.เจนจิต. 2528 : 84 ; ศรีเรือน
แก้วกวีวาล. 2530 : 40 - 48)

ระยะแรกเกิดจนถึงสู่วัยเด็กตอนต้น เป็นระยะวางรากฐานของชีวิต ในภาษาหน้า
ในกระบวนการพัฒนาการทุกประเภททั้งด้านบุคลิกภาพ หัตถ์คคิ ศีลธรรมจรรยา ค่านิยม
ลักษณะทางอารมณ์ ความสนใจ ฯลฯ การอบรมเลี้ยงดูและประสบการณ์ ที่เด็กได้รับในระยะนี้
จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเป็นไปในอนาคตของแต่ละคน การที่ผู้ปกครองหรือบิดาพัฒนาการ
ด้านต่าง ๆ ของเด็กจึงเป็นพื้นฐานในการช่วยกันพัฒนาในส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ ให้เด็กแต่ละคนได้รับ
การพัฒนาเต็มศักยภาพของตน

3.4 ธรรมชาติของผู้ใหญ่ การศึกษาเกี่ยวกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้ใหญ่จะช่วย
ให้สามารถกำหนดแนวทางในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ได้เหมาะสมและบรรลุตามเป้าหมายได้
ง่ายขึ้น วัตสัน (Watson) ได้รวบรวมทฤษฎีการเรียนรู้ ความแนวคิดของนักการศึกษาผู้ใหญ่ไว้ดังนี้

1. การชักชวนชมเชยจะช่วยให้เกิดพฤติกรรมซ้ำอีก
2. การฝึกฝนซ้ำ ๆ และประเมินตนเองทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี
3. การชมเชยหรือการลงโทษผู้ใหญ่จะมีการตอบสนองในทางตรงข้าม
4. ประสบการณ์เดิมจะช่วยผู้ใหญ่เรียนรู้เกิดการเรียนรู้ได้ดี
5. ผลสำเร็จมีผลต่อกำลังใจและความเชื่อมั่นแก่ผู้เรียน
6. ผู้เรียนจะมีความตั้งใจดีว่าเขาสามารถบรรลุเป้าหมายได้
7. การให้ผู้ใหญ่มีส่วนร่วมในกิจกรรมจะเป็นการสร้างความสนใจที่ดี
8. ความคิดรวบยอดกับประสบการณ์เดิม ที่สอดคล้องกันทำให้เข้าใจได้ง่าย

และเรวีธัน (เชิธรศรี วิวิธสิริ. 2527 : 134)

ดังนั้น ผู้ใหญ่จะสามารถเรียนรู้ได้ดีขึ้นถ้าได้รับกำลังใจ และการช่วยเหลือให้ประสบ
ความสำเร็จ ตลอดจนสิ่งที่สอดคล้องกับประสบการณ์เดิม

3.5 จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่ นักการศึกษาผู้ใหญ่ ได้เสนอแนวคิดว่าการเรียนรู้
ของผู้ใหญ่มีความแตกต่างกับการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งมีหลักจิตวิทยาค้างนี้

1. การเข้าใจตนเอง ผู้ใหญ่มีความรู้สึกว่าตนเองไม่ใช่เด็ก ผู้ใหญ่ต้องการฐานะใหม่ในสายคาของตนเองและเชื่อมั่นว่าตนเป็นครูจักเหตุผล และสามารถตัดสินใจได้ด้วยตนเอง นำตนเองได้ ดังนั้นผู้ใหญ่ต้องการให้อุปนิสัยของตน ด้วยความซื่อของนับถือและมีความเป็นอิสระ

2. ประสบการณ์ ผู้ใหญ่มีประสบการณ์หลายด้าน ที่สะสมมาตั้งแต่เด็ก ซึ่งมผลต่อการเรียนรู้ ผู้ใหญ่สามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นได้ จึงเป็นแหล่งวิชาการที่สำคัญในการเรียนรู้ ผู้ใหญ่มีประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว จึงทำให้ประสบการณ์ใหม่มีความหมายมากขึ้น นอกจากนี้ผู้ใหญ่มีความพร้อมทางการเรียนซึ่งจะทำให้เรียนได้ที่สุดถ้าได้เรียนในสิ่งที่ตนประโชนและมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้ ฉะนั้นสิ่งที่สอนจะต้องให้เกิดประโชนและตรงกับความต้องการจึงจะทำให้ผู้ใหญ่พร้อมและเต็มใจที่จะเรียนรู้

4. รูปแบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองอาจแบ่งได้

2 รูปแบบ ดังนี้

4.1 ใช้บ้านเป็นหลัก (Home Base)

4.2 ใช้โรงเรียนเป็นหลัก (School Base)

นอกจากนี้ยังแบ่งรูปแบบการให้ความรู้ผู้ปกครองแบบผสมผสานเพื่อให้เหมาะสมกับสังคมไทยเป็น 4 ระดับดังนี้

1. ระดับห้องเรียน เป็นการพบปะสนทนา หรือปรึกษาหารือระหว่างครูกับผู้ปกครองอย่างไม่เป็นทางการในห้องเรียนบางโอกาส

2. ระดับโรงเรียน เป็นการจัประชุมผู้ปกครอง เพื่อให้ความรู้แก่ผู้ปกครองภายในโรงเรียนในลักษณะการจัดนิทรรศการ การบรรยาย อภิปราย หรือประชุมในเชิงปฏิบัติ

3. ระดับชุมชน เป็นการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในชุมชน หรือสังคมวงกว้าง ซึ่งอาจจะเป็นการเชื่อมเยียนเพื่อศึกษาปัญหาหรือเผยแพร่ความรู้ เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองภายนอกมีส่วนร่วมในการประชุม จัดนิทรรศการ อบรมผู้ปกครองเพื่อให้ได้รับความรู้ เกี่ยวกับการพัฒนาเด็กอย่างถูกต้อง

4. ระดมมวลชน เป็นการเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ปกครอง โดยผ่านสื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารและสิ่งพิมพ์ (ฉันทนา ภาสกรงศ. 2531 : 6)

รูปแบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองตามแนวคิดดังกล่าว อาจใช้บ้านหรือโรงเรียนเป็นแหล่ง แลกเปลี่ยนและเผยแพร่ความรู้ โดยใช้กิจกรรมต่าง ๆ และแบ่งเป็นระดับห้องเรียน ระดับโรงเรียน ระดับชุมชน และระดับสื่อมวลชน

5. แนวทางในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองมีข้อเสนอแนวทาง ในการดำเนินการไว้ดังนี้

ฉันทนา ภาสกรงศ (2531 : 6 - 8) ได้เสนอแนวทางในการให้ความรู้แก่ ผู้ปกครองดังนี้

1. สำรวจความสนใจ ความต้องการ รวมทั้งปัญหาต่าง ๆ ในการอบรมเลี้ยงดู เด็ก โดยการสัมภาษณ์หรือใช้แบบสอบถาม

2. จัดบริการต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ปกครอง ได้แก่

2.1 จัดรายการส่งเสริมความรู้แก่ผู้ปกครองตามความสนใจ โดยการเชิญ วิทยากรมาบรรยาย อภิปราย สาธิต หรือจัดป้ายนิเทศ และนิทรรศการ เป็นต้น

2.2 จัดห้องสมุดและศูนย์ของเล่นสำหรับเด็ก เพื่อให้บริการให้ยืมหนังสือหรือ ของเล่นไปใช้กับลูกที่บ้าน

2.3 จัดศูนย์แนะแนวผู้ปกครองเพื่อให้คำแนะนำต่าง ๆ

2.4 จัดตั้งชมรมหรือสมาคมหรือผู้ปกครอง ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาแก่เด็ก รวมหาทุนและเผยแพร่ความรู้

เชิรศรี วิวิธศิริ (2527 : 115 - 120) ได้กล่าวว่า การให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง มีแนวทางต่าง ๆ ซึ่งได้จัดประเภทของการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองดังนี้

1. การถ่ายทอดความรู้เป็นรายบุคคล ได้แก่ การเยี่ยมบ้าน การสอนแนะการโต้ตอบ จิตหมาย การโทรศัพท์สอบถาม การสนทนาแลกเปลี่ยนทัศนะ การศึกษาทางไกล การเรียนทางวิทยุ และไปรษณีย์ ศูนย์การเรียนชุมชน

2. การถ่ายทอดเป็นกลุ่ม ได้แก่ การสนทนาแลกเปลี่ยนทัศนะ การประชุมหัวหน้าหรือผู้นำ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การให้คำปรึกษาเป็นกลุ่ม การฝึกอบรม การใช้กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ การเล่นเกม บทเพลง นิทาน สถานการณ์จำลอง การระดมสมอง การศึกษกรณีตัวอย่าง การเปิดอภิปรายทั่วไป

3. การถ่ายทอดความรู้ใหม่ลงสู่ชน ได้แก่ การถ่ายทอดความรู้โดยอาศัยสื่อมวลชน ซึ่งแบ่งเป็น 5 ประเภท ดังนี้

3.1 สิ่งพิมพ์ต่าง ๆ อาจจะเป็นสิ่งพิมพ์ที่กล่าวถึงเพียงเรื่องหนึ่งเรื่องใดโดยเฉพาะ เช่น คำรา ไปลิ่ว หรือบรรจุหลายเรื่องไว้ในสิ่งเดียวกัน เช่น วารสาร หรือหนังสือพิมพ์

3.2 ภาพยนตร์ให้ความรู้ ความบันเทิง โดยการสร้างเป็นเรื่องราวขึ้นมา อาจเป็นสารคดี หรือมุ่งให้ความบันเทิงควบคู่กัน รวมถึงภาพยนตร์โฆษณา หรือประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ

3.3 วิชิตุกระจายเสียง ได้แก่ รายการวิทยุซึ่งออกอากาศไปยังมวลชนทั่วไป ซึ่งจัดได้หลายลักษณะ เช่น บทกวี ข่าว สารคดี นิยาย ละคร เพลง ดราม่า-คอนเสิร์ต

3.4 วิทยุโทรทัศน์ เช่นเดียวกับวิทยุกระจายเสียง แต่เป็นการส่งทั้งภาพและเสียงออกอากาศไปยังมวลชน ซึ่งน่าสนใจกว่าและมีรายการต่าง ๆ เช่น ข่าวในประเทศ ข่าวต่างประเทศ ภาพยนตร์โทรทัศน์ การ์ตูน สารคดี ละครโทรทัศน์ เพลง การอภิปราย

3.5 สื่อพื้นบ้าน เป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นมาเพื่อให้ความรู้ ความบันเทิงแก่กลุ่มคนจำนวนมาก จัดขึ้นมาเฉพาะสถานที่ เช่น ลิเก หมอลำ หนังตะลุง โขน นิทรรศการสัญจร หอสมุด หรือศูนย์การเรียนรู้ เป็นต้น

วิธีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองนั้นมีอยู่หลายวิธีที่แตกต่างกัน เมื่อจะดำเนินการให้ความรู้ควรมีขั้นตอนสำรวจความต้องการและความจำเป็นของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ได้แนวในการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน แล้วเลือกวิธีหรือแนวทางในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาและสภาพของกลุ่มเป้าหมาย

6. การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองกับการสื่อสาร เนื่องจากการถ่ายทอดความรู้กระทำขึ้น เพื่อให้เกิดผลบางประการตามที่กำหนดไว้ การสื่อสารเป็นกระบวนการถ่ายทอดสิ่งที่คิด ข้อเท็จจริง ต่าง ๆ ไปสู่ผู้รับ ซึ่งถือว่าเป็นกระบวนการทางสังคมที่จำเป็นของมนุษย์ หากสังคมมนุษย์ไม่มีการ สื่อสาร การพัฒนาในด้านต่าง ๆ จะมีขึ้นไม่ไคเลย (เชอร์รี่ วิวิธสิริ. 2527 : 117)

6.1 องค์ประกอบของการสื่อสาร การสื่อสารแบ่งได้เป็น 3 องค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

6.1.1 แหล่งข่าวสาร (Source) คือองค์การหรือสถาบันสื่อสารใด ๆ
สำนักพิมพ์ สถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์

6.1.2 ข่าวสาร (Message) ได้แก่ เนื้อหา หรือความรู้ที่ถ่ายทอดออกไป

6.1.3 ผู้รับข่าวสาร (Receiver) คือบุคคลที่อยู่ปลายทางของการสื่อสาร ข่าวสารใด ๆ
ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ผู้อ่านวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ผู้ชมรายการโทรทัศน์ ผู้ชมภาพยนตร์ ผู้ฟังรายการวิทยุ เป็นต้น (ฉันทนา ภาคภงษ. 2531 : 10)

6.2 ลักษณะของการสื่อสาร มี 2 ลักษณะที่สำคัญดังนี้

6.2.1 การสื่อสารทางเดียว (One-Way Communication) ซึ่งเป็น การสื่อสารที่ไม่มีผลย้อนกลับ ผู้ส่งสารไม่มีโอกาสได้รับสารตอบ ได้แก่ การสื่อสารมวลชน (Mass Communication)

6.2.2 การสื่อสารสองทาง (Two-Way Communication) ผู้รับสาร และผู้ส่งสารจะมีโอกาสแสดงปฏิกิริยาโต้ตอบกัน เกิดข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ผู้ส่งสาร จะทราบว่าผู้รับสารที่ส่งไปมาจนพอใจและถูกต้องเพียงใด ทำให้ทราบข้อมูลสำหรับการแก้ไขและ ปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการส่งสารครั้งใหม่ได้ การสื่อสารจึงมักได้ผลสมบูรณ์ การสื่อสาร สองทางนี้จะเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลต่อบุคคล หรือการสื่อสารเป็นกลุ่ม คือ ระหว่างบุคคล กับกลุ่ม หรือกลุ่มกับกลุ่ม

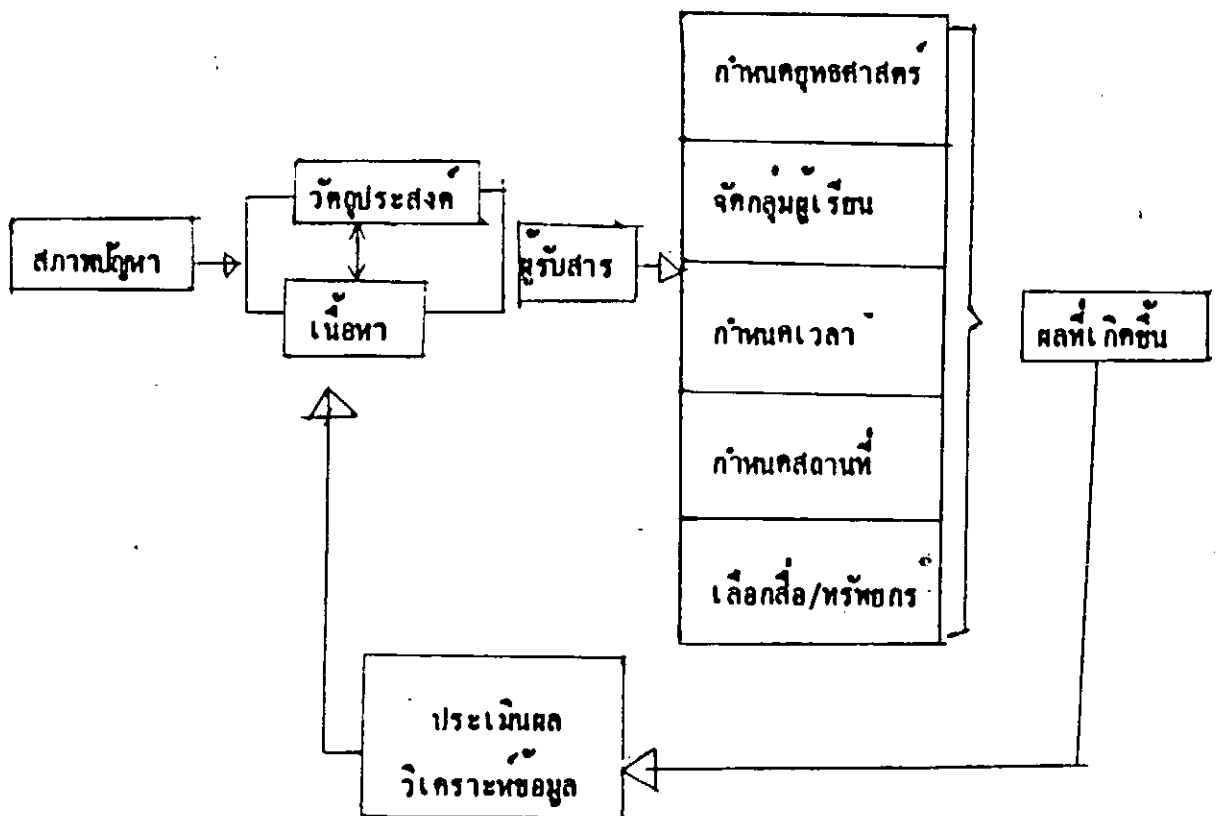
ลักษณะของการสื่อสารทั้งแบบทางเดียวและแบบสองทาง การสื่อสารที่ได้ผลดีที่สุดคือ การสื่อสารสองทาง ผู้วิจัยจึงได้เลือกการสื่อสารสองทางเป็นรูปแบบ การให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

7. ระบบการใช้สื่อในการสื่อสาร เนื่องจากสื่อมีมากมายหลายประเภท การนำสื่อประเภทใดมาใช้จึงจำเป็นต้องพิจารณาเลือกสื่อที่ใช้แล้วให้ผลคุ้มค่าที่สุด นั่นคือมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สะดวก ประหยัด นอกจากนี้ยังต้องพิจารณาจากภาพรวม ของการใช้สื่อตามหลักการที่เป็นระบบ (System Approach) ซึ่งต้องคำนึงถึงหลัก 2 ประการ ได้แก่

7.1 พิจารณาสื่อในลักษณะที่เป็นระบบ (System) มิใช่มองเฉพาะสื่อเท่านั้น

7.2 สื่อเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ต้องสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ในระบบทั้งหมด

ทั้งภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 ระบบสื่อ (เชิษฐ์รี วิวิธศิริ. 2527 : 183)

สรุปไว้ว่าการสื่อสารที่คนนี้จะต้องใช้สื่อที่คุ้มค่า มีประสิทธิภาพ ให้ความสะดวก และ ประหยัด ผู้วิจัยศึกษาระบบการใช้สื่อสำหรับการสื่อสาร เพื่อให้สามารถผลิตสื่อในการสื่อสารให้ ความรู้แก่ผู้ปกครองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง การพัฒนาเด็กระดับปฐมวัย เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีคุณภาพนั้น จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทางบ้านเป็นสำคัญ หาก ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตน ที่มีต่อการศึกษาของ บุตรหลาน ก็สามารถส่งเสริมเด็กได้ถูกต้องตามหลักการมากขึ้น ดังนั้นการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง จึงควรมีการริเริ่มอย่างเป็นระบบมากขึ้น ในหลายประเทศได้มีการดำเนินการให้ความรู้แก่ ผู้ปกครองทั้งในระบบและนอกระบบโรงเรียน นักการศึกษาของประเทศเหล่านี้ ได้พัฒนารูปแบบ การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองจากแนวคิดพื้นฐานที่ว่า พ่อแม่คือครูคนแรกของลูก (Parent as An Educator) ไปจนถึงระดับที่พ่อแม่ผู้ปกครองมีบทบาทฐานะเป็นเสมือนครูรวมงาน (Parent As A Partner) ของกระบวนการเรียนรู้ของลูก (ราตี ทองสวัสดิ์, 2529 : 8)

8.1 การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในต่างประเทศ เมื่อผู้ปกครองมีบทบาทสำคัญ ต่อการศึกษาของเด็กปฐมวัย นักการศึกษาหลายประเทศจึงมีความเห็นว่าควรจัดให้มีโครงการต่าง ๆ ให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนดำเนินการร่วมกับทางโรงเรียน เพื่อประโยชน์ ในการพัฒนาเด็กร่วมกัน และจากรายงานการศึกษาวิเคราะห์ ผลงานการวิจัยการบริการดูแลเด็ก และการศึกษาของเด็กปฐมวัยในประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และสหรัฐอเมริกา ที่ผู้ปกครอง เข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาเด็กปฐมวัย ซึ่งมีโครงการต่าง ๆ ดังนี้

1. โครงการโฮมสตาร์ทของสหรัฐอเมริกา (Home Start Program)

โครงการโฮมสตาร์ท เป็นโครงการสาธิตการนำพ่อแม่ ให้เข้ามามีส่วนร่วม ในการศึกษาของ เด็กเล็ก เป็นโครงการย่อยในหลายโครงการ ที่อยู่ภายใต้โครงการใหญ่ มีชื่อว่าเฮดสตาร์ท (Head Start) ของสหรัฐอเมริกา เป้าหมายสำคัญของโครงการโฮมสตาร์ท ก็คือเพิ่มความสำนึก ในคุณค่าพ่อแม่เกี่ยวกับความสำคัญของคนที่คือเด็ก รวมถึงการสร้างควมสำนึกให้แก่กันกับวิชาชีพ ทั้งหลายด้วย หน้าที่อันสำคัญประการหนึ่งคือ ช่วยเหลือสนับสนุนให้ครอบครัวสามารถดูแลเด็ก ได้อย่างถูกต้องและมีสมรรถภาพอีกด้วย

จากผลการทดลองวิจัยปฏิบัติการของโครงการนี้ ชี้ให้เห็นคุณค่าของการมีส่วนร่วมของมารดาที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กกลุ่มเสียเปรียบอย่างเห็นได้ชัด

2. โครงการศึกษาสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองที่ฟลอริดา (Florida Parent Education Program) โครงการนี้เป็นโครงการทดลองของเฮคส์คาร์ท อีกหนึ่งโครงการที่ยอมรับกันว่าประสบความสำเร็จมากที่สุด ในการดึงเอาพ่อแม่ เข้ามามีส่วนร่วมในโครงการการศึกษาเด็กเล็ก ควบคู่ไปกับการให้การศึกษากับพ่อแม่ โดยอาศัยพื้นฐานทางธรรมชาติที่ว่า "พ่อแม่ยอมรับลูกของตนเอง และต้องการที่จะทำอะไรให้แก่อุปการะของตนเองอยู่แล้ว"

3. โครงการเพลย์เซ็นเตอร์ในประเทศนิวซีแลนด์ (Play Centers) โครงการนี้เป็นโครงการที่กล่าวได้ว่า พ่อแม่เขาไม่เข้าร่วมด้วยทั้งหมด นับตั้งแต่การจัดตั้งการบริหาร การดำเนินงาน โดยมีการควบคุมมาตรฐานที่รัฐบาลรับรองและสามารถจัดบริการให้แก่เด็กเล็กได้ประมาณ หนึ่งในสามของเด็กปฐมวัยทั้งหมดของประเทศ ปรักษยาเบื้องต้นหลังการทำงานดังกล่าวคือ "พ่อแม่ คือครูคนแรก และครูที่ดีที่สุดของลูก"

4. โครงการศูนย์การศึกษาสำหรับพ่อแม่ผู้ปกครองในประเทศนิวซีแลนด์ (The Family Education Center) โครงการนี้ก็เป็นอีกโครงการหนึ่งของนิวซีแลนด์ ที่ผู้ปกครองและชุมชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ในเรื่องการศึกษาของเด็กเล็กในชุมชน เป็นโครงการที่ริเริ่มสำหรับกลุ่มชนเผ่าโดยเฉพาะ แนวนโยบายที่สำคัญของโครงการนี้คือ ทุกอย่างที่ทำต่อไปจะถูกกำหนด หรือตัดสินใจโดยพ่อแม่ของเด็กที่มาใช้บริการ และโดยชุมชนไม่ว่าจะเป็นเป้าหมาย หรือวิธีการดำเนินการ ฯลฯ นอกจากนี้ยังได้อธิบายว่า "เคารพในความคิดเห็นของพ่อแม่เด็ก และยอมรับภาษา วัฒนธรรมที่เด็กใช้ และคุณค่าจากบ้าน"

(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. น.ป.ป. : 168 - 193)

เมื่อผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อการศึกษาของเด็กปฐมวัย นักการศึกษาจึงมีความเห็นว่าการมีส่วนร่วมอย่างจริงจังที่จะต้องสร้างความร่วมมือระหว่างบ้านกับโรงเรียน หรือพ่อแม่ผู้ปกครองกับครูเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาของเด็ก โดยถือว่าความร่วมมือของสองฝ่ายเป็นจุดมุ่งหมายประการหนึ่งของการจัดการศึกษาปฐมวัย (William and Stegeman. 1957 : 882 - 883)

แพร์รี่ กล่าวถึงผลการศึกษาของคักลาสในปี 1964 ที่พบว่าคะแนนต่ำสุดในการทดสอบทางสติปัญญา และคำศัพท์ คือเด็กที่มาจากครอบครัวที่พ่อแม่มีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนน้อยที่สุด ส่วนเด็กที่คะแนนสูงสุด มาจากครอบครัวที่มีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากที่สุด (Parry. 1975 : citing Douglas. 1964)

ควานิ่ง และแธคเคอรี อ้างผลการศึกษาของเบรซิงส์กี ที่ศึกษาผลการเตรียมความพร้อมของลูกประกอบการใช้รายการโทรทัศน์ในปี 1964 ซึ่งพ่อแม่ในกลุ่ม ทดลอง ใ้รับหนังสือคู่มือเตรียมความพร้อม แต่พ่อแม่ในกลุ่มควบคุมไม่ได้รับคู่มือ เตรียมความพร้อมหรือคำแนะนำใด ๆ คู่มือรายการโทรทัศน์เพียงอย่างเดียว ผลการทดลองพบว่า ใกล้เคียงกันทั้งสองกลุ่ม แสดงว่าการให้พ่อแม่ช่วยเตรียมความพร้อมโดยสนทนากับลูก และอ่านหนังสือให้ลูกฟัง ใกล้เคียง (Downing and Thackery. 1971 : 80)

ต่อมาในปี 1969 วิลมอน ได้สำรวจโครงการเฮดสตาร์ท (Head Start) ที่กระทำในรัฐฟลอริดาพบว่าเด็กในโครงการที่ลูกประกอบช่วยเตรียมความพร้อมที่บ้าน สามารถทำแบบทดสอบความพร้อมได้ดีกว่าเด็กในโครงการที่ลูกประกอบไม่ได้ช่วยเหลือใด ๆ อย่างเป็นนัยสำคัญทางสถิติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. ม.ป.ป. : 168 - 193 ; อ้างอิงมาจาก Willmon. 1969)

นอกจากนี้ยังมีการให้ความรู้แก่ลูกประกอบในลักษณะเดียวกันกับกลุ่มอื่นอีกดังนี้

1. ประเทศสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีความสนใจในเรื่องการให้ความรู้แก่ลูกประกอบในการให้การศึกษาที่แก่บุตรหลานของตน นักการศึกษาประเทศนี้หลายคนได้พยายามพัฒนารูปแบบการให้ความรู้แก่ลูกประกอบ (Parent Education) จนเจริญก้าวหน้าเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป กอร์ดอน (Gordon. 1980 : 17 - 23) คือนักการศึกษาที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้ริเริ่มวางรากฐานของวิทยาการแขนงนี้ กอร์ดอนเริ่มดำเนินโครงการให้ความรู้แก่ลูกประกอบ ครั้งแรกเมื่อเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2509 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาแก่เด็ก ตั้งแต่วัยทารกเป็นต้นไป โดยใช้วิธีการเยี่ยมบ้านสัปดาห์ละครั้ง เพื่อให้คำแนะนำที่ถูกต้องเหมาะสมแก่ลูกประกอบ จากการศึกษาและประเมินผล เป็นเวลา 39 สัปดาห์ สรุปได้ว่าการดำเนินงานนี้ ประสพกับความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ต่อมา กอร์ดอน ได้ดำเนินการโครงการทดสอบที่มีจุดมุ่งหมายเดิม คือ มุ่งส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาแก่เด็ก โดยใช้ชื่อโครงการว่า Early Child Stimulation Through Parent Education Project และศึกษาในกลุ่มเด็กที่มีอายุ 12 - 24 เดือน ในปี 2510 - 2512 และได้ดำเนินการต่อไปอีกจากปี 2512 - 2514 ในกลุ่มเด็กอายุ 24 - 36 เดือน ซึ่งใช้ชื่อโครงการว่า Home Learning Center Project โดยแบ่งเด็กออกเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เรียนที่บ้านโดยใช้บ้านเป็นศูนย์กลาง สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง แบ่งเป็น 2 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง การติดตามและการประเมินผล ใช้เครื่องมือทดสอบสติปัญญาของ สแตนฟอร์ด บิเน็ต (Stanford Binet Intelligence Test) ผลการศึกษาสรุปได้ว่า เด็กกลุ่มทดลองซึ่งได้รับการจัดสิ่งแวดล้อม บรรยากาศ และบทบาทผู้ปกครองที่เกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ ได้คะแนนจากการทดสอบดีกว่าเด็กกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Gordon. 1980 : 23 - 37)

2. ประเทศสก็อตแลนด์ สก็อตแลนด์เป็นอีกประเทศหนึ่งที่ให้ความสนใจในเรื่องนี้จะเห็นได้จากงานวิจัยของ เกล (Gail. 1981) ภายใต้โครงการ Mother Start. ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะให้พ่อแม่มีความรู้สึกว่าเป็นผู้มีอิทธิพลสำคัญต่อการเรียนรู้ของลูก โดยให้ชื่อของโครงการว่า Home Visiting ใช้เวลา 3 ปี โดยใช้ครูที่มีประสบการณ์เกี่ยวกับทารกและเตรียมอนุบาลจำนวน 6 คน ออกไปเยี่ยมแม่ จำนวน 11 คน ที่มีลูกอายุระหว่าง 2 - 3 ปี กิจกรรมที่ใช้มีลักษณะดังนี้ เมื่อคณะกรรมการออกไปเยี่ยมแม่ที่บ้านก็จะพูดคุยกับแม่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และแนะนำให้แม่ใช้ภาษาที่ถูกต้องกับลูก จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมโดยให้แม่มีส่วนร่วมควม และให้หนังสือและวัสดุต่าง ๆ เช่น ดินน้ำมัน กระดาษสี ไวให้แม่เล่นกับลูกที่บ้าน นอกจากนั้นแล้วเมื่อมีโอกาสก็จะเชิญแม่มาเยี่ยมโรงเรียนเพื่อให้แม่มีโอกาสรวมทำงานกับลูกในห้องเรียน และให้แม่มีส่วนร่วมรับผิดชอบกิจกรรมที่จัดในโรงเรียน เช่น ช่วยหาเงินสนับสนุนกิจกรรมพิเศษของโรงเรียน เป็นต้น ผลการศึกษาสรุปได้ว่า การจัดโปรแกรมให้ความรู้ควมวิธีการเยี่ยมบ้านมีผลเป็นอย่างมาก ในการช่วยให้พ่อแม่และลูกมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดมากขึ้น และจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ของบุตรหลานได้เหมาะสมยิ่งขึ้น

เท่าที่กล่าวมาการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในต่างประเทศเริ่มมีมานานกว่า 20 ปี แล้วสรุปผลการศึกษาและงานวิจัยไว้ว่า การช่วยให้ผู้ปกครองมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเตรียม

ความพร้อมให้กับเด็กปฐมวัยนั้น มีผลต่อการพัฒนาการเด็กเป็นอย่างยิ่ง และ เชย์เลอร์ โคห์ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า ในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองนั้นทางโรงเรียนควรระวังในเรื่องวิธีการติดต่อสื่อสาร ซึ่งไม่ควรให้เป็นการติดต่อสื่อสารแบบทางเดียว แต่ควรเป็นการติดต่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จะทำให้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองเป็นอย่างดี (Sayler, 1971 : 7 - 12)

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการติดต่อสื่อสารมีผลต่อการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง นอกจากนี้ เชย์เลอร์ โคห์เน้นถึงความสำคัญของการติดต่อสื่อสารแบบสองทางว่าจะทำให้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองเป็นอย่างดี

8.2 การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในประเทศไทย สำหรับในประเทศไทยงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง เพื่อให้การศึกษานักเด็คนั้น โคห์งานวิจัยของ รสสุคนธ์ มกรมณี (2522) ซึ่งได้สร้างชุดการสอนสำหรับผู้ปกครองใช้เตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์ แก่เด็กปฐมวัย 2 ชุด เป็นชุดการสอนสำหรับผู้ปกครองช่วยสอนเด็กที่บ้าน และทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการสอนทั้งสองชุด ผลการวิจัยสรุปว่า ชุดการสอนทั้งสองชุดมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 สามารถนำไปใช้ได้ ส่วนผลสัมฤทธิ์ในด้านการเรียนในชุดที่ 1 และชุดที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังเรียน ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งสิ้น

การสร้างชุดการสอนนี้ นอกจากจะเป็นการให้การศึกษาระบบแก่ผู้ปกครอง ซึ่งไม่มีวิธีการศึกษา เพื่อให้สามารถเข้าใจวิธีสอน แล้วยังกระตุ้นให้ผู้ปกครอง สนใจในการช่วยเหลือบุตรหลานของตนในการฝึกความพร้อมมากขึ้น

พรรณนิภา สันติพงษ์ (2526) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผู้ปกครองและเด็ก โคห์สร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมทางการอ่านแก่เด็กก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พร้อมในการอ่าน การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างชุดการสอนขึ้น 2 ชุด ชุดที่ 1 เป็นชุดการสอนสำหรับผู้ปกครอง ใช้ศึกษาด้วยตนเองชุดที่ 2 เป็นชุดการสอนสำหรับผู้ปกครองใช้เตรียมความพร้อมทางการอ่านแก่เด็ก แล้วทดลองหาประสิทธิภาพของชุดการสอนทั้งสองชุด ผลการวิจัยสรุปว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังที่กำหนดไว้ ซึ่งการทดลองใช้ชุดการสอนเพื่อช่วยให้ผู้ปกครองเตรียมความพร้อม

ทางการอ่านแก่เด็กปฐมวัย ที่ยังไม่พร้อมทางการอ่านครั้งนี้ หดลงกับศูนย์กลางจำนวน 15 คน และเด็กในความปกครองของศูนย์กลางจำนวน 15 คน นอกจากพบว่า ชุมการสอนมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว ชุมการสอนยังทำให้ผลการเรียน ภายหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วย นอกจากนี้ยังมีโครงการต่าง ๆ ในประเทศไทย ที่เป็นโครงการให้ความรู้แก่ ศูนย์ปกครองกิ่งต่อไปนี้

1. โครงการพัฒนาสื่อประสมสำหรับเตรียมเด็กระยะต้น ๆ ของการเรียน

ในระดับประถมศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จัดทำในลักษณะ โครงการนำร่องแบบกิ่งทดลอง ได้รับการสนับสนุนจากศูนย์เชี่ยวชาญต่างประเทศ และค่าใช้จ่าย ส่วนหนึ่งจากองค์การยูเนสโก

ชุดสื่อประสมเพื่อการเตรียมเด็กระยะต้น ๆ ของการเรียนระดับประถมศึกษา จัดทำเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจแก่ศูนย์กลางเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมแก่เด็ก ในช่วงก่อนมา โรงเรียน และให้ทดลองใช้สื่อในจังหวัดสุรินทร์ เชียงราย นครศรีธรรมราช และระยอง ทำการทดลองติดต่อกันสองปี ในปีการศึกษา 2528 - 2529 ผลสรุปของโครงการปรากฏว่าสื่อทุกชนิดสามารถ นำไปใช้ในการให้ความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในด้านศูนย์กลาง ผลจากการประเมินมีดังนี้

1. ศูนย์ปกครองส่วนมากมีความพอใจและให้ความร่วมมือ ในการเตรียมเด็ก ให้พร้อมที่จะมาโรงเรียนเป็นอย่างดี
2. ศูนย์ปกครองมีความรู้ความเข้าใจในการอบรมเลี้ยงดูและเอาใจใส่เด็กมากขึ้น
3. ศูนย์ปกครองมีความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และให้ความช่วยเหลือเด็กที่บ้าน ทำให้เด็กมีความพร้อมและมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น
4. บุคคลอื่น ๆ มีส่วนร่วมในการเอาใจใส่เด็กในครอบครัวมากขึ้น
5. ศูนย์ปกครองมีความเปลี่ยนแปลงสภาพความเป็นอยู่ในทางที่ดีขึ้น เช่น ความสะอาดของบ้านเรือน เสื้อผ้า ภาชนะต่าง ๆ ที่ใช้ในบ้าน ตลอดจนของใช้ของบุตรหลาน
6. ศูนย์ปกครองมีความชื่นชมและยินดีที่ตนเอง พร้อมทั้งบุตรหลาน ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากทางราชการ มีความภาคภูมิใจ และเห็นความสำคัญของการศึกษาที่จะปลูกฝังให้

บุตรหลานของคนที่รักที่จะศึกษาเล่าเรียน เพราะโคตระหนักว่า การศึกษาจะช่วยให้บุตรหลานของเขาอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี และเติบโตขึ้นเป็นคนที่มีคุณภาพของประเทศชาติในโอกาสต่อไป (ราศี หองสวัสดิ์. 2529 : 7 - 10, 15 - 20)

2. โครงการสอนลูกฉลาด กรมพัฒนาชุมชน ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การยูนิเซฟในการดำเนินงานสอนลูกฉลาด ซึ่งเริ่มดำเนินการในปี 2527 จุดประสงค์เพื่อพัฒนาความพร้อมของเด็กที่ไม่มีโอกาสเข้ารับการศึกษาจากศูนย์พัฒนาเด็ก หรือชั้นเรียนอนุบาลชนบท โดยเน้นบทบาทที่พ่อแม่ หรือผู้ปกครอง โดยใช้คู่มือการสอนลูกฉลาด และแบบฝึกหัด โดยใช้วิทยากรอบรมผู้นำหมู่บ้านถ่ายทอดสู่พ่อแม่ เพื่อสอนเด็กต่อไป สรุปผลการทดลองพบว่า พ่อแม่มีความสนใจและเข้าใจต่อการอบรมเลี้ยงดูเด็กมากขึ้นและสามารถช่วยพัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนที่บ้านได้เป็นอย่างดี ปัญหาที่พบโดยสรุปควรมีการปรับปรุง หนังสือคู่มือสอนลูกฉลาด และแบบฝึกหัด ตลอดจนกระบวนการถ่ายทอดและการติดตามงาน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. โครงการแม่สอนลูก โครงการแม่สอนลูกดำเนินการโดยกรมการฝึกหัดครู เป็นโครงการสอนเด็กก่อนโอกาสที่บ้าน โดยให้แม่เป็นผู้สอนมีวิธีการแนะนำให้รู้จักใช้ทักษะที่จะกระตุ้นให้ลูกรู้จักคิด และเกิดการเรียนรู้ในมโนทัศน์กว้าง ๆ ใ้ลูกที่บ้าน โดยที่แม่ไม่ได้ส่งลูกเข้าเรียนอนุบาล หรือศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเลย

โครงการนี้มุ่งศึกษาประสิทธิภาพของการใช้รูปแบบการทดลอง สอนแม่เพื่อสอนลูกที่บ้าน โดยใช้ชุดการสอนที่พัฒนาขึ้นให้เหมาะสมกับการพัฒนาเด็กไทย โดยอาศัยรูปแบบของโครงการแม่สอนลูกที่บ้าน (Home Visiting) ของประเทศอิสราเอล โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบเพื่อศึกษาพัฒนาการเด็ก ชุดการฝึกอบรมแม่ 4 เล่ม และแบบฝึกหัดแม่สอนลูก 24 เล่ม ผลการวิจัยสรุปได้ว่า แม่ส่วนใหญ่มีความพอใจในกิจกรรม ที่จัดให้ได้รับความรู้ความเข้าใจ และสามารถส่งเสริมพัฒนาการเด็กด้านต่าง ๆ ได้ดีขึ้น และในด้านการสร้างเนื้อหาของกิจกรรมต่าง ๆ ในโปรแกรมการสอนกิจกรรมต่าง ๆ ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง แม่ - ลูก - ครูอาสา และกระบวนการต่าง ๆ เป็นไปได้ดีวดี ซึ่งสามารถเป็นรูปแบบแก่โครงการพัฒนาชุมชนอื่น ๆ ได้ (กรมพัฒนาชุมชน. 2529 : 2 - 3)

4. โครงการให้บริการตรวจสอบสภาพเด็กแบบเบ็ดเสร็จ ดำเนินงานโดยกรม

อนามัยกระทรวงสาธารณสุข โดยเน้นในเรื่องการประเมินพัฒนาการของเด็กแรกเกิดจนถึงอายุ 5 ปี การให้คำแนะนำแก่แม่ในเรื่องการเลี้ยงดูเด็ก และการให้อุปกรณ์ของเล่น ในการพัฒนาเด็กจากการสัมภาษณ์แม่ในโครงการ พบว่า แม่ในโครงการมีความเข้าใจ ในการประเมินพัฒนาการและใช้สมุดบันทึกสุขภาพแม่และเด็กมากขึ้น จากความก้าวหน้าของโครงการจึงมีการเพิ่มงบประมาณขยายโครงการออกไปอีก และเพิ่มหนังสือแนะนำวิธีการทำอุปกรณ์ของเล่นจากวัสดุท้องถิ่น วิธีโอที่ซี ในการฝึกอบรม การจัดทำภาพพลิก เป็นต้น

5. โครงการแม่สอนลูก ดำเนินการโดยศูนย์การศึกษาออกโรงเรียน จังหวัด

อุบลราชธานี เป็นการทดลองหารูปแบบให้ความรู้แก่สตรีกลุ่มแม่บ้านในชนบท ตามลักษณะ การศึกษาออกโรงเรียนโดยเน้นให้แม่รู้จักเตรียมความพร้อมของลูก ก่อนเข้าสู่วัยเรียนได้รับแนวทาง มาจากโรงเรียนฮิปปี (Hippy Program) ของประเทศอิสราเอล ซึ่งแม่ทำการสอนโดยปฏิบัติตาม กิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับภาษา การพัฒนากล้ามเนื้อ การพัฒนาค่านิยม โดยให้กลุ่มสตรีนำ อบรมแม่เพื่อปฏิบัติกิจกรรม "แม่สอนลูก" ตามกำหนดในหนังสือตลอดจนมีการบันทึกผลการปฏิบัติ บันทึกการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของแม่และลูกด้วย สรุปผลการดำเนินงานโครงการนี้มีประโยชน์ ต่อการเตรียมความพร้อมเด็กเป็นอย่างดี และต้องการให้ดำเนินโครงการต่อไป (กรมพัฒนาชุมชน. 2529 : 3 - 5)

จะเห็นได้ว่าผลงานวิจัยของโครงการที่กล่าวมาล้วนช่วยให้ผู้ปกครอง มีความ เข้าใจและสามารถช่วยเตรียมความพร้อมให้เด็กได้รับการพัฒนา ในช่วงที่มีความสำคัญยิ่งนี้คือเป็น อย่างดี ในต่างประเทศได้พัฒนารูปแบบการให้ความรู้ผู้ปกครองซึ่งล้วนแต่เกิดประโยชน์ต่อเด็กทั้งสิ้น ในประเทศไทยนั้นการดำเนินโครงการต่าง ๆ นับว่าประสบความสำเร็จและได้รับความร่วมมือ จากผู้ปกครองเป็นอย่างดี แต่รูปแบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในระบบโรงเรียนยังไม่ปรากฏ แพร่หลายนัก สมาคมครูและผู้ปกครองหรือคณะกรรมการการศึกษา ที่จะมีบทบาทเกี่ยวข้องกับ การเรียนการสอนของทางโรงเรียนยังมีน้อยมาก (สุวิทนา ภวภูตานนท์. 2515 : 67) ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษารูปแบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง โดยทางโรงเรียนใช้จดหมายข่าวแบบ สื่อสารสองทาง เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองเข้ามามีบทบาทในการให้การศึกษาและสามารถช่วยทางโรงเรียน พัฒนาความสามารถทางภาษาให้แก่เด็ก ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาทุกด้านอย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองใช้จกหมายข่าว แบบสื่อสารสองทาง
จะสูงกว่าความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย ไม่ใช้จกหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการวิจัย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนอ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร จำนวน 6 ห้องเรียน นักเรียนทั้งสิ้น 194 คน

การเลือกโรงเรียนมาศึกษาครั้งนี้ มีเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

1. เป็นโรงเรียนที่นักเรียนเข้าศึกษาในชั้นอนุบาลปีที่ 1 โดยวิธีการจับฉลาก ไม่มีการสอบคัดเลือก
2. การจัดการศึกษาในระดับอนุบาล เป็นการจัดประสบการณ์เตรียมความพร้อมแก่เด็กตามแนวการจัดประสบการณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
3. ผู้บริหารโรงเรียนให้ความร่วมมือในการทดลองอย่างเต็มที่

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยจับฉลากห้องเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดบางนอ 2 ห้องเรียน จากจำนวน 6 ห้องเรียน ได้จำนวนนักเรียน 64 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. แบบทดสอบความสามารถทางภาษา
2. จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบความสามารถทางภาษา

1.1 ศึกษาแบบทดสอบความพร้อมทางภาษาของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

1.2 ศึกษาเทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพร์กุล (2520 : 134 - 210)

1.3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบ การสร้างคำถาม การจัดรูปเล่ม การวิเคราะห์ข้อสอบจากหนังสือประเมินผลการเรียนการสอนระดับอนุบาลศึกษาของ วรณวดี มัลล้าพอง (2525 : 182 - 217)

1.4 ศึกษาจุดประสงค์การเตรียมความพร้อมในแผนการจัดประสบการณ์ ชั้นอนุบาลปีที่ 1 หน่วยที่ 4 (โรงเรียนของเรา) ถึงหน่วยที่ 14 (สมเด็จพระบรมราชินีนาถ)

1.5 สร้างแบบทดสอบความสามารถทางภาษา โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 6 ตอน แต่ละตอนครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษาและสอดคล้องกับจุดประสงค์ดังนี้

แบบทดสอบตอนที่ 1 ความสามารถในการรู้คำศัพท์ มีลักษณะเป็นภาพตัวเลือก 3 ภาพ ให้นักเรียนกากบาทภาพที่ตรงกับคำสิ่ง

แบบทดสอบตอนที่ 2 ความสามารถในการจำแนกเสียง มีลักษณะเป็นภาพตัวเลือก 2 ภาพ ให้นักเรียนกากบาทภาพที่ตรงกับคำสิ่ง

แบบทดสอบตอนที่ 3 ความเข้าใจในการฟัง มีลักษณะเป็นภาพตัวเลือก 3 ภาพ ให้นักเรียนกากบาทภาพที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ฟัง

แบบทดสอบตอนที่ 4 ความสามารถในการจำแนกภาพ มีลักษณะเป็นภาพ 4 ภาพ เป็นภาพที่กำหนดให้ 1 ภาพ เป็นภาพตัวเลือก 3 ภาพ ให้นักเรียนกากบาทตัวเลือกที่เหมือนกับภาพที่กำหนด

แบบทดสอบตอนที่ 5 การหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับสัญลักษณ์ มีลักษณะเป็นภาพ 1 ภาพ 1 ภาพ เขียนสัญลักษณ์กำกับไว้ ด้านขวาของภาพเขียนสัญลักษณ์ที่เป็นตัวเลือกไว้ 3 ตัวเลือก ให้นักเรียนกากบาทตัวเลือกที่เหมือนกับสัญลักษณ์ภาพ

แบบทดสอบตอนที่ 6 ความสามารถในการใช้กลามเนื้อมือและสายตาให้สัมพันธ์กัน มีลักษณะเป็นภาพเส้นพื้นฐานของอักษรไทย ให้นักเรียนลากเส้นตามรูปประ เหมือนแบบที่กำหนดไว้

1.6 นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องกับรูปประสงค ความเหมาะสมของรูปภาพ และปรับปรุงแก้ไข ซึ่งมีผู้เชี่ยวชาญดังนี้

1. คร.อรุณี หรรศาล
2. อ.ประภาพันธุ์ นิลอรุณ
3. อ.พัชร ผลโธอิน

1.7 สร้างคู่มือคำเินการทดสอบ ในคู่มือประกอบข้อขึ้นตอนในการทดสอบขอความ ที่ต้องชุกตักนักเรี้น คำสั่ง พร้อมทั้งกำหนดเวลาในการทำข้อละ 1 นาที (ดูตัวอย่างในภาคผนวก)

1.8 นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง ที่ไปใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน นำมาตรวจวิเคราะห์ห้รายข้อเพื่อหาเรกับความชาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % จากตาราง รุง - เค ฟาน (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 186 - 187) คัดเลือกข้อที่มีความชากงาระหว่าง .20 - .80 และอำนาจจำแนก .20 ขึ้นไป

โดยข้อสอบที่ใช้ได้ 30 ข้อ ซึ่งมีความชากงาระหว่าง .37 - .80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง .36 - .68

1.9 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร K-R 20 ดูเคอร์-ริชาร์ดสัน พบว่าแต่ละคอมมีความเชื่อมั่นตั้งแต่ .70 - .78 และเมื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ พบว่าโดยความเชื่อมั่นเท่ากับ .85 ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบปรากฏดังตาราง

ตาราง 1 คุณภาพของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาทั้ง 6 องค์ประกอบ

องค์ประกอบ	จำนวนข้อ	ระดับความยาก	อำนาจจำแนก	ความเชื่อมั่น
1	5	.47 - .80	.53 - .62	.70
2	5	.41 - .73	.44 - .64	.74
3	5	.55 - .71	.39 - .68	.75
4	5	.37 - .71	.36 - .57	.78
5	5	.58 - .71	.46 - .68	.73
6	5	.42 - .71	.49 - .57	.78
รวม	30	.37 - .80	.36 - .68	.85

จากตาราง 1 แสดงว่า แบบทดสอบทั้ง 6 ข้อ มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์สามารถนำไปใช้ได้

2. การสร้างและหาคุณภาพของจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง การสร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมสำหรับเด็ก พัฒนาการเด็ก การอบรมเลี้ยงดูเด็ก แนวการจัดประสบการณ์ และแนวทางในการส่งเสริมภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

2.2 วิเคราะห์เอกสารและงานวิจัย และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ด้านการศึกษาและการสอนเด็กปฐมวัย เพื่อประกอบในการกำหนดจุดประสงค์ในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

2.3 สำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ปกครองเพื่อให้สามารถกำหนดจุดประสงค์ในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองได้ชัดเจนและตรงกับความต้องการของผู้ปกครองมากขึ้น โดยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ ความต้องการและความจำเป็นในการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามดังต่อไปนี้

2.3.1 ศึกษากระบวนการเขียนแบบสอบถามที่ดี

2.3.2 วิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย และปริญญานิพนธ์เพื่อหาข้อบกพร่องของการสร้างแบบสอบถาม

2.3.3 สร้างแบบสอบถามจำนวน 18 ข้อ

2.3.4 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษานิพนธ์ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบเพื่อหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา และตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความเพื่อคัดเลือกคำถามที่เหมาะสมที่สุดเพียง 12 ข้อ และปรับปรุงแก้ไขความกำเริบ

2.4 นำแบบสอบถามไปให้ผู้ปกครองเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อตอบแบบสอบถาม

2.5 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม

2.6 กำหนดจุดประสงค์การสร้างจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก" โดยกำหนดขึ้นมาจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม และการวิเคราะห์เอกสารงานวิจัย

2.7 ให้ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหาและจุดประสงค์ในการให้ความรู้ผู้ปกครอง

2.8 กำหนดรูปแบบการสร้างจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก" ซึ่งคือหลักการดังนี้

2.8.1 การสร้างสื่อที่เป็นระบบ (System Approach) สื่อเป็นองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับองค์ประกอบอื่น ๆ ทั้งระบบ

2.8.2 ระบบการสื่อสารสองทาง (Two - Way Communication)

2.9 กำหนดกิจกรรมสำหรับผู้ปกครองและเด็ก

2.9.1 กิจกรรมสำหรับผู้ปกครอง ได้แก่ การอ่านจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"

2.9.2 กิจกรรมทางภาษาระหว่างผู้ปกครองกับเด็กปฐมวัย ได้แก่ การที่ผู้ปกครองทำกิจกรรมทางภาษาที่ผู้วิจัยเสนอแนะหลังจากอ่านจดหมายข่าวแล้ว พร้อมทั้งบันทึกทำกิจกรรม

2.10 สร้างจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก" สำหรับผู้ปกครองเด็กปฐมวัยตามรูปแบบที่กำหนดไว้

ตาราง 2 แผนแผนการทดลอง

การกำหนดเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	ตัวแปรอิสระ	สอบหลัง
ER	-	X	T ₂
CR	-	-	T ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

เมื่อ	E	หมายถึง กลุ่มทดลอง (Experimental - Group)
	C	หมายถึง กลุ่มควบคุม (Control - Group)
	X	หมายถึง การจัดการกระทำในกลุ่มทดลอง (Treatment)
	T ₂	หมายถึง การทดสอบหลังการจัดการกระทำ (Posttest)
	R	หมายถึง การกำหนดกลุ่มทดลองแบบสุ่ม (Random Assignment)

2. การดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับโรงเรียนอนุบาลวัดนางนอง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในเรื่องต่อไปนี้

2.1 ประชุมครูประจำชั้นของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ที่เป็นกลุ่มทดลอง เพื่อขอความร่วมมือในการส่งจดหมายข่าว เก็บรวบรวมข้อมูลย้อนกลับ ทดสอบเด็กหลังการทดลองและบันทึกปัญหาการดำเนินงาน

2.2 การดำเนินการทดลองกระทำในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 โดยใช้เวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ครั้ง คือ วันจันทร์ - วันศุกร์

2.3 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมได้รับการจัดประสบการณ์ตามตารางกิจกรรมประจำวันของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

2.4 กลุ่มทดลองเป็นกลุ่มที่ได้รับการเตรียมความพร้อมทางภาษาจากการทำกิจกรรมทางภาษาในจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก" กับผู้ปกครอง

2.5 ค่าเนนการทดลอง โดยการแจกจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางให้นักเรียน
ชั้นอนุบาลปีที่ 1/3 ที่เป็นกลุ่มทดลองตามตารางการดำเนินงานต่อไปนี้

ตาราง 3 การดำเนินการวิจัย

สัปดาห์	วันที่	จดหมายข่าวแบบ สื่อสารสองทาง	แผนการจัดประสบการณ์ หน่วย
1	5 - 9 มิ.ย. 2532	ชุดที่ 1 - 5	โรงเรียนของเรา
2	12 - 16 มิ.ย. 2532	ชุดที่ 6 - 10	ตัวเรา
3	19 - 23 มิ.ย. 2532	ชุดที่ 11 - 15	ผลไม้
4	26 - 30 มิ.ย. 2532	ชุดที่ 16 - 20	กล้วย
5	3 - 7 ก.ค. 2532	ชุดที่ 21 - 25	เล่นจำ
6	10 - 14 ก.ค. 2532	ชุดที่ 26 - 30	เขาพระรชา
7	17 - 21 ก.ค. 2532	ชุดที่ 31 - 35	กบ
8	24 - 28 ก.ค. 2532	ชุดที่ 36 - 40	บ้านที่รัก
9	31 ก.ค. - 4 ส.ค. 2532	ชุดที่ 41 - 45	อูคูมิสุซ
10	7 - 11 ส.ค. 2532	ชุดที่ 46 - 50	สมเด็จพระบรม ราชินีนาถ

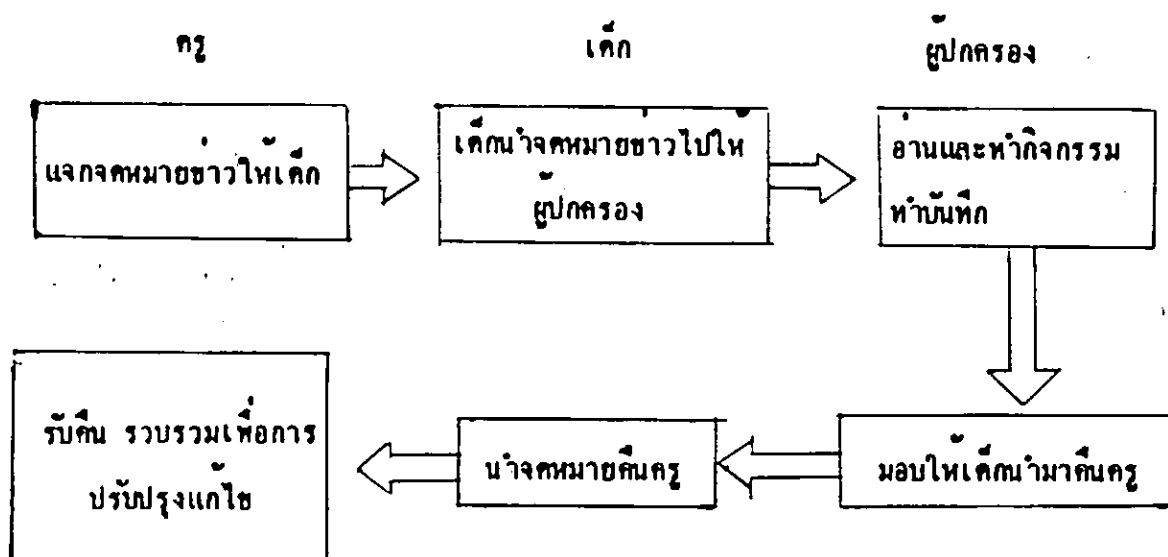
2.6 วิีททดลอง มีขั้นตอนดังนี้

2.6.1 ครูแจกเอกสารชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก" ให้นักเรียนกลุ่มทดลอง
ทุกวันจันทร์ - ศุกร์ ตามตารางการดำเนินการทดลองดังในข้อ 2.5 เพื่อให้นักเรียนนำเอกสารไป
ใหญ่ปกครอง

2.6.2 ผู้ปกครองที่ศึกษาเอกสารและทำกิจกรรมทางภาษากับนักเรียน แล้วบันทึกการโต้ตอบของนักเรียนลงในแบบบันทึกทำกิจกรรม ซึ่งอยู่ส่วนท้ายของเอกสาร

2.6.3 ผู้ปกครองให้นักเรียนนำแบบบันทึกทำกิจกรรมส่งคืนไปยังครูในวันต่อไป

2.6.4 ครูเก็บรวบรวมแบบบันทึกทำกิจกรรมไว้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองแบบสื่อสารสองทาง

2.8 ผู้วิจัยได้ไปสังเกตการทดลองทุกวันใน 2 สัปดาห์แรก สัปดาห์ต่อไปได้ไปสังเกต สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เพื่อติดตามผลการปฏิบัติงาน ปรากฏผลว่าครูประจำชั้นสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเป็นระบบตามรูปแบบที่กำหนดไว้

2.9 เมื่อครบกำหนดเวลาทำการทดลอง ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความสามารถทาง ภาษาไปทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่ม โดยใช้เวลาทดสอบกลุ่มละ 2 วัน ตามตารางที่กำหนด ดังนี้

ตาราง 4 เวลาทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

วันที่	เวลา	แบบทดสอบ	นักเรียน
14 ส.ค. 2532	09.00 - 09.15	ตอนที่ 1 - 3	กลุ่มทดลอง
	09.20 - 09.35	ตอนที่ 1 - 3	กลุ่มควบคุม
15 ส.ค. 2532	09.00 - 09.15	ตอนที่ 4 - 6	กลุ่มควบคุม
	09.20 - 09.35	ตอนที่ 4 - 6	กลุ่มทดลอง

2.10 ตรวจสอบการทำแบบทดสอบความสามารถทางภาษาของนักเรียนทั้งสองกลุ่ม แล้ววิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความสามารถทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้แบบ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ไ้จากการทดลองไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ยใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังณา สายยศ. 2524 : 71)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ความแปรปรวนใช้สูตร (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2524 : 74)

$$s^2 = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ	s^2	แทน ความแปรปรวนของคะแนน
	N	แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	x^2	แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้

t-test แบบ Independent Sample (ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2528 : 84)

(เมื่อ $s_1^2 = s_2^2$) *William Glass, 1959 : 214-5*

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)s_1^2 + (n_2 - 1)s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	$\bar{x}_1$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
	$\bar{x}_2$	แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
	s_1^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
	s_2^2	แทน ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน จำนวนนักเรียนของกลุ่มควบคุม

3. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
โดยใช้ t-test แบบ Independent (ลวน สายยศ และอังณา สายยศ. 2528 : 86)
(เมื่อ $s_1^2 \neq s_2^2$)

$$t = \frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$$

Degree of Freedom จำนวนใดจาก

$$\frac{(s_1^2/n_1 + s_2^2/n_2)^2}{\frac{(s_1^2/n_1)^2}{n_1 - 1} + \frac{(s_2^2/n_2)^2}{n_2 - 1}}$$

4. การวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

4.2 หากค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถทาง
ภาษาโดยใช้เทคนิค 27 % ของ รุ่ง เทพ ห่าน (Fan. 1952 : 1 - 32)

4.2 หากความเชื่อมั่นของแบบทดสอบใช้สูตร K-R 20 (Kuder - Richardson)

$$r_{tt} = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{s_t^2} \right)$$

เมื่อ	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ	
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบทดสอบ	
	s_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ	
	p	แทน	สัดส่วนของผู้ทำถูกในแต่ละข้อ	$= \frac{\text{จำนวนคนที่ทำถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	$= 1 - p$		

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อแปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ดังนี้

เมื่อ	X	แทน	คะแนนดิบที่ได้จากการทดสอบ
	ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบ
	ΣX^2	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	N	แทน	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน
	t	แทน	อัตราส่วนค่าวิกฤติที่พิจารณาจากค่าตาราง t
	$\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลอง
	$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม
	S_1^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มทดลอง
	S_2^2	แทน	ความแปรปรวนของกลุ่มควบคุม
	n_1	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มทดลอง
	n_2	แทน	จำนวนนักเรียนของกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่สูบบุหรี่และไม่สูบบุหรี่ จากหมายข่าวแบบสอบถามสองทางรวมทั้ง 6 องค์ประกอบ และจำแนกตามองค์ประกอบปรากฏผลดังตาราง

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ดูปกครองใช้และไม่ใช้
จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลอง	32	30	28.16	3.56	14.03**
กลุ่มควบคุม	32	30	18.50	11.61	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01, 40} = 2.423$

จากตาราง 5 แสดงว่าเด็กปฐมวัยที่ดูปกครองใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง
มีความสามารถทางภาษาทั้ง 6 องค์ประกอบ สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ดูปกครองไม่ใช้จดหมายข่าว
แบบสื่อสารสองทางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ เด็กปฐมวัยที่ดูปกครองใช้จดหมายข่าว
แบบสื่อสารสองทางมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ดูปกครองไม่ใช้จดหมายข่าว
แบบสื่อสารสองทาง

ตาราง 6 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ดูปกรองไข่และไม่ไข่
จกหมาขาวแบบสื่อสารสองทาง จำแนกแต่ละองค์ประกอบ

องค์ประกอบ	คะแนนเต็ม	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		t	df
		(32 คน)		(32 คน)			
	n	$\bar{X}$	S^2	$\bar{X}$	S^2		
ความสามารถในการรู้							
คำศัพท์	5	4.75	.26	3.53	.45	8.19**	60
ความสามารถในการ							
จำแนกเสียง	5	4.81	.22	3.65	.88	6.25**	40
ความเข้าใจในการฟัง	5	4.72	.34	3.38	.76	6.70**	40
ความสามารถในการ							
จำแนกภาพ	5	4.60	.44	2.59	1.47	8.23**	40
การหาความสัมพันธ์ระหว่าง							
ภาพและสัญลักษณ์	5	4.69	.29	2.78	2.07	7.03**	40
การใช้ส่ายคางและมือ	5	4.56	.32	2.56	1.67	8.02**	40

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 $t_{.01,60} = 2.390$ $t_{.01,40} = 2.423$

จากตาราง 6 แสดงว่าเด็กปฐมวัยที่ดูปกรองไข่จกหมาขาวแบบสื่อสารสองทางมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ดูปกรองไข่ไม่ไข่จกหมาขาวแบบสื่อสารสองทางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ เด็กปฐมวัยที่ดูปกรองไข่จกหมาขาวแบบสื่อสารสองทางมีความสามารถทางภาษาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่ดูปกรองไข่ไม่ไข่จกหมาขาวแบบสื่อสารสองทางอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งในด้านความสามารถในการรู้ค่าพหุ ความสามารถในการจำแนก
เสียง ความเข้าใจในการฟัง ความสามารถในการจำแนกภาพ ความสามารถในการหาความสัมพันธ์
ระหว่างภาพและสัญลักษณ์ และความสามารถในการใช้สายตาและกล้ามเนื้อ

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบความแปรปรวนของคะแนนความสามารถทางภาษาของนักเรียน
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

องค์ประกอบที่	กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม	การทดสอบค่า	
	s_1^2	s_2^2	s_2^2/s_1^2	F
1	.26	.45	1.73	1.82
2	.22	.88	4.00	2.34**
3	.34	.76	2.23	1.82*
4	.44	1.47	3.34	2.34**
5	.29	2.07	7.14	2.34**
6	.32	1.67	5.22	2.34**
รวมทั้งฉบับ	3.56	11.61	3.26	2.34**

* มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตาราง 7 แสดงว่าความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการรู้คำศัพท์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ 1 ไม่มีความแตกต่างกัน ความแปรปรวนของคะแนนความเข้าใจในการฟัง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ 3 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการจำแนกเสียง ความสามารถในการจำแนกภาพ ความสามารถในการหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพและสัญลักษณ์ ความสามารถในการใช้สายตาและกล้ามเนื้อมือ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่ 2, 4, 5, 6 และความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า ความแปรปรวนของคะแนนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย ที่พูดกรองไช้และไม่ได้ไช้จกหมาข่าวแบบลือสารลือหางชุก "ลือขักพัฒนาเค็ก" ลือมีลือละเอือค ลือลือเพคังนี้

ความมุ่งหมาขของการลือคาคนควา

ลือเพลือขลือคาคนควาของนักเรือชนลืออนุบาลปีลือ 1 ที่พูดกรองไคไช้ จกหมาข่าวแบบลือสารลือหางชุก "ลือขักพัฒนาเค็ก" กับนักเรือชนลืออนุบาลปีลือ 1 ที่พูดกรอง ไม่ได้ไช้จกหมาข่าวแบบลือสารลือหางชุก "ลือขักพัฒนาเค็ก"

สมมุติฐานในการลือคาคนควา

ความลือคาคนควาของเค็กปฐมวัยที่พูดกรองไคไช้จกหมาข่าวแบบลือสารลือหางชุก "ลือขักพัฒนาเค็ก" จะลือสูงกว่าความลือคาคนควาของเค็กปฐมวัยที่พูดกรองไม่ได้ไช้ จกหมาข่าวแบบลือสารลือหางชุก "ลือขักพัฒนาเค็ก"

วิธีการคาคนควา

1. ประชากร ไคแก นักเรือชนลืออนุบาลปีลือ 1 โรงเรือชนอนุบาลลือคังงานอง เชค บางชุนเทือชน กรุงเทลมهانคร ภาคเรือชนลือ 1 ปีการลือคา 2532 จังนวน 194 คน
2. กลุ่มลืออ้าง ไคแก นักเรือชนลืออนุบาลปีลือ 1 ปีการลือคา 2532 จังนวน 2 หองเรือชน หองเรือชนละ 32 คน ลือลือคาจกการลืออ้างางาธ (Simple Random Sampling)
3. เครื่องมือลือใช้ในการลือคา

3.1 แบบทดสอบความสามารถทางภาษา ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวทางแบบทดสอบความพร้อมทางการเรียนอ่านของสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. 2527 : 12) จำนวน 30 ข้อ มี 6 องค์ประกอบ องค์ประกอบละ 5 ข้อ ได้แก่ ความสามารถในการรู้คำศัพท์ ความสามารถในการจำแนกเสียง ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการจำแนกภาพ การหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพและสัญลักษณ์ ความสามารถในการใช้สายตาค้นและกล่าวนำเนื้อหาให้สัมพันธ์กัน แต่ละข้อมีระดับความยากง่าย (p) ระหว่าง .35 - .78 ค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .36 - .80 และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .85

3.2 จกหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก" โค้ดพัฒนาโดยผู้วิจัย โค้ดศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการให้ความรู้สู่ปกครอง จิตวิทยาการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย การจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัยและแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1 แล้วสำรวจสภาพปัญหาและความต้องการของครูปกครองและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดจุดประสงค์ของการเขียนจกหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง จำนวน 50 ชุด หลังจากนั้นนำเสนอสู่ที่ประชุม 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา จุดประสงค์ ภาษา และกิจกรรมเพื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับครูปกครองจำนวน 20 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขคำานภาษาและนำไปใช้กับครูปกครองของนักเรียนกลุ่มทดลอง

วิธีดำเนินการทดลอง

หลังจากผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้บริหารและครูประจำชั้นของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่เป็นกลุ่มทดลองเพื่ออธิบายวิธีดำเนินการทดลอง และติดต่อขอความร่วมมือจากครูปกครอง รวมทั้งการส่งจกหมายข่าว การเก็บรวบรวมข้อมูลย้อนกลับ และจากบันทึกปัญหาการดำเนินงาน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2532 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ โดยให้นักเรียนกลุ่มทดลองได้รับจกหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางจากครูประจำชั้นก่อนกลับบ้านทุกวัน เมื่อนำไปมอบให้ครูปกครองที่ศึกษาเอกสารและทำกิจกรรมทางภาษากับนักเรียน แล้วให้นักเรียนนำจกหมายข่าวซึ่งเป็นข้อมูลย้อนกลับส่งคืนให้ครูในวันต่อไป ครูรวบรวมจกหมายข่าวจากนักเรียนในช่วงสัปดาห์สุดท้าย

ทุกวัน แล้วจึงบันทึกผลการรวบรวมจดหมายข่าวในระหว่าง 2 สัปดาห์แรกของการทดลอง ผู้วิจัย สังเกตการปฏิบัติทุกวัน หลังจากนั้นสังเกตการปฏิบัติงานสัปดาห์ละ 2 ครั้ง เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยก็ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยทดสอบกับนักเรียนทั้งกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบความสามารถทางภาษา ทำเนิการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดย วิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หากาสีตึทึนฐาน
2. เปรือบเหือบความสามารถทางภาษาระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช

t-test แบบ Independent

สรุปผลการค้นคว้าวิจัย

เด็กปฐมวัยที่สืปกรรรงไคไค้จคหมาข่าวแบบสือสารสองหางมึความสามารถทางภาษา สูงกว่าเด็กปฐมวัยที่สืปกรรรงไมไค้จคหมาข่าวแบบสือสารสองหาง

อภิปรายผล

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบว่าเด็กปฐมวัยที่สืปกรรรงไค้จคหมาข่าวแบบสือสารสองหาง มึความสามารถทางภาษาสูงกว่าเด็กปฐมวัยที่สืปกรรรงไมไค้จคหมาข่าวแบบสือสารสองหาง แสดงให้เห็นว่าความรูจจากจคหมาข่าวแบบสือสารสองหางช่วไห้สืปกรรรงไค้รับความรู้และสามารถ ไห้ความช่วเหลือในการส่งเสริมพัฒนาการแก่เด็กปฐมวัย ช่วไห้เด็กมึความสามารถทางภาษาคึ่กว่า เด็กที่สืปกรรรงไมไค้รับความรู้จากจคหมาข่าวแบบสือสารสองหาง ซึ่งสือคคลองกับงานวิจัยของ วิลมอน (Willmon) ซึ่งไค้สำรวจโครงการเสคศการทึรัฐฟลอริคา พบว่า เด็กในโครงการวิจัย ที่สืปกรรรงช่วเครือมความพรอมหางบานมึความสามารถในการทำแบบทดสอบความพรอมไค้คึ่กว่า เด็กในโครงการที่สืปกรรรงไมไค้ไห้ความช่วเหลือไค้ ๆ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา แห่งชาติ. ม.ป.ป. : 168 - 193 ; อ้างอิงมาจาก Willmon. 1969) ซึ่งสือคคลองกับ

ความเห็นของคิกลาส (Douglas) ซึ่งพบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่พูดกรอนมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากมีความสามารถด้านสติปัญญาและคำศัพท์สูง (Parry. 1975 : citing Douglas. 1964) แสดงให้เห็นว่าการร่วมมือกันระหว่างบ้านและโรงเรียนช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาภาษาได้ดี ผลที่ได้นี้สอดคล้องกับคำกล่าวของ อนันต์ รอดงาม (2511 : 49 - 50) ที่กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็กนั้น ถ้าได้รับความร่วมมือจากทั้งครู และพ่อแม่ผู้ปกครองแล้วจะเกิดผลที่ดีเยี่ยมมากที่สุด

จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางมีลักษณะเป็นบทความและกิจกรรมฝึกทักษะทางภาษา ซึ่งให้ทั้งคำแนะนำ ข้อเสนอแนะและการทำกิจกรรมทางภาษาซึ่งรวมถึงเกมทางภาษา ทำให้เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครองซึ่ง บรูเนอร์ และเชอร์วูด กล่าวว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างเด็กเล็ก ๆ กับผู้เลี้ยงดูหรือผู้ปกครอง ได้แก่ การพูดคุยกัน การแนะนำสิ่งต่าง ๆ การให้ภาพหรือหนังสือ แล้วพูดหรืออ่านให้ฟังล้วนมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ภาษาของเด็กทั้งสิ้น (Chancha Suvanathat and others. 1986 : 126 ; citing Bruner and Sherwood. 1981) กิจกรรมเสริมภาษาช่วยให้เด็กได้รับความสนุกสนานและเพลิดเพลิน เด็กได้ฝึกทั้งคำศัพท์และทักษะทางภาษาทุกด้าน (Gasser and Waldanan. 1975 : 54 ; citing Johnson. 1973) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุโร พงษ์ทองเจริญ ซึ่งพบว่าเกมทางภาษาช่วยให้เด็กมีโอกาสในการใช้ภาษามากขึ้นเพราะในขณะที่เด็กเล่นเกมทางภาษา เด็กได้ใช้ภาษามากขึ้น ย่อมทำให้เกิดความคล่องแคล่วมากขึ้น ปฏิสัมพันธ์ทางภาษาซึ่งอาจเป็นการสื่อความหมายด้วยภาษาและภาษาท่าทางเป็นองค์ประกอบสำคัญของการช่วยพัฒนาภาษาให้แก่เด็ก ฮิลเดรธ (Hildreth. 1950 : 257) กล่าวว่า เด็กแรก ๆ ที่ใช้ภาษาได้คล่องและมีคะแนนความพหุทางภาษาสูง มักจะเป็นผู้ที่มีโอกาสในการใช้ภาษาสูง มีโอกาสในการอ่านหนังสือมาจากบ้านที่มีบรรยากาศซึ่งส่งเสริมการอ่าน ทั้งผลการวิจัยของ ไฮชสเตอร์ (Hochstetler. 1976 : 183 A) ที่พบว่าบรรยากาศทางภาษา เช่น การได้อ่าน ได้เห็นผู้อื่นอ่านหนังสือ การมีอุปกรณ์การอ่านหลายชนิด การดูโทรทัศน์ และการมีสมาชิกในครอบครัวอ่านหนังสือกันมาก มีอิทธิพลต่อความสามารถทางภาษาของเด็ก

จะเห็นได้ว่า การที่ผู้ปกครองได้รับความรู้ในรูปของจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางช่วยให้ผู้ปกครองมีความสามารถในการฝึกทักษะทางภาษาให้กับเด็ก จากกิจกรรมเสนอแนะในจดหมายข่าวจึงช่วยให้เด็กมีความสนุกสนานในการพัฒนาภาษาด้วยวิธีที่เหมาะสมกับความต้องการ ความสนใจ และวัยของเด็กซึ่งช่วยให้เด็กมีความสามารถทางภาษาสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ได้รับการส่งเสริมด้วยวิธีการดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาค้นคว้าดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า การให้ความรู้แก่ผู้ปกครองในรูปแบบของการใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางมีผลต่อความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัย ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาความสามารถของเด็ก นับว่าเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถนำไปใช้เพื่อช่วยให้ผู้ปกครองสามารถร่วมมือกับพัฒนาเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ในกรณีที่พบว่าชุมชนหรือผู้ปกครองไม่เคยให้ความร่วมมือกับทางโรงเรียน อาจใช้สื่อโดยการส่งจดหมายแบบสื่อสารสองทางในการสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจที่ดีต่อกัน อันเป็นพื้นฐานของการให้ความร่วมมือที่ดีต่อไป

1.3 ในโรงเรียนที่มีโครงการเรียนร่วมระหว่างเด็กพิเศษ ซึ่งใดแก่ เด็กที่มีความบกพร่องด้านต่าง ๆ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษกับเด็กปกติ ควรมีการพิจารณานำเอาวิธีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองโดยใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีความบกพร่องให้ได้รับการซ่อมเสริมอย่างเหมาะสมตั้งแต่วัยแรกเริ่ม สำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษก็อาจได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษโดยใช้จดหมายข่าวได้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทดลองให้ความรู้แก่ผู้ปกครองโดยพิจารณาถึงองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ความกตัญญูสร้างสรรค์ ความสามารถทางคณิตศาสตร์ ความรับผิดชอบ ช่วงความสนใจที่มีต่อกิจกรรมต่าง ๆ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความมีวินัยในตนเอง ฯลฯ

2.2 การมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น กลุ่มเด็กปฐมวัยในโรงเรียนเอกชน กลุ่มเด็กปฐมวัยในสลัม กลุ่มเด็กในโรงเรียนอนุบาลชนบท ซึ่งผู้ปกครองอาจจะอ่านออกเขียนได้ สำหรับผู้ปกครองที่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ควรทดลองใช้สื่อตัวอย่างอื่นแทนจดหมายข่าว เช่น วิดีโอ โทรทัศน์

2.3 การมีการทดลองให้ความรู้แก่ผู้ปกครองโดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมมากขึ้น เช่น ใหญ่คคลในชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งบทความหรือกิจกรรมทางภาษามารวมควย

2.4 การมีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อสามารถศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลย้อนกลับและข้อเสนอแนะอย่างลึกซึ้งเพื่อหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.5 การมีการศึกษาถึงผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้ปกครอง โดยใช้นบ้านเป็นหลักในการติดต่อสื่อสาร

ข้อสังเกต

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบพฤติกรรมของผู้ปกครองและเด็กที่น่าสนใจดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดประสบการณ์สำหรับเด็ก จากการประเมินผล 5 ครั้ง พบว่าผู้ปกครองมีความเข้าใจในหลักการจัดการศึกษาของเด็กปฐมวัยมากขึ้น เช่น ลดการเร่งรัดการเรียนรู้ เรียนวิชาการลง ต้องการให้มีกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น ต้องการให้เพิ่มส่วนของคำถามเพื่อช่วยกระตุ้นความคิดของเด็กมากขึ้น และต้องการกิจกรรมที่เป็นรูปภาพเพื่อให้เด็กได้ฝึกกล้ามเนื้อเพิ่มมากขึ้น

2. ด้านความสัมพันธ์และความร่วมมือกันในการพัฒนาเด็ก ปรากฏว่าวันใดที่เด็กป่วย จำเป็นต้องขาดเรียน ผู้ปกครองจะมาขอจดหมายข่าวของวันที่ยังไม่ได้รับไป และมีการส่งข้อมูลย้อนกลับย้อนหลังจนครบทุกครั้ง นอกจากนี้พบว่าผู้ปกครองที่มีอาชีพรับราชการให้ความร่วมมือที่ดีตั้งแต่เริ่มต้น ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายให้ความร่วมมือปานกลางในระยะเริ่มต้น และเปลี่ยนเป็นให้ความร่วมมืออย่างดีในเวลาต่อมา ส่วนผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และทำสวนให้ความร่วมมือน้อยในระยะเริ่มต้น และเปลี่ยนเป็นให้ความร่วมมือดีในเวลาต่อมา

3. บ้านตัวเล็ก จากการสังเกตการทําแบบทดสอบความสามารถทางภาษาพบว่า เด็กกลุ่มทดลองมีสมาธิในการฟังและสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างถูกต้อง ซึ่งแตกต่างจาก เด็กกลุ่มควบคุมมองทางเห็นโคซัค

4. การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น ๆ เด็กกลุ่มทดลองมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อน ครูประจำชั้น ครูห้องอื่น และผู้ปกครองของเพื่อนควยหาทางร่าเริง แจ่มใส มีความกล้าในการพูดคุย โตตอบอย่าง ฉะฉานและมีเหตุผล นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กกล้าซักถามบุคคลเหล่านั้น

5. คำนขอเสนอแนะของครู ครูของนักเรียนกลุ่มทดลองมีความคิดเห็นว่าจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อเด็ก รวมทั้งผู้ปกครองและครู สักส่วนของกิจกรรมทางภาษามีความเข้าใจเหมาะสมกับวัยของเด็ก การดำเนินงานและการติดต่อกับผู้ปกครองไม่พบปัญหา นอกจากนั้นยังสังเกตพบว่า ผู้ปกครองให้ความร่วมมือช่วยเหลือเกี่ยวกับการศึกษาของเด็กมากขึ้น และความสัมพันธ์อันดีกับครูมากขึ้น จึงคิดว่าจะนำวิธีการให้ความรู้แก่ผู้ปกครองโดยใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง ไปใช้ในระบบการศึกษาต่อไป

6. ท่านขอเสนอแนะของบุคลากรของนักเรียนกลุ่มทดลอง บุคลากรต้องการให้มีจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางต่อไปอีกเพราะทำให้ทราบความก้าวหน้าของเด็กร่วมกับทางโรงเรียน จดหมายข่าวช่วยให้บุคลากรได้ใกล้ชิดกับเด็ก มีความเข้าใจในตัวเด็กมากขึ้น รู้ว่าเด็กมีความสนใจสิ่งใด และมีความสามารถในการส่งเสริมให้เด็กได้คิดอย่างถูกต้อง พบว่า เด็กช่วงชั้นตาม นอกจากนั้น จดหมายข่าวยังช่วยให้บุคลากรเข้าใจถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูและเข้าใจวิธีการฝึกเด็กให้เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ โดยสอดคล้องกับทางโรงเรียนมากขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

การวิจัยทางการศึกษา, กอง. รายงานการวิจัยการวิเคราะห์แนวทางการศึกษาระดับอนุบาล.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2530.

ไชศรี วรธกวีธา. การสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการอ่านและการศึกษาความพร้อมในการอ่าน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการ
ศึกษา ประสานมิตร, 2507. อักสำเนา.

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. การดูแลและให้การศึกษาค้นคว้าระดับก่อน
ประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2527.

_____. เด็กก่อนวัยเรียนกับการเรียนรู้ ทฤษฎีและหลักการสำคัญบางประการ. โรงพิมพ์และ
ห้ปกเจริญผล, 2522.

_____. แผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาลปีที่ 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
2528.

_____. เอกสารชุดอบรมบุคลากรทางการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา หนว่ที่ 1 - 6.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2529.

จันทนา เจริญคำรงค์. ความคึกเห็นของนิคามารคาและศุ่ปกครองเค็กอนุบาล โรงเรียนอนุบาล
สามเสนา ที่มีต่อการจัดและค่านึนการศึกษาในระดับอนุบาล. วิชานิพนธ์ ค.ม.

กรุงเทพฯ : ภาควิชาประถมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522. อักสำเนา.

จันทนา ลิ้มปิเจริญ. ความสามารถในการรู้จักค่าและเข้าใจค่าของนักเรียนอนุบาลจังหวัดภูเก็ต.
วิชานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาประถมศึกษาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2524. อักสำเนา

จันทนา เนียมเปือย. พัฒนาการทางภาษาคานจำนวนด้อยค่าและความซับซ้อนของประโยคของเค็ก
ก่อนวัยเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2521. อักสำเนา.

จินตนา สุทธิจินดา. พัฒนาการทางภาษากับชนิดและสัดส่วนของคำของเด็กก่อนวัยเรียน.

ปริญญาพันธ์ กต.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522.
อค์สำเนา.

จินตนา หุ้ตง. การอบรมเลี้ยงดูเด็ก. กรุงเทพฯ : โอเคชั่นสโตร์, ม.ป.ป.

ฉวีวรรณ จินดาพล. เปรียบเทียบความเข้าใจความหมายของคำนามและความคงทนในการจำ
โดยการใช้รูปภาพ การเล่นเกม และปริศนาคำทาย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1.
ปริญญาพันธ์ กต.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
อค์สำเนา.

ฉันทนา ภาคบงกช. เอกสารประกอบการศึกษาวิชา ปว.541 การศึกษาสำหรับสุปกรอง.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ชวาล แพร่กุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2520.

ชัยวงศ์ พรหมวงศ์. นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการศึกษาระดับอนุบาล. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2521.

ชุติมา สัจจานนท์. "ปัญหาการเรียนรู้ของลูกของคุณแม่เกี่ยวกับการอ่านของลูก," แม่และเด็ก. 4(63) :
51 - 56 ; กุมภาพันธ์ 2524.

ชูศรี วงศ์รัศนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

_____. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2528.

เชิธรศรี วิวิธศิริ. จิตวิทยาการเรียนรู้ผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527.

_____. สื่อสำหรับการศึกษผู้ใหญ่และการศึกษนอกโรงเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

คงเคื่อน พันธุมนาวัน. "ความสำเร็จในชีวิตเริ่มในวัยก่อนเรียน," วารสารเนาะเนว.
พฤษภาคม 2527.

ดวงเดือน ศาสตราจารย์. การเปรียบเทียบทฤษฎีพัฒนาการเด็ก. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ควาลย์ เกษทอง. "การเรียนรู้ของเด็ก," วิทยาจารย์. (2) : 18 ; มกราคม 2515.

ทวี สุรเมธี. ความพร้อมในการอ่านของเด็กก่อนวัยเรียนในจังหวัดสมุทร. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2521. อักสำเนา.

ไทย - อีสราเอล, ชมรม. เข้าใจเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท., 2523.

นางเยาว์ แซงเพ็ญแซ และคนอื่น ๆ. ความพร้อมในการเรียนอ่าน. กรุงเทพฯ : โอเคชั่นสโตร์, 2522.

นิภา แก้วศรีงาม. เอกสารประกอบการบรรยายวิชาการในการอบรมผู้ปกครอง. กรุงเทพฯ :

ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525.

นิภา ทองไทย. หลักสูตรการอบรมเลี้ยงดูเด็กก่อนวัยเรียนสำหรับพ่อแม่ในชุมชนเกษตรกรรมชนบท.

ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ค. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.

อักสำเนา.

บันลือ พดุมะวัน. แนวการสอนสำเร็จรูป คู่มือการสอน ป.1 และเด็กแรกเรียน. กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2518.

ประเพ็ญ มหาชนธ์. การศึกษาการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน

กลุ่มบางแสน จังหวัดชลบุรี. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ประสานมิตร, 2506. อักสำเนา.

ประภาพันธุ์ นิลอรุณ. ความพร้อมทางการเรียนภาษาไทยของเด็กปฐมวัยในท้องถิ่นที่มีปัญหาทาง

ภาษาไทยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. ดายเอกสาร.

ประมวล คึกคินสัน. ทฤษฎีจิตวิทยาบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : จินตนาการพิมพ์, 2511.

ปุษ โรจนะบุรานนท์. "หน้าที่และความรับผิดชอบของพ่อแม่," วารสารแม่และเด็ก.

7 กรกฎาคม 2520.

พรรณนิภา สันติพงษ์. การสร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมทางการอ่านแก่เด็ก

ก่อนวัยเรียนที่ยังไม่พร้อมทางการอ่าน. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อักสำเนา.

- พรรณิ ช. เจนจิต. จิตวิทยาการเรียนการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ อมรินทร์การพิมพ์, 2528.
- พัฒนาพร สุทธิยานุช. การรู้จักออกเสียงคำภาษาไทยกลางของเด็กก่อนวัยเรียนที่พูดภาษาเขมร
เป็นภาษาพื้นเมืองในจังหวัดสุรินทร์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2524. อักสำเนา.
- ขุนสุข บุญสวัสดิ์. ลีลาการเขียนอักษรไทยสำหรับเด็กเริ่มเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513.
- มาชารุ อิกกะ. รอให้อังอุบลก็สายเสียแล้ว. แปลจาก YOCHIEN DEWA OSOSUGIRU
โดย อีระ สุมิตร และพรอนงค์ นิยมคำ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, 2528.
- เขาวพา เคชะคุปต์. กิจกรรมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : โอเคชั่นสโตร์, 2528.
- _____. เอกสารประกอบการสอนวิชา กร.411 ศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนกับชุมชน. กรุงเทพฯ :
ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2528.
- รสสุคนธ์ มกรมณี. การสร้างชุดการสอนเพื่อช่วยผู้ปกครองเตรียมความพร้อมทางคณิตศาสตร์แก่เด็ก
ก่อนวัยเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
อักสำเนา.
- รัตนา ศิริพานิช. ความเข้าใจในการฟังและผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 2 ที่พูดภาษาไทยกลางในจังหวัดพระนคร และภาษามลายูในจังหวัดปัทตานี. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2507. อักสำเนา.
- ราตี ทองสวัสดิ์. การพัฒนาชุดสื่อประสมสำหรับเตรียมเด็กกระตะตน ๆ ของการเรียนระดับประถมศึกษา
รายงานผลการศึกษาเสนอต่อ องค์การยูเนสโกและสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ. กรุงเทพฯ : บุรพาทีลปการพิมพ์ ม.ป.ป.
- _____. "การมุ่งให้เด็กเรียนอ่านเขียนในชั้นอนุบาลหรือไม่ และผู้ใหญ่จะช่วยเตรียมความพร้อม
ในการเรียนภาษาให้เด็กได้อย่างไร," เอกสารสำหรับให้ความรู้ความเข้าใจแก่ผู้
ปกครอง. กรุงเทพฯ : โรงเรียนอนุบาลสามเสน, ม.ป.ป.

- รุ่งระวี ฅณวิบูลย์ศรี. การเปรียบเทียบความสามารถในการจำแนกข้อการมองเห็นของเด็ก
ปฐมวัยที่ได้รับการฝึกโดยใช้เกมการศึกษาและใช้แบบฝึก. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อักสำเนา.
- ลวน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพรจำกัด,
 2528.
- ละเมียด ลิมอักษร. "อุปกรรกับผลสำเร็จในการเรียนของเด็ก," ประชาศึกษา. (22) :
 11 - 21 ; 11 มกราคม 2514.
- วรรณดี นาลำทอง. การประเมินผลการเรียนการสอนระดับอนุบาลศึกษา. เชียงใหม่ :
 วิทยาลัยครูเชียงใหม่, 2525.
- วราภรณ์ รักวิจัย. การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2527.
- _____. เอกสารประกอบการสอน คร.311 การศึกษาก่อนวัยเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- วรี เกื้อสกุล. การเปรียบเทียบความสามารถทางการฟังของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการฝึกทักษะโดยใช้
เกมและแบบฝึก. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร, 2530.
- วิชากร, กรม. เอกสารการประชุมสัมมนาเรื่องการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา. กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, พฤษภาคม 2528.
- ศรีธา นิยมธรรม. พัฒนาการทางภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เพื่ออักษร, 2519.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. จิตวิทยาสาขภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรวพิทยา, 2519.
- _____. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2530.
- _____. จิตวิทยาสาขภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แพรวพิทยา, 2519.
- ส. จานงจิต. (นามแฝง) "บ้านเป็นสิ่งแวดล้อมแห่งแรกและสำคัญยิ่งในการพัฒนาบุคลิกภาพของ
 เด็ก," ประชาศึกษา. กุมภาพันธ์ 2528.
- สามัญศึกษา, กรม กองการประถมศึกษา. รายงานการสร้างแบบทดสอบความพร้อมในการเรียนอ่าน.
 กรุงเทพฯ : ธนประดิษฐ์การพิมพ์, 2519.

สโธห์ธรรมาธิราช, มหาวิทยาลัย. พฤติกรรมการสอนปฐมวัย. เอกสารการสอนชุดที่ 6,
กรุงเทพฯ : บริษัทประชาชนจำกัด, 2526.

_____. สื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา. เอกสารการสอนชุดที่ 1 - 7, กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชวนพิมพ์, 2525.

สุนทร โคตรบรรเทา. เอกสารประกอบการศึกษาวิชาศึกษา 407 การศึกษานอกระบบโรงเรียน.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.

สุนิศา แพนนาคอน. "ของขวัญที่มากที่สุดที่พ่อแม่ควรให้ลูก ๆ," วิทยากร. ธันวาคม
2527.

สุไร หงษ์ทองเจริญ และคนอื่น ๆ. รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาภาษาของเด็กภาคเหนือใน
การเรียนภาษากลาง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.
อัครสำเนา.

สุวิทนา ภวภูตานนท์. บทบาทและปัญหาของสมาคมผู้ปกครองและครูในโรงเรียนระดับประถมศึกษา
ในพระนครและธนบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2515.

เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. คู่มือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษา. ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน,
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.

Armstrong, Carolyn. Bush School Language Project Maryvale and Napperby
School. Southern Directorate An Appraisal, December, 1985.

Barrett, T.C. "Discrimination Tasks as Predictors of First Grade Reading
Achievement," The Reading Teacher. January, 1965.

Downing, J. and D. Thackrey. Reading Readiness. London : University of
London Press Ltd; 1971.

Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Reproduce in Thailand by Permission
of Educational Testing Service Printon, New Jersey : United States
of America, 1952.

Gail, Gail Mc. Mother Start An Account of an Educational. The Scottist
Council for Research in Education, 1931.

Hildreth, Gertude. Readiness for School Beginners. New York : World Book
Company, 1950.

- Holm, J.A. "Speed Comprehension and Power in Reading," Improving Reading in Secondary Schools. 1962.
- Lillard, Paula Polk. Montessori : A Modern Approach. New York : Schocken Book, 1972.
- Mussen, P.H. and Conger J.J. Conger. Child Development and Personality. New York : Harper and Brothers, 1956.
- Olmsted, Patricia P. and others. Parent Education The Contributions of Ira J. Gordon. Washington D.C. Associational Research, 1984.
- Parry, Marianne and Hilda Archer. Pre-School Education. Bucks, Great Britain : Hazell Watson & Viney Ltd., 1975.
- Read, Katherine H. The Nursery School. Philadelphia : W.B. Saunder Company, 1957.
- Russell, D.F. Children Learn to Read. Bonton : Ginn and Company, 1969.
- Sayler, Mary, Lou. Parent : Active Partners in Education. Washington D.C. : American Association of Elementary-Kindergarten-Nursery Education, 1971.
- Siripanich, Ratana. The Development and Validation of Reading Readiness Test for Children. Doctor's Thesis ; University of Iowa, 1973.
- Suvanathat, Chancha and others. Handbook of Asian Child Development and Child Rearing Practices. Behavioral Science Research Institute Srinakharinwirot University, Prasanmitr. Bangkok, Thailand. 1985.
- Tidyman, W.F. and M. Butterfield. Teaching the Language Arts. New York : McGraw-Hill, 1951.
- Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York : Appleton Century-Crofts ; 1952.
- Wills, Clarice D. and William H. Stegeman. Living in the Kindergarten. Chicago : Follett Publishing Company, 1957.
- UNESCO. Study Group Meeting on New Forms of Pre-School Education; New Delhi. Final report, Bangkok : UNESCO Region Office for Educational in Asia and the Pacific, 1983.

מכונת חרית

ภาคผนวก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 8 ระดับความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบความสามารถทางภาษา

ข้อที่	1		2		3		4		5	
	p	r	p	r	p	r	p	r	p	r
1	.63	.59	.60	.53	.73	.55	.73	.66	.76	.62
2	.77	.64	.68	.51	.56	.46	.52	.44	.62	.50
3	.57	.67	.71	.68	.72	.57	.52	.44	.60	.39
4	.54	.41	.35	.36	.72	.57	.64	.47	.67	.53
5	.62	.50	.60	.46	.79	.57	.78	.59	.73	.68
6	.68	.51	.60	.53	.72	.57	.62	.50	.58	.49

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ

$$\begin{aligned}
 \text{คำนวณค่า } s^2 &= \frac{N \Sigma X^2 - (\Sigma X)^2}{N(N - 1)} \\
 &= \frac{50(19980) - (954)^2}{50(49)} \\
 &= \frac{999000 - 910116}{2450} \\
 &= \frac{88884}{2450} \\
 &= 36.28
 \end{aligned}$$

หาค่าความเชื่อมั่นจากสูตร

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n - 1} \left[1 - \frac{\Sigma pq}{s_t^2} \right] \\
 &= \frac{30}{30 - 1} \left[1 - \frac{6.17}{36.28} \right] \\
 &= \frac{30}{29} (1 - .17) \\
 &= 1.03 \times .83 \\
 &= .85
 \end{aligned}$$

ตาราง 9 คะแนนการทดสอบหลังการทดลองของเด็กปฐมวัยที่ปลูกกรองโตใช้จกหมายข่าวแบบสื่อสาร
สองทางกับเด็กปฐมวัยที่ปลูกกรองไม่โตใช้จกหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง

คอนท์	1		2		3		4		5		6		คะแนนรวม	
ลำดับ	T	C	T	C	T	C	T	C	T	C	T	C	T	C
1	5	4	5	4	5	3	5	3	5	1	5	3	30	18
2	5	4	5	4	5	3	5	3	5	5	4	2	29	21
3	5	4	5	5	5	3	5	5	4	1	4	3	28	21
4	5	3	5	2	5	3	5	1	5	5	4	2	29	16
5	5	3	5	3	5	5	5	3	5	5	4	3	29	22
6	5	3	5	4	5	5	4	1	5	1	4	3	28	17
7	5	3	5	3	5	2	5	1	4	1	4	3	28	13
8	5	3	5	3	5	5	5	5	5	5	5	3	30	24
9	5	2	5	2	5	2	5	1	4	1	4	1	28	9
10	5	4	5	3	5	3	5	1	5	5	5	1	30	17
11	5	3	5	3	4	3	5	1	4	1	4	1	27	12
12	5	3	5	3	4	3	5	2	4	1	4	5	27	17
13	5	4	4	5	5	3	5	5	5	5	5	1	29	23
14	4	3	5	2	4	2	5	5	5	3	5	3	28	18
15	5	3	4	4	4	4	5	1	5	2	5	3	28	17
16	5	4	5	3	5	3	5	2	5	3	5	1	30	16
17	4	4	5	5	5	5	5	3	5	3	5	1	29	21
18	4	4	5	5	5	4	4	3	4	3	4	5	26	24

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	ตอนที่ 1		ตอนที่ 2		ตอนที่ 3		ตอนที่ 4		ตอนที่ 5		ตอนที่ 6		คะแนนรวม	
	T	C	T	C	T	C	T	C	T	C	T	C	T	C
19	5	4	4	4	5	4	4	3	5	3	4	1	27	19
20	5	4	5	3	4	3	5	3	5	3	5	4	29	20
21	4	3	5	3	5	3	5	3	5	3	5	1	29	16
22	5	3	5	5	5	4	5	2	4	3	4	5	28	22
23	5	3	5	3	4	4	3	3	3	2	3	3	23	18
24	5	4	4	4	5	3	4	2	5	3	5	3	28	19
25	4	5	5	4	5	4	5	2	5	3	5	3	29	21
26	3	5	5	5	3	4	3	3	4	3	5	1	23	21
27	5	3	3	4	3	3	3	3	5	2	5	5	24	20
28	4	4	5	3	5	2	5	3	5	3	5	2	29	17
29	5	4	5	3	5	3	4	2	5	2	5	2	29	16
30	5	3	5	4	5	3	5	3	5	3	5	3	30	19
31	5	4	5	5	5	4	5	3	5	3	5	3	30	22
32	5	3	5	4	5	3	5	2	5	2	5	2	30	16

การเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยที่ผูกครองโคโใช้จกหนาว
แบบสือสารสองหางกับเด็กปฐมวัยที่ผูกครองไมโคโใช้จกหนาวแบบสือสารสองหาง

$$N_1 = 32$$

$$\bar{X}_1 = 28.16$$

$$s_1^2 = 3.56$$

$$N_2 = 32$$

$$\bar{X}_2 = 18.5$$

$$s_2^2 = 11.61$$

จากสูตร

$$\begin{aligned}
 t &= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}} \\
 &= \frac{28.16 - 18.5}{\sqrt{\frac{3.56}{32} + \frac{11.61}{32}}} \\
 &= \frac{9.66}{\sqrt{.6885219}} \\
 &= 14.03
 \end{aligned}$$

พจน์ Degree of freedom จากสูตร

$$\begin{aligned}
 df &= \frac{(s_1^2/n_1 + s_2^2/n_2)^2}{\frac{(s_1^2/n_1)^2}{n_1 - 1} + \frac{(s_2^2/n_2)^2}{n_2 - 1}} \\
 &= \frac{(3.56/32 + 11.61/32)^2}{\frac{(3.56/32)^2}{32 - 1} + \frac{(11.61/32)^2}{32 - 1}} \\
 &= \frac{(.4740625)^2}{.0003992 + .0042462} \\
 &= \frac{.2247352}{.0046454} \\
 &= 48.378008
 \end{aligned}$$

$$df \ 40, \ t \ .01 = 2.423$$

ภาคผนวก ข

- คู่มือการดำเนินงาน
- แบบทดสอบความสามารถทางภาษา
- จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทาง "คู่คี่ช่วยกันพัฒนาเด็ก"

คู่มือการดำเนินงานและการใช้ชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"

หลักการและเหตุผล

การส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากพัฒนาการของเด็กวัยนี้จะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาชีวิตบุคคลต่อไปในอนาคต จึงมีนักการศึกษาให้ความเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่โรงเรียนและบ้านจะต้องร่วมมือกันส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ แก่เด็กและการจะร่วมมือกันอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้ปกครองควรมีความเข้าใจในหลักการเกี่ยวข้องกับครูในการพัฒนาเด็ก การให้ความรู้ผู้ปกครองจะช่วยให้ผู้ปกครองเกิดความเข้าใจในหลักการและยังทำให้สามารถส่งเสริมเด็กไปในทางที่ถูกต้องยิ่งขึ้นตลอดจนทำให้เกิดความร่วมมือที่ดีต่อกัน เป้าหมายในการพัฒนาเด็กก็จะบรรลุผลและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ดังนั้นการทดลองครั้งนี้จึงมุ่งพัฒนาเด็กโดยการให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง ตลอดจนแนะแนวทางในการส่งเสริมภาษา เนื่องจากภาษาเป็นสื่อสำคัญอันจะทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี ผลการทดลองครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนาเด็กโดยความร่วมมือกันระหว่างบ้านและโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

เป้าหมาย

1. กำหนดการทดลองเป็นเวลา 10 สัปดาห์
2. กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 จำนวน 64 คน เป็นกลุ่มทดลอง 32 คน
กลุ่มควบคุม 32 คน
3. ครูและผู้ปกครองร่วมมือกันพัฒนาเด็กอย่างมีประสิทธิภาพ
4. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ผู้ปกครองได้ใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางจะมีความสามารถทางภาษาสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ผู้ปกครองไม่ได้ใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้ปกครองรู้ว่าเด็กมีความสำคัญและรู้ว่าตนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการของเด็กปฐมวัย
2. เพื่อให้ผู้ปกครองรู้แนวทางและสามารถเตรียมความพร้อมทางภาษาแก่เด็กได้สอดคล้องกับทางโรงเรียนและจุดมุ่งหมายอันแท้จริงของการศึกษาระดับนี้
3. เพื่อให้ทราบว่าการใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก" ทำให้ผู้ปกครองช่วยครูส่งเสริมเด็กให้พัฒนาการทางภาษาสูงขึ้นได้

การดำเนินงาน

ครูสามารถประสานงานระหว่างบ้านและโรงเรียนได้ดังนี้

1. ครูแจกจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก" ให้กับนักเรียนกลุ่มทดลองเพื่อทำไปให้ผู้ปกครองตามตารางในคู่มือ
2. ผู้ปกครองของนักเรียนกลุ่มทดลองอ่านจดหมายข่าวและทำกิจกรรมทางภาษากับนักเรียนพร้อมทั้งบันทึกทำกิจกรรมโดยผู้ปกครองส่งมาซักถามนักเรียนตามแนวทางที่เสนอแนะในจดหมายข่าวแล้วบันทึกคำตอบของนักเรียนตามแบบฟอร์มการบันทึก
3. ผู้ปกครองให้นักเรียนนำแบบบันทึกทำกิจกรรมส่งคืนไปยังครูในวันต่อไป
4. ครูเก็บรวบรวมแบบบันทึกไว้เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ตาราง 10 การใช้จดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"

สัปดาห์	วัน	จดหมายข่าวชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"	แผนการจัดประสบการณ์	ลงชื่อผู้แจก
1	5 มิ.ย.	ชุดที่ 1	โรงเรียนของเรา	
	6 มิ.ย.	ชุดที่ 2		
	7 มิ.ย.	ชุดที่ 3		
	8 มิ.ย.	ชุดที่ 4		
	9 มิ.ย.	ชุดที่ 5		
2	12 มิ.ย.	ชุดที่ 6	ตัวเรา	
	13 มิ.ย.	ชุดที่ 7		
	14 มิ.ย.	ชุดที่ 8		
	15 มิ.ย.	ชุดที่ 9		
	16 มิ.ย.	ชุดที่ 10		
3	19 มิ.ย.	ชุดที่ 11	ผลไม้	
	20 มิ.ย.	ชุดที่ 12		
	21 มิ.ย.	ชุดที่ 13		
	22 มิ.ย.	ชุดที่ 14		
	23 มิ.ย.	ชุดที่ 15		
4	26 มิ.ย.	ชุดที่ 16	กล้วย	
	27 มิ.ย.	ชุดที่ 17		
	28 มิ.ย.	ชุดที่ 18		
	29 มิ.ย.	ชุดที่ 19		
	30 มิ.ย.	ชุดที่ 20		

ตาราง 10 (ต่อ)

สัปดาห์	วัน	จดหมายชาวซุก "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"	แผนการจัดประสบการณ์หน่วย	ลงชื่อผู้แจก
5	3 ก.ค.	ซุกห 21	สนจำ	
	4 ก.ค.	ซุกห 22		
	5 ก.ค.	ซุกห 23		
	6 ก.ค.	ซุกห 24		
	7 ก.ค.	ซุกห 25		
6	10 ก.ค.	ซุกห 26	เขาทรรษา	
	11 ก.ค.	ซุกห 27		
	12 ก.ค.	ซุกห 28		
	13 ก.ค.	ซุกห 29		
	14 ก.ค.	ซุกห 30		
7	17 ก.ค.	ซุกห 31	กบ	
	18 ก.ค.	ซุกห 32		
	19 ก.ค.	ซุกห 33		
	20 ก.ค.	ซุกห 34		
	21 ก.ค.	ซุกห 35		
8	24 ก.ค.	ซุกห 36	บ้านที่รัก	
	25 ก.ค.	ซุกห 37		
	26 ก.ค.	ซุกห 38		
	27 ก.ค.	ซุกห 39		
	28 ก.ค.	ซุกห 40		

ตาราง 10 (ต่อ)

สัปดาห์	วันที่	จดหมายข่าวชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก"	แผนการจัดประสบการณ์หน่วย	ลงชื่อผู้แจก
9	31 ก.ค.	ชุดที่ 41	อนุบาลสี่	
	1 ส.ค.	ชุดที่ 42		
	2 ส.ค.	ชุดที่ 43		
	3 ส.ค.	ชุดที่ 44		
	4 ส.ค.	ชุดที่ 45		
10	7 ส.ค.	ชุดที่ 46	สมเด็จพระบรมราชินี	
	8 ส.ค.	ชุดที่ 47		
	9 ส.ค.	ชุดที่ 48		
	10 ส.ค.	ชุดที่ 49		
	11 ส.ค.	ชุดที่ 50		

ตาราง 11 การทดสอบความพร้อมทางภาษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

สัปดาห์	วันที่	เวลา	แบบทดสอบ	นักเรียน
	14 ส.ค.	09.00 - 09.15 น.	ตอนที่ 1 - 3	กลุ่มทดลอง
	14 ส.ค.	09.20 - 09.35 น.	ตอนที่ 1 - 3	กลุ่มควบคุม
	15 ส.ค.	09.00 - 09.15 น.	ตอนที่ 4 - 6	กลุ่มควบคุม
	15 ส.ค.	09.20 - 09.35 น.	ตอนที่ 4 - 6	กลุ่มทดลอง

แบบฟอร์มการเก็บข้อมูลจากผู้ปกครอง

จดหมายข่าวผู้	จำนวนที่แจก	จำนวนที่รับคืน	คิดเป็นร้อยละ
1	32	32	100
2	31	31	100
3	32	32	100
4	32	32	100
5	32	32	100
6	32	32	100
7	32	32	100
8	32	32	100
9	32	32	100
10	32	32	100
11	32	32	100
12	32	32	100
13	32	32	100
14	31	31	100
15	32	32	100
16	32	32	100
17	32	32	100
18	32	32	100
19	32	32	100
20	32	32	100
21	32	32	100
22	32	32	100
23	32	32	100
24	32	32	100

จดหมายข่าวผู้ที่	จำนวนที่แจก	จำนวนที่รับคืน	คิดเป็นร้อยละ
25	32	32	100
26	32	32	100
27	32	32	100
28	32	32	100
29	32	32	100
30	32	32	100
31	32	32	100
32	32	32	100
33	32	32	100
34	32	32	100
35	32	32	100
36	32	32	100
37	32	32	100
38	32	32	100
39	32	32	100
40	32	32	100
41	32	32	100
42	32	32	100
43	32	32	100
44	32	32	100
45	32	32	100
46	32	32	100
47	32	32	100
48	32	32	100
49	32	32	100
50	32	32	100

แนวทางในการดำเนินงาน

1. ชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า จะส่งงานมาหาชาวไปให้ดูที่ปกครองอ่าน แล้วทำกิจกรรมทางภาษาที่ปกครองและนำมาคืนครูเป็นบางส่วนในวันต่อไป
2. แจกจดหมายข่าวแบบสื่อสารสองทางชุด "ช่วยกันพัฒนาเด็ก" และลงชื่อผู้แจกให้เป็นปัจจุบัน
3. กรอกรายงานที่แจกพร้อมทั้งจำนวนที่รับคืนให้เป็นปัจจุบัน

ปัญหาในการดำเนินงาน

เมื่อท่านพบปัญหาในการดำเนินงานโปรดบันทึกไว้ในแบบฟอร์มนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขต่อไป

ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานต่อไป

เอกสาร - ความชัดเจน ความเข้าใจ ความเหมาะสม

มีขนาดบ้าง ง่ายบ้างปะปนกัน มีความเหมาะสมดี ง่ายก็เกินไป ยากก็เกินไป ทำให้ไม่เข้าใจ เด็ก ๆ ชอบและชอบดูกัน

การดำเนินงานของครู - วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินงานก็ไม่ยุ่งยาก การเฝ้าข้อมูล เป็นระบบที่สามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ความร่วมมือในการทำกิจกรรมระหว่างผู้ปกครองกับนักเรียน

ผู้ปกครองมีความรักลูกเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จึงร่วมมือดีมาก และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูมากขึ้น

คุณค่าของการให้ความรู้ผู้ปกครอง การนำเสนอแนะจากผู้ปกครองไปใช้และผลที่ได้รับ

ผู้ปกครองเสนอความคิดเห็นที่ดี ๆ นำรับฟังและนำมาปรับปรุงบางส่วนเพื่อให้เกิดประโยชน์มากขึ้น

ควรให้ความรู้สัปดาห์ละ _____ 1 ครั้ง _____ 3 ครั้ง _____ 5 ครั้ง

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ คิดว่าควรมีการนำไปใช้ในวงการการศึกษาโดยทั่วไป เพราะมีประโยชน์
ทั้งตัวเด็ก ทั้งครู และผู้ปกครอง

คู่มือการดำเนินการทดสอบ

เนื่องจากผู้รับการทดสอบเป็นนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 แบบทดสอบจึงเป็นรูปภาพ โดยผู้ดำเนินการทดสอบเป็นผู้อธิบายวิธีการทำแบบทดสอบ และดำเนินการทดสอบทีละข้อเมื่อเด็กพร้อม ในการทดสอบครั้งนี้ ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดสอบด้วยตนเอง และจัดให้มีผู้ช่วยทดสอบเพื่อดูแล ความสะดวกและให้ผู้รับการทดสอบปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำอธิบายคำสั่งในการดำเนินการสอบ

ลักษณะทั่วไปของแบบทดสอบ

แบบทดสอบชุดนี้เป็นแบบทดสอบรูปภาพจำนวน 6 ตอน ตอนละ 5 ข้อ ดังนี้

- ตอนที่ 1 ความสามารถในการรู้ค่าที่แท้
- ตอนที่ 2 ความสามารถในการจำแนกเสียง
- ตอนที่ 3 ความเข้าใจในการฟัง
- ตอนที่ 4 ความสามารถในการจำแนกรูปภาพ
- ตอนที่ 5 ความสัมพันธ์ระหว่างภาพและสัญลักษณ์
- ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลามเนื้อมือและสายตา

เวลาที่ใช้ในการสอบ

ใช้เวลาในการทำแบบทดสอบข้อละ 1 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้ดำเนินการทดสอบเตรียมการก่อนทดสอบดังนี้

1.1 ตรวจเช็คแบบทดสอบให้ครบถ้วน และเขียนชื่อ นามสกุล ของผู้รับการทดสอบ เตรียมไว้ให้พร้อม

1.2 ศึกษาแบบทดสอบ และคู่มือ จนเข้าใจกระบวนการทั้งหมด สามารถใช้คำอธิบาย คำสั่ง ประกอบตัวอย่างโคควยคำพูดที่ชัดเจนเป็นธรรมชาติ รวมทั้งใช้นาฬิกาจับเวลาได้อย่างคล่องแคล่ว ก่อนกระทำการทดสอบ

1.3 จัดสถานที่สอบให้อยู่ในสภาพที่สะดวกสบาย จัดโต๊ะ เก้าอี้ให้เหมาะสมกับ ผู้รับการทดสอบ

1.4 เตรียมอุปกรณ์ในการทดสอบดังนี้

1.4.1 แบบทดสอบและคู่มือทดสอบอย่างละ 1 ฉบับ

1.4.2 นาฬิกาที่เที่ยงตรง 1 เรือน

1.4.3 กิเลสที่มีคุณภาพดี สีเข้มเห็นชัดเจน

1.5 ก่อนทำการทดสอบควรจัดให้ผู้รับการทดสอบได้กินน้ำ และเข้าห้องน้ำให้เรียบร้อย

1.6 ผู้ดำเนินการทดสอบต้องแสดงความเป็นกันเอง ทำให้ผู้รับการทดสอบไม่กังวล มีความมั่นใจและร่วมมือทำแบบทดสอบเป็นอย่างดี

1.7 ก่อนลงมือทดสอบ ผู้ดำเนินการทดสอบต้องอธิบายขั้นตอน และทำตัวอย่างให้ผู้รับการทดสอบทำในตัวอย่างที่กำหนดไว้ทุกคน แล้วจึงดำเนินการทดสอบตามขั้นตอนที่กำหนดไว้

2. ผู้ดำเนินการทดสอบดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ผู้ดำเนินการทดสอบ

ชุก สวัสดีคะนักเรียน วันนี้คุณครูมีสิ่งสนุก ๆ จะให้นักเรียนทำ และมีรูปสวย ๆ มาให้นักเรียนดูด้วย ก่อนอื่นเรามาตกลงกันก่อนนะคะ เมื่อคุณครูแจกสมุดและคินสอ ให้ นักเรียนอย่าเพิ่งดูจนกว่าคุณครูจะบอกให้เปิด เพราะคุณครูจะแนะนำให้ว่า ทำอย่างไร แล้วนักเรียนกับเพื่อน ๆ จะทำพร้อม ๆ กัน สิ่งสำคัญนักเรียนจะต้องคอยฟังคำสั่งจากคุณครูให้ที คกลงไหมคะ.....

ถ้านักเรียนอยากเป็นคนเก่งต้องตั้งใจฟัง แล้วมองสมุดของนักเรียนก็จะ
ตอบอย่างไรเก็บไว้ในใจไม่พูดให้เพื่อนได้ยิน เมื่อครูบอกให้ทำจึงลงมือทำพร้อมกัน

เอาหละ ทุกคนน่ารักและเก่ง ๆ กันทุกคน ครูจะแจกสมุดและดินสอให้

ปฏิบัติ ครูแจกแบบทดสอบให้ตรงกับชื่อของนักเรียน แล้วแจกดินสอ

พูด ครูขอตัวอีกครั้งนะคะ นักเรียนเปิดสมุดได้เมื่อไหร่คะ (รอให้นักเรียนตอบ)
นักเรียนลงมือทำได้เมื่อไหร่คะ..... (รอให้นักเรียนตอบ)

ทุกคนเก่งมาก เอาหละทุกคนมองบนกระดานคำ

ปฏิบัติ นักเรียนดูเครื่องหมายภาษาบนกระดานคำ

พูด ให้นักเรียนชี้เครื่องหมายภาษาในกระดาษเปล่าด้านหลังแบบทดสอบ

ปฏิบัติ ครูเดินดูจนเห็นว่านักเรียนทุกคนทำได้ถูกต้อง

พูด เอาหละ นักเรียนทุกคนเก่งจริง ๆ เลยค่ะ ต่อไปเปิดสมุดไปที่หน้าแรกกันเลยค่ะ

ตอนที่ 1 ความสามารถในการรู้ค่าศัพท์

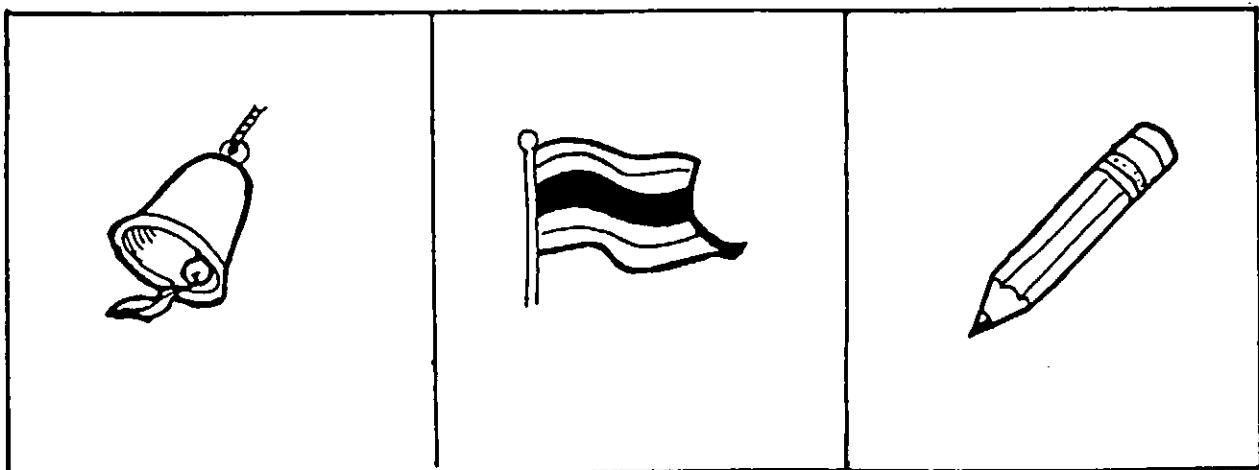
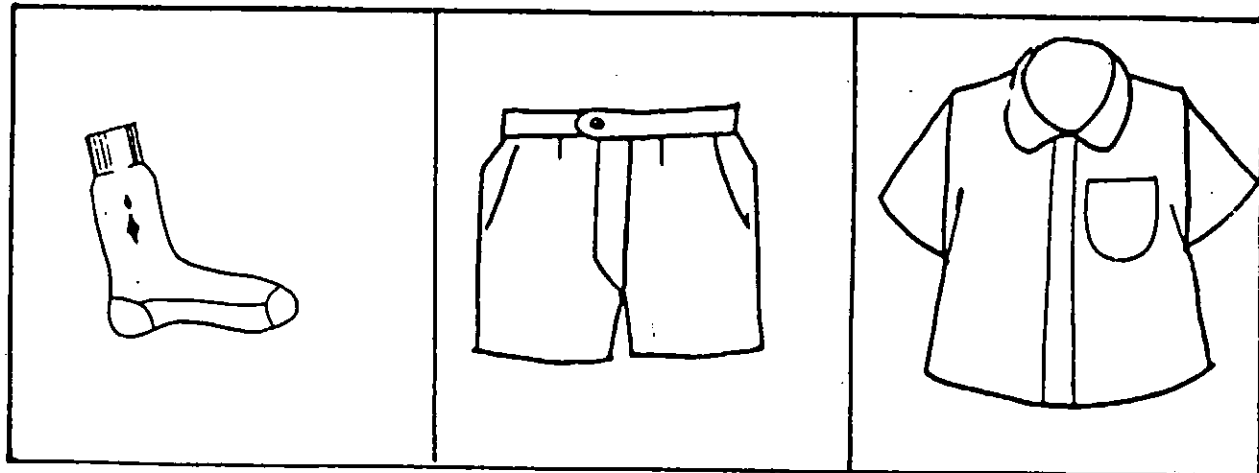
- ชุก : นักเรียนเปิดสมุดหน้าคนกล้วย แล้วดูชอรูปชอน เอากระดาษปึกซ้อนไว้
 สั้ง : ให้นักเรียนกาภาพาหรูปดงเทา
 ทำ : นักเรียนกาภาพาห ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยเห็นคุณนักเรียนให้กาภาพาห
 ชอตัวอยางทุกคน
- ชุก : นักเรียนทุกคนเกงมาก นักเรียนเลือนกระดาษลงไปดูชอรูปเสื้อ
 สั้ง : ให้นักเรียนกาภาพาหรูปธงชาติ
 ทำ : นักเรียนกาภาพาห ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยเห็นคุณให้นักเรียนกาภาพาหทุกคน
- ชุก : นักเรียนเปิดสมุดหน้าคนกล้วย แล้วดูชอรูปประฆัง เอากระดาษปึกซ้อนไว้
 สั้ง : ให้นักเรียนกาภาพาหรูปกรรไกร
 ทำ : นักเรียนกาภาพาห ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยเห็นคุณให้นักเรียนกาภาพาหทุกคน
- ชุก : นักเรียนเลือนกระดาษลงไปแล้วดูชอรูปเงาะ
 สั้ง : ให้นักเรียนกาภาพาหรูปแมว
 ทำ : นักเรียนกาภาพาห ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสั่งเกดให้นักเรียนกาภาพาหทุกคน
- ชุก : นักเรียนเปิดสมุดหน้าคนมะม่วง แล้วดูชอรูปมค เอากระดาษปึกซ้อนไว้
 สั้ง : ให้นักเรียนกาภาพาหรูปจาน
 ทำ : นักเรียนกาภาพาห ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสั่งเกดให้นักเรียนกาภาพาหทุกคน
- ชุก : นักเรียนเลือนกระดาษลงไปแล้วดูชอรูปแวนน้ำ
 สั้ง : ให้นักเรียนกาภาพาหรูปกล้วย
 ทำ : นักเรียนกาภาพาห ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสั่งเกดให้นักเรียนกาภาพาหทุกคน

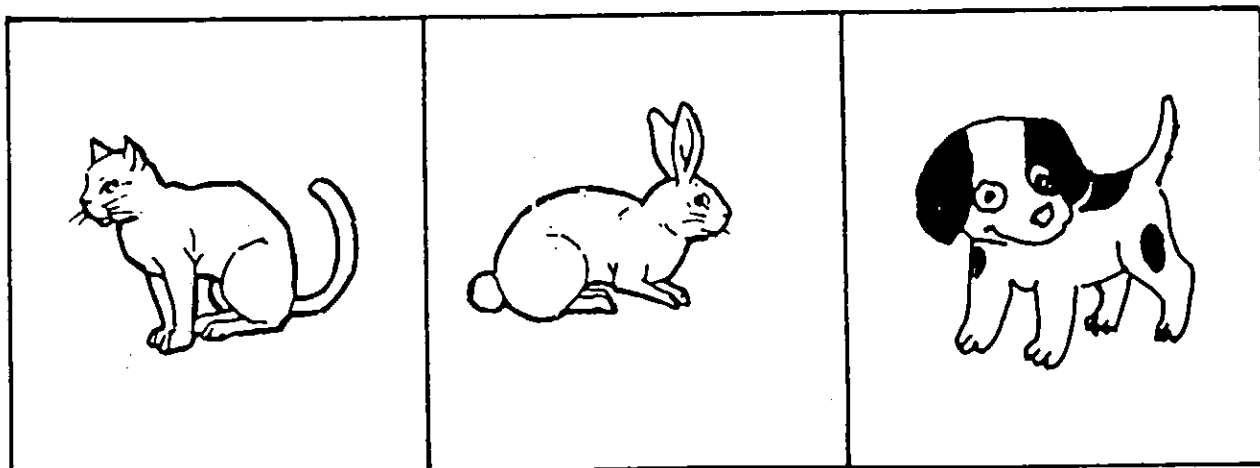
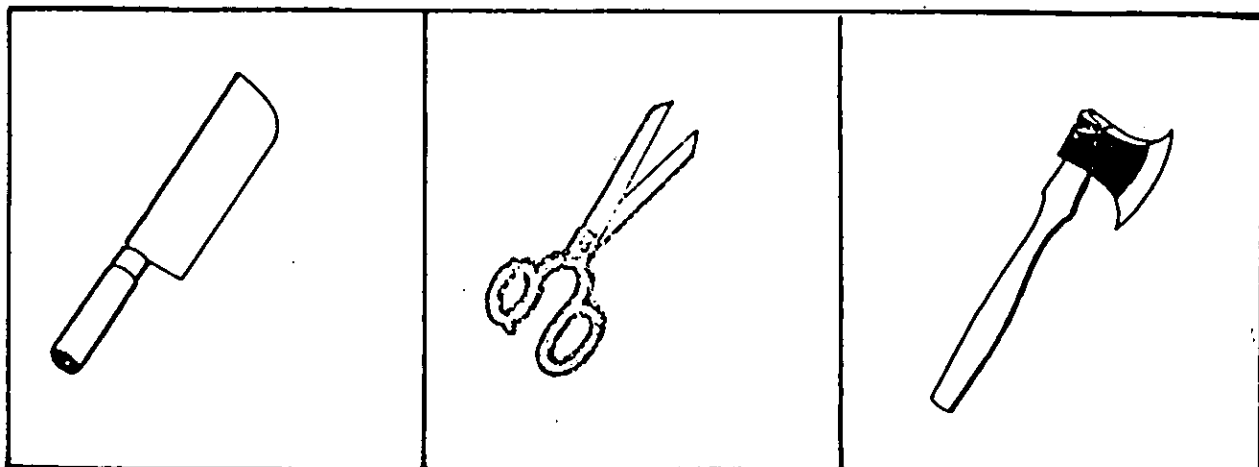
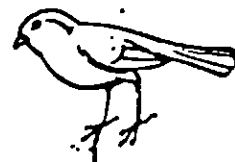

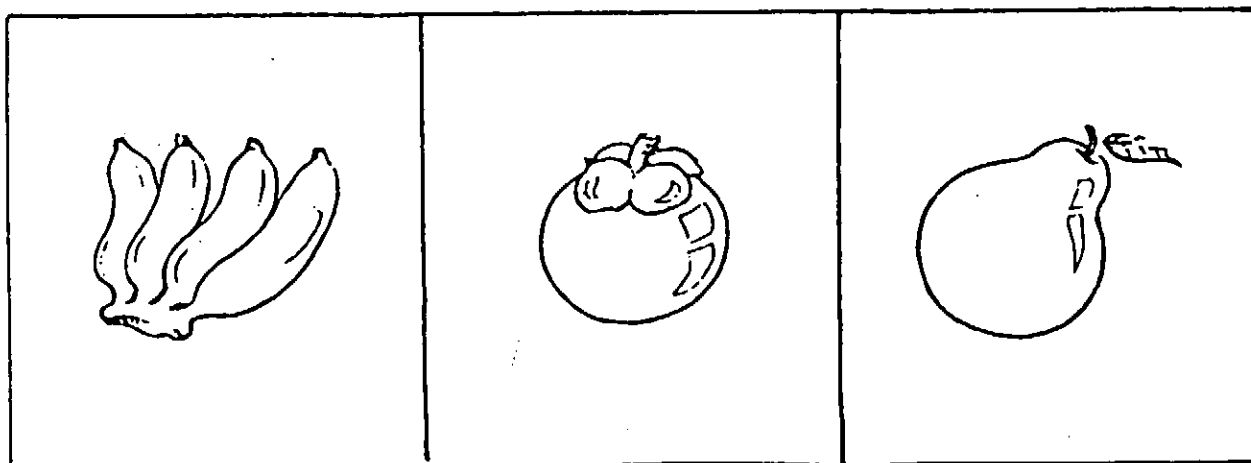
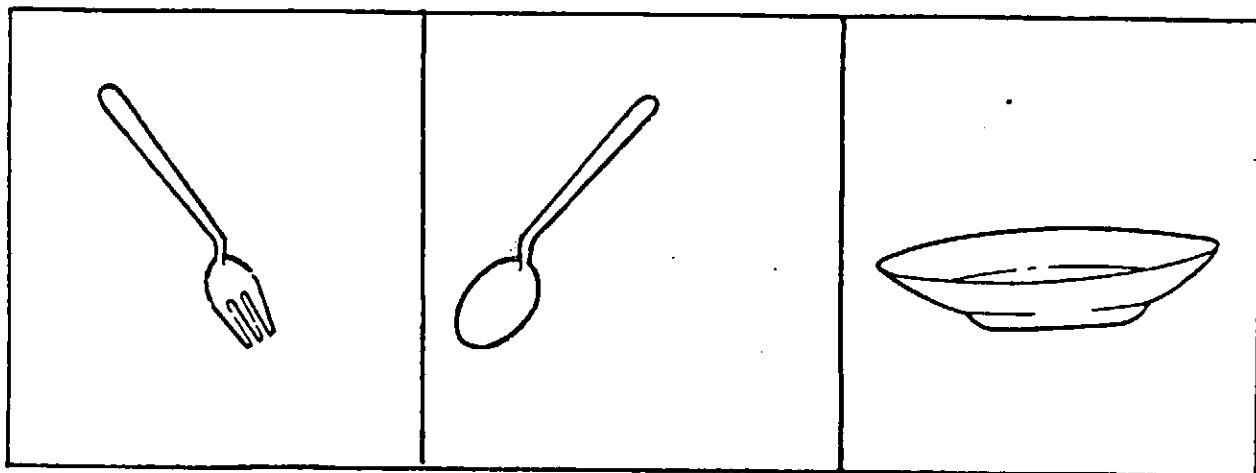
102

ตอนที่ 1

ตัวอย่าง

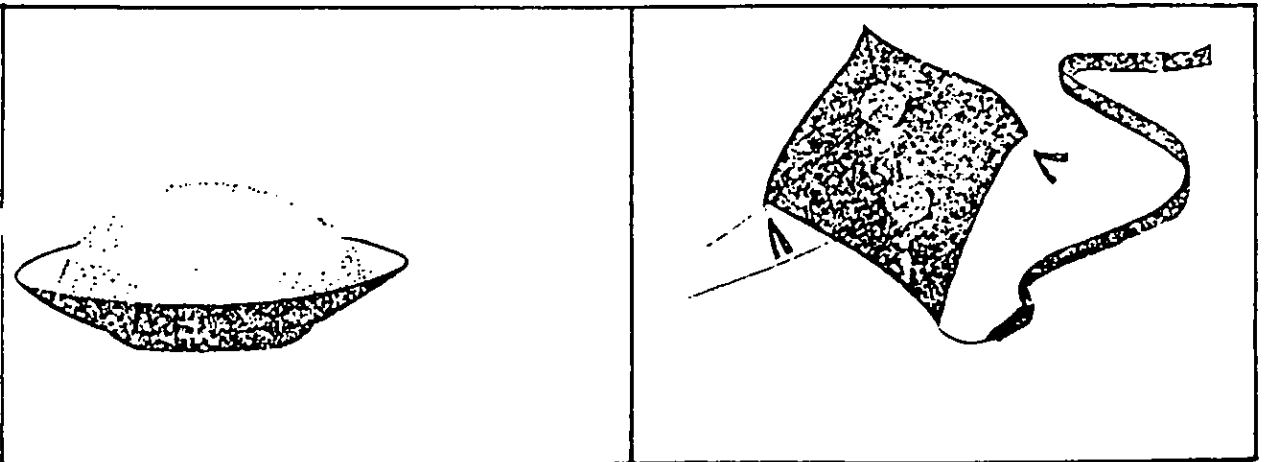
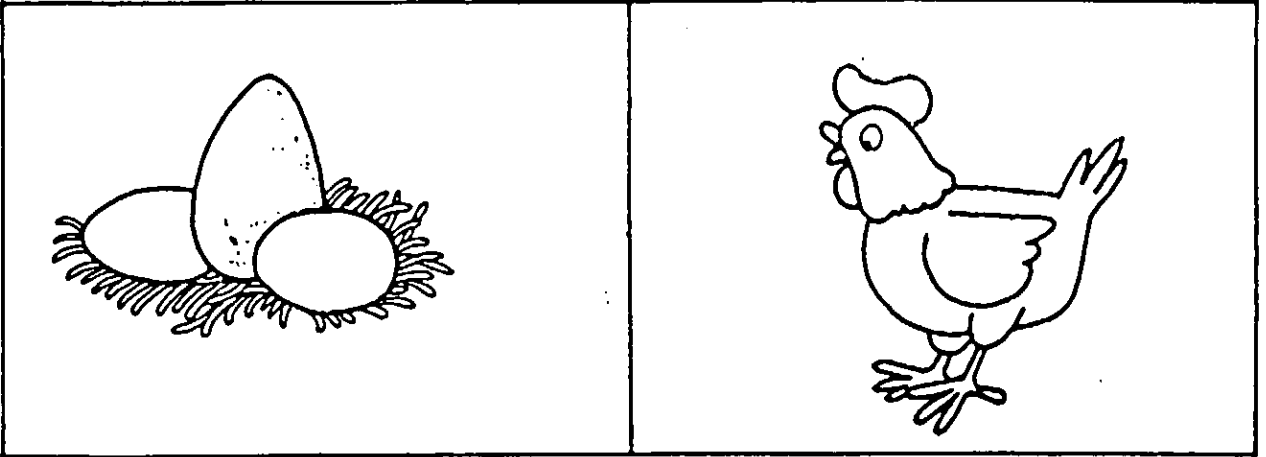
ตอนที่ 2 ความสามารถในการจำแนกเสียง

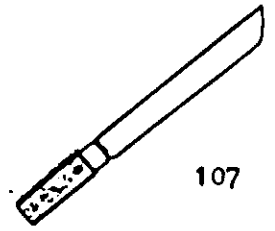
- ชูก : นักเรียนเปิดสมุดหน้าแว่นตา แล้วดูชอรูปส้ม เอากระดาษปิดข้ออื่นไว้
มองดูรูปไข่ และรูปไก่ นักเรียนฟังเสียงที่ครูพูดให้ที ๆ นะคะ
- สั่ง : ให้นักเรียนดูภาพรูปไข่
- ทำ : นักเรียนดูภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยเดินดูให้นักเรียนดูภาพ
ข้อตัวอย่างทุกคน
- ชูก : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูชอรูปเสื้อ มองดูรูปข้าวและรูปว่าว
- สั่ง : ให้นักเรียนดูภาพรูปว่าว
- ทำ : นักเรียนดูภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนดูภาพทุกคน
- ชูก : นักเรียนเปิดสมุดหน้ามีก แล้วดูชอรูประฆัง เอากระดาษปิดข้ออื่นไว้
มองดูรูปหนู และรูปหมู
- สั่ง : ให้นักเรียนดูภาพรูปหนู
- ทำ : นักเรียนดูภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยเดินดูให้นักเรียนดูภาพทุกคน
- ชูก : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูชอรูปเบ้ค มองดูรูปร่ม และรูปส้ม
- สั่ง : ให้นักเรียนดูภาพรูปร่ม
- ทำ : นักเรียนดูภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนดูภาพทุกคน
- ชูก : นักเรียนเปิดสมุดหน้าชวค แล้วดูชอรูปรด เอากระดาษปิดข้ออื่นไว้
มองดูรูปหนอนและรูปหมอน
- สั่ง : ให้นักเรียนดูภาพรูปหมอน
- ทำ : นักเรียนดูภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนดูภาพทุกคน
- ชูก : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูชอรูปแกว่น้ำ มองดูรูปนก และรูปครก
- สั่ง : ให้นักเรียนดูภาพรูปครก
- ทำ : นักเรียนดูภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนดูภาพทุกคน

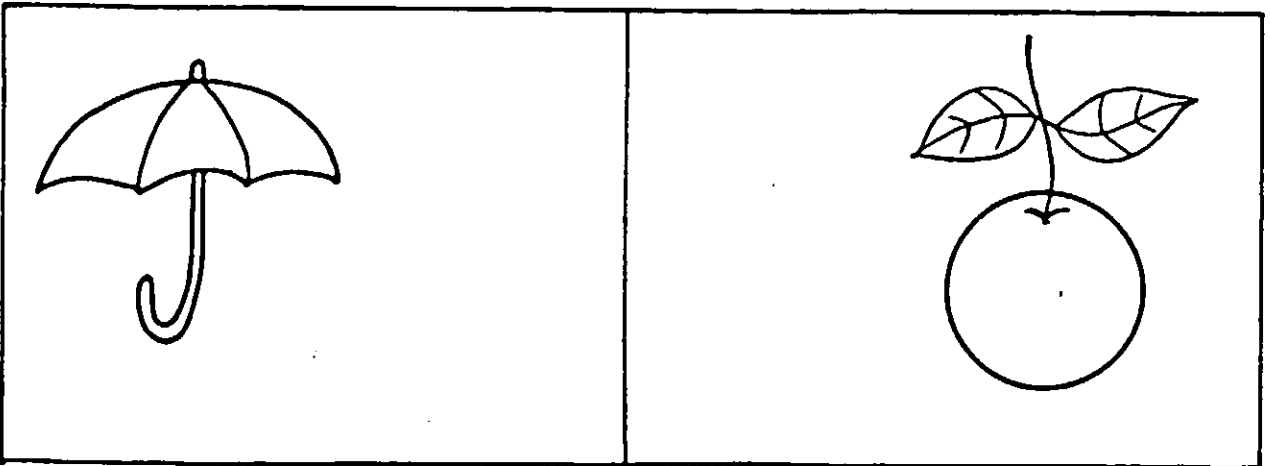
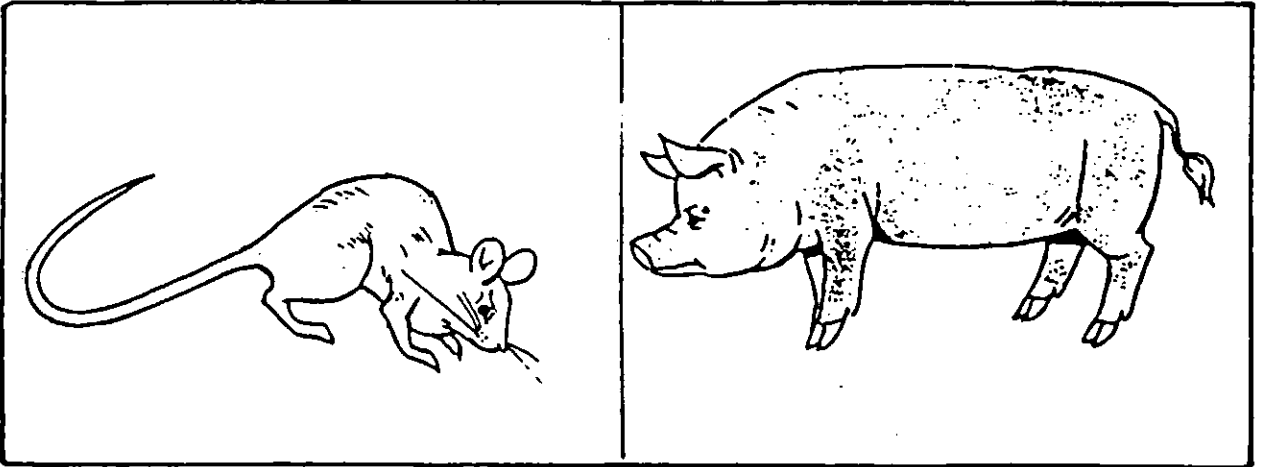
ตอนที่ 2

ตัวอย่าง

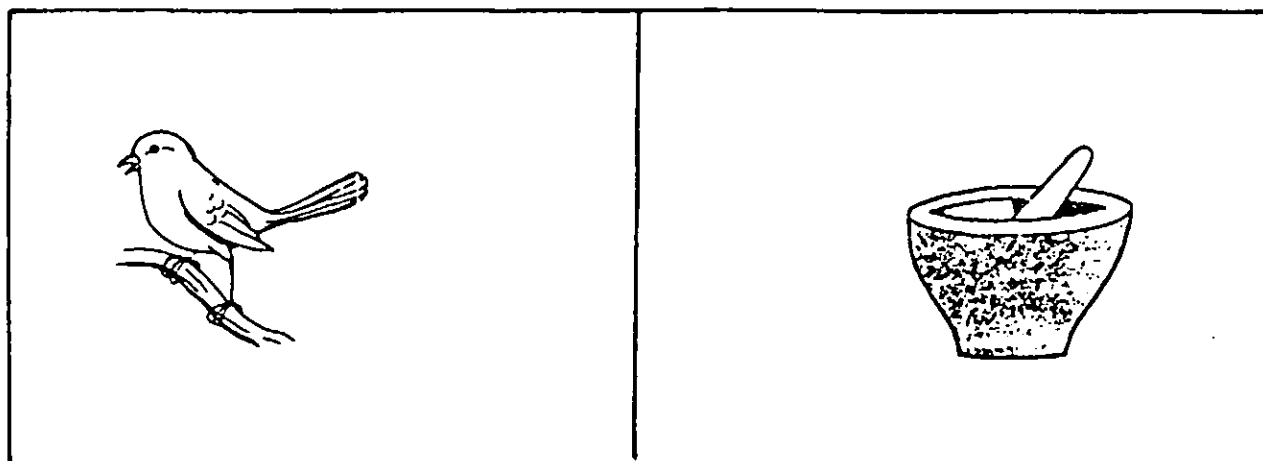
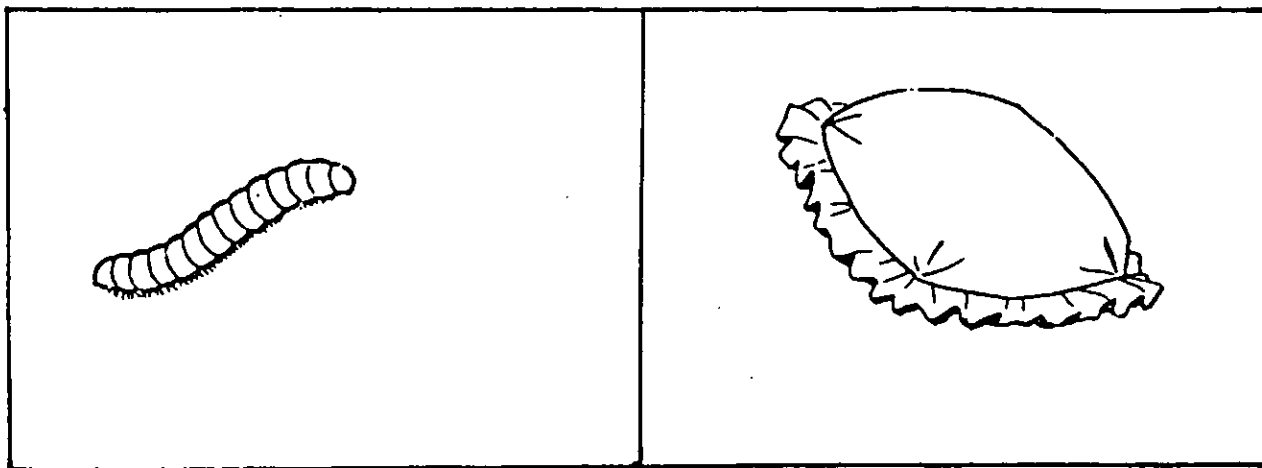

107

108

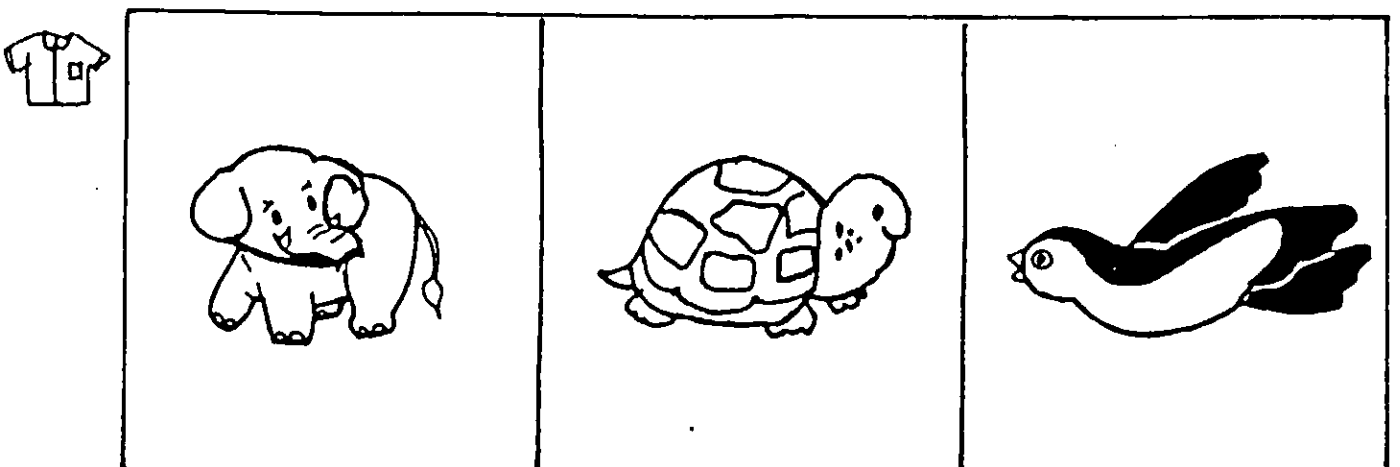
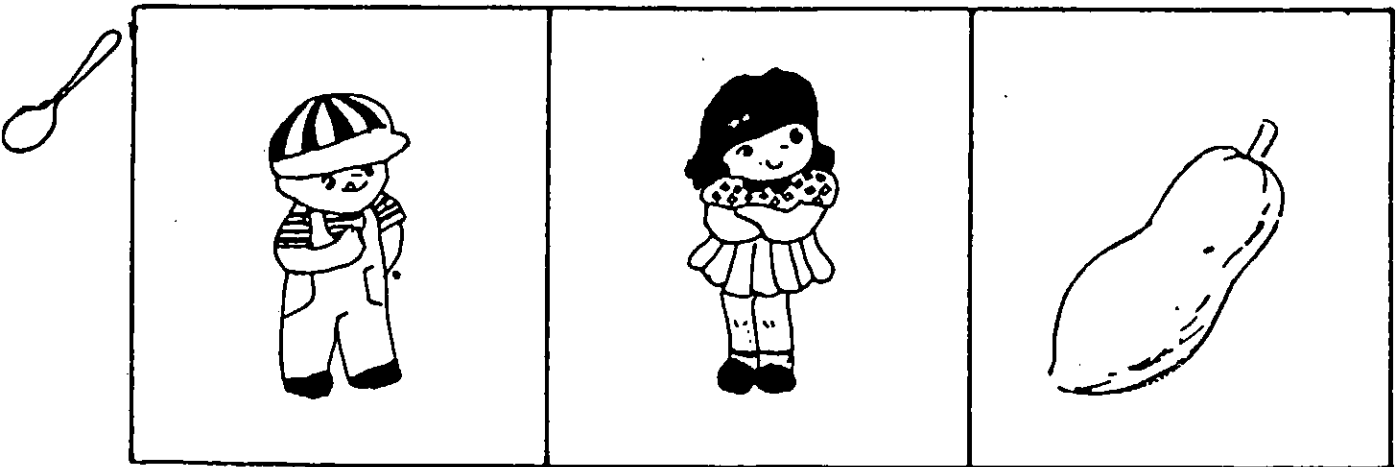

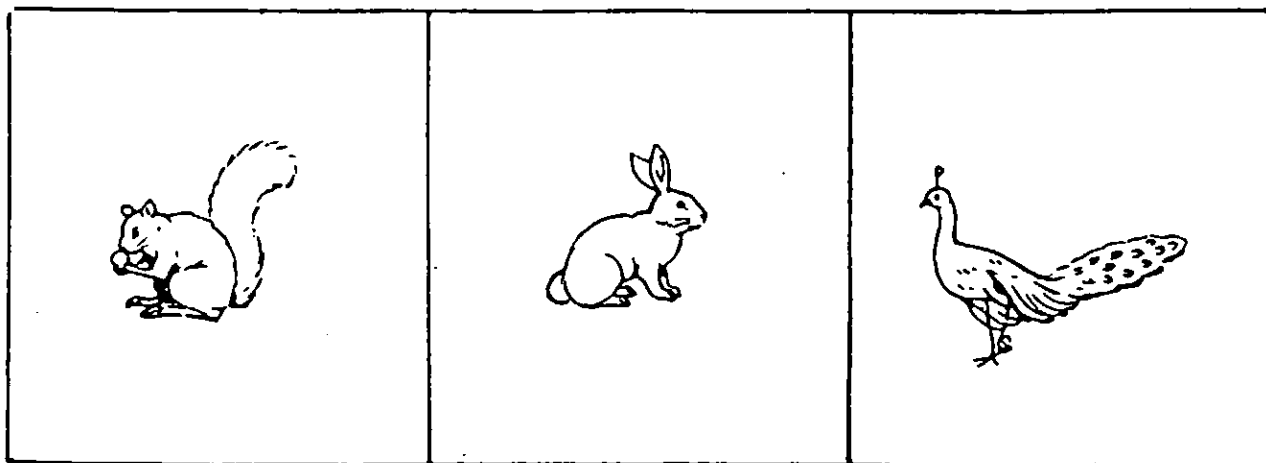
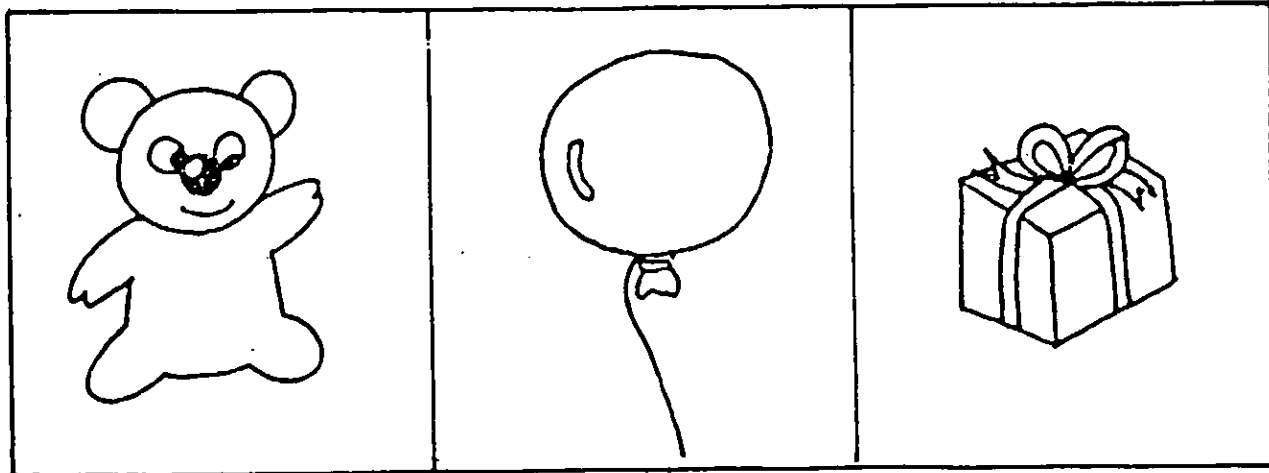
ตอนที่ 3 ความเข้าใจในการฟัง

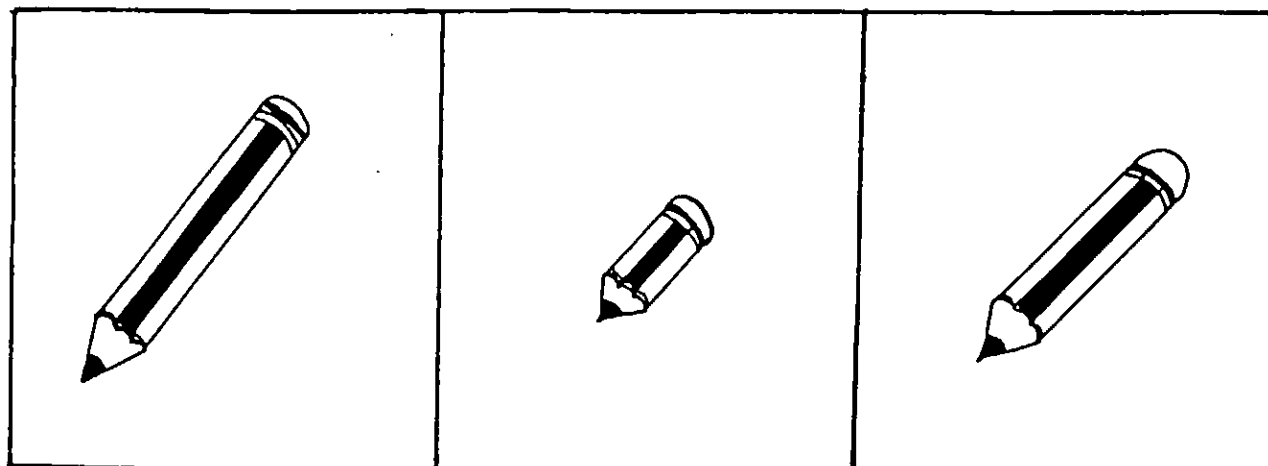
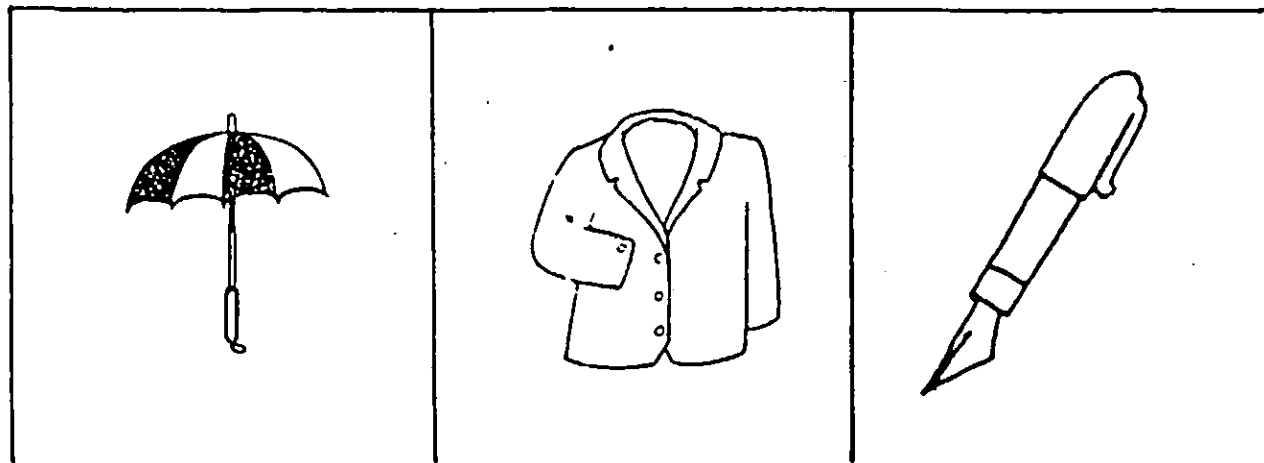
- ชูก : นักเรียนเปิดสมุดหน้าหุญ แล้วดูรูปช้อน เอากระดาษปิดข้ออื่นไว้
- สั่ง : ให้นักเรียนภาวนาที่ครูชูดังนี้ "เด็กผู้ชายหัวจึงชื่อมังกรมาลิน"
- หว่า : นักเรียนภาวนา ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนภาวนา
ข้อตัวอย่างทุกคน
- ชูก : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูรูปเสื่อ
- สั่ง : ให้นักเรียนภาวนาที่ครูชูดังนี้ "นกเป็นสัตว์ปีก"
- หว่า : นักเรียนภาวนา ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนภาวนาทุกคน
- ชูก : นักเรียนเปิดสมุดหน้ามา แล้วดูรูปผีเสื้อ เอากระดาษปิดข้ออื่นไว้
- สั่ง : ให้นักเรียนภาวนาที่ครูชูดังนี้ "คุณแม่ชื่ออุทุมพรโหนดึงตัว"
- หว่า : นักเรียนภาวนา ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนภาวนาทุกคน
- ชูก : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูรูปเป็ด
- สั่ง : ให้นักเรียนภาวนาที่ครูชูดังนี้ "ปอมเลี้ยงกระต่ายไว้นาน"
- หว่า : นักเรียนภาวนา ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนภาวนาทุกคน
- ชูก : นักเรียนเปิดสมุดหน้ามค แล้วดูรูปส้มโอ เอากระดาษปิดข้ออื่นไว้
- สั่ง : ให้นักเรียนภาวนาที่ครูชูดังนี้ "ใจเจอปากกาคุณพ่อที่เก่า"
- หว่า : นักเรียนภาวนา ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนภาวนาทุกคน
- ชูก : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูรูปแวนน้ำ
- สั่ง : ให้นักเรียนภาวนาที่ครูชูดังนี้ "น้องกอมมีดินสอแท่งสั้นที่สุด"
- หว่า : นักเรียนภาวนา ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนภาวนาทุกคน
- ชูก : นักเรียนทุกคนเก่งมากครูให้นักเรียนไปพักก่อนนะคะ

ตอนที่ 3

ตัวอย่าง

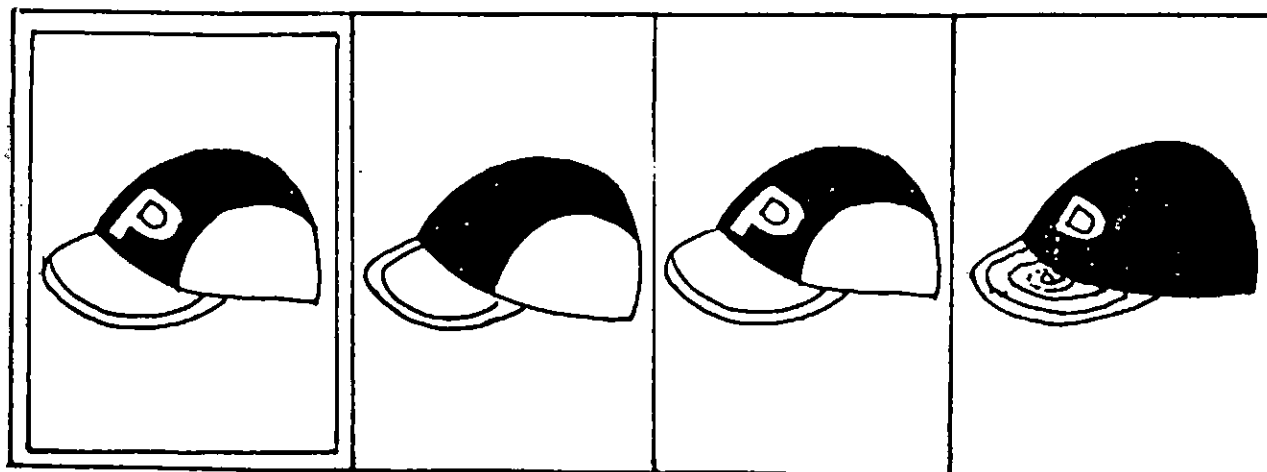
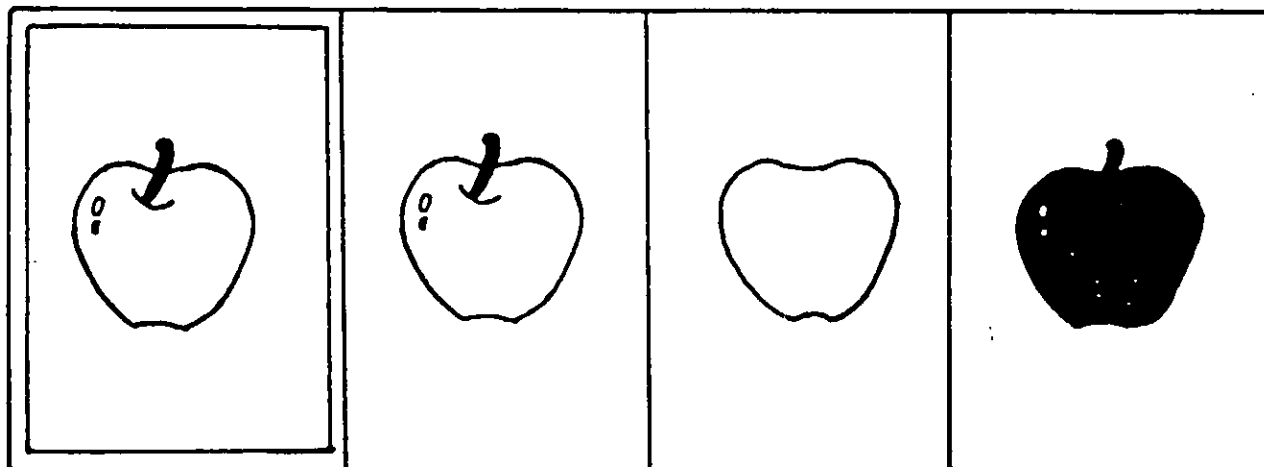

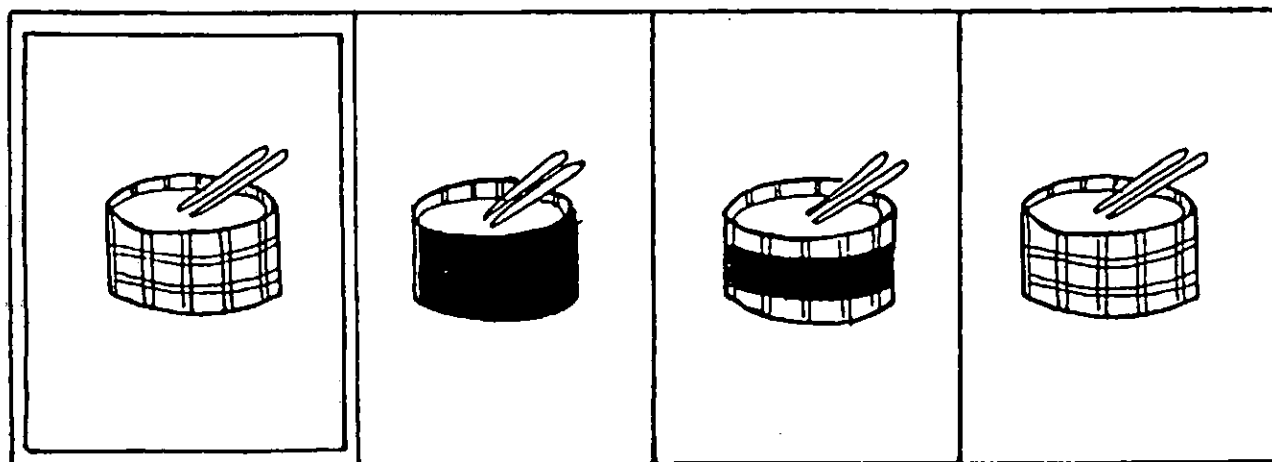
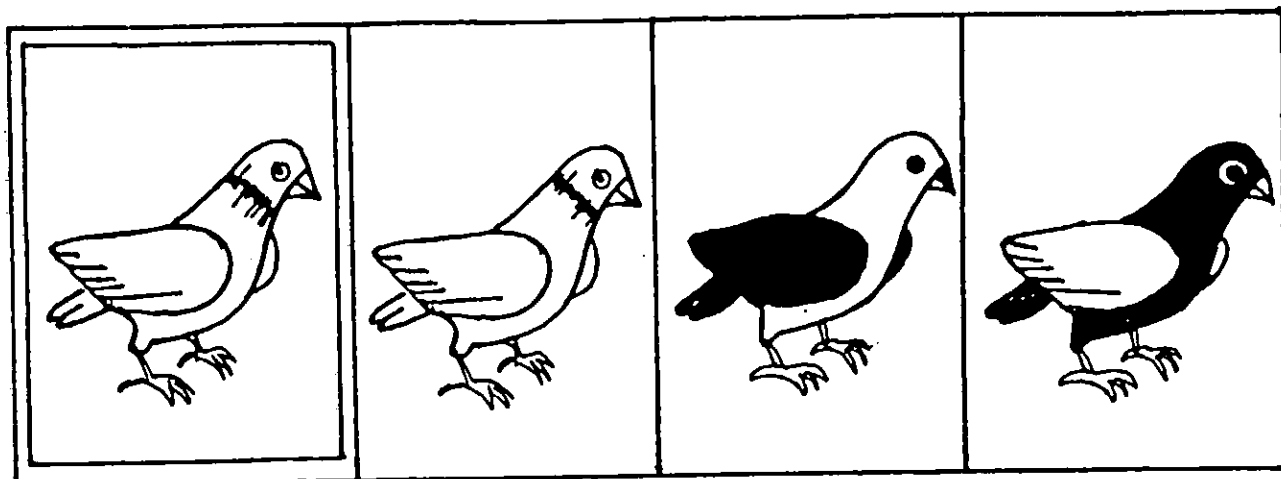

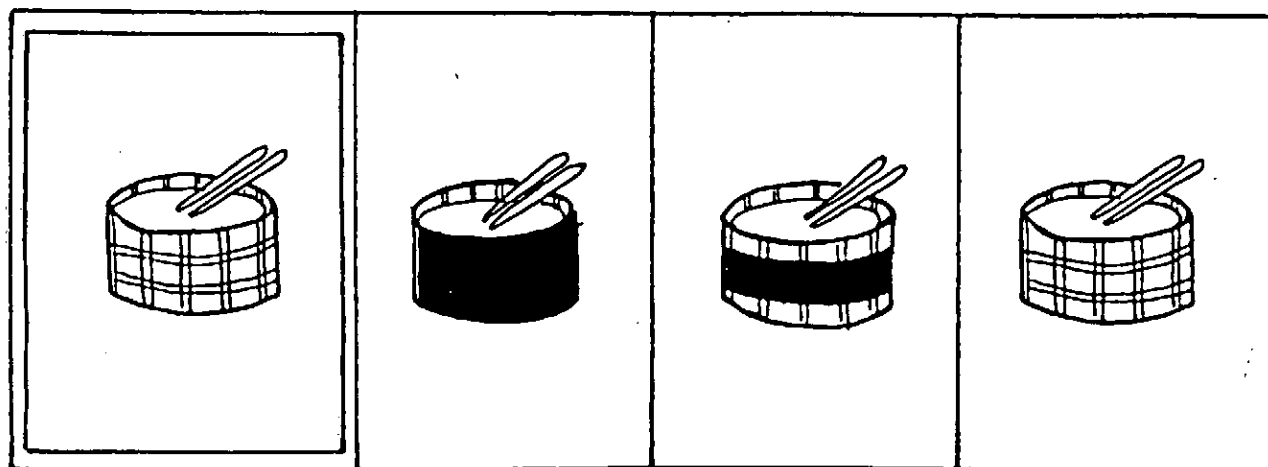
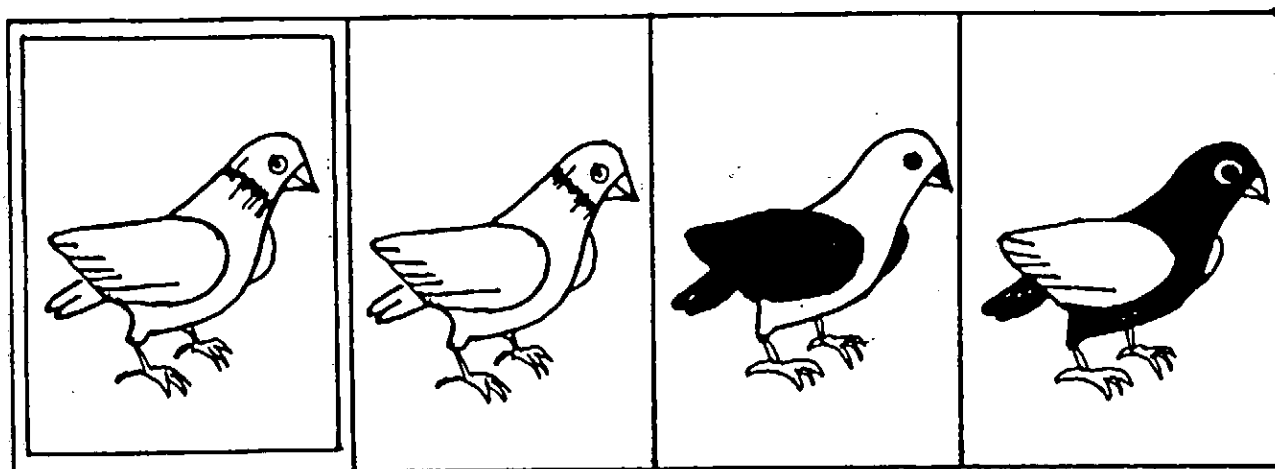
114

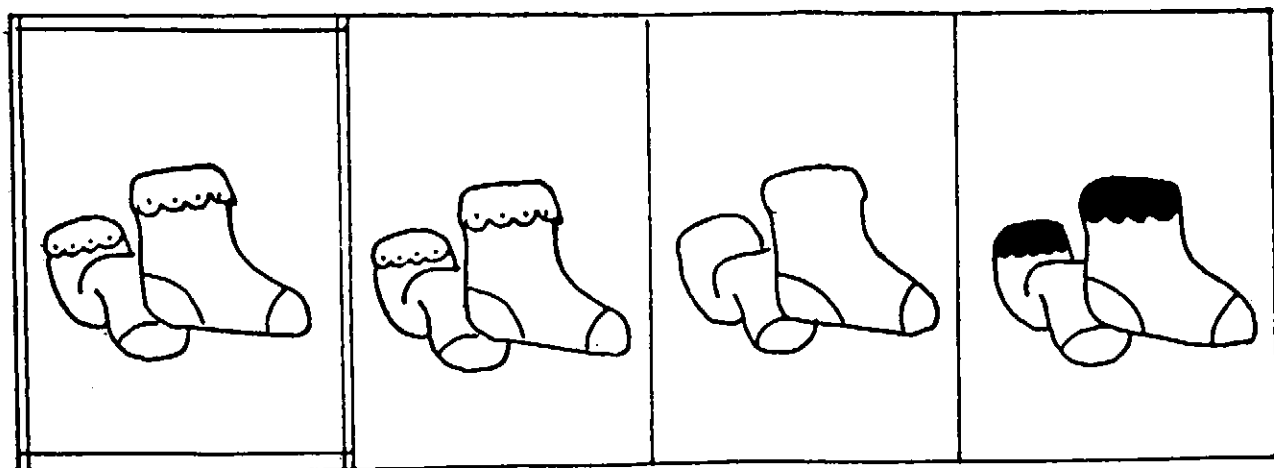
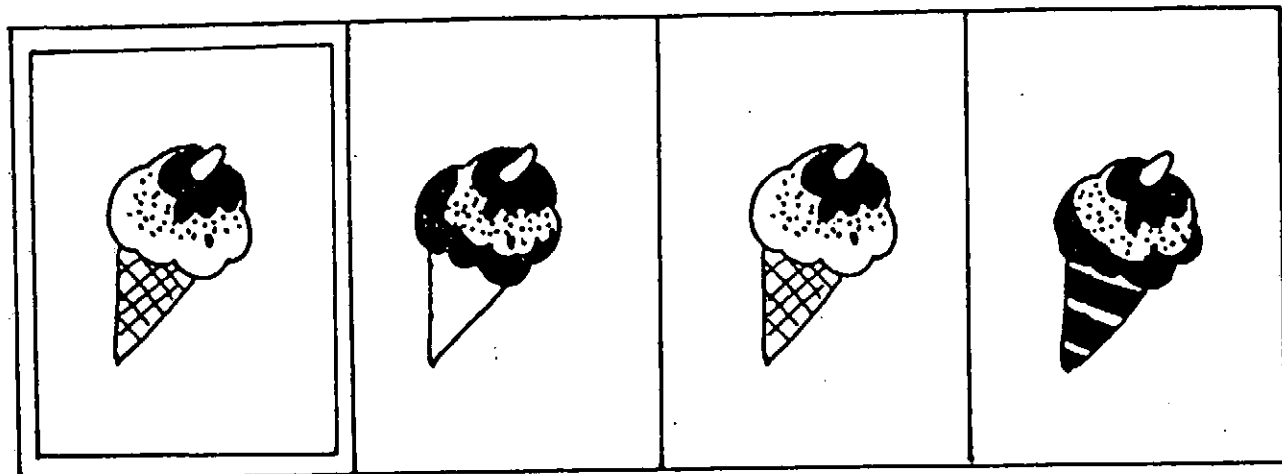
ตอนที่ 4

ตัวอย่าง

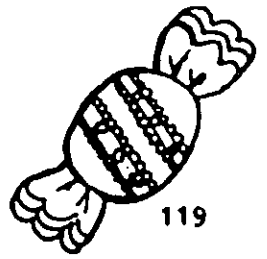

ตอนที่ 5 การหาความสัมพันธ์ระหว่างภาพและสัญลักษณ์

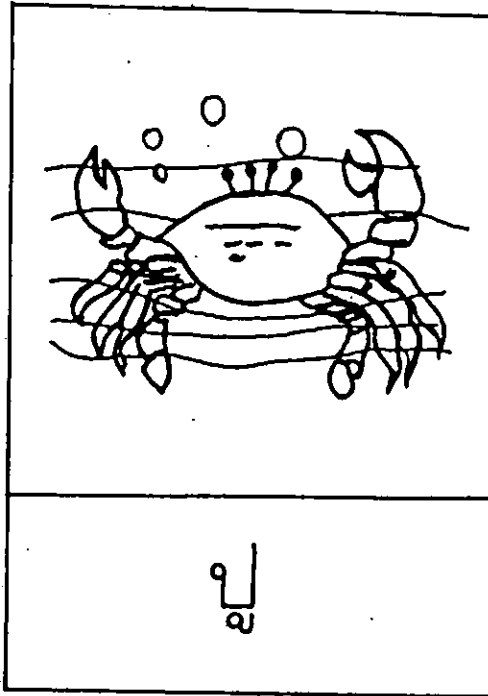
- พูด : นักเรียนเปิดสมุดทบทวนแล้วดูรูปดาว มีรูปปูและมีคำอธิษฐาน
และคำนี้มีคำอธิษฐาน 3 คำ คำที่ 1 คำที่ 2 คำที่ 3
- ทำ : ครูชี้คำที่อธิษฐานขอว่าให้ละคำตามลำดับ
- สั่ง : ให้นักเรียนถามภาพคำที่เหมือนกับคำอธิษฐาน
- ทำ : นักเรียนถามภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนถามภาพ
ข้อตัวอย่างทุกคน
- พูด : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูรูปต้นไม้
- สั่ง : ให้นักเรียนถามภาพคำที่เหมือนกับคำอธิษฐาน
- ทำ : นักเรียนถามภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนถามภาพทุกคน
- พูด : นักเรียนเปิดสมุดทบทวนแล้วดูรูปชมพู เอากระดาษปิดข้ออื่นไว้
- สั่ง : ให้นักเรียนถามภาพคำที่เหมือนกับคำอธิษฐาน
- ทำ : นักเรียนถามภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนถามภาพทุกคน
- พูด : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูรูปเป็ด
- สั่ง : ให้นักเรียนถามภาพคำที่เหมือนกับคำอธิษฐาน
- ทำ : นักเรียนถามภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนถามภาพทุกคน
- พูด : นักเรียนเปิดสมุดทบทวนแล้วดูรูปมะม่วง เอากระดาษปิดข้ออื่นไว้
- สั่ง : ให้นักเรียนถามภาพคำที่เหมือนกับคำอธิษฐาน
- ทำ : นักเรียนถามภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนถามภาพทุกคน
- พูด : นักเรียนเลื่อนกระดาษลงไป แล้วดูรูปมังกุค
- สั่ง : ให้นักเรียนถามภาพคำที่เหมือนกับคำอธิษฐาน
- ทำ : นักเรียนถามภาพ ผู้ดำเนินการทดสอบและผู้ช่วยสังเกตให้นักเรียนถามภาพทุกคน

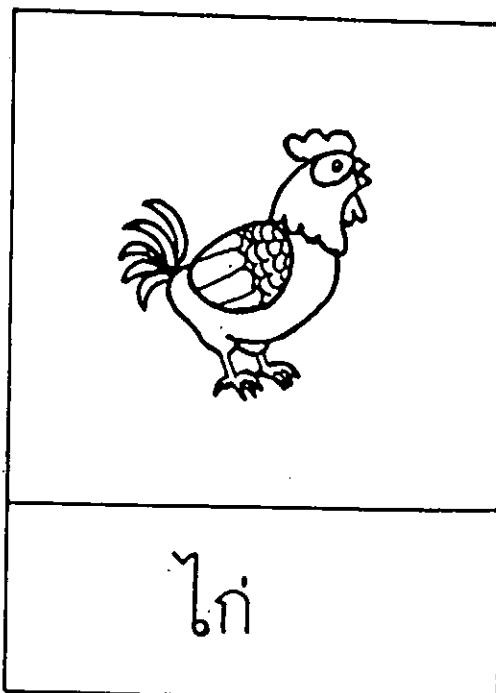
119

ตอนที่ 5

ตัวอย่าง

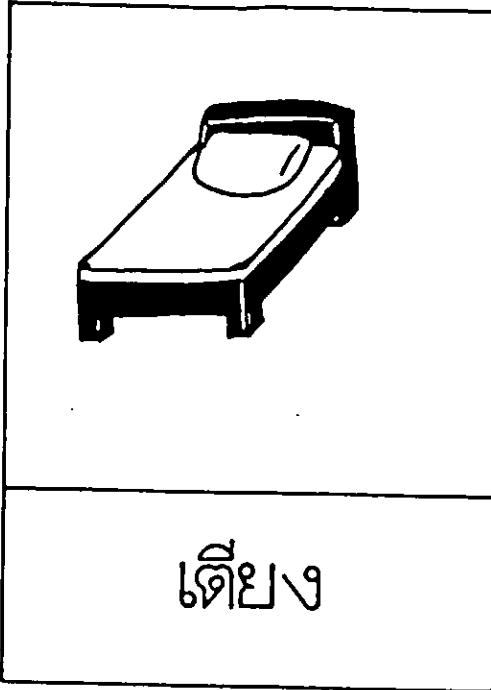
ปู

ไก

ไก่

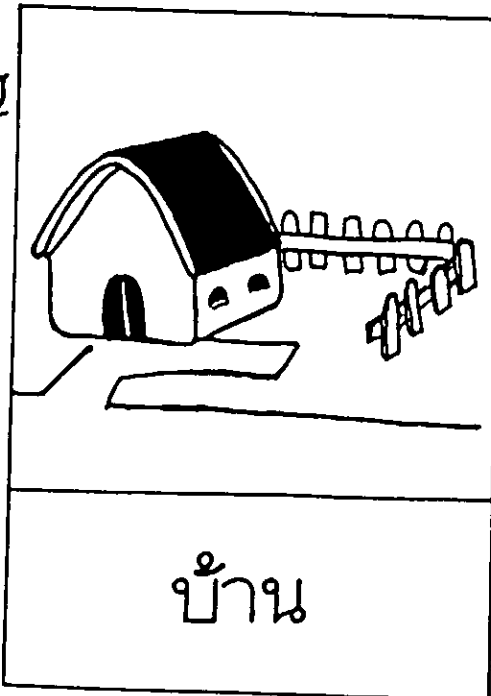
ไก่

เตียง

เปี้ยง

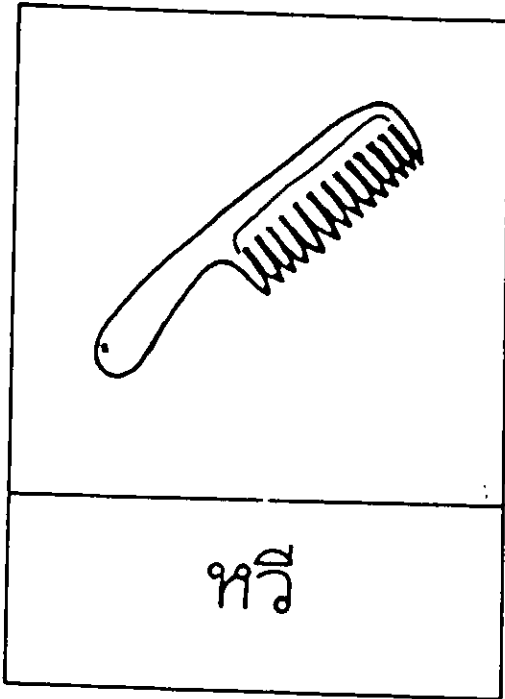
โต๊ะ

บ้าน

บ้าน

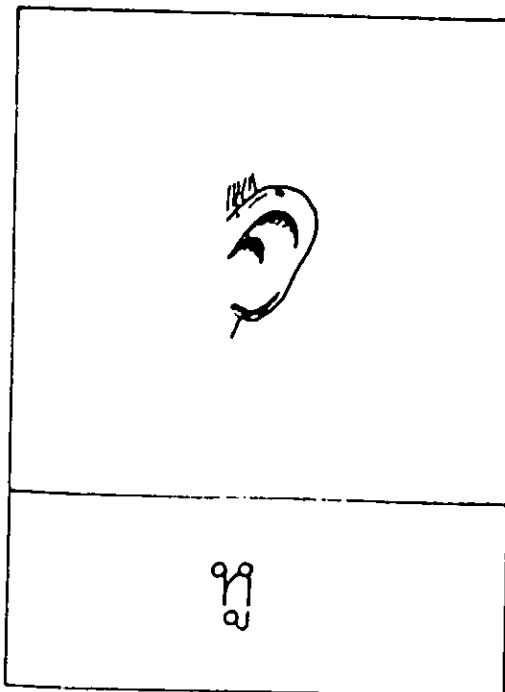
ห่าน

หัว

หวี

หัว

หัว

หู

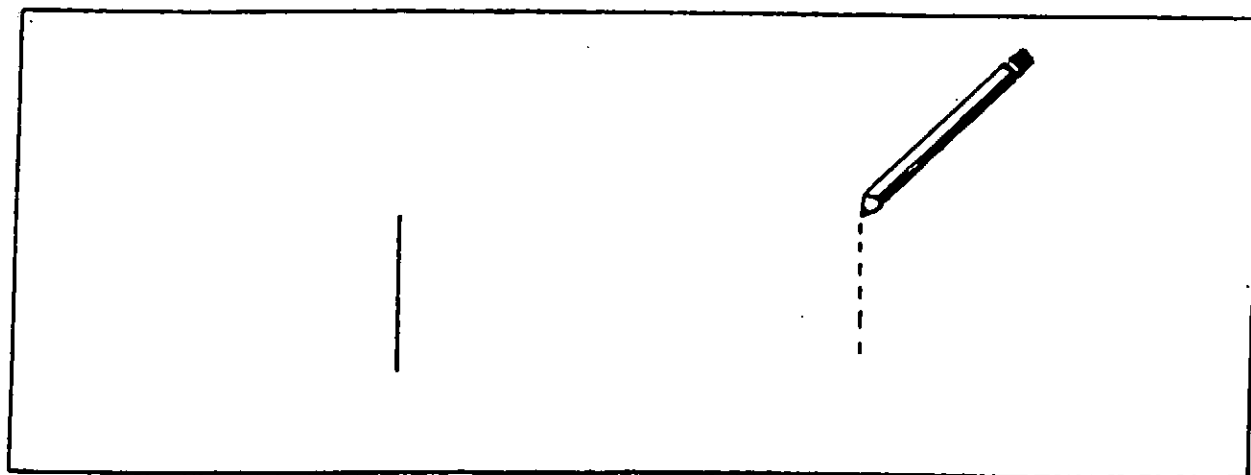
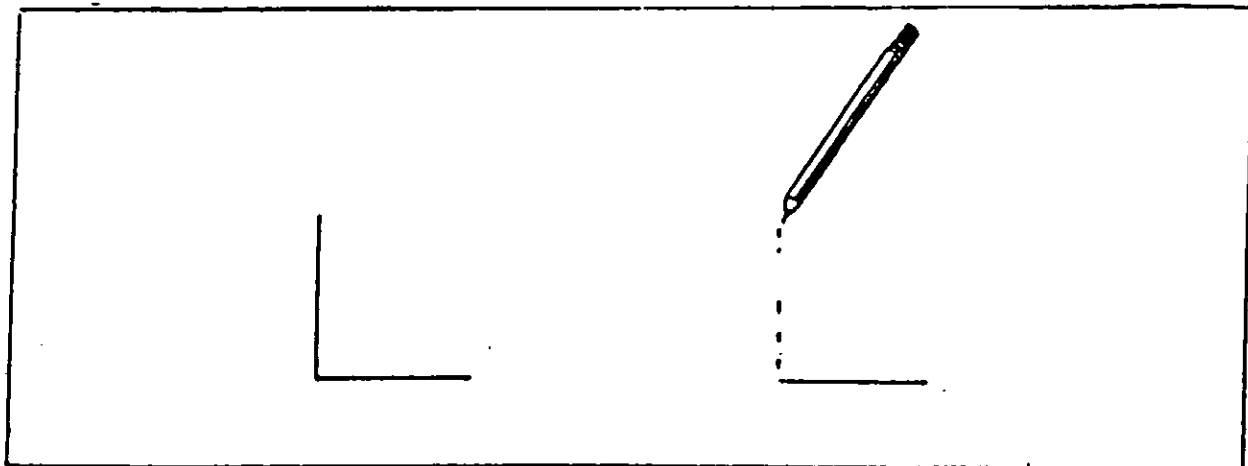
หัว

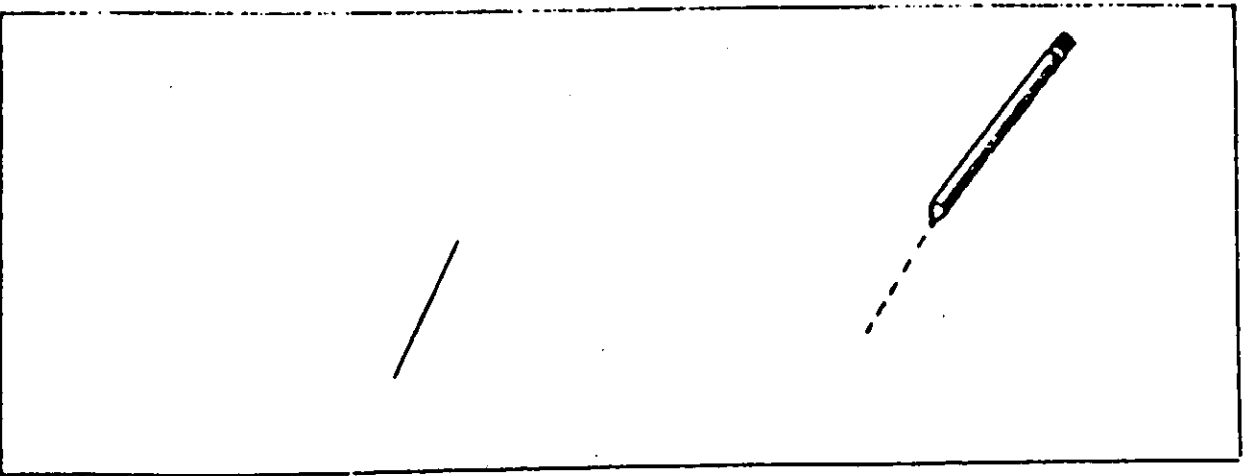
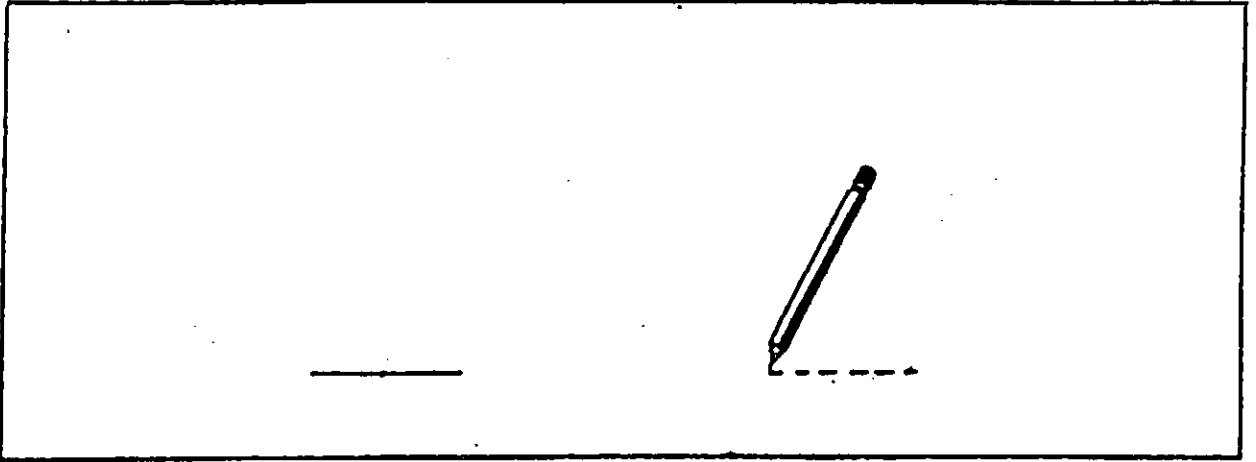
ตอนที่ 6 ความสัมพันธ์ระหว่างกลามเนื้อมือและสายตา

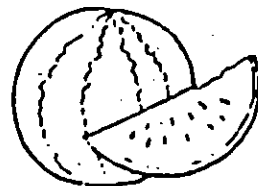
- ชุก : นักเรียนดูรูปบนกระดานคำ เรามาลากเส้นให้เหมือนรูปข้างหน้ากันนะคะ
- हां : ครูวางชอล์คลงที่ปลายคินส์สอ แล้วลากเส้นทับรูปชอล์คไปให้นักเรียนดู
- ชุก : ครูลากเส้นเหมือนรูปข้างหน้าแล้ว คอไปให้นักเรียนลากบ้าง เปิดสมุดหน้าถูกไปง
ดูชอรูปสม เอาจระคายปิคอื่นไว้
- สิ่ง : ให้นักเรียนวางคินส์สอลงที่คินส์สอในรูปแล้วลากเส้นตามรอย
- हां : นักเรียนลากเส้นตามรอย ดูว่าเน้นการทดสอบเคินดูให้นักเรียนทำข้อด้วยอย่างทุกคน
- ชุก : นักเรียนเลื่อนกระดานลงไป แล้วดูชอรูปกระดาน
- สิ่ง : ให้นักเรียนวางคินส์สอลงที่คินส์สอในรูปแล้วลากเส้นตามรอย
- हां : นักเรียนลากเส้นตามรอย ดูว่าเน้นการทดสอบสังเกตให้นักเรียนลากเส้นทุกคน
- ชุก : นักเรียนเปิดสมุดหน้าหัวผักกาด แล้วดูชอรูปส้มโอ เอาจระคายปิคอื่นไว้
- สิ่ง : ให้นักเรียนวางคินส์สอลงที่คินส์สอในรูปแล้วลากเส้นตามรอย
- हां : นักเรียนลากเส้นตามรอย ดูว่าเน้นการทดสอบสังเกตให้นักเรียนลากเส้นทุกคน
- ชุก : นักเรียนเลื่อนกระดานลงไป แล้วดูชอรูปมะม่วง
- สิ่ง : ให้นักเรียนวางคินส์สอลงที่คินส์สอในรูปแล้วลากเส้นตามรอย
- हां : นักเรียนลากเส้นตามรอย ดูว่าเน้นการทดสอบสังเกตให้นักเรียนลากเส้นทุกคน
- ชุก : นักเรียนเปิดสมุดหน้าแดงโม แล้วดูชอรูปเสื้อ เอาจระคายปิคอื่นไว้
- สิ่ง : ให้นักเรียนวางคินส์สอลงที่คินส์สอในรูปแล้วลากเส้นตามรอย
- हां : นักเรียนลากเส้นตามรอย ดูว่าเน้นการทดสอบสังเกตให้นักเรียนลากเส้นทุกคน
- ชุก : นักเรียนเลื่อนกระดานลงไป แล้วดูชอรูปมค
- สิ่ง : ให้นักเรียนวางคินส์สอลงที่คินส์สอในรูปแล้วลากเส้นตามรอย
- हां : นักเรียนลากเส้นตามรอย ดูว่าเน้นการทดสอบสังเกตให้นักเรียนลากเส้นทุกคน

ตอนที่ 6

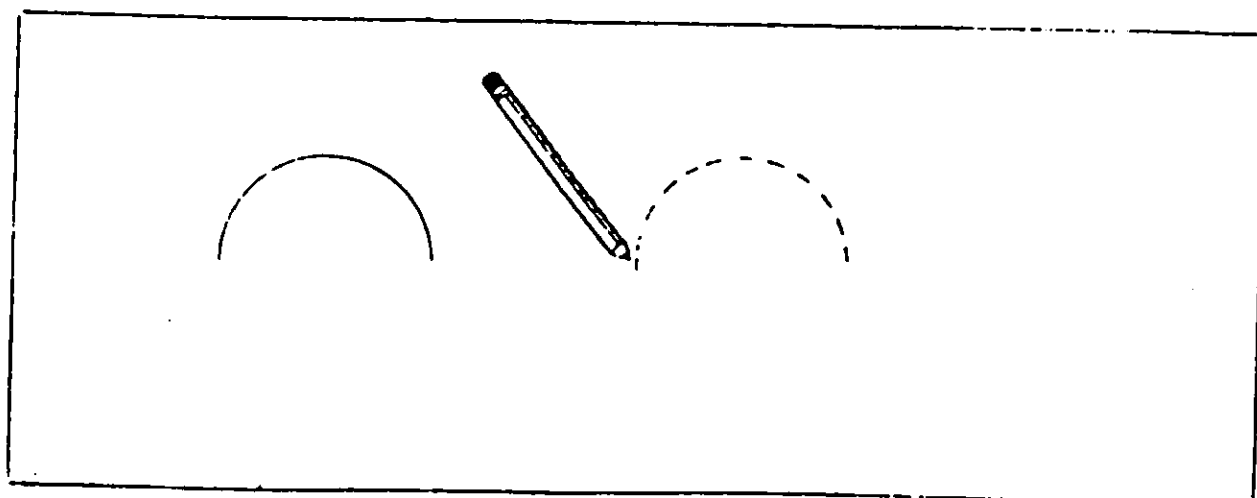
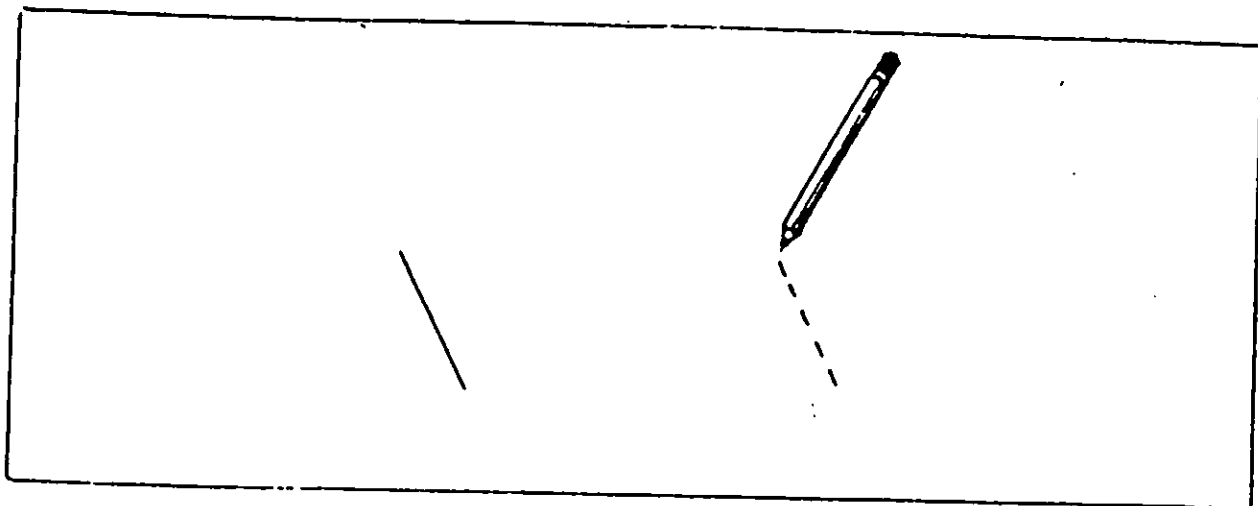
ตัวอย่าง

125

"จากเมฆขาวจากครุ... แก้วปัดครอง... ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ 1 คอนร่วมมือกัน

ใคร ๆ ก็รักลูกทั้งดวงใจ บรรดาญาติลูกเป็นคนที่มีความสามารถ
แต่จะหาอย่างใดลูกจึงจะเป็นคนที่มีความสามารถมากที่สุดเท่าที่จะเป็นได้
เมื่อพ่อแม่ส่งลูกเข้าโรงเรียนจะรู้สึกสบายใจที่มีครูดูแลอบรมสั่งสอนลูก
จึงปล่อยให้ครูเป็นผู้รับภาระอย่างเต็มที่ ลองจินตนาการสักนิดนะคะว่า ถ้าครูและ
พ่อแม่ผู้ปกครองร่วมมือกันอบรมสั่งสอนลูกจะไม่ดีกว่าปล่อยให้ไปเป็นเพื่อนที่ของคนโต
ๆคนเดียวหรือคะ เรามาร่วมมือกันส่งเสริมลูกให้เป็นคนที่มีความสามารถ
ตั้งแต่วันนี้ก่อนที่จะสายเกินไป ดีไหมคะ

เด็กจะรู้สึกเป็นสุขอบอุ่นและปลอดภัยถ้าได้รับการเอาใจใส่ทั้งที่บ้านและโรงเรียน

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

ในการมาโรงเรียนสัปดาห์แรกเด็กยังต้องการเวลาในการ
ปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ เช่น การรู้จักเพื่อน ครู การปฏิบัติ
ตามระเบียบของห้องเรียนและโรงเรียน เด็กฝึกช่วยเหลือตนเองไปแล้วค่ะ

วันนี้เด็กได้เรียนรู้เรื่องโรงเรียนของเรา ซึ่งเกี่ยวกับสุขภาพ
การเข้าแถว การพัก เรียนรู้ความหมายคำว่า สูง-ต่ำ โคนครุเก่า
นิทาน เด็กได้เคลื่อนไหว ฝึกฟังและเกาะจิ้งหรีด ตลอดจนเล่นเกม
การศึกษาด้วยความสุขสนุกสนานและมีความสุขค่ะ

"ช่วยฝึกกิจกรรมทางภาษาให้ลูกรักคำชนะคะ อยู่แนวักไปค่ะ"

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เริ่มฝึกจากง่ายไปก่อนนะคะ เมื่อฝึกแล้วช่วยถามคำถามในพจนานุกรมและเขียนคำตอบของลูกรักส่งไปให้ครูด้วยนะคะ ช่วยกระตุ้นให้ลูกตอบเอง เพราะลูกจะได้ฝึกคิดและฝึกตอบซึ่งเป็น การส่งเสริมให้ลูกมีความสามารถมากขึ้นค่ะ

วิธีฝึก

1. อ่านคำคล้องจองในใจเพื่อฝึกเว้นวรรคให้คล้องจองกัน
2. อ่านคำคล้องจองให้ลูกฟัง 1-2 ครั้ง
3. อ่านและท่องคำคล้องจองพร้อมกัน คำไหนที่ลูกยังฟังไม่ชัดช่วยเน้นคำชัด ๆ และช้า ๆ อีกครั้งนะคะ
4. คบมือหรือเคาะจังหวะประกอบ

คำคล้องจองเด็กดี

เด็กดีมีคุณ ดีเห็นเร้วไว รีบไปโรงเรียน
วันนั้นพบคนใหม่ วันนั้นได้เพื่อนคนใหม่
ลัดชั้น เเจ่มได้ได้ไปโรงเรียน .

โปรดถามคำถามต่อไปนี้กับลูกของท่าน

1. ลูกรู้ไหมว่าทำไมนักเรียนจึงต้องไปโรงเรียนแก่เช้า
2. เพื่อนของลูกที่รู้จักในวันนี้ชื่ออะไรบ้าง (หากจำไม่ได้ไม่เป็นไรนะคะ)

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/____
_____/____/____

ขอความกรุณาส่งส่วนที่เป็นคำถามคำตอบคืนไปยังครูประจำชั้นในวันถัดไปทุกวันด้วยนะคะ
ขอบพระคุณค่ะ

"จดหมายข่าวจากครู...แต่ผู้ปกครอง...สู่ลูกรัก"

ชุดที่ 2 ก่อนร่วมมือกัน

ความคุ้นเคยระหว่างครูและผู้ปกครองมีส่วนช่วยในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการและแนวทางในการส่งเสริมเด็กซึ่งกันและกัน ครูควรทราบเรื่องราวเกี่ยวกับตัวเด็กจากที่บ้านและทางบ้านต้องการทราบเรื่องราวของเด็กจากทางโรงเรียนเช่นกัน การแลกเปลี่ยนข่าวสารเกี่ยวกับตัวเด็กจะทำให้โรงเรียนจัดกิจกรรมการศึกษาได้สอดคล้องกับตัวเด็กมากขึ้นและทางบ้านเตรียมตัวให้เป็นไปตามแนวทางที่โรงเรียนต้องการได้มากขึ้น โรงเรียนจะไม่สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพถ้าปราศจากความร่วมมือและการช่วยเหลือจากทางบ้าน

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

วันนี้เด็กได้รู้จักชื่ออาจารย์ใหญ่ และชื่อครูห้องข้างเคียง โดดครูหาเด็กไปแนะนำให้รู้จักอาจารย์ใหญ่และครูที่อยู่ข้างห้อง นอกจากนั้นครูยังชวนกันสนทนาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อบุคคลในโรงเรียน เช่น อาจารย์ใหญ่ ครู คนงาน เป็นต้น และครูสอนเพลงสวัสดีคุณครูที่รัก พร้อมกับทำท่าทางประกอบ เพลงนี้ร้องง่ายค่ะ สอนให้ลูกร้องให้ฟังกันนะคะ แต่ถ้าบางคนไม่ยอมร้องให้ฟัง ท่านอย่าเพิ่งร้อนใจนะคะ เราช่วยกันฝึกต่อไปค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

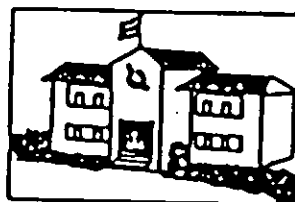
กิจกรรมทางภาษาวันนี้ฝึกการสังเกต

วิธีฝึก

1. ให้ดูภาพทั้งหมดแล้วตอบว่าเป็นภาพอะไร
2. ให้กากบาทกับภาพโรงเรียน

ภาพ 1 โรงเรียน

ภาพ 2 บ้านตัวอย่าง

โปรดหาคำกับคำนี้

1. ภาพใดเป็นภาพโรงเรียน _____
2. คำใดที่กล่าวถึงโรงเรียน _____

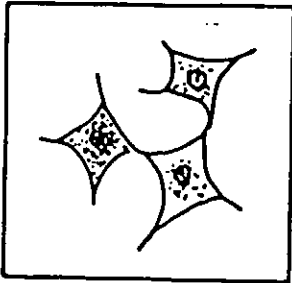
เก่งมากค่ะ

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1 / _____
 _____ / _____ / _____

“จดหมายข่าวจากครู นักผู้ปกครอง ผู้สมัคร”

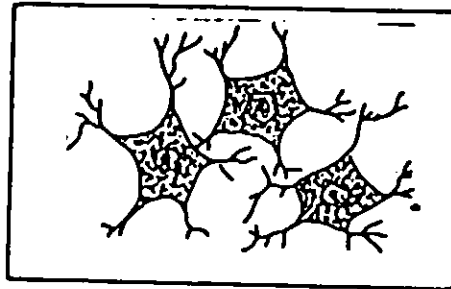
ชุดที่ 3 ตอนความสำคัญของการพัฒนาคุณ

คุณครูสำคัญที่จะช่วยให้เด็กมีความสามารถในการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และเป็นคนดี คือการพัฒนาเด็กตั้งแต่เริ่มแรกเริ่ม เนื่องจากสมองของคนเติบโตถึง 80% ในวัยเด็ก หากเด็กได้รับการกระตุ้นเอาใจใส่อย่างเพียงพอ สมองจะเกิดการแตกแขนงมากขึ้นทำให้สามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ง่ายยิ่งขึ้น

ภาพ 1

เซลล์สมองที่ไม่ได้รับการกระตุ้น

ภาพ 2

เซลล์สมองที่ได้รับการกระตุ้น

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

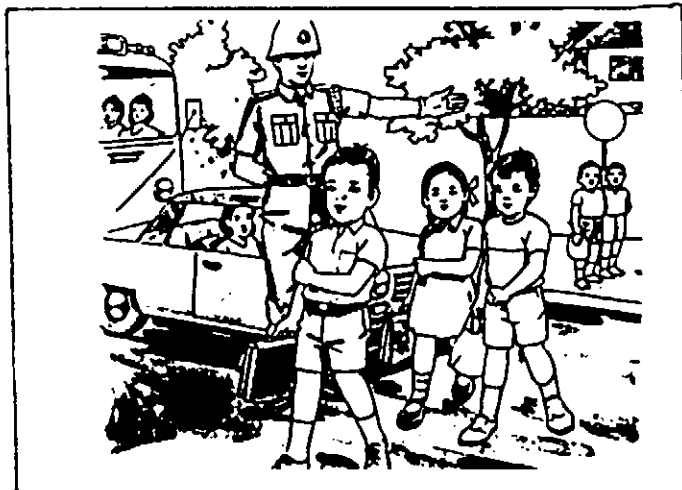
เด็กได้เรียนรู้การปฏิบัติตนในการใช้ห้องสมุด ห้องอาหาร นกในห้องประชุม เด็กเรียนรู้โดยการสนทนาเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในการใช้ห้องต่าง ๆ แล้วครูพานักเรียนไปเดินดูห้องต่าง ๆ อีกครั้ง เมื่อมีโอกาสครูจะพานักเรียนเข้าใช้บริการห้องต่าง ๆ ควบคู่กับการปฏิบัติจริงค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นนิทานเรื่องจ๊อบไปโรงเรียนค่ะ

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพทั้งหมดว่าเป็นภาพอะไรบ้าง
2. อ่านนิทานให้ลูกฟัง แล้วชวนสนทนาตัวข้อความข้างล่าง แล้วระบายสี

จ๊อบไปโรงเรียนกับเพื่อนข้างบ้านชื่อพี่โจและป๊าก รันแรทที่ไปโรงเรียนจ๊อบกับมาด้วยความไม่สบายใจ และบอกแม่ว่าไม่เอาไปโรงเรียนเพราะไม่มีเพื่อนเล่นเลข คุณแม่ปลอบจ๊อบว่าถ้าอยากมีเพื่อนให้ชวนเพื่อนมาเล่นด้วย เพื่อนคนอื่นก็เป็นอย่างจ๊อบ คืออยากมีเพื่อนแต่ไม่กล้า ถ้าลูกอยู่บ้านลูกก็ไม่มีเพื่อนเล่นเหมือนกันเพราะเพื่อนของลูกไปโรงเรียนทุกคน จ๊อบฟังแม่แล้วก็รู้ว่าจ๊อบจะมีเพื่อนเล่นได้อย่างไร

โปรคนหนายักถามลูกของท่านเกี่ยวกับเรื่องดังนี้

1. เพื่อนของจ๊อบที่เดินไปโรงเรียนด้วยกันมีใครบ้าง _____
2. ทำไมจ๊อบถึงรู้สึกไม่สบายใจ _____
3. ถ้าลูกอยากมีเพื่อนใหม่จะทำอย่างไร _____

การช่วยส่งเสริมความคิดที่เป็นตัวของตัวเองให้กับลูกเป็นการส่งเสริมที่ถูกต้อง ดังนั้นพ่อแม่จะยอมรับคำตอบทุกคำตอบของลูกและชื่นชมอย่างจริงจัง เมื่อลูกตอบเสร็จ จะอยู่ดูลูกขณะระบายสี เพื่อแนะนำว่าควรระบายสีให้อยู่ในกรอบ เพราะลูกจะได้ฝึกการบังคับกล้ามเนื้อมือที่แข็งแรงและฝึกฝนความตั้งใจในการทำงานด้วย หรือถ้ามีงานต้องทำอาจลูเมื่อลูกระบายเสร็จแล้วก็ให้ ขอขอบคุณในความร่วมมือเป็นอย่างดีค่ะ

ค.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____
_____/_____/_____

"จดหมายข่าวจากครู แก้วปกรอง ผู้ลูกรัก"

ตอนที่ 4 ทอนโอกาสในการเรียนรู้ของเด็ก

การเอาใจใส่และกระตุ้นเด็กเพื่อให้เขาค้นสมอง เก็บโตแตกแขนง
มากขึ้นและทำงานได้อย่างสมบูรณ์ทำได้โดยการกระตุ้นให้รู้จักคิด ในโอกาส
คิดแก้ปัญหา ให้มีโอกาสนพปะกับเหตุการณ์และสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้ลูก
คิดเป็นและแก้ปัญหาเป็น ซึ่งได้แก่การเน้นนั่นเอง

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

วันนี้เด็กได้ออกสำรวจบริเวณโรงเรียนและเรียนรู้ว่าสถานที่ใดควรไปเล่น
ที่ใดไม่ควรไป เช่นในที่รก ที่เป็นหลุมเป็นบ่อและบริเวณที่ทำการก่อสร้าง ฯลฯ
โดยครูพาไปเฝ้ารอบ ๆ โรงเรียนเพื่อหวนหาว่าควรปฏิบัติตนอย่างไร และสอน
ร้องเพลงโรงเรียนของเราเป็นการสรุปบทเรียน เด็กทุกคนร้องเพลงและหาทำ
ประกอบเพลงด้วยความสุข

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้สอนเพลงและคิดท่าทางประกอบเพลงกับลูกคงจะสนุกสนาน

วิธีฝึก

1. อ่านเพลงให้ลูกฟัง
2. ให้ลูกร้องเพลงให้ฟังและท่าทางประกอบ ถ้าลูกร้องไม่ได้ก็อ่านเป็นคำคล้องจอง
3. ลองให้ลูกคิดท่าทางประกอบแล้วท่านช่วยเสริมอีกนิดหน่อย

เพลงสวัสดีคุณครู
สวัสดีคุณครูทัก
หนูจะส่งใจอ่านเขียน
ฝากให้เราไปโรงเรียน (ซ้ำ)
หนูจะพาเพื่อนมาโรงเรียน /

โปรดค้นหาข้อความต่อไปนี้เพื่อฝึกการวิเคราะห์ข้อความ

1. เด็กที่พูดถึงในเพลงนี้เป็นเด็กดีหรือไม่ _____ รู้ได้อย่างไรว่าเป็นเด็กดี _____
2. ถ้าเด็กคนอื่นจะทำตัวเป็นเด็กดี ต้องทำอย่างไรบ้าง _____

คำแนะนำจากผู้ปกครอง

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นในการช่วยกันพัฒนาเด็ก _____

ก.ช./ก.ร. _____ ชั้นอนุบาล 1 / _____

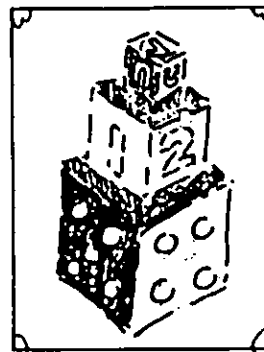
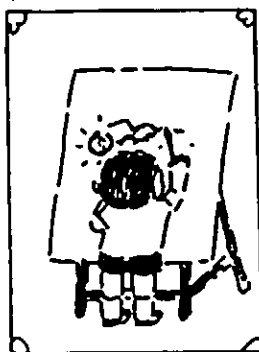
_____/_____/____

"จดหมายข่าวจากครู แก้วบุปผารอง ผู้ลูกรัก"

ชุดที่ 5 ตอนความสำคัญของการเล่น

โดยธรรมชาติแล้วการเล่นคือการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการปรับตัว กิจกรรมการเล่นที่ทางโรงเรียนจัดไว้เด็กจะสามารถกระตุ้นให้เด็กพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

แต่เดิมนั้นมีความเชื่อว่าเมื่อเด็กเข้าโรงเรียนแล้วคนโตอ่านหนังสือให้มาก เขียนหนังสือให้มากถือว่าเก่งมาก แต่ในปัจจุบันเด็กในเกณฑ์นั้นหาขอความรวมถึงเด็กที่กล้าแสดงออก กล้าคิด กล้าตัดสินใจ มีความสามารถในการแก้ปัญหา ตลอดจนมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับเพื่อนได้ดี

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

วันนี้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ครูพาเดินสำรวจต้นไม้ ดอกไม้ เก็บเศษขยะ แล้วกลับเข้าห้องสรุปกับเด็กทุกคนว่าเด็กทุกคนสามารถทำหน้าที่เป็นประโยชน์ได้โดยการไม่ทำลายทรัพย์สินของโรงเรียน ช่วยกันดูแลรักษาต้นไม้ ดอกไม้ ช่วยกันรักษาความสะอาด เป็นต้น ครูยังสอนเพลงอย่าทิ้งขยะขว้างขยะ สืบสานที่ต่อไปเกิดจะดีโรงเรียนเรื่องหัวเราะค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นแบบฝึกการสังเกตและการเลือกเครื่องมือเมื่อไป
โรงเรียนค่ะ

วิธีฝึก

1. ชวนสนทนาและหาคำตามจากข้อความที่กำหนดและบันทึกคำตอบของลูก
2. ให้ลูกเขียน X หับภาพเครื่องมือที่ต้องการใช้เมื่อไปโรงเรียนให้ชัดเจน

ใบรศกชดกับลูกของท่านเกี่ยวกับภาพและข้อความต่อไปนี้

1. ในภาพนี้ลูกรู้ไหมว่ามีภาพอะไรบ้าง _____
2. ในภาพเด็กชายจ้องต้นแต่เช้าจะรีบไปโรงเรียนแต่ยังไม่รู้ว่าต้องใช้สิ่งใดบ้าง
ลูกจะช่วยจ้องต้นแต่งตัวและหีบของใช้ที่ต้องใช้เมื่อไปโรงเรียนได้ไปนคะถ้าได้
ให้เขียน X หับของใช้ที่ต้องใช้ให้ชัด ๆ เลข _____
3. จ้องต้องใช้เครื่องมืออะไรบ้าง _____

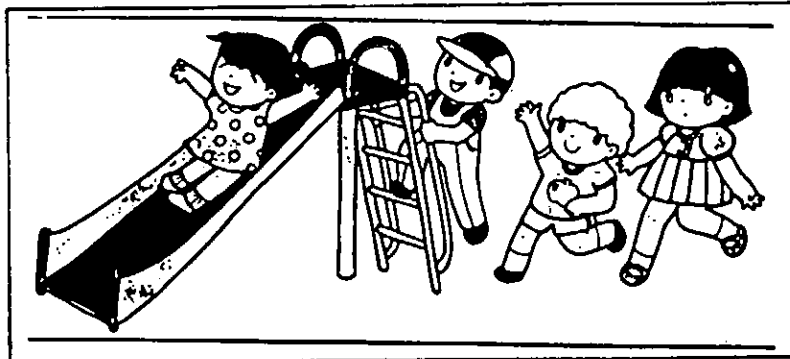
ก.ช./ก.ญ _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/____

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ 6 ก่อนครอบครัวเป็นสุข

การพัฒนาลูกจำเป็นต้องให้ลูกได้รับการฝึกฝนจากประสบการณ์การเล่น
หลายรูปแบบเพื่อลูกจะได้รับการพัฒนาให้เป็นคนที่มีความสามารถดังที่พ่อแม่
คาดหวัง ประสบการณ์การเล่นจะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและอุปนิสัยที่ดีให้ลูก
ได้ พ่อแม่ผู้ปกครองควรแบ่งเวลาอยู่กับลูกในขณะที่กำลังเล่น คอยพูดคุย
ตอบคำถามที่ลูกสงสัยจะช่วยให้ลูกได้รับการเรียนรู้ที่ดีกว่าการเล่นตามลำพัง
ครอบครัวเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญของการเรียนรู้ ลูกจะมีชีวิตที่สนุกสนาน
เพลิดเพลิน พร้อมทั้งได้รับการเรียนรู้ที่ดีจากผู้ปกครองเข้าใจและไม่บ่อนทำลาย
โอกาสของชีวิตวัยนี้ผ่านไปโดยไร้ค่า

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

วันนี้เด็กได้เรียนรู้เรื่องใหม่เพิ่มขึ้นคือเรื่องตัวเรา เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับ
ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น หู ตา ปาก จมูก มือ เท้า นม โดยครูสอน
ร้องเพลงและทำท่าทางประกอบ

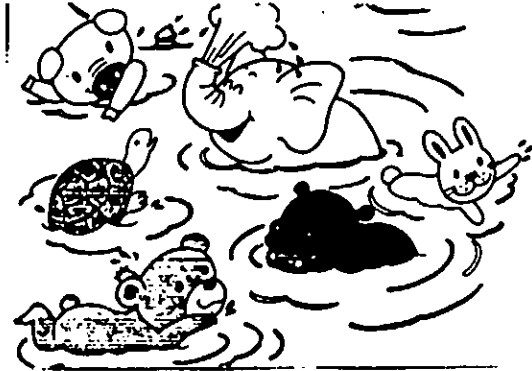
เด็กวัยนี้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวเองจะช่วยให้เรียนรู้
ได้ง่ายขึ้น ทำให้เด็กได้รู้ความสำเร็จทางการเรียน ซึ่งช่วยให้เด็กรัก
การเรียน ตั้งแต่แรกเริ่มซึ่งมีผลให้รักการเรียนในอนาคตด้วยค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นนิทานเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของร่างกาย

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพ สบหน้าจากภาพ
2. อ่านนิทานเพื่อทำความเข้าใจนิทาน ร จบ
3. อ่านนิทานให้ลูกฟังด้วยน้ำเสียงที่เร้าความสนใจ
4. ชดเชยนิทานให้ลูกนั่งหัด หรือกอดลูกไว้อย่างอบอุ่น

นิทานเรื่องลูกช้างชอบอาบน้ำแล้ว

ช้างน้อยไม่ชอบอาบน้ำ ค่ะสาธมาโรงเรียนไม่ทัน เพื่อน ๆ ไม่ชอบช้างน้อยเลย มีเพียงเจ้าเต่าที่ชื่อโจโจเท่านั้นที่สงสารและบอกให้ช้างน้อยรู้ว่า ช้างน้อยควรอาบน้ำ ก่อนมาโรงเรียนทุกวัน เพื่อน ๆ จะรักไม่เหมือนสาธ และช้างน้อยจะได้มีเพื่อนเล่น และทำให้สนุกสนานกว่านี้ ช้างน้อยเชื่อฟังที่เพื่อนเต่าโจโจชักชวน จึงเปลี่ยนตัวเอง อาบน้ำแล้วเข้า รีบมาโรงเรียน เพื่อน ๆ ก็เล่นกับช้างน้อยทุกวัน

ไปรษณีย์ถามลูกถึงต่อไปนี้

1. เตามีชื่อว่าอะไร _____
2. หล่ออย่างไรช้างน้อยจึงมีเพื่อนเล่น _____
3. ร่างกายจะสกปรกและไม่เป็นโรคผิวหนังถ้า _____

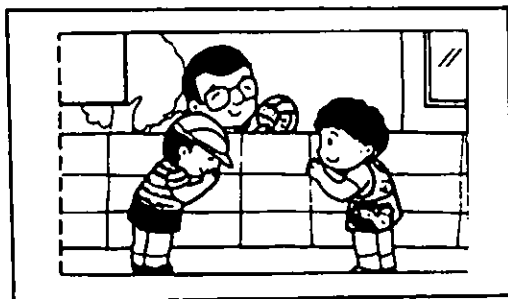
ค.ช./ก.ญ. _____ วันอนุบาล 1/ _____

_____/_____/____

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ 7 ตอนความสำคัญของการไปโรงเรียนวันแรก

เมื่อไปโรงเรียนวันแรกหรือสัปดาห์แรกลูกบางคนอาจร้องไห้ขอไปหาแม่
ออกกลับบ้าน และถ้าพ่อแม่ยอมให้กลับบ้านจะทำให้ลูกขาดโอกาสในการปรับตัว
เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ ซึ่งได้แก่ ครู เพื่อน และโรงเรียน วิธีช่วยให้ลูกคุ้นกับ
ครูและเพื่อนที่โรงเรียนได้ง่ายและเร็วขึ้นคือ พูดคุยกับลูกเกี่ยวกับครูและเพื่อน
หรืออยู่เป็นเพื่อนในช่วงเย็นก่อนกลับบ้าน ให้ลูกได้เล่นกับเพื่อน ๆ ไม่นานลูกจะ
สนุกมากจนอยากมาโรงเรียนทุกวันและไม่ร้องไห้อีกเลยล่ะ

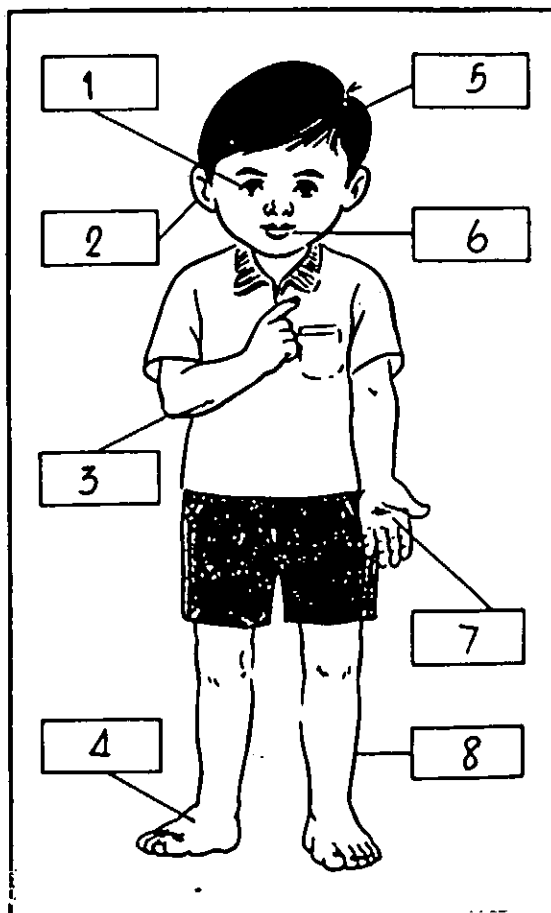

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย โดยครูใช้
นิทานเรื่องความไม่สามัคคีของอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายเล่าให้ฟัง แล้ว
สนทนาเกี่ยวกับหน้าที่ของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เด็กได้พูดคุยซักถาม และ
สนทนากันอย่างอิสระเกี่ยวกับเรื่องที่เรียนรู้ในวันนี้ค่ะ

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการพูดคุยกันลูกเกี่ยวกับอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายค่ะ

วิธีฝึก มีส่วนต่าง ๆ ของร่างกายตามลําดับหมายเลข เมื่อลูกตอบแล้ว ช่วยเขียนลงในช่องว่าง
ตรงกลางด้วยนะคะ

หมายเลข ๑	เรียกว่า _____	มีไว้สำหรับ _____
หมายเลข ๒	เรียกว่า _____	มีไว้สำหรับ _____
หมายเลข ๓	เรียกว่า _____	มีไว้สำหรับ _____
หมายเลข ๔	เรียกว่า _____	มีไว้สำหรับ _____
หมายเลข ๕	เรียกว่า _____	มีไว้สำหรับ _____
หมายเลข ๖	เรียกว่า _____	มีไว้สำหรับ _____
หมายเลข ๗	เรียกว่า _____	มีไว้สำหรับ _____
หมายเลข ๘	เรียกว่า _____	มีไว้สำหรับ _____

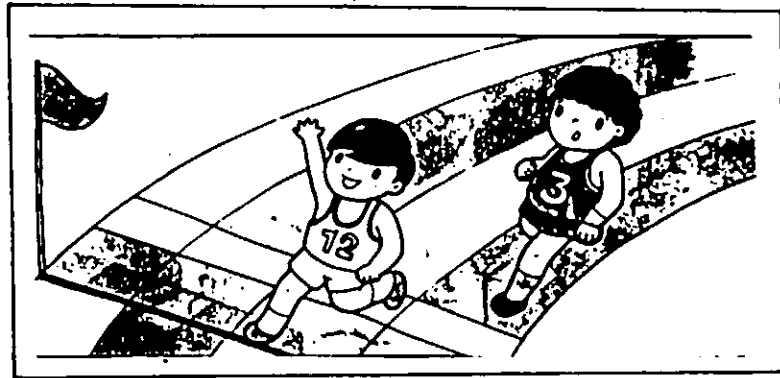
ถูกวิทย์เก่งมาก/

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล ๑/ _____/...../.....

"จดหมายข่าวจากครู นักผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ตอนที่ ๑ ตอนการส่งเสริมพัฒนาการของลูก

วินาทีแรกที่เกิด ลูกต้องการอากาศในการหายใจเพื่อให้มีชีวิตอยู่รอด
 ต่อจากนั้น ลูกต้องการอาหารแต่ไม่ใช่เพื่อความอยู่รอดเท่านั้น ลูกต้องการ
 อาหารเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง เมื่อลูกที่ได้รับอาหารอย่างเพียงพอจะสคขึ้น
 ร่าเริงแจ่มใสหาอาหารจะอ่อนแอ ร้องไห้งอแง หรือหงุดหงิด อาหารจึง
 จำเป็นต่อร่างกายและมีผลต่อการเติบโตของเซลล์สมองของลูกด้วย

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียน

"การรักษาความสะอาดของร่างกาย" ครูได้สอนเพลงแปรงฟัน สนทนา
 เกี่ยวกับเนื้อเพลงเพื่อให้เด็กได้เรียนรู้วิธีการแปรงฟันที่ถูกต้อง แล้วร่วมกัน
 อภิปรายเกี่ยวกับการรักษาความสะอาดของร่างกาย ผ่านรับเกมการศึกษา
 ที่จัดไว้เพื่อมหานเนื้อหานี้เป็นการเื่องภาการศึกษาความสะอาดร่างกาย
 ตามลำดับค่ะ

หากท่านจะชุกอยู่กับลูก ร้องเพลงกับลูกเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกได้เรียนรู้ในชั้น
 คงทำให้มีความสุขและสนุกสนานเพิ่มขึ้นมากนะคะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการเรียงลำดับเหตุการณ์ค่ะ

วิธีฝึก

1. ชูคูกุกับลูกเกี่ยวกับภาพทั้งหมด
2. ให้ลูกลำดับเหตุการณ์ก่อนและหลัง
3. ช่วยเขียนลำดับ 1-5 ลงในช่องให้ชัด ๆ แล้วให้ลูกชี้ภาพตามลำดับที่เรียงอีกครั้ง

โปรดหาคู่มือคำถามลูกของบ้านดังต่อไปนี้

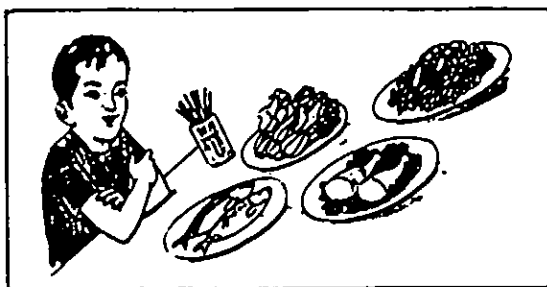
1. ภาพทั้งหมดมีภาพอะไรบ้าง _____
2. ภาพลำดับที่ 1. คือ _____ ภาพลำดับที่ 2 คือ _____
ภาพลำดับที่ 3 คือ _____ ภาพลำดับที่ 4 คือ _____
ภาพลำดับที่ 5 คือ _____

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/_____
_____/_____/_____

"จดหมายข่าวจากครู แคผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ ๑ ตอนการส่งเสริมพัฒนาการของลูก (ข้อ 1)

เด็กที่รับประทานอาหารจากจานเป็นนิสัยจะมีผลเสียต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญาด้วย ทั้งนี้การปลูกฝังให้มีนิสัยที่ดีในการกินจึงมีความสำคัญ พ่อแม่ควรเป็นแบบอย่างในการรับประทานอาหารให้ครบทุกประเภท ไม่เลือกอาหาร และการเลือกซื้ออาหารที่มีคุณค่านั้นไม่จำเป็นที่เราหาแพงเท่านั้นนะคะ เลือกอาหารที่มีประโยชน์เป็นหลักนะคะ อาหารที่เด็กจะขาดไม่ได้เลยก็คือน้ำก่อนอาหาร ประเภทเนื้อ นม ไข่ ผัก ผลไม้ ตลอดจนอาหารพวกแป้งและไขมันด้วย

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

วันนี้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีป้องกันไม่ให้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้รับอันตราย เช่น การหลีกเลี่ยงการเล่นในที่ที่เป็นอันตราย เช่น ที่หน้าการก่อสร้าง ใบที่เป็นน้ำรก การไม่เล่นของมีคม โคตรครูให้ดูภาพแล้วช่วยกันเล่าเรื่องจากภาพด้วย

กิจกรรมทางภาษาสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกให้ลูกเล่าเรื่องจากเหตุการณ์และฝึกแก้ปัญหา
จากเหตุการณ์ลูกจะได้ฝึกเกี่ยวกับการปรับตัวด้วย

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพเหตุการณ์แล้วคิดแก้ปัญหา จากคำถาม
2. ให้ระบายสีตามความพอใจ

โปรดหาคำตอบจากภาพและคำถามต่อไปนี้

1. ภาพที่ 1 เกิดเหตุการณ์อะไร _____
2. เด็ก ๆ หวังสามคนควรทำอะไร _____
3. ภาพที่ 2 เกิดเหตุการณ์อะไร _____
4. เด็กคนที่เตะลูกบอลใครเพื่อนควรทำอะไร _____
5. เด็กคนที่โดนลูกบอลควรทำอะไร _____
6. ถ้าลูกเป็นคนเกินมานักมีใครเตะลูกบอลมาโดนหัว ลูกเจ็บมาก ลูกจะอย่างไร _____

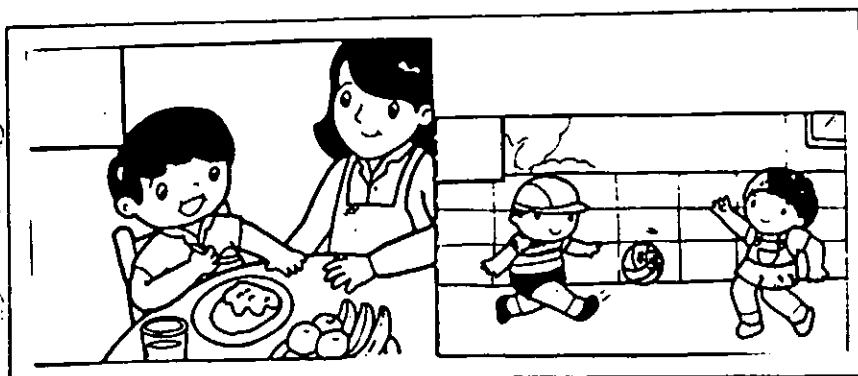
_____ ลูกเก่งมากค่ะ

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1 / _____
_____/_____/_____

"จกแม่ขอข้าวจากครู แต่ผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก"

ชุดที่ 10 ตอนการส่งเสริมพัฒนาการของลูก (ต่อ 3)

นอกจากการรับประทานอาหารที่มีประโยชน์อย่างเพียงพอแล้วการออกกำลังกาย
ยังช่วยให้เด็กพัฒนากล้ามเนื้อแขนขา และอวัยวะ ส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย
และการปล่อยให้ลูกวิ่งเล่น การปล่อยให้เล่นเครื่องเล่นสนามโคธอิสระ จะ
ช่วยให้ลูกมีความเชื่อมั่นในตนเองมีความกล้ามากขึ้น ความสำเร็จในการเล่น
สร้างความภาคภูมิใจให้กับลูกได้มากเหลือคณา อย่าคิดว่าหากท่านมีความห่วงใย
และคอยตักเตือนห้ามปรามมากเกินไป จะเป็นการขัดขวางการเล่นที่สนุกสนาน
และโอกาสในการเรียนรู้ของลูก คอยดูแลลูกอยู่ห่าง ๆ จะดีกว่านะคะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนนี้

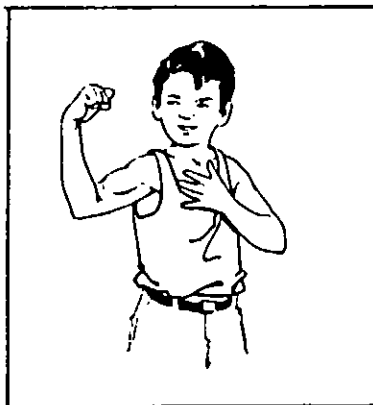
เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับการนำมารักษาร่างกายให้มีสุขภาพดีที่สมบูรณ์
แข็งแรง โคธครูให้ดูรูปภาพแล้วอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับการรับประทานอาหาร
ที่มีประโยชน์ การออกกำลังกาย และการพักผ่อน ท่านอาจสังเกตดูว่าลูก
ได้นำสิ่งที่เรียนรู้มาใช้ที่บ้านบ้างหรือไม่

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการพูดคุยเกี่ยวกับการฝึกลูกเรื่องรับประทานอาหาร
และรักษาร่างกายให้แข็งแรงสมบูรณ์

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพว่าเป็นภาพอะไร
2. ชักถามคำถามคำถามที่กำหนดเกี่ยวกับเรื่องรักษาสภาพหุ่นแข็งแรงสมบูรณ์

ไปพูดคุยกับลูกดังนี้

1. ภาพที่เห็นคือ _____
2. พ่อแม่ทำอะไรร่างกายจึงจะแข็งแรงสมบูรณ์ _____

ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____
 _____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู แก้วปัทมกรอง ผู้ลูกรัก”

ชุดที่ ๑๑ ตอนการพัฒนากล้ามเนื้อมือสำหรับการเขียน

เมื่อพูดถึงการพัฒนาตัวร่างกาย เรามักนึกถึงอาหารและการออกกำลังกาย และเมื่อพูดถึงการเขียนเราก็นึกถึงกล้ามเนื้อน้อย ๆ ของลูกใช่ไหมคะ กล้ามเนื้อมือของลูกนั้นแข็งแรงสับคินสอเขียนหนังสือหรือยัง สายตาของลูก ว่างานใกล้เห็นชัดกับมือหรือไม่ จะเห็นว่าบางครั้งลูกยังเขียนหนังสือกลับ หน้ากลืนหนังสืออยู่ ดังนั้นลูกวัย ๔ - ๕ ขวบจึงควรได้รับการฝึกทักษะการใช้ กล้ามเนื้อมือให้แข็งแรงและทำงานให้สัมพันธ์กับสายตาได้ ลูกจึงจะเขียน หนังสือได้โดยไม่รู้สึกว่ายากต้องคอยเกร็งกล้ามเนื้ออยู่ตลอดเวลา และเมื่อ ลูกพร้อมแล้วลูกจะเขียนได้ถูกต้องและเป็นระเบียบสวยงามค่ะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

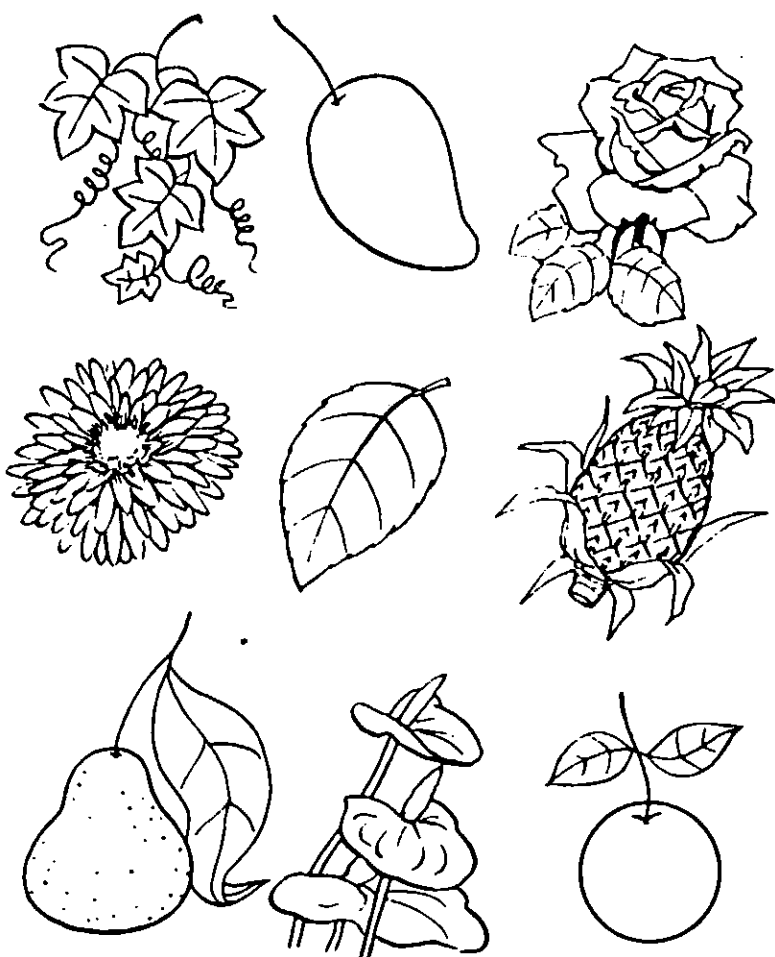
การเรียนในสัปดาห์นี้เด็กจะได้เรียนเรื่องผลไม้ สำหรับวันนี้ครูเล่า นิทานเรื่องหนูจ๋าไปตลาด เด็กได้เรียนรู้ชื่อผลไม้จากนิทานที่ครูเล่า และ ช่วยกันนึกชื่อผลไม้ที่รู้จักนอกเหนือจากนิทาน เด็กทุกคนช่วยกันคิดและตอบ อย่างสนุกสนานค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนฝึกหัดเขียน

กิจกรรมทางภาษาวันนี้ฝึกสังเกตความแตกต่างของผลไม้แต่ละชนิด และคำศัพท์

วิธีฝึก

1. ให้ดูรูปภาพทั้งหมดว่าเป็นภาพอะไร
2. ให้ระบายสีเฉพาะภาพที่เป็นผลไม้เท่านั้น
3. ให้สังเกตความแตกต่างของผลไม้ (สี รส กลิ่น เบื่ออก เนื้อ เมล็ด)

แปะทุกชุดกับลูกของแวนด้า

1. ภาพทั้งหมดได้แก่ _____
2. ภาพผลไม้ที่ระบายสีได้แก่ _____
3. ผลไม้แต่ละชนิดแตกต่างกันอย่างไร _____

ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/_____

“จากเขาธำรงจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก”

ชุดที่ 12 ตอนการพัฒนาทักษะเนื้อมือสู่การเขียน (ต่อ 1)

ในการเขียนต้องอาศัยความสมดุลของกล้ามเนื้อและสายตาให้ประสานสัมพันธ์กันอย่างมาก ซึ่งอาจพัฒนาได้ด้วยการให้ลูกช่วยงานเล็กน้อย เช่น การเฝ้าของเล่นที่เขาที่เก็บให้เรียบร้อย การช่วยนับข้าวเหนียว การช่วยกั้นน้ำให้แม่ล้างมือ การช่วยหยิบส่งจาน ช้อน หรือช่วยวางคนปิ้งหาขนม เป็นต้น การฝึกฝนด้วยงานบ้านเล็กน้อยเหล่านี้ทำให้ลูกได้ใช้กล้ามเนื้อมือมากขึ้น และเมื่อต้องใช้กล้ามเนื้อมือจับดินสอในการเขียนจะทำให้ลูกพร้อมมากขึ้น นอกจากนี้ลูกยังจะได้รับความสุขเนื่องจากรู้สึว่าตนเองมีค่าสำหรับพ่อแม่และบุคคลในครอบครัว ความรักและความอบอุ่นที่ได้รับนำไปสู่การประสบความสำเร็จในชีวิตของลูกตัวน้อยค่ะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

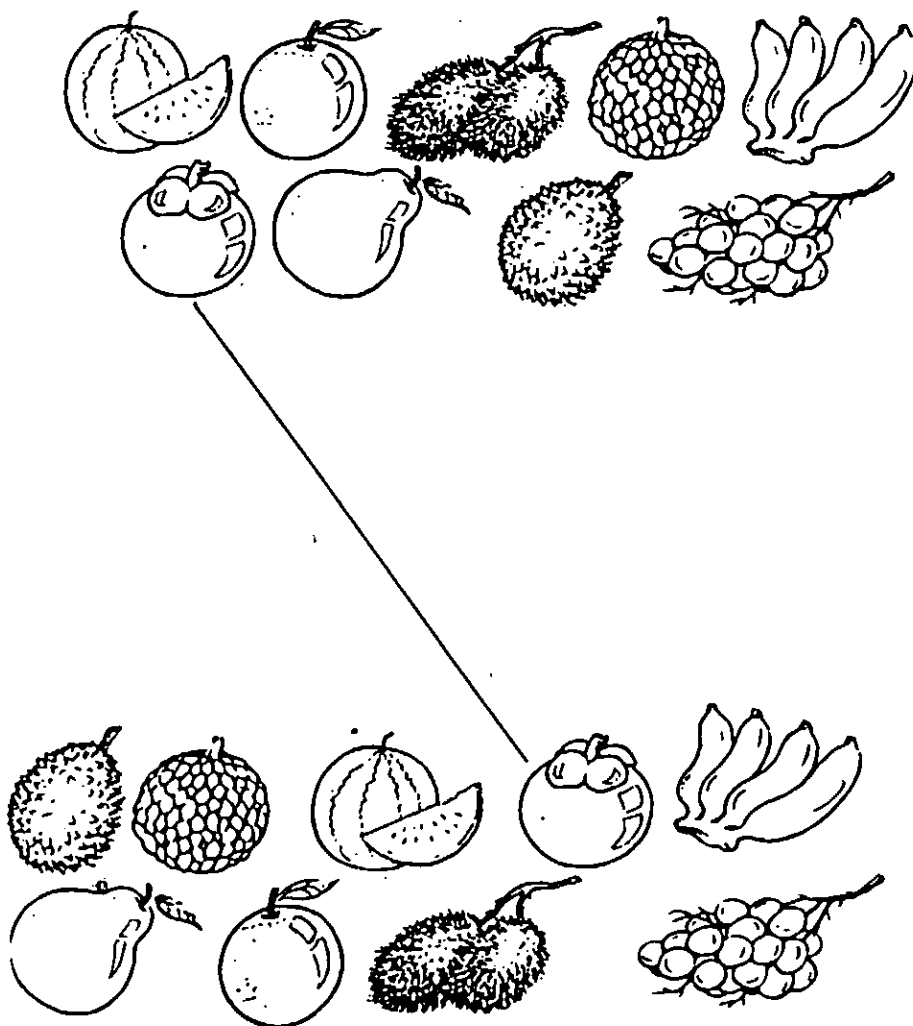
วันนี้เด็กได้ฝึกหัดแกะรูปร่างของผลไม้ที่แกะชนิด ขนาดในถุง-เด็ก โดยครูให้เด็กแกะและเปรียบเทียบจากภาพและของจริง การฝึกหัดหัดการ หักเป็นเป็นการฝึกหัดหัดที่พัฒนาการทางสติปัญญาของเด็กได้ก็ค่ะ ท่านอาจ หักเสริมให้ลูกได้หัดหัดสิ่งของต่าง ๆ ในบ้านด้วย จะเป็นการดีสำหรับ ลูกยิ่งขึ้นค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกสายตาของลูก โดยให้สังเกตภาพเหมือน

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพทั้งหมดว่ามีภาพอะไรบ้าง
2. ให้ลูกโยงภาพที่เหมือนกัน

ไปรคทุกคชกับลูกคังน

1. ภาพผลไม้ทั้งหมดใดบ้าง _____
2. ผลไม้ที่มีรสหวานใดบ้าง _____
3. ผลไม้ที่มีรสเปรี้ยวใดบ้าง _____

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

เก่งมากค่ะ

_____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู นักเขียนคนเก่ง ผู้รัก”

ชุดที่ ๑๖ ตอนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ (ต่อ ๒)

นอกจากการส่งเสริมให้ลูกช่วยงานบ้านเล็กน้อยแล้ว หากมีเวลาว่างฝึกให้ลูกคิดประดา หัดรูปจากหนังสือพิมพ์หรือวารสารหากรวคึกจนกระทั่งเป็นเรื่องราวเล่าเป็นเรื่องให้ลูกฟัง อาจฝึกให้ลูกเล่าเองบ้าง ท่านไม่ต้องกังวลเลยว่าเราจะช่วยกันฝึกลูกไปเรื่อย ๆ ซ้ำ ๆ ไม่เร่ง ลูกจะค่อยเรียนรู้และในที่สุดจะมีความกล้าในการเล่าเรื่องและสามารถเล่าให้คนอื่นฟังได้

การฝึกกลั่นเนื้อหาคือวิธีการที่กล่าวมาช่วยลูกให้มีความพร้อมในการเขียนให้จำแนกขึ้นได้

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

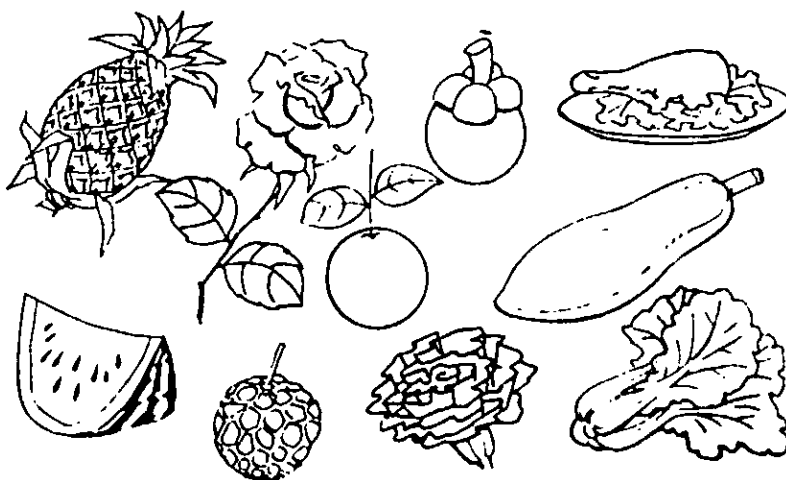
วันนี้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับชื่อของส่วนต่าง ๆ ของนกไม้ เช่น เป็ดอก เนื้อ เมล็ด โคตรูมทนาเกี่ยวกับส่วนต่าง ๆ ของนกไม้หลาย ๆ ชนิด จากของจริงและรูปภาพแล้วครูสอนเพลงนกไม้ทวนะคะ ในช่วงนี้ลูกกล้าร้องเพลงและแสดงท่าทางประกอบให้ท่านดูบ้างหรือยังคะ ถ้าลูกกล้าแสดงออกอย่าลืมชมเชยคะ ส่วนบางคนอาจยังไม่เข้าใจนะคะ แต่ก็อยู่ที่โรงเรียนเด็กมีโอกาสดูกันเป็นกลุ่ม ซึ่งเด็กจะกล้าแสดงออกกันทุกคนนะคะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษาวันนี้ฝึกคำศัพท์ และกลั่นเนื้อมือค่ะ

วิธีฝึก

1. ให้ชี้ภาพผลไม้และบอกว่าเป็นผลไม้อะไร
2. ให้ตัดภาพผลไม้ทั้งหมดติดบนกระดาษส่วนข้างส่งคืนไปให้ครู

ตัดเฉพาะภาพ

ผลไม้ติดบน

ส่วนนี้จะ

โปรดหัดดูกับลูกดังนี้

ผลไม้ที่ตัดได้มีอะไรบ้าง _____

ก.ช./ค.ญ. _____

ชั้นอนุบาล 1/ _____

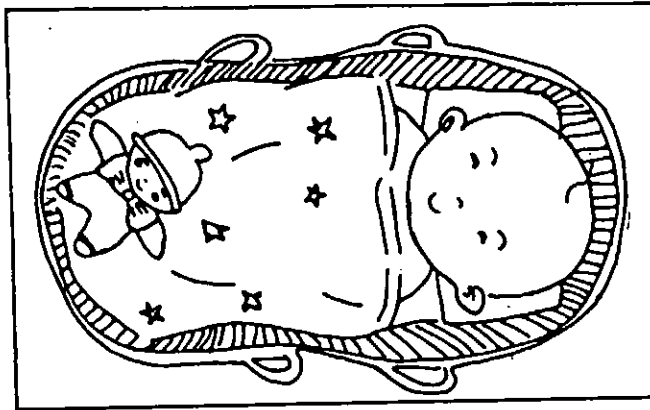
_____/_____/____

"จดหมายข่าวจากครู นักผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ 14 ตอนส่งเสริมภาษาเพื่อการเรียนรู้

ภาษาเป็นหัวใจให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน

จากงานวิจัยพบว่าเด็กที่มีพัฒนาการทางภาษาสูงจะมีพัฒนาการทางสติปัญญาสูง
ด้วย เนื่องจากเด็กสามารถใช้ภาษาในการตั้งคำถามเมื่อมีความสงสัย มีความ
เข้าใจในคำตอบใดก็ เข้าใจคำใดมาก หากให้เข้าใจในเหตุผลหรือคำอธิบาย
นี้เป็นนามธรรมได้ง่าย ตลอดจนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
สิ่งต่าง ๆ ได้มากด้วยค่ะ และที่สำคัญที่สุดคือ พ่อแม่มีอิทธิพลต่อการส่งเสริม
ภาษาให้เด็กเกิดตั้งแต่แรกเกิดทีเดียวนะคะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียน

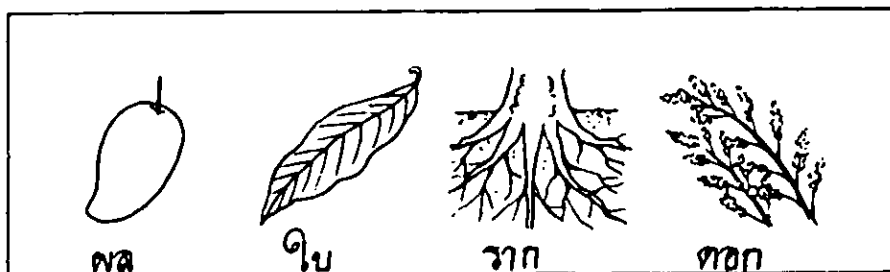
วันนี้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของผลไม้ ครูได้เล่านิทานเพื่อสรุป
ให้เด็กเรียนรู้ถึงประโยชน์ของผลไม้ โลกครูกระตุ้นให้เด็กตอบคำถาม
ทุกชุด สนทนากันอย่างอิสระ เด็กทุกคนชอบทุกชุดและซักถาม ทุกคำถาม
ได้รับความสนใจจากครู เด็ก ๆ จึงมีความสุขในการเรียนรู้และทุกชุด
เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องและประสบการณ์ของคนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนฝึกครองฝึกถูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกคำศัพท์ และเพื่อให้ลูกเรารู้ว่าผลไม้เติบโต
ได้อย่างไร

วิธีฝึก

1. อ่านคำต่าง ๆ ของต้นไม้ให้ลูกฟัง
2. อธิบายว่าผลไม้จะเติบโตได้ ต้องมีส่วนของลำต้น ซึ่งประกอบด้วยการรากสำหรับ
ดูดอาหารจากพื้นดิน ลำต้นลำเลียงอาหารสู่ใบเพื่อปรุงอาหารไปเลี้ยง
ส่วนต่าง ๆ ดอกไว้มองลงมาผสมพันธุ์พืช ดอกที่ได้รับการผสมจะเติบโต
เป็นผล ภายในผลจะมีเมล็ดไว้สำหรับแพร่พันธุ์ต่อไป คนเราจะนำผลที่สุด
มารับประทานแล้วนำเมล็ดไปปลูก (บางคนก็ทิ้งไป เพราะไม่ได้ทำสวนผลไม้)

โปรดพูดคุยกับลูกตามข้อ 1 และอธิบายการเติบโตของผลไม้ตามข้อ 2 แล้วถามลูกดังนี้

1. พืชใช้ส่วนใดดูดอาหาร _____ เรารับประทานส่วนใดของพืชได้บ้าง _____

2. ถ้าอดขาดปลูกผลไม้ใช้ส่วนใดปลูก _____ เก่งมากค่ะ

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/____

“จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก”

ชุดที่ 15 คอนความใกล้ชิดและผูกพันทางอารมณ์

พ่อแม่ทุกคนต้องการให้ลูกมีความกล้าในการแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าตัดสินใจ เพราะสิ่งเหล่านี้แสดงถึงความสามารถทางสติปัญญาของลูกด้วย บางครั้งดูเหมือนลูกเก่งไม่น้อยเลย แต่ทำไมจึงไม่กล้าแสดงออก หรือยังขาดความเชื่อมั่นตนเองในการทำสิ่งต่าง ๆ ท่านจะช่วยให้ลูกมีความกล้าหาญต้องการได้อย่างไร

พื้นฐานที่สำคัญที่จะช่วยให้ลูกกล้าแสดงออก มีความมั่นใจในการทำสิ่งต่าง ๆ อยู่ คือการรู้สึกว่ามีคนรัก รู้สึกว่าพ่อแม่รัก ความรักจะทำให้ลูกรู้สึกมั่นคงทางอารมณ์และจิตใจ ห่วงเหวอกลัว ประคับประคองอย่างอบอุ่น และเอาใจใส่ต่อลูกมากเป็นพิเศษ หากท่านได้หันมาใส่ใจต่อความรู้สึกและความรู้สึกหลังกล่าวจะช่วยให้ลูกเชื่อมั่นและกล้าแสดงออกได้ค่ะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

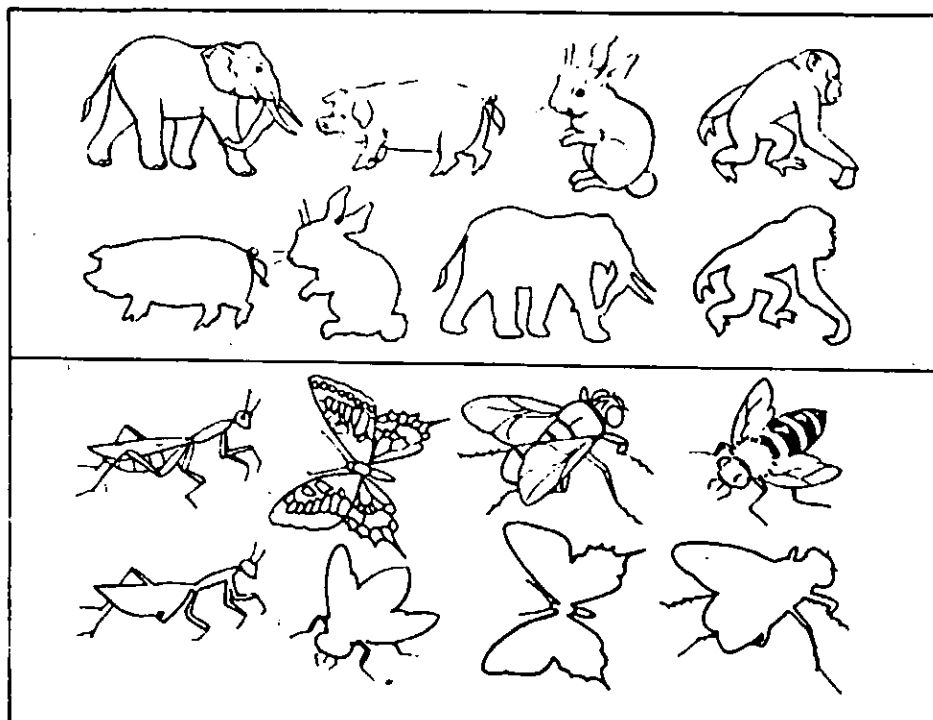
เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับการรับประทานผลไม้ที่ถูกต้อง เช่น ถ้างผลไม้ให้สะอาดก่อนรับประทาน ผลไม้ที่มีเปลือกไม่ควรใช้ปากกัด ผลไม้ที่รับประทานได้ทั้งเปลือกควรล้างน้ำสะอาดเพื่อป้องกันยาฆ่าแมลง นอกจากนี้เด็กยังได้รับการฝึกทักษะด้านประสาทสัมผัสโดยครูให้ชิมผลไม้ที่มีรสต่าง ๆ กัน เช่น เปี๊ยะหวาน เป็นต้น

กิจกรรมทางภาษาสำหรับปลูกฝังรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกสังเกตและความสามารถทางสาธดา เพื่อปลูก
จะมีความพร้อมทางสาธดา พร้อมทั้งจะอ่านและเขียนต่อไปละ

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพทั้งหมดว่ามีภาพอะไรบ้าง
2. โองภาพเงากับภาพจริงของสัตว์
3. อ่านข้อความให้ลูกฟังแล้วให้ลูกตอบคำถาม

ลูกจ๋อนมีส่วนผลไม้ เช่น เงาะ ส้มโอ น้อยหน้า ทุเรียน ละมุด ฯลฯ ลูกจ๋อนจึง
เลี้ยงสัตว์ไว้ถาถนบกเพื่อำนำปุ๋ยคอกไปแะลงหลุมก่อนปลูกผลไม้จึงเป็นการปรับปรุงดินให้ดี
ก่อนปลูกพืชนั้นเอง

ใบรททศอกับลูกทั้งนี้

1. สัตว์ทั้งหมดใดบ้าง _____
2. สัตว์ชนิดใดที่เป็นสัตว์ที่ลูกจ๋อนเลี้ยงไว้เพื่อนำปุ๋ยคอกไปปลูกผลไม้ _____

ท.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____
_____/_____/_____

"จกมาธอ้าวจากครู นั้บักครอง สู้ถูกรัก"

ตอนที่ 16 ตอนความรักกับการสร้างวินัย

พันธะแห่งความรักสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในตนเอง ความกล้าในการแสดงออก และยังสร้างวินัยให้กับลูกน้อยได้ ความผูกพัน ความรักจะทำให้ลูกไว้วางใจท่าน เปรียบเสมือนอาหารใจที่ลูกได้รับจากท่าน การแสดงความรักนับถือลูกเป็นคุณสมบัติเบื้องต้นของความรัก หากท่านไม่ปล่อยตัวเขาให้เป็นคนกึ่งๆ ร้องกะโผนไปอยู่คนเดียวว่าท่านไม่สามารถดูแลตัวเองได้ มีแต่จะทำให้ลูกเห็นแบบอย่างอีกทั้งกลัวว่า หากท่านรักลูกไปรบกวนสุขขารมณ์ของท่านให้ ในเวลาโกรธพาท่านหนีเหินห่าง มีวินัยในตนเอง ลูกจะทรมานของวินัยที่หาฝึกฝนกับการปฏิบัติเช่นกัน

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

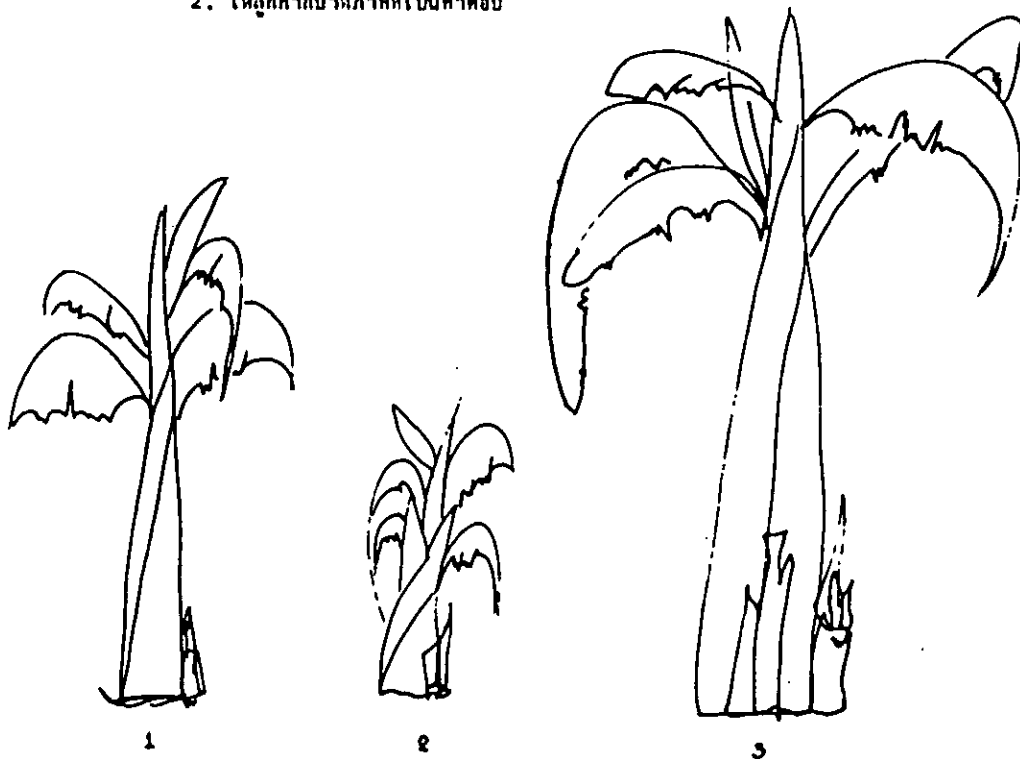
สัปดาห์นี้เด็กเรียนรู้เรื่องกล้วย วันนี้ได้เรียนเกี่ยวกับลักษณะของต้นกล้วย ครูให้เด็กฝึกทักษะการสังเกตโดยให้ดูส่วนต่าง ๆ ของต้นกล้วย จากของจริงและรูปภาพ ให้ช่วยกันบอกประโยชน์ของต้นกล้วย เช่น ลำต้นใช้ทำอะไรได้บ้าง เด็กช่วยกันตอบด้วยความกระตือรือร้น บางคำตอบก็ใหญ่ อึ้งคิดไม่ถึงเลยล่ะว่าเด็กจะมีความคิดที่ดีเช่นนี้ ครูได้ชื่นชมและทำให้เด็กภาคภูมิใจจนกระทั่งเป็นศูนย์กลาง

กิจกรรมทางภาษาดำเนินผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกเปรียบเทียบสูง-ต่ำ

วิธีฝึก

1. อ่านคำหาปริศนาเพื่อหาขลุ่ย
2. ให้ลูกทายภาพภาพที่เป็นคำตอบ

โปรดพูดคุยกับลูกดังนี้

1. อะไรเอ่อกันเท่าๆกัน ใบยาวเท่าๆกัน _____ (คำตอบคือต้นกล้วย)
2. ต้นกล้วยที่สูงที่สุดคือหมายเลข _____ ต้นกล้วยที่ต่ำที่สุดคือหมายเลข _____

เก่งมากค่ะ

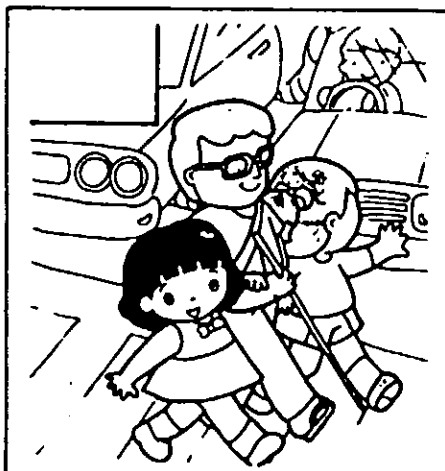
ก.ช./ค.ญ. _____ ชื่อนูบาล 1/_____
_____/____/____

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก"

ตอนที่ 17 ท่อนพ่อแม่กับการปรับตัวของลูก

ลูกวัย 4-5 ขวบ เริ่มออกจากบ้านสู่สังคมภายนอก ลูกต้องปรับตัวเข้ากับกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม การที่พ่อแม่ให้โอกาสลูกได้พบปะผู้คนที่เป็นบุคคลภายนอกครอบครัวจะทำให้ลูกได้ฝึกปฏิบัติการอยู่ร่วมกับผู้อื่นมากขึ้น

นอกจากการให้โอกาสพบปะผู้คนแล้ว การสนทนาพูดคุยให้รู้เหตุการณ์ล่วงหน้าช่วยให้ลูกปรับตัวได้ดี เช่น หากต้องการพาลูกไปซื้อของในวันหยุด การแนะนำว่าจะพาไปไหน วันหยุดมักจะมีผู้คนมากมายเวลาเดินดูของควรระวังจะหลัดหลงได้ง่าย และหากเกิดหลัดหลงลูกควรทำอะไร เป็นต้น "ความสำเร็จในการปรับตัวเข้ากับสังคม การปฏิบัติตนในสังคม การแก้ปัญหาเฉพาะหน้านั้น พ่อแม่มีส่วนในการช่วยฝึกฝนได้มากเออค่ะ"

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

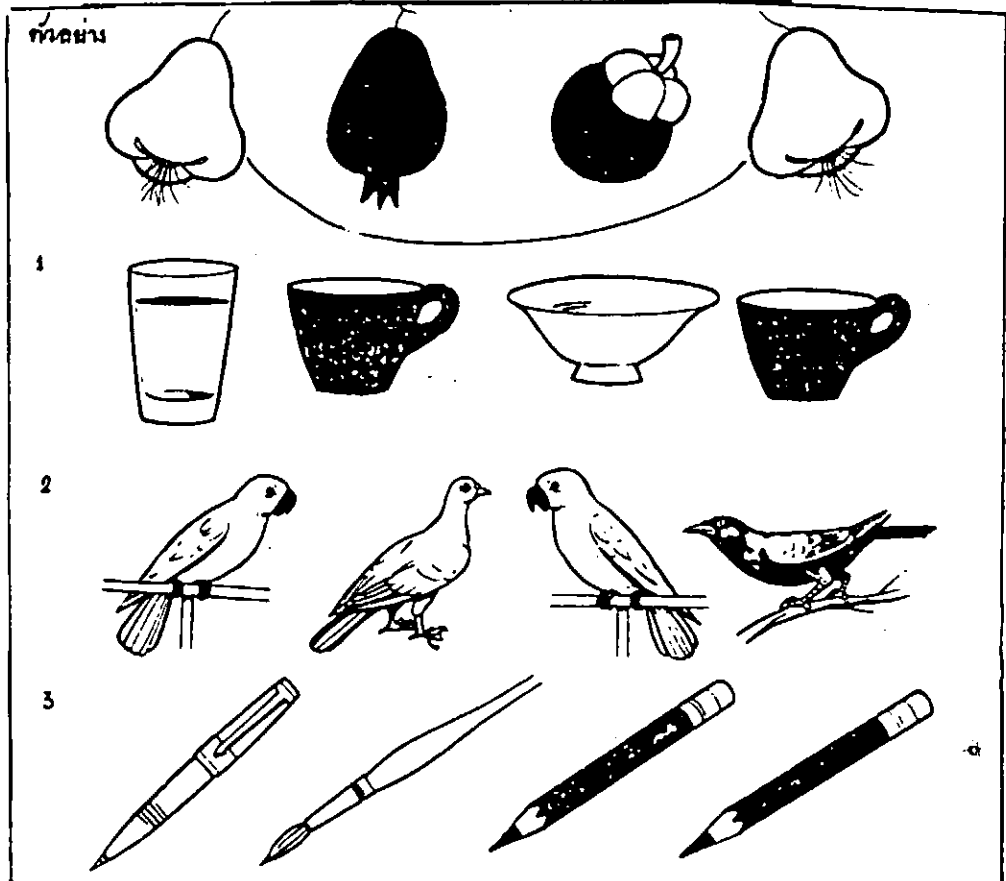
เด็กเรารู้จักพืชและประติมากรรมของใบกล้วย ใบกล้วยหรือใบทองมีดอกสีเหลืองอ่อน ใบกล้วยมีสีเขียว ใบที่แก่มีสีน้ำตาล ประติมากรรมของใบกล้วยโคนก้นใช้ห่อขนม ใช้ห่ออาหาร เช่น ห่อหมก ใช้เชือกกระหวด ใช้ห่อข้าวสาร เป็นต้น ครูให้เด็กเล่าประสบการณ์ของแต่ละคนเกี่ยวกับการใช้ใบทอง และช่วยกันคิดว่าใบทองจะใช้ทำอะไรได้อะไรบ้าง เด็กเรารู้จักและแยกแยะประสบการณ์อย่างสนุกสนานไม่รู้สึกว่าถูกบังคับให้คิด หรือฝึกฝนทักษะบางประการอยู่

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกความสามารถในการจำแนก หบหวนจากง่ายไปก่อนนะคะ
เมื่อฝึกแล้วอย่าถามคำถามในคอนท้ายและเขียนคำตอบของลูกรักส่งไปให้ครูด้วยนะคะ
ช่วยกระตุ้นให้ลูกตอบเอง เพราะลูกจะโตฝึกคิดและฝึกตอบซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ลูกมี
ความสามารถมากขึ้นนะ

วิธีฝึก

1. ให้ลูกภาพบาทับภาพ 2 ภาพที่เหมือนกันในแต่ละข้อ
2. ให้ลูกตอบคำถามโดยท่านเป็นผู้ช่วยเขียนคำตอบไว้ด้วยนะคะ

เปรี๊ยะทวนซ้ำคำถามลูกรักดังนี้

1. ภาพข้อ 1 ที่เหมือนกันคือ _____
2. ภาพข้อ 2 ที่เหมือนกันคือ _____
3. ภาพข้อ 3 ที่เหมือนกันคือ _____

ค.ช. /ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

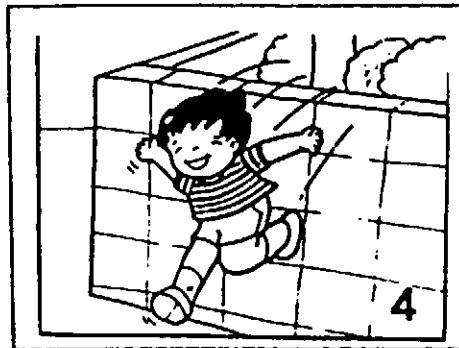
ขอความกรุณาส่งตัวนี้ไปเป็นคำตอบคืนไปยังครูประจำชั้นในวันต่อไปทุกวันด้วยนะคะ ขอขอบคุณค่ะ

"จดหมายข่าวจากครู แม่ผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก"

ชุดที่ 18 ตอนเด็กเล็กนั้นเป็นอย่างไร

พ่อแม่ที่อยู่ใกล้ชิดและมีอิทธิพลต่อการส่งเสริมความสามารถทางสติปัญญาแก่ลูกมากที่สุด มีผลงานวิจัยค้นพบว่า พ่อแม่ที่ให้ความเอาใจใส่ต่อลูกอย่างสม่ำเสมอ สามารถกระตุ้นให้ลูกมีพัฒนาการทางสติปัญญาได้ดีกว่าเด็กที่พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความเอาใจใส่ลูก

จะเห็นว่าลูกเก่งหรือไม่ง่่งขึ้นอยู่กับพ่อแม่ด้วย ส่วนวิธีการช่วยให้ลูกเก่ง ต้องอาศัยจิตวิทยาพื้นฐานอย่างมากและมีหลักง่าย ๆ แนะนำอีกในคราวต่อไปค่ะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

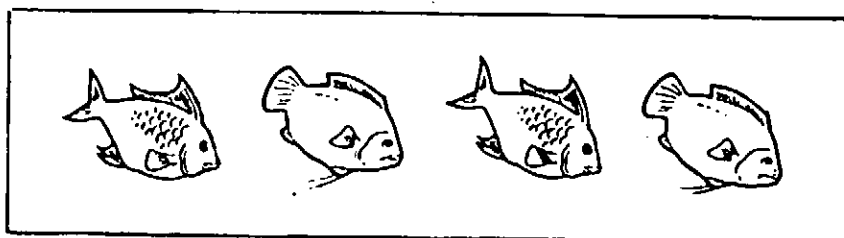
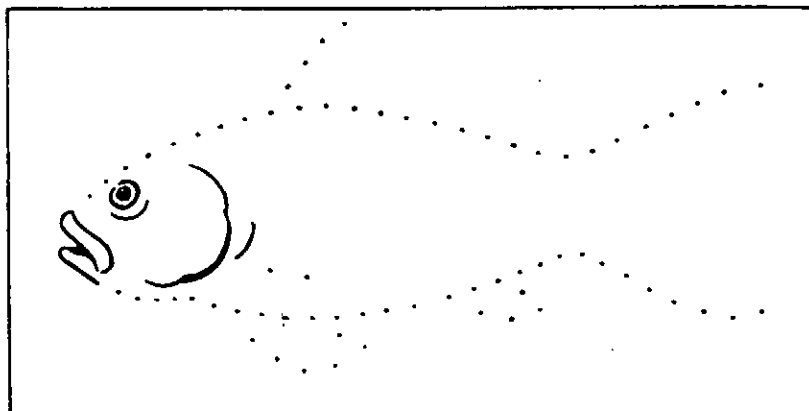
วันนี้เด็กได้เรียนรู้ลักษณะและประโยชน์ของบล็อกถ้วย โถยกรุ่นของจริง มาให้เด็กดู แยกส่วนต่าง ๆ ของบล็อกถ้วยออกเพื่ออธิบายการเจริญเติบโตของผลกล้วย ชี้ให้เห็นทุก ๆ ส่วนที่จะมีขาง หลังจากการเรียนรู้ให้เปลี่ยนกันเล่าประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์ของส่วนต่าง ๆ ของต้นกล้วย ส่วนในเรื่องประโยชน์ของบล็อกถ้วยนั้น เด็กช่วยกันเล่าว่าเขากินบล็อกถ้วยต้มกะทิ และนำมาคั้นจมน้ำพริกได้ถ้วย เ็นนี้ถ้าได้บล็อกถ้วยมาทำอาหารคงจะดีไม่น้อยนะคะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนที่มีออทิสติก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกความสามารถด้านสายตาและกล้ามเนื้อมือ

วิธีฝึก

1. ให้ลูกโง่งจนถึงกัน
2. ให้ลูกดูภาพที่ 2 แล้วโง่งเห็นจับคู่ภาพปลาที่เหมือนกัน

ไปวัดทุกซอกกับลูกทั้งนี้

1. ลูกโง่งจนแล้วได้ภาพอะไร _____
2. จับคู่ปลาที่เหมือนกันได้กี่คู่ _____

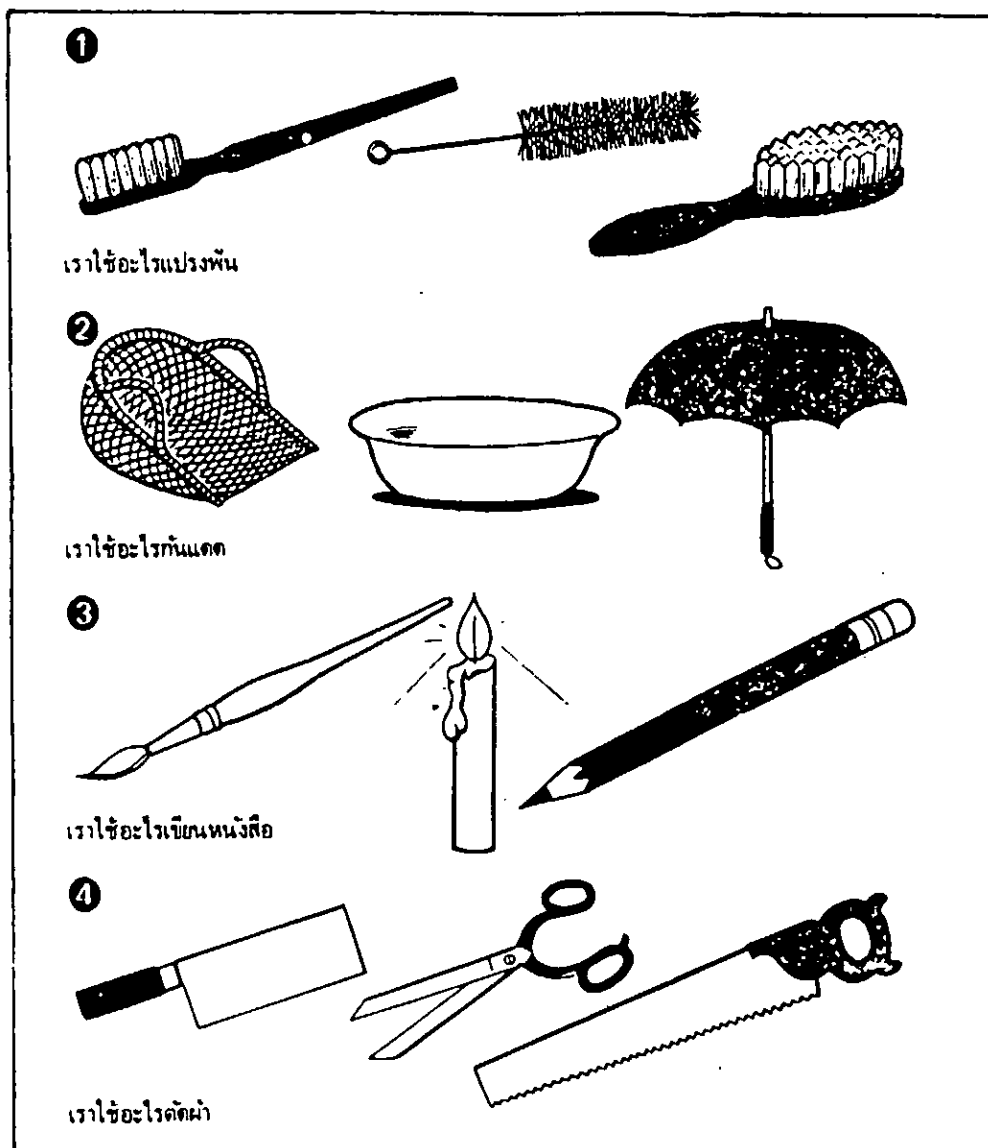
ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____
 _____/_____/_____

กิจกรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนฝึกครองฝึกถูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เหมาะสำหรับนักเรียนประถมศึกษาตอนต้น เรียนรู้ผ่านมาค์

วิธีฝึก

1. ตามคำถามจากคำถามที่กำหนดไว้ในคู่มือภาพหัดภาพที่เป็นคำตอบ
2. ช่วยเขียนคำตอบในคู่มือส่งครูด้วย

ใบรศทุกคอกับลูกทั้งนี้

ข้อ 1 ภาพภาพ _____ ข้อ 2 ภาพภาพ _____ ข้อ 3 ภาพภาพ _____

ข้อ 4 ภาพภาพ _____ เก่งมากค่ะ

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/_____

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ 20 ตอนการเลือกวิถีเลี้ยงลูก

เราเคยได้กล่าวถึงผู้ที่มีความสำคัญในการเอาใจใส่เลี้ยงลูกมาแล้วว่าพ่อแม่เป็นผู้ที่มีอิทธิพลในการเลี้ยงลูกมาก ดังนั้นพ่อแม่จึงควรเป็นหัวของหัวเองในการเลี้ยงลูกไปจนสิ้นตอนของการเจริญเติบโต ซึ่งต้องไม่มีการเปรียบเทียบกับเด็กอื่น เพราะเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ลูกในครอบครัวเดียวกันยังมีความต่างการเปรียบเทียบกับลูกของบ้านกับเด็กครอบครัวอื่นอาจทำให้ท่านผิดหวังในตัวลูกและมองข้ามสิ่งดี ๆ ในตัวลูกที่ควรได้รับการส่งเสริมไปอย่างน่าเสียดาย

แนวทางในการเลี้ยงลูกหรือคำแนะนำต่าง ๆ ที่ได้รับทราบจากผู้อื่น จากหนังสือ จากวารสารและเอกสารต่าง ๆ จึงเป็นเพียงข้อคิดที่ควรรับรู้ไว้และนำไปสู่การพิจารณาเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการเลี้ยงลูกต่อไป

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

วันนี้ได้เรียนเกี่ยวกับลักษณะของกล้วยชนิดต่าง ๆ ผักสังเค็ดลักษณะขนาดรูปร่างเล็ก-ใหญ่ สี ของเปลือก ผักประสาธน์ชนิด ผักกล้วยที่มีรสต่าง ๆ กับกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนานวันนี้มี หุ่น และคำคล้องจอง ตลอดจนเกมการศึกษาเพื่อทบทวนเนื้อหา ผักหักชะง่าง ๆ ที่เรียนรู้อาแล้วด้วยค่ะ

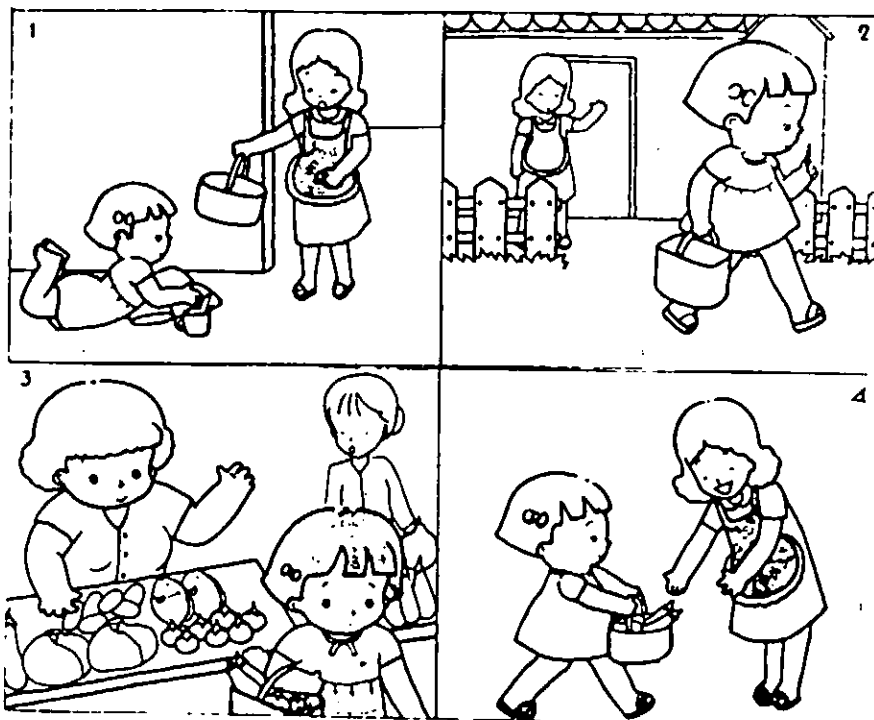

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกเล่าเรื่องจากภาพค่ะ

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูรูปภาพแล้วเล่าเรื่องตามความคิดของลูก
2. ให้ลูกระบายสี

โปรดพูดคุยกับลูกดังนี้

1. ภาพที่ 1 เล่าว่า _____
2. ภาพที่ 2 เล่าว่า _____
3. ภาพที่ 3 เล่าว่า _____
4. ภาพที่ 4 เล่าว่า _____

เก่งมากค่ะ

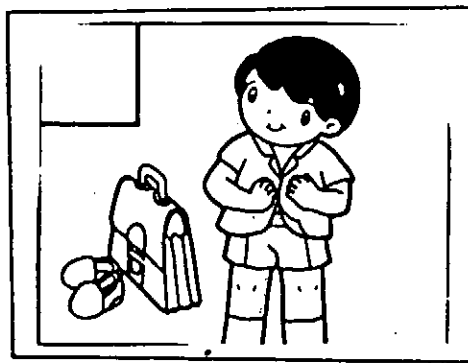
ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1 / _____

_____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก”

ชกที่ 21 ตอนพ่อแม่กับการศึกษาของลูก

ลูกได้รับการศึกษาตั้งแต่ยังไม่เข้าโรงเรียน และเมื่อเข้าเรียนแล้ว ในวัย 4-5 ขวบนี้พ่อแม่ยังสามารถช่วยให้ลูกได้รับการศึกษาอย่างเต็มที่ ได้ โดยการพูดคุยตอบคำถามลูก สนใจในสิ่งที่ลูกถาม ส่งเสริมความอยากรู้อยากเห็น นอกจากนั้นการอ่านหนังสือให้ลูกฟัง การเล่านิทานให้ลูกฟังยามว่าง ตลอดจนการให้เวลาอยู่กับลูกอย่างมีความสุข สิ่งเหล่านี้มีผลต่อสุขภาพจิตที่ดีของลูกซึ่งเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการเจริญรู้ของลูกอย่างมาก

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

สัปดาห์นี้เด็กเรียนรู้เรื่องฝนจำตะ วันนี้เด็กได้เรียนรู้ว่าฝนจะตกเมื่อมีเมฆรวมตัวกันมาก ๆ ครูเล่านิทานเรื่องหนอคน่าฝนผจญภัยเพื่อปลูกฝังให้เด็ก ๆ ช่วยกันรักษาน้ำในสระอากาศ แล้วให้ช่วยกันคิดวิธีป้องกันน้ำเสีย เด็กทุกคนช่วยกันตอบโต้หลายวิธี บรรดาภาสการเรียนรู้วันนี้เพิ่มไปด้วยความกระตือรือร้นและความอบอุ่นค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนฝึกการฟัง

กิจกรรมทางภาษาวันนี้เป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติ

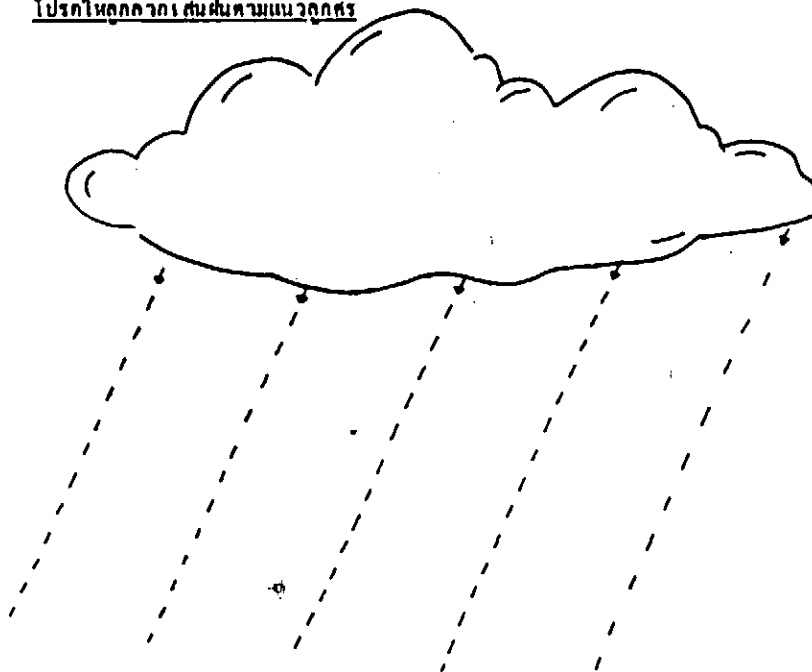
วิธีฝึก

1. อ่านเรื่อง "ฝนเอททำไมจึงตก" ให้ลูกฟัง
2. ให้ลูกเล่าให้ฟังว่าที่เรารู้มาจากรังเรียนเป็นอย่างไร

"ฝนเอททำไมจึงตก"

ฝนคือก้อนเมฆที่ก่อตัวเป็นก้อนเมฆที่อยู่สูงขึ้นไปในท้องฟ้า เมฆนั้นเกิดจากหยดน้ำเล็ก ๆ ที่มีขนาดเล็กและเบาจนสามารถลอยตัวอยู่ในอากาศได้นับล้าน ๆ เม็ด รวมตัวกันเมื่อเมฆเย็นตัวลงมากชั้นมันจะตกลงมาจากฟ้าและกลายเป็นหยดน้ำในขณะที่ตกลงมารู้หรือยังว่า "ทำไมฝนจึงตก"

โปรดให้ลูกวาดเส้นฝนตามแนวลูกศร

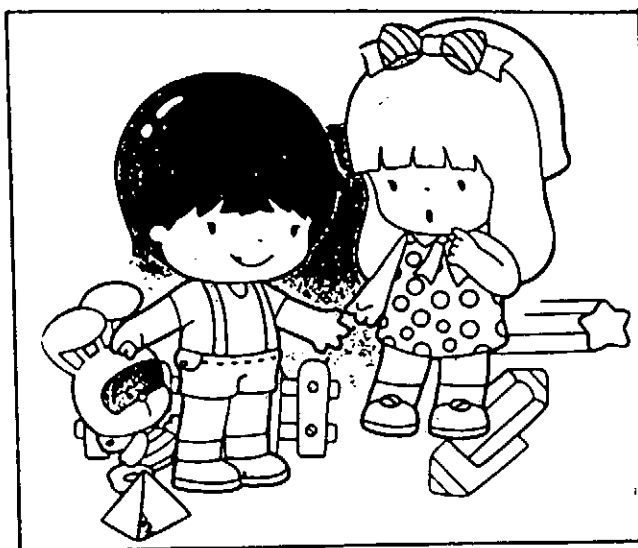

ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/_____
 _____/_____/_____

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ 22 ตอนการอบรมลูก

การให้ความรักความอบอุ่นแก่ลูกตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิตเป็นพื้นฐานสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูลูกให้เป็นคนดี วิธีการเลี้ยงดูที่ถูกต้องควรทำให้ในการเลี้ยงดู การแสดงออกของพ่อแม่ต่อลูก มีส่วนเกี่ยวข้องกับพัฒนาการของลูกทั้งสิ้น ลูกจะเชื่อฟังและเป็นคนดีดังที่ห้ามก้องการอย่างไม่มีเงื่อนไขว่า คำแนะนำของท่านมีพื้นฐานมาจากความรักอย่างแท้จริง ดังนั้นท่าทีของการอบรมลูก ที่ทำให้ลูกอบอุ่นจะทำให้ลูกเชื่อฟังและปฏิบัติตามได้โดยง่ายค่ะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

เด็กเรียนรู้ว่ารุ่งเกิดได้อย่างไร รุ่งจะเกิดเฉพาะกลางวันเพราะ ต้องอาศัยแสงแดดอ่อน ๆ และกะทองน้ำจึงจะมองเห็นแถบสีฟ้า ๆ สีที่ เรียกว่ารุ่ง รุ่งเกิดในขณะฝนตกหรือแดดตกใหม่ ๆ ในทิศทางตรงกันข้าม กับดวงอาทิตย์ ครูกับเด็กร้องเพลงรุ่งกันน้ำและสนทนาเกี่ยวกับการเกิดรุ่งค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับปรากฏการณ์ธรรมชาติคือจาก
เมื่อวานนี้ค่ะ

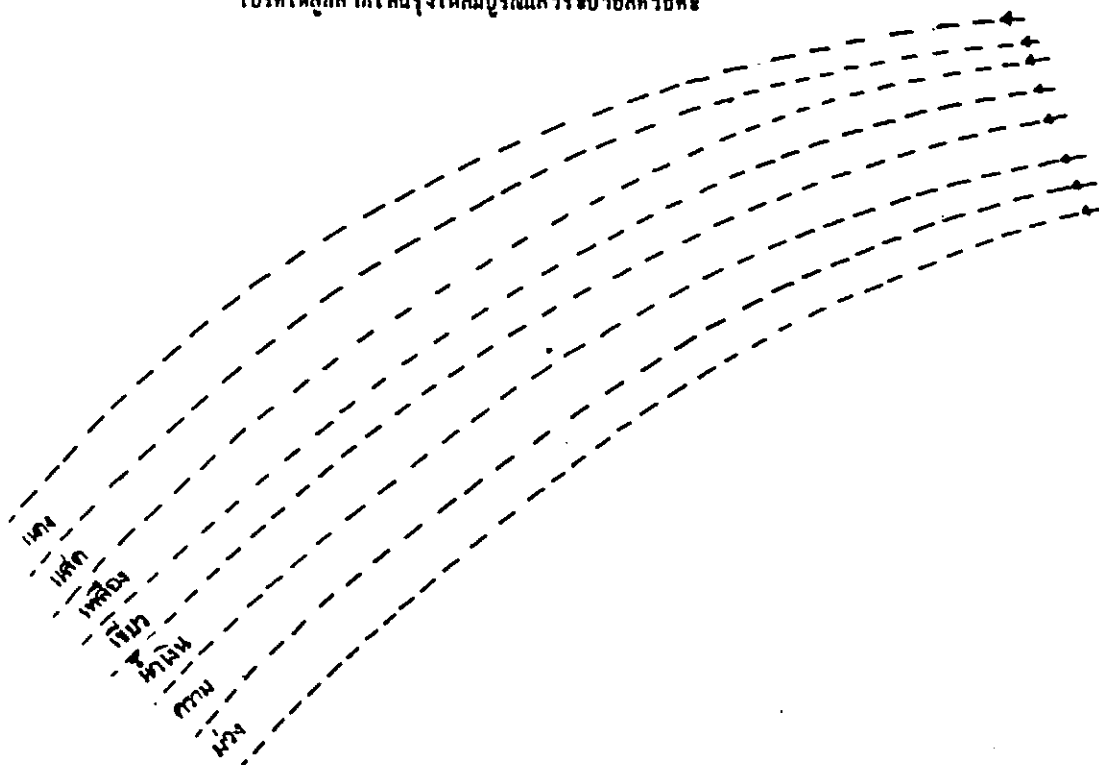
วิธีฝึก

1. อ่านเรื่องเรามองเห็นรุ้งเมื่อไร ให้ลูกฟัง
2. ให้ระบายสีรุ้ง

"เรามองเห็นรุ้งกินน้ำเมื่อไร"

เรามองเห็นรุ้งกินน้ำได้เมื่อใดเมื่อฝนตกและแดดออกในเวลาเดียวกัน ปกติแสงแดด
ที่เรามองเห็นนั้นเป็นสีขาวหรือไม่มีสีเหลือง ซึ่งโดยแท้จริงแล้วแสงแดดประกอบด้วยสีที่
แตกต่างกันถึง 7 สี เมื่อแสงแดดส่องผ่านสายฝนที่ตกลงมาหยกน้ำฝนจะแยกแสงออกเป็น
สีต่าง ๆ ในรูปของรุ้งกินน้ำ ซึ่งประกอบด้วยแถบสีต่าง ๆ คือ สีม่วง สีคราม สีน้ำเงิน
สีเขียว สีเหลือง สีส้ม และสีแดง หากใครไปกางร่มไว้อย่างสวยงาม

โปรดให้ลูกลากเส้นรุ้งให้สมบูรณ์แล้วระบายสีด้วยค่ะ

ก.ช./ก.ญ.

ชั้นอนุบาล 1/

____/____/____

“จดหมายข่าวจากครู แก้วปุกครอง สักกรึก”

ชุดที่ 23 ตอนอารมณ์ของพ่อแม่

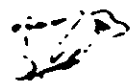
จากการที่ลูกได้มีความสัมพันธ์กับสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะ
ความสัมพันธ์กับพ่อแม่จะมีผลต่อการกระหน่ำและความรู้สึกนึกคิดของลูก
อันส่งผลต่อความสามารถในการดำรงชีวิตของลูกทั้งวันนี้และในอนาคต

การลงโทษที่ใช้อารมณ์ การพูดที่ทำให้ลูกเสียใจมาก ๆ นั้นมีผลเสีย
ต่อสุขภาพจิตของลูกมาก ความเมตตาลูกทำให้และความโกรธได้ การลงโทษ
ลูกขณะที่โกรธและใช้อารมณ์รุนแรงไม่สามารถสร้างให้ลูกเป็นคนที่ดี บอกลูกว่า
การกระทำของเราทำให้เกิดอะไรขึ้นบ้างไร ทำให้ดีขึ้น พ่อแม่เกิดอารมณ์อย่างไร
เด็กก็สามารถรู้สึกและรู้ตัวได้ว่าทุกอย่างเป็นเหตุ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

วันนี้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับประโยชน์ของฝน ครูใช้เพลงในการจัดกิจกรรม
เด็กร้องเพลง คิดหาทางประกอบเพลงเสียงฝน และร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับ
เรื่องที่เรียนอย่างสนุกสนานค่ะ

กิจกรรมทางภาษาดำเนินกับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการเล่าเรื่องปรากฏการณ์ธรรมชาติต่อจากเมื่อวาน และเสริมด้วยการเล่าเรื่องจากภาพให้สอดคล้องกับเรื่องที่เรียน

วิธีฝึก

1. อ่านเรื่อง "อะไรทำให้เกิดฟ้าร้อง-ฟ้าแลบ" ให้ลูกรักฟัง
2. ให้ลูกเล่าเรื่องจากภาพให้สอดคล้องกับปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เล่าให้ฟังมาแล้ว

"อะไรทำให้เกิดฟ้าร้อง-ฟ้าแลบ"

ฟ้าแลบเป็นเหมือนประกายไฟใหญ่ ซึ่งเกิดจากประจุไฟฟ้าชนิดหนึ่งในกลุ่มเมฆฝน ถ้าเมฆฝนมีประจุไฟฟ้าชนิดนี้อยู่เต็มก้อน มันจะเกิดประกายไฟใหญ่สว่างวาบจากเมฆก้อนหนึ่งไปยังเมฆอีกก้อนหนึ่งทันที

ในขณะที่ประกายไฟเหล่านี้เดินทางจากเมฆก้อนหนึ่งไปยังเมฆอีกก้อนหนึ่งนั้น มันจะทำให้อากาศในบริเวณนั้นร้อนขึ้นและเมื่ออากาศร้อน จุกมากขึ้น มันก็จะพองตัว ขยายใหญ่ขึ้นพร้อมกับแผ่กระจายไปในท้องฟ้า เมื่อไปกระทบกับอากาศเย็น เขาก็จะทำให้ อากาศร้อน นั้นถึงมันตัวอยู่ในท้องฟ้า เหตุการณ์นี้ทำให้เกิดเสียงดังที่เราเรียกว่า ฟ้าร้อง ดังนั้นจะเห็นว่าฟ้าแลบ-ฟ้าร้องเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน

โปรดให้ลูกเล่าเรื่องจากภาพตามความคิดของตัวเอง เสร็จแล้วให้ระบายสีภาพต่อ

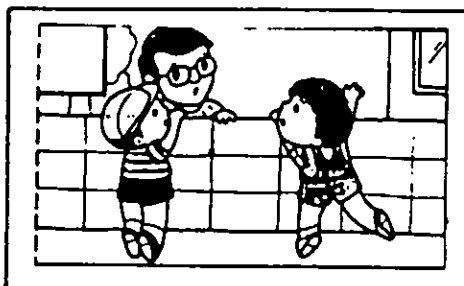
ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____
 _____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้รัก”

ชุดที่ 24 ทอนวินิจและความอยากรู้อยากเห็น

ความอยากรู้อยากเห็นเป็นสิ่งสำคัญต่อการเรียนรู้ของลูก โปรดใช้คำว่า “อย่า” กับลูกให้น้อยที่สุด เพราะจะเป็นการสกัดกั้นความสามารถ ความสนใจ ของลูก ซึ่งจะมีผลต่อการพัฒนาทุก ๆ ด้าน ข้อควรปฏิบัติเพื่อส่งเสริมความ อยากรู้อยากเห็นของลูกได้แก่

1. เก็บสิ่งของที่เปื้อนชั้นตราออกแต่เล็กให้มิดชิด
2. อย่าประคบประหงมจนเกินไป
3. ถ้าแทนชอบเขาในการ เล่น รื้อค้น เพราะจะช่วยให้ลูกเรียนรู้ เกี่ยวกับวินัยในตนเอง และวินัยในบ้าน ซึ่งทำให้สามารถปฏิบัติตนในสังคม ได้ดีกว่า
4. คอยถามลูกคำถามภาษาพูดเพราะลูกจะได้เรียนรู้ภาษาไปทั่ว อย่างใช้ท่าทาง การพยักหน้า หรือการใช้นิยมนามการพูด

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

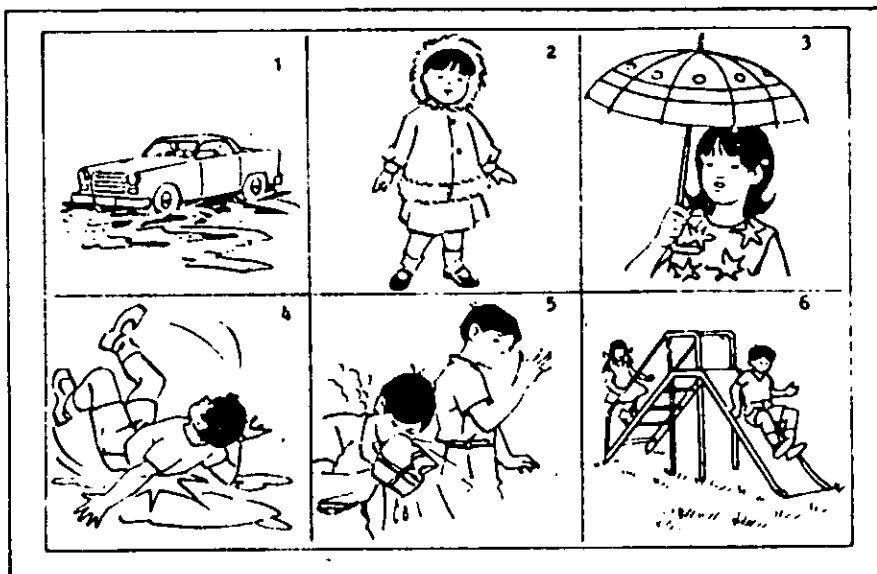
วันนี้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับโทษของน้ำฝนและอภิปรายถึงการปฏิบัติตน เมื่อฝนตก เด็กได้แสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น นอกจากนี้ ครูได้มอบหมายเพลงน้ำฝนและคำคล้องจองอีกด้วย

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกเชื่อมโยงสิ่งที่เรารู้กับเหตุการณ์

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพทั้งหมดว่าเป็นภาพอะไร
2. ให้ลูกทายภาพที่ขาดซึ่งเกี่ยวข้องกับ
3. ระบายสีภาพ

ไปรบทดคุยกับลูกดังนี้

1. ภาพ 1 คือภาพ _____ ภาพ 2 คือภาพ _____
- ภาพ 3 คือภาพ _____ ภาพ 4 คือภาพ _____
- ภาพ 5 คือภาพ _____ ภาพ 6 คือภาพ _____
2. ภาพที่เกี่ยวข้องกับฝนที่ลูกทายได้มีจำนวน _____ ภาพ คือภาพ _____

ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/_____

"จดหมายข่าวจากครู แก้วป๋กครอง กู้กรรกร"

ชุดที่ 25 ตอนลูกเขียนแบบพ่อแม่

ลูกวัย 4-5 ขวบ กำลังเขียนแบบการแสดงออกจากบุคคลที่อยู่รอบข้าง และผู้ที่มีความประทับใจมากที่สุดคือ พ่อแม่

การเขียนแบบเป็นการเรียนรู้เพื่อการแสดงออกในการปรับตัวของลูก มีอยู่หลายครั้งที่ลูกคิดถึงใจพ่อแม่ หลายครั้งที่ลูกไว้วางใจเมื่อออกจากโค้งของ ความใจตน แต่เมื่อลูกเห็นพ่อแม่ฮือฮาเหตุผลด้วยความรัก เพื่อให้ลูกเข้าใจ อย่างนุ่มนวลจะทำให้ลูกเขียนแบบพฤติกรรมทำให้เหตุผล การบอกความ ต้องการอย่างนุ่มนวลได้ ลูกจะมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์ขึ้นอยู่กับการแสดงออก ของพ่อแม่เป็นปกติที่ลูกนั่นเอง

ดังนั้นการให้เหตุผล ความรัก และแบบอย่างที่ดีจึงเป็นหัวใจกลางในการ ตั้งเสริมทำที่พึงประสงค์ของลูก เรามาช่วยกันวันนี้ และใจเย็น ๆ นะคะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

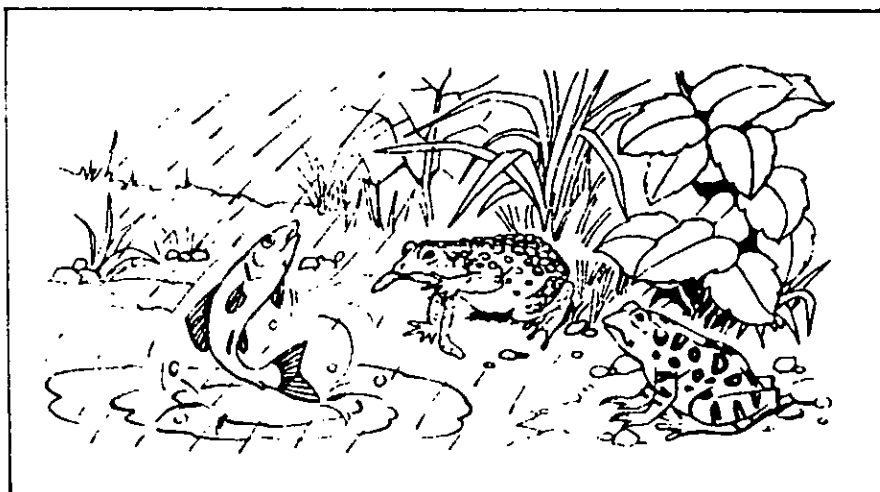
เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับสัตว์ที่เขายกขึ้นใน โกลน โค้ด แกบ อึ้งอย่าง ทางคก ครูนำภาพมาเป็นสื่อในการนำเข้าสู่การสนทนาที่น่าสนใจเกี่ยวกับ ธรรมชาติของสัตว์ เด็กได้ร้องเพลงและหาหาทางประกอบเพลงกับตะ เด็กทุกคนสนุกที่ได้กระโดดเขียนแบบท่าทางสัตว์

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการเล่าเรื่องจากภาพเกี่ยวกับประโยชน์ของฝน

วิธีฝึก

1. ให้ดูรูปภาพแล้วเล่าประโยชน์ของฝนที่เกี่ยวข้องกับภาพที่กำหนด
2. รบนาอสี

โปรดให้ลูกเล่าเรื่องจากประโยชน์ต่อไปนี้

ฝนมีประโยชน์แก่สัตว์และพืชทุกชนิด เมื่อฝนตก _____

-๑

ถูกพอใจจะเล่ามากหรือน้อยก็ได้ค่ะ
อย่าลืมชมลูกว่าเก่งมากนะคะ

ท.ช./ก.ศ. _____ ขึ้นอนุบาล / _____
_____/_____/_____

"จากนายอำเภอจากครู แต่ผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ตอนที่ 26 ตอนความสำเร็จของลูก

พื้นฐานในความสำเร็จของลูกได้สร้างขึ้นตั้งแต่วัยเด็กแล้ว ถ้าลูกวันนี้ได้รับการเอาใจใส่แนะนำอย่างเหมาะสม ท่านจะเห็นความสำเร็จในการลงทุนของท่านที่ปรากฏกับลูกในวันต่อมาอย่างเห็นได้ชัด

จงปลูกฝังความอยากรู้อยากเห็นให้เกิดในตัวลูก สร้างความคิด ความรู้สึกที่ดีต่อครูและโรงเรียน เอาใจใส่การบ้านและความสำเร็จที่ลูกได้รับจากทางโรงเรียน เป็นห่วงและสนใจในสิ่งที่ลูกได้เรียนรู้

ความสำเร็จของลูกไม่ได้จบลงที่โรงเรียน หรือเมื่อลูกเรียนสำเร็จเท่านั้น การดำรงชีวิตอยู่ การงานที่ลูกทำเกี่ยวข้องกับความสำเร็จเช่นกัน ซึ่งทั้งหมดนี้ขึ้นอยู่กับพื้นฐานในวันเด็กที่พ่อแม่ได้สร้างไว้ให้แก่ลูกโดยตรง

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

วันนี้เด็กได้เรียนรู้เรื่องวันเข้าพรรษา ซึ่งเป็นวันสำคัญทางศาสนา เพื่อปลูกฝังและให้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมจึงได้กำหนดให้เรียนเรื่องวันเข้าพรรษาในวันนี้ เมื่อเด็กได้เรียนรู้จากทางโรงเรียน เด็กจะได้เรียนรู้ในชีวิตจริงด้วย เช่น ไปได้ทำบุญ ไปฟังเทศน์ ไปเวียนเทียน เป็นต้น นอกจากนั้นเด็กยังได้ตั้งหน้าตั้งตาด้วย

กิจกรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนประถมศึกษา

กิจกรรมทางภาษานี้มีภาษาจากการฟัง

วิธีฝึก

1. สันทนาจากภาพ
2. ตามคำถาม

โปรดเล่าเรื่องการบวชให้ลูกฟังและห้คำถามดังนี้

ภาพ 1 ผู้ชายที่จะบวชต้องรับการอบรมจากพระ และถือศีลห้า ก่อนทำการบวช 7-15 วัน
ภายในเวลาดังกล่าวจะต้องไม่มีเรื่องวิวาท หรือเรื่องราวใด ๆ ที่เป็นการ
ละเมิดข้อบังคับในศีลห้า มิฉะนั้นจะไม่ได้บวช

ภาพ 2 เมื่อบวชเสร็จต้องทำน้ำที่ออกนิคมฯ ทุกรุ่งเช้า

1. ก่อนบวชเป็นพระต้องเข้าเฝ้าขอบรมจากพระและถือศีลห้าเป็นเวลา _____
2. เมื่อบวชแล้วต้องทำน้ำที่เอะโรทุกเช้า _____

เก่งมากค่ะ

ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/_____
_____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู แก่นผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก”

ชุดที่ 27 ตอนลูกเรียนรู้อาษาจากพ่อแม่

พ่อแม่ที่ชอบพูดคุยกับลูกตั้งแต่วัยทารกจะทำให้ลูกพูดได้เร็วขึ้น เพราะ
ลูกเรียนรู้ภาษาได้ตั้งแต่แรกเกิด การฝึกฟังเสียง การฝึกออกเสียง ลูกจะ
เริ่มบอกได้ว่าเสียงที่ดังมานั้นเป็นเสียงของแม่หรือไม่ว่า ลูกจะฝึกฟังเสียง
เปล่งเสียง เล่นเสียงจนออกเสียงได้ และเมื่อพ่อแม่แสดงความดีใจ
ลูกจะชอบฝึกคำนั้นยิ่งขึ้นและจะพยายามฝึกคำใหม่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยการ
เลียนแบบเสียงที่ได้ยินและการออกเสียงซ้ำ ๆ การที่พ่อแม่พูดคุยกับลูกบ่อย ๆ
จะทำให้ลูกมีโอกาสในการฟังและฝึกเสียงมากขึ้นอันทำให้เกิดทักษะทาง
การพูดและการฟัง

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

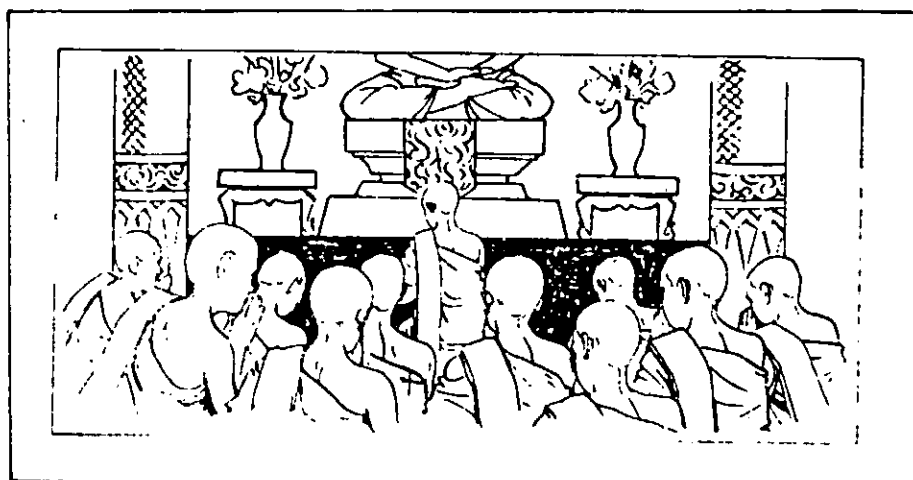
วันนี้เด็กเรียนเกี่ยวกับความเป็นมาของวันเข้าพรรษา ครูเล่าประวัติ
วันเข้าพรรษาโดยใช้ภาพประกอบ ซึ่งสรุปได้ว่าชุมชน จะมีฝนตกชุกในอุปสรรค
ในการเดินทาง พระพุทธเจ้าเกรงว่าพระสงฆ์เดินไปจะเหยียบสัตว์เล็กสัตว์น้อย
หรือพืชต่าง ๆ ที่กำลังเจริญงอกงามทำให้มันตกล้าง จึงกำหนดให้จำพรรษาเป็นเวลา
๓ เดือน นอกจากฟังครูเล่าเรื่องแล้วเด็กได้วาดภาพเพื่อเล่าประสบการณ์
วันเข้าพรรษาเพื่อถ่ายทอดให้ครูรู้ด้วยค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษาวันนี้เป็นการฝึกกล้ามเนื้อมือโดยการระบายสี

วิธีฝึก

1. สอนท่าเกี่ยวกับภาพวันเข้าพรรษาคามประสบการณ์ของท่าน
2. ให้ลูกระบายสี

โปรดพูดคุยกับลูกแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

1. เมื่อท่านสนทนาเกี่ยวกับวันเข้าพรรษาลูกถามอะไรท่านบ้าง _____
2. โปรดถามลูกว่าวันเข้าพรรษานี้ลูกต้องการทำความดีอะไร _____

๑

ลูกเก่งมากค่ะ

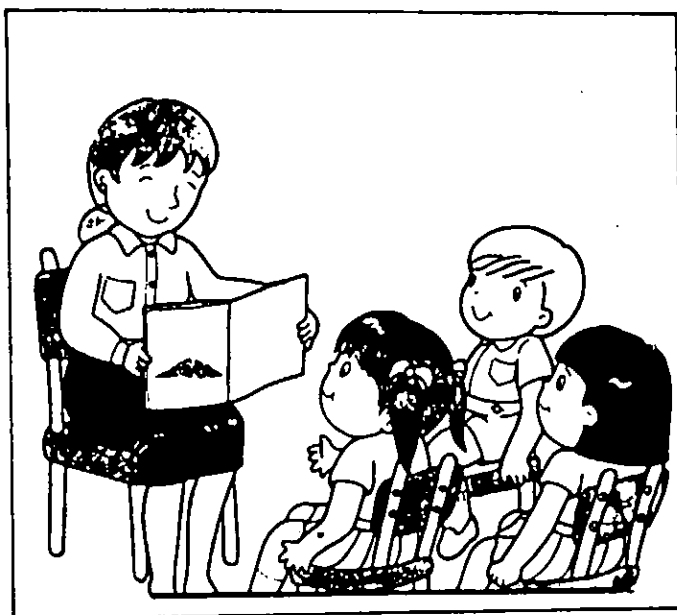
ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/____

"จดหมายข่าวจากครู แก้วปัทมกรอง ผู้ลูกรัก"

ตอนที่ 29 ตอนความสำคัญของภาษา

การช่วยให้ลูกได้ฝึกทักษะทางภาษาตั้งแต่เด็กและในช่วง 4-5 ขวบ
จะเป็นการช่วยให้ลูกใช้ภาษาได้ดีมีความพร้อมทางภาษา เมื่อเริ่มเข้าเรียน
จะเข้าใจคำถึง คำอธิบายของครู ตลอดจนเป็นประโยชน์ในการทำความ
เข้าใจเรื่องเรียนรู้อื่นๆ ได้อย่างขึ้นค้ำวคัะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

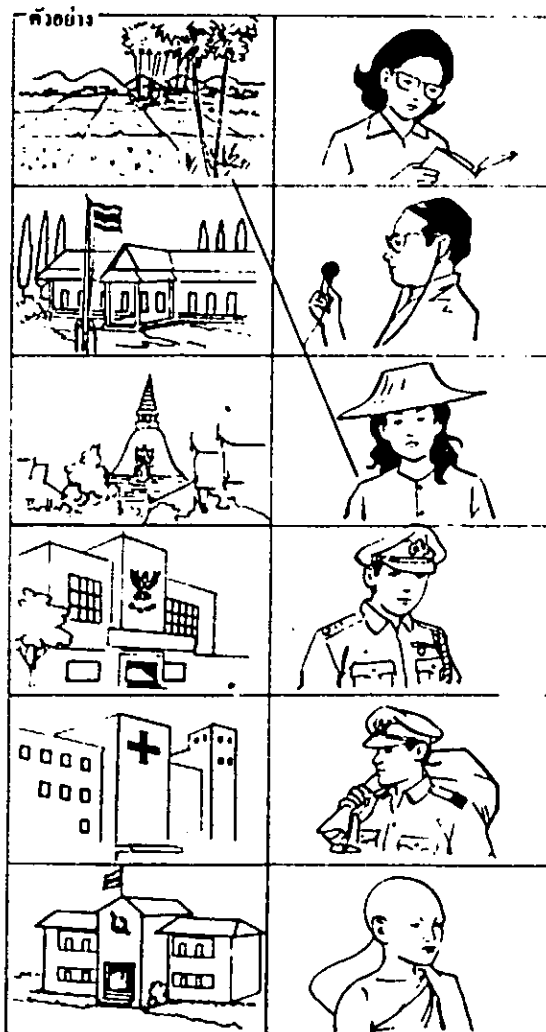
วันนี้ครูเล่าเรื่องเกี่ยวกับการบวชนาค ซึ่งเป็นประเพณีไทย การบวช
มักจะบวชเข้าพรรษาเพื่อเป็นการตอบแทนพระคุณพ่อแม่ เด็กได้ฟังนิทาน
แล้วได้เล่าประสบการณ์ของแต่ละคนเกี่ยวกับการบวชให้เพื่อนฟัง

กิจกรรมทางภาษาศาสตร์กับกิจกรรมฝึกการฟัง

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกความสามารถในการเรียนรู้

วิธีฝึก

1. ให้ลูกโยงเส้นจากตัวบุคคลไปยังสถานที่ที่สัมพันธ์กัน
2. ระบายนี่

โปรดหาคู่กับลูกฝึกของท่านดังนี้

1. ภาพครูโยงไปที่ _____	2. ภาพหมอโยงไปที่ _____
3. ภาพชาวนาโยงไปที่ _____	4. ภาพตำรวจโยงไปที่ _____
5. ภาพบุรุษไปรษณีย์ _____	6. ภาพพระสงฆ์โยงไปที่ _____

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก"

ชุดที่ 29 ตอนแนวทางส่งเสริมภาษาสำหรับเด็ก

แนวทางในการส่งเสริมภาษาถูกทำให้ไม่ยาก เช่นการให้โอกาสในการฝึกพูด ฝึกแสดงความคิดเห็น การอธิบายเรื่องราวหรือแสดงเหตุผลความความเป็นจริง จะทำให้ลูกได้ฝึกวิเคราะห์ มีความในเหตุการณ์ที่เป็นจริง การกระตุ้นให้มีความสนใจในสิ่งแวดล้อม ชักชวนสนทนาจากเหตุการณ์ที่เป็นปัจจุบันจะทำให้ถูกเข้าใจสิ่งใหม่มองเห็น อันจะนำไปสู่ความสามารถในการเชื่อมโยงเรื่องราวในโอกาสต่อไปได้ ซึ่งเป็นการฝึกทักษะทางภาษาให้กับลูกได้อย่างดีค่ะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

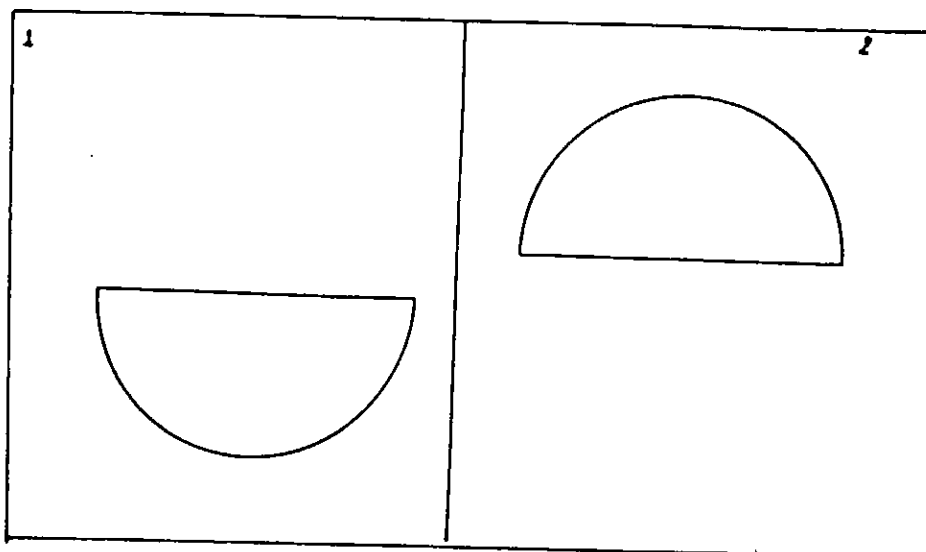
เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับประเพณีแม่เียนพรรษา โดยครูเล่าที่มาของประเพณี เล่าถึงการละเล่นเียนพรรษา การตกแต่งเียนให้สวยงามโดยใช้ภาพประกอบ แล้วให้เด็กเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการแม่เียนพรรษา ตลอดจนวาดภาพการแม่เียนพรรษากิจนตามจินตนาการของเด็กๆ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกความคิดสร้างสรรค์ให้กับลูกค่ะ

วิธีฝึก

1. ชักถามว่าภาพที่กำหนดเป็นภาพอะไรแล้วให้คิดแต่งเป็นภาพอื่น ๆ ได้ตามต้องการ
2. สอนทวนจากภาพที่วาดแล้วระบายสี

ไปรคสนทนามกับลูกในเรื่องต่อไปนี้

1. ภาพที่ 1 และ 2 เป็นภาพอะไร _____
2. ให้ลูกต่อเติมภาพนี้เป็นภาพอะไรก็ได้ตามต้องการ (ให้เวลาลูกในการตกแต่งภาพ)
3. ภาพที่ 1 ลูกต่อเติมเป็นภาพอะไร _____
4. ภาพที่ 2 ลูกต่อเติมเป็นภาพอะไร _____

๑

เก่งมากค่ะ

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/____

“จดหมายข่าวจากครู แก้วปิ่นครอง ผู้ถูกรัก”

ตอนที่ ๖๐ ตอนลูกเรียนวิชาจากเพื่อน

นอกจากลูกเรียนวิชาจากการพูดคุย แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ กับพ่อแม่แล้ว ลูกเรียนวิชาได้จากกลุ่มเพื่อน การให้โอกาสลูกในการเล่นกับเพื่อน ลูกจะได้เรียนรู้วิธีการสื่อสารความหมายซึ่งกันและกันเพื่อให้ผู้อื่นเข้าใจคนใด ลูกได้ฝึกรับฟังคำอธิบายของเพื่อนทำให้เข้าใจผู้อื่นได้ดี ซึ่งกระบวนการทางภาษาเหล่านี้เป็นพื้นฐานทางสังคมและการดำรงชีวิตในอนาคตของลูก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ลูกควรได้รับโอกาสในการฝึกฝนทักษะทางสังคมดังกล่าว ลูกของท่านได้รับโอกาสนี้บ้างเพียงใดละ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันขึ้น

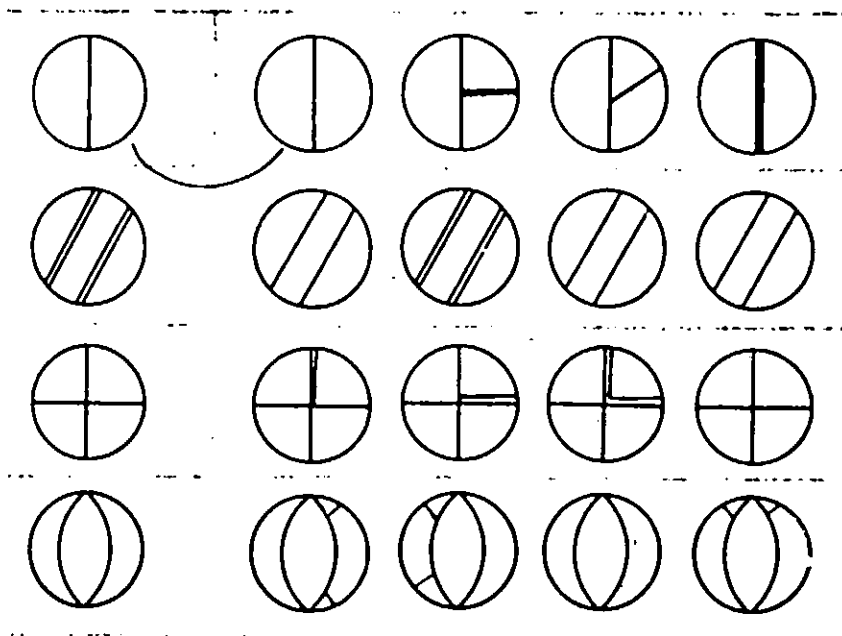
เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนในวันเข้าพรรษา ครูให้เด็กช่วยกันสรุปข้อควรปฏิบัติในวันเข้าพรรษา แล้วแสดงบทบาทสมมติเกี่ยวกับการศึกษา การเข้าพรรษา ตลอดจนเรื่องเพลงทำนองประกอบเพลงวันเข้าพรรษาคำว่

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกความสามารถทางการจำแนกทางสายตา

วิธีฝึก

๑. ให้ลูกโยงภาพที่เหมือนกับภาพตัวอย่างในกรอบซ้ายมือ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเขียนจดหมายข่าว

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมที่ใช้ฝึกลูกอย่างไรบ้าง

ขอขอบพระคุณในความร่วมมือนาคำขอติเสนอมา

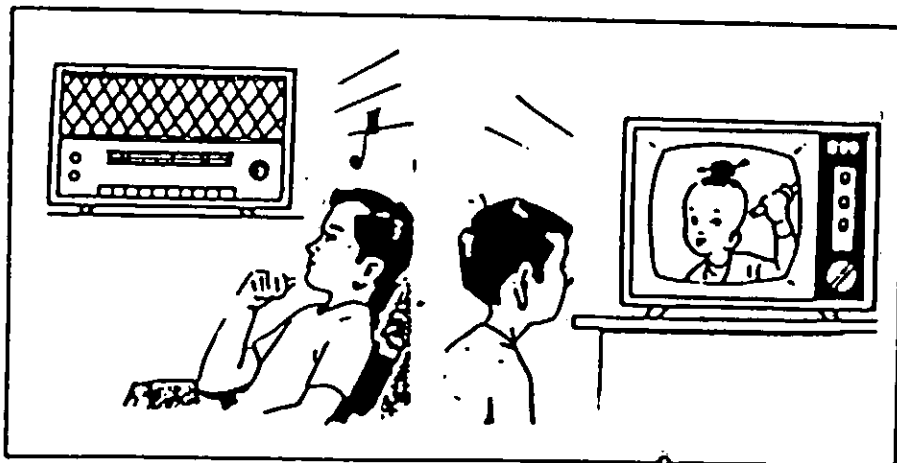
ก.ช./ก.ช. _____ ชั้นอนุบาล ๑ / _____
 _____ / _____ / _____

“จดหมายข่าวจากครู แก้วผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก”

ชุดที่ ๑๑ ตอนลูกเรียนวิชาจากสื่อมวลชน

ภาษามีความสำคัญทำให้ลูกสื่อความหมายได้ บอกความต้องการได้ เข้าใจความคิดเห็นของผู้อื่นได้ จึงเห็นว่านี่เป็นกระบวนการทางสังคมที่ลูก จะต้องใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน

สื่อมวลชนโต้งแก รอดการวิหตุ โพรหัมม์ มีส่วนทำให้ลูกได้เรียนรู้ภาษา และเข้าใจคำศัพท์แปลกใหม่เพิ่มขึ้น ผ่านทางบ่งเวลาดูรายการโทรทัศน์ กับลูกบ้าง หรือเลือกการที่ที่สำคัญกับลูกจะทำให้ได้รับประโยชน์มากที่สุด นั่นคืออ่านถ้อยแถลงของโพรหัมม์เป็นเพื่อนลูกนอกเวลาทั้งวันทั้งคืนละ

สิ่งที่เด็กเรียนรูจากโรงเรียนวันนี้

เด็กได้เห็นเด็กเรียนรู้เรื่องกบค้ำ เพราะช่วงเช้าพรหมวันนี้เป็นฤดูฝนกบแห่กัน
ในฤดูนี้ วันนี้เด็กเรียนลักษณะของกบ ได้ร้องเพลงกบและทำท่าทางประกอบ
เพลงกบ

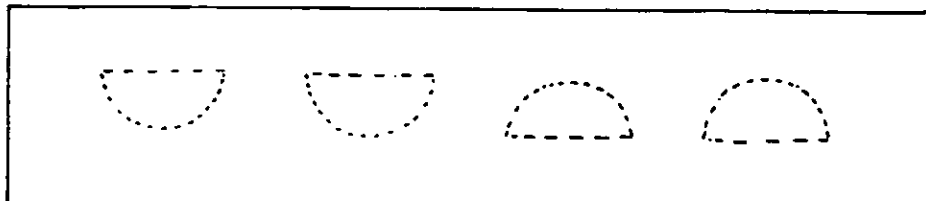
กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกการจำแนกทางสายตาและกล้ามเนื้อมือค่ะ

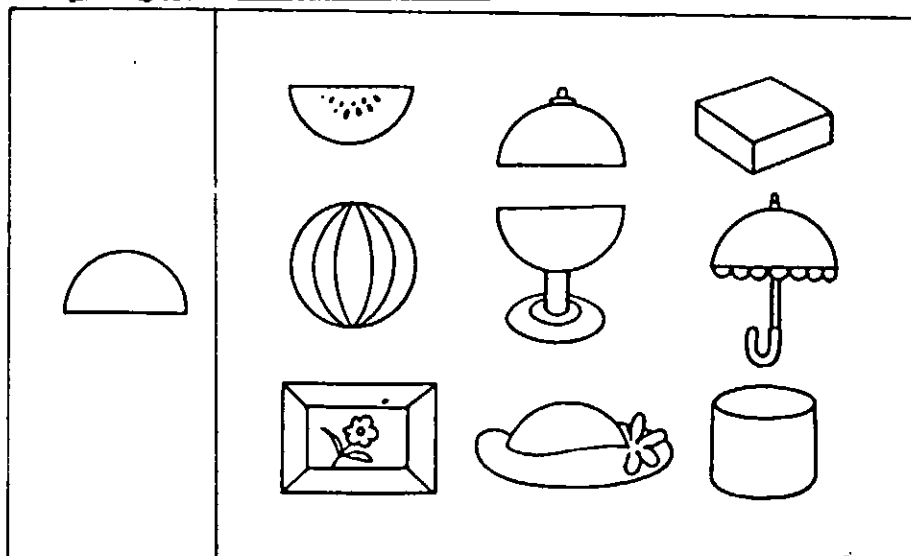
วิธีฝึก

1. ให้ลูกเติมภาพให้สมบูรณ์แล้วถามว่าเป็นภาพอะไร
2. ให้นำภาพที่เหมือนกับภาพตัวอย่างแล้วระบายสีภาพตามต้องการ

ให้เติมภาพให้สมบูรณ์แล้วระบายสี

รูปไหนมีรูปร่างคล้ายตัวอย่างให้ X เกณฑ์

โปรดขีดตามลูกดังนี้

ภาพที่มีลักษณะรูปร่างคล้ายตัวอย่างมีจำนวน _____ ภาพ

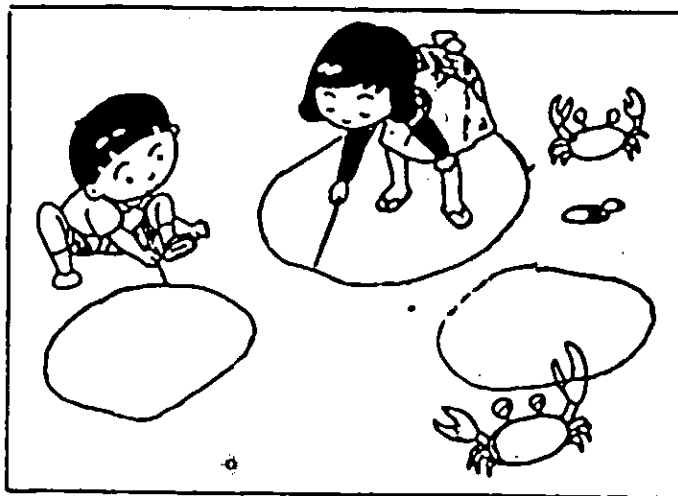
ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/____

____/____/____

“จดหมายข่าวจากครู นักผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก”

ชุดที่ ๑๒ ตอนข้อคิดข้อเสียของโทรทัศน์

เด็ก ๆ ที่ดูรายการโทรทัศน์จะมีความสามารถทางภาษาสูงขึ้นได้ หากพ่อแม่ผู้โทรทัศน์กับลูกจะเป็นโอกาสในการให้ข้อคิด อธิบายเหตุผล อธิบายเรื่องราวที่โคกทำให้เด็กเข้าใจสิ่งต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลมากขึ้น แต่รายการโทรทัศน์ก็มีข้อเสียไม่น้อยเลยเช่นละ เช่น ความทุกข์เข็ญรุนแรงของเรื่องราวบนจอ การเพิกเฉยภาพต่าง ๆ บนจอโทรทัศน์เป็นเวลานาน เด็กที่ติดโทรทัศน์จะขาดโอกาสเล่นกับเพื่อน ซึ่งเป็นโอกาสทางสังคมที่จำเป็น ต่อไปนี้เราเลือกบรรยายการโทรทัศน์ ๆ สำหรับลูกรักก็ความละ

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

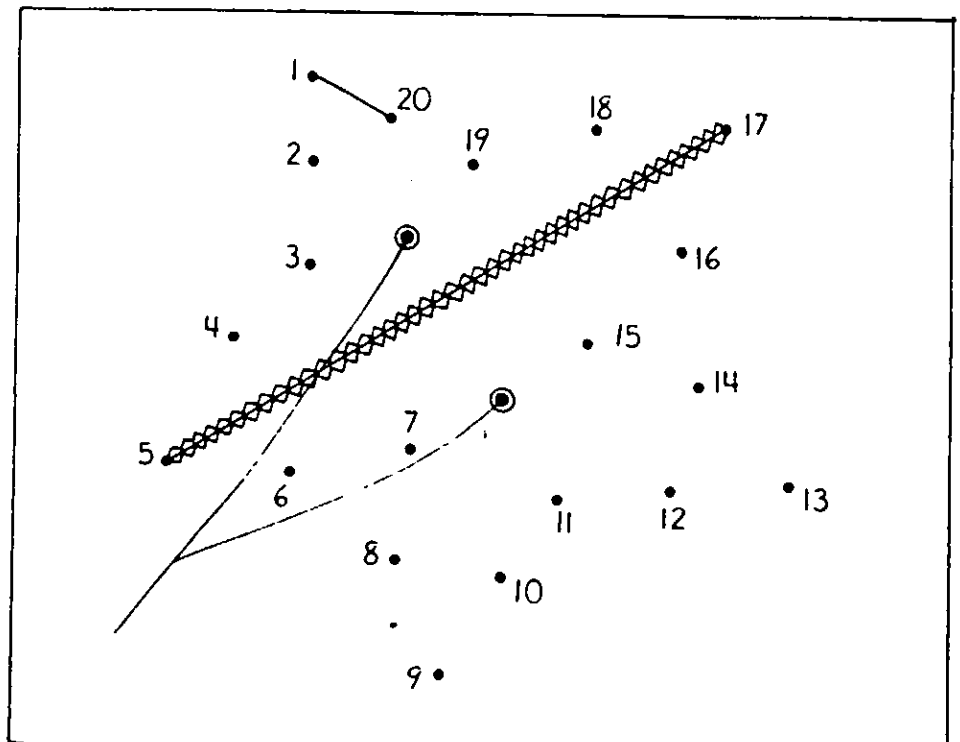
เด็กเรียนรู้เรื่องการเติบโตของกบ โดยใช้ภาพให้เด็กสังเกต ลักษณะของกบ กบตัวเล็กๆ ที่เรียกว่าลูกอ๊อด และลักษณะของกบที่เติบโตเต็มที่แล้ว แล้วมีเกมการศึกษาเรื่องการเติบโตของกบให้เด็กเล่นเป็นการทบทวนเรื่องนี้, เรียนไปแนวด้วย

กิจกรรมทางภาษาศาสตร์ขั้นผู้ปกครองฝึกลูก

กิจกรรมทางภาษาวรรณิกเล่าเรื่องจากภาพค่ะ แต่ให้โยงหมายเลขก่อนเป็นภาพ
ว่าวแล้วให้ระบายสี และเล่าเป็นเรื่องราว

วิธีฝึก

1. ชี้หมายเลขให้ลูกนับตามจากหมายเลข 1-20
2. ให้ลูกลากเส้นโยงจากหมายเลข 1-20 ตามลำดับ แล้วระบายสี
3. ให้ห่านและลูกร่วมกันสนทนาเรื่องราวว่าว

ไปรศทกทกกับลูกเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. ภาพที่โยงเสร็จแล้วเป็นภาพอะไร _____
2. ห่านและลูกร่วมกันสนทนาเรื่องราวว่าวอะไรบ้าง _____

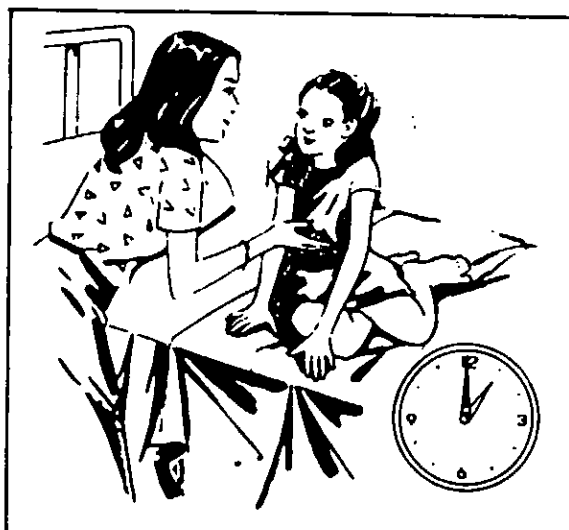
ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/_____

"จดหมายข่าวจากครู แก้วป๋กครอง ผู้ถูกรัก"

ตอนที่ ๖๖ ตอนการพูดคุยกับลูก

การให้เวลาพูดคุย สบทนา ซักถามกับลูกวันละเล็กน้อยจะช่วยให้เกิด
ความสัมพันธ์อันใกล้ชิด เกิดความอบอุ่นกับลูกได้เป็นอย่างดี ตลอดจนสามารถ
ทำให้ลูกมีความกล้าในการแสดงออก ความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งความสามารถ
เหล่านี้ส่งผลถึงความสามารถทางการเรียนของลูกด้วยค่ะ จะเห็นว่าความ
มั่นคงทางจิตใจของลูกทำให้ลูกมีความกล้าที่จะทดลอง กล้าที่จะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ
ได้

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียน ในปี

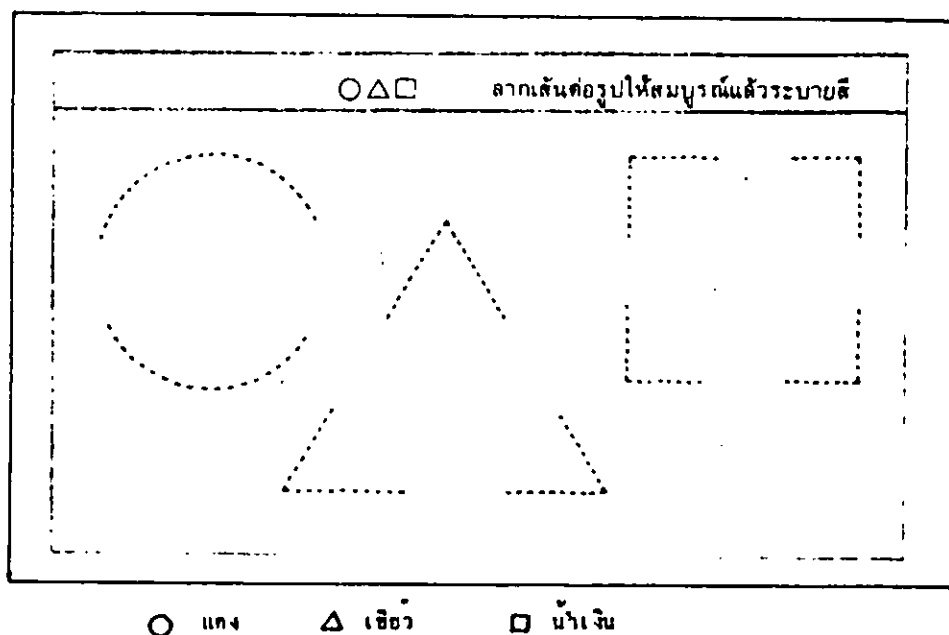
วันนี้เรียนรู้เรื่องอาหารของกบ เด็กได้ฝึกคิดวิเคราะห์
เกี่ยวกับอาหารของสิ่งมีชีวิตที่แตกต่างกันค่ะ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้จะฝึกกล้ามเนื้อมือของลูกเพื่อความพร้อมทางการเขียน
ในโอกาสต่อไปค่ะ

วิธีฝึก

1. ให้ลูกลากเส้นต่อภาพให้สมบูรณ์ แล้วซักถามว่าเป็นภาพอะไร
2. ให้ลูกฟังคำสั่งให้เติมและระบายสีภาพตามคำสั่ง

โปรดสนทนาซักถามลูกเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

1. เมื่อลากเส้นเติมภาพให้สมบูรณ์แล้วได้ภาพอะไรบ้าง _____
 2. ภาพวงกลมต้องระบายสี _____ ภาพสี่เหลี่ยมต้องระบายสี _____
ภาพสามเหลี่ยมต้องระบายสี _____
- ถ้าลูกระบายสีไม่ออกนอกกรอบเส้นถือว่าเก่งที่สุดแล้วค่ะ

ค.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____
_____/_____/_____

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ 34 ตอนการเล่นห่าน

เด็กมีลักษณะชอบขำขี้เล่นเห็นเป็นธรรมชาติอยู่แล้ว การได้ฟังเรื่องเล่าต่าง ๆ จึงทำให้เด็กชอบมาก เด็กทุกคนจะชอบฟังนิทานแม่จะเล่ามาแล้วหลายครั้งก็ถาม นอกจากเป็นสิ่งที่เด็กชอบแล้วนิทานยังช่วยให้เด็กได้ฝึกการฟัง ฝึกคิด วิเคราะห์ และตีความจากสิ่งที่ได้ฟังมา บทบาทของตัวละครในนิทานยังช่วยปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้แก่เด็กได้ การฝึกทักษะต่างๆ โดยใช้นิทานช่วยพัฒนาความสามารถทางสติปัญญาไปด้วย

สิ่งนี้เด็กเรียนรู้จากโรงเรียน ดังนี้

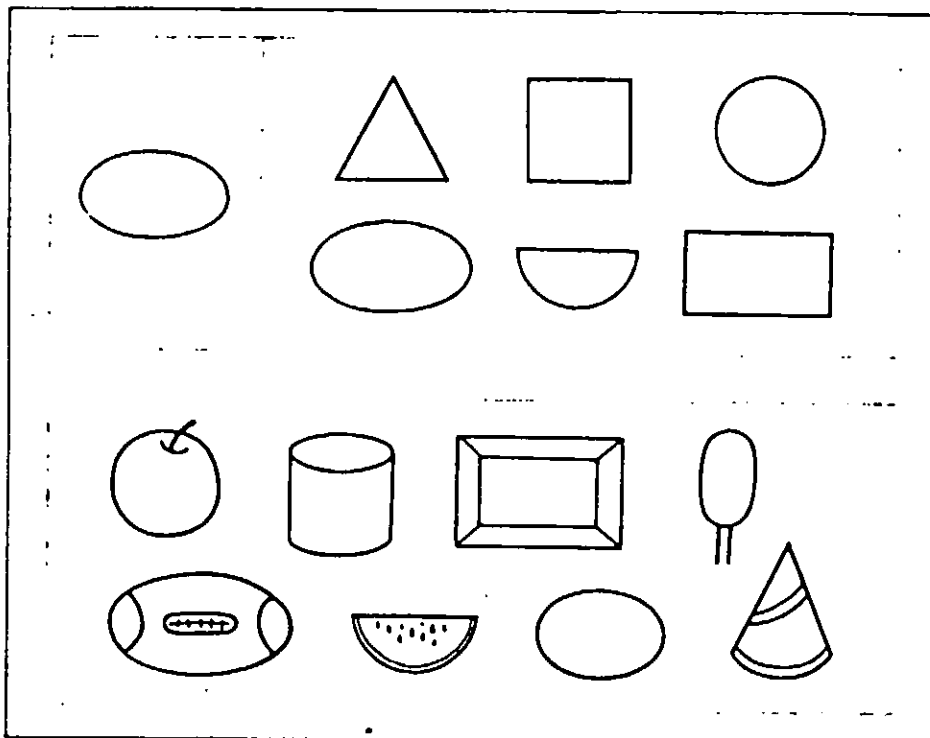
เด็กเรียนได้ตัวกับที่อยู่อาศัยของนกกระทา นอกจากนั้นยังได้ฝึก
ภาษาอังกฤษ และฟังคำบอกของนกกระทา

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกสังเกตภาพเหมือน และเรียนรู้คำว่าวงรี

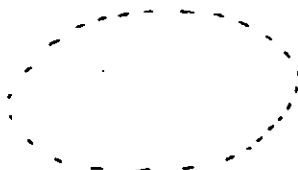
วิธีฝึก

1. ให้นักบาทาภาพที่เป็นวงรีเหมือนภาพตัวอย่าง (ภาพที่ 1)
2. ให้ระบายสีภาพที่เป็นวงรี (ภาพที่ 2)

ไปรถหัดดูกับลูกดังนี้

1. ภาวภาพวงรีที่เหมือนภาพตัวอย่างได้จำนวน _____ ภาพ
2. ระบายสีภาพวงรีได้จำนวน _____ ภาพ
3. จงตกแต่งภาพวงรีต่อไปนี้ให้เป็นภาพตามต้องการ

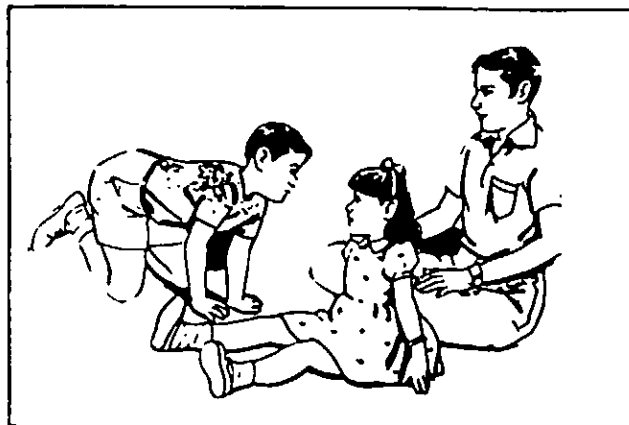

ค.ศ./ค.ศ. _____ ชั้นอนุบาล 1/_____
_____/_____/_____

"จดหมายข่าวจากครู แก่นุ้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ตอนที่ ๖๖ ตอนสิ่งที่ลูกชอบจากโรงเรียน

นอกจากเด็กจะชอบกิจกรรมแล้วยังชอบร้องเพลงด้วยนะ เพลงที่
ตอนประกอบเนื้อหาในเรื่องต่าง ๆ ที่โรงเรียนเด็กจะจำได้แม่นยำในเวลา
ไม่นานเลยนะ อ่านจะว่าดัดนิสัยลูกได้โดยการกระทำที่ง่าย ๆ เช่น เมื่อ
ลูกร้องเพลงให้ฟังท่านช่วยเกาะจึงหาให้ เพราะการที่พ่อแม่รู้ว่าวันนี้
ลูกเรียนรู้อะไรจากโรงเรียนบ้าง ให้ความสำคัญในสิ่งที่ลูกเล่าให้ฟังจะทำให้
ลูกมีความสุขและชอบกิจกรรมเหล่านั้นมากขึ้น เมื่อลูกชอบและสนใจจะฝึกฝน
ถึงนั้น ๆ โดยท่านไม่ต้องเตือนเชิญ การปูพื้นฐานให้ลูกชอบกิจกรรมที่โรงเรียน
ทำได้ไม่ยากเลยใช่ไหมคะ

สิ่งที่เด็กเรียนรู้อะไรจากโรงเรียนบ้าง

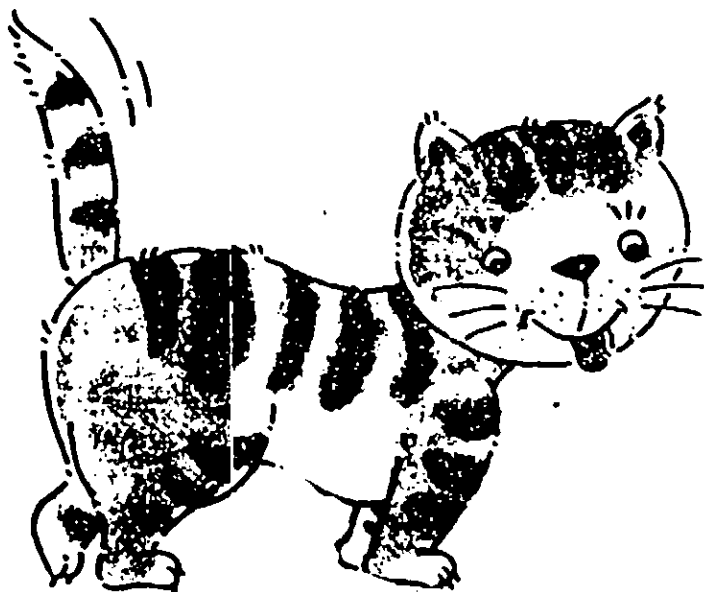
ครูเล่านิทาน เรื่องหนูน้อยหมวกแดง เรื่องลูกมังกรจอมแสบ ลาวานเน..จากทุก
ข้อดีแล้ว แล้วชวนท่านทำกิจกรรมกัน

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษาจากคำคล้องจองค่ะ

วิธีฝึก

1. ถามลูกว่าสัตว์อะไรเอื้อที่ชอบจับหนู
2. ให้ลูกดูภาพแมว (ชมลูกถ้าตอบถูก)
3. อ่านคำคล้องจองให้ลูกฟัง ให้ลูกตอบคำถามจากคำคล้องจอง
4. เปิดดูคำตอบแล้วอ่านคำคล้องจองให้ลูกอ่านตาม เค้าจะจำหว่าประกอบ

แมวเอ๋ยแมวเหมียว
ปราดเปรียวงามสม
ตาไวใสกลม
หนูกลิ้งหนูเกรง
ฉลาดว่องไว
เจ้าชอบกินอะไร?

โปรดพูดคุยกับลูกดังนี้

1. สัตว์อะไรเอื้อที่ชอบจับหนู _____
2. แมวกินอะไรเป็นอาหาร _____

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/_____
_____/____/____

แมวชอบกินปลาอย่าง

“จดหมายข่าวจากครู นักผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก”

ชุดที่ ๖๖ ตอนการละเล่นประกอบคำร้อง

การละเล่นประกอบคำร้องได้นัก การหำทำทางประกอบคำกลอน คำสุภาพ คำคล้องจอง และบทเพลง เป็นการสอนภาษาที่จะทำให้เกิดเรียนรู้ ไต่โดยไม่รู้ตัว เรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน หากให้เกิดกึกก้องทางประกอบเอง หรืออาจหำทำทางที่พ่อแม่แนะนำ ทอดถอนหำทำทางตามที่เรียนรู้ไปจากโรงเรียน จะช่วยให้เกิดทัศนคติความกตัญญูรักใคร่กัน

ท่านอาจช่วยเสริมให้แก่ออกไปกับการช่วยคิดคำกลอน หรือกลอนสุภาพก็ได้ ๗ ที่บ่งว่าได้อะไร และเกาะวังหะ กึกก้องทางประกอบกับลูกได้ละคะ

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

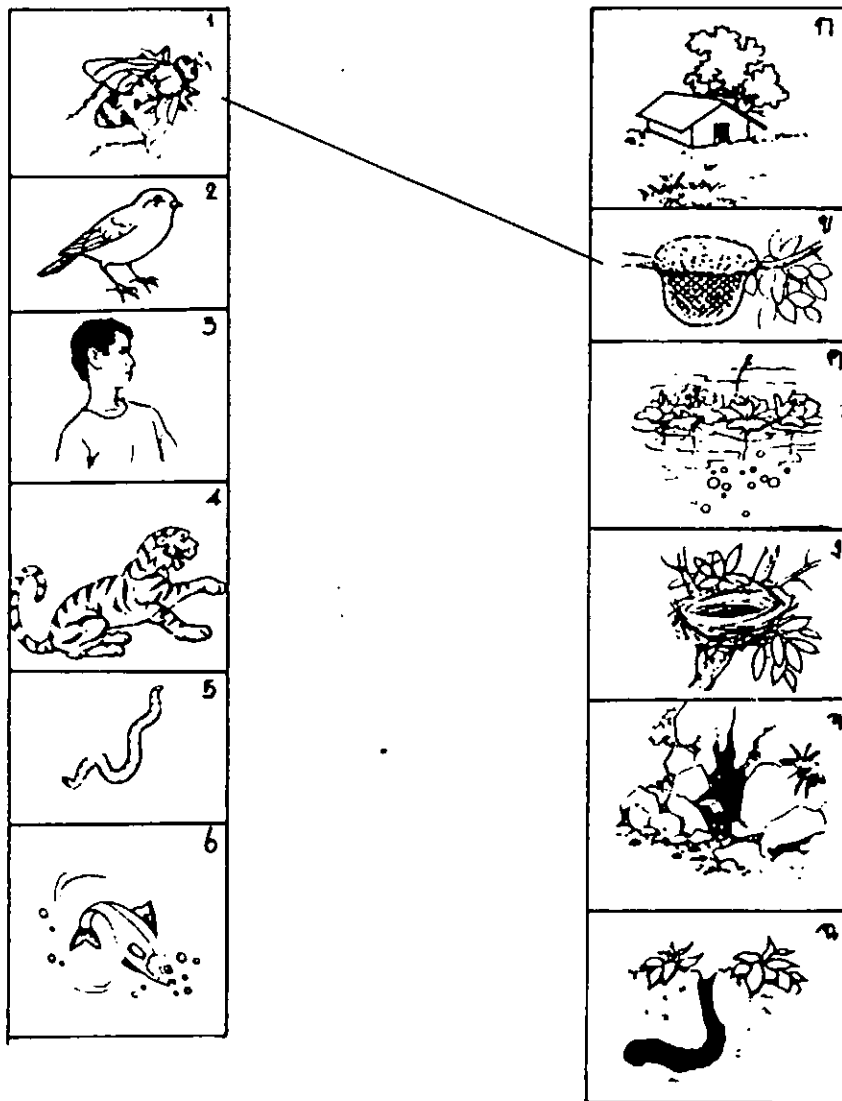
สัปดาห์นี้เด็กเรียนเรื่องบ้านที่รัก เพื่อปลูกฝังให้รู้จักช่วยเหลือเกื้อกูลกันบ้าน ปลูกฝังนิสัยการรักความสะอาดบ้านเรือนให้กับเด็ก วันนี้ครูเล่านิทานเรื่อง ลูกหมูสามตัว ให้เด็กช่วยกันสรุปเรื่องจากนิทานและเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ ของตนเองตามที่อาจจะมีเล่าซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องบ้าน เด็กทุกคน กล่าวสวดออก กล่าวคำ ชักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกเด็ก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสัตว์กับที่อยู่อาศัย

วิธีฝึก

1. สอนทบทวนภาพ
2. ให้โยงภาพสัตว์กับที่อยู่อาศัยให้สัมพันธ์กัน

โปรดหัดคุยกับลูกดังนี้

1. สัตว์ในภาพใดแก่ _____

2. โขงเลข 1 กับ _____ โขง 2 กับ _____ โขง 3 กับ _____ โขง 4 กับ _____ โขง 5 กับ _____
 โขงเลข 6 กับ _____

ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู แก้วปุกครอง ผู้ลูกรัก”

ชุดที่ ๖๖ ตอนการเล่าเรื่องจากภาพ

อีกวิธีหนึ่งที่ห้ามจะช่วยให้ลูกได้ใช้ภาษาคือ การฝึกเล่าเรื่องจากภาพ โดยการใช้ภาพเป็นสื่อเน้นให้ลูกได้ฝึกคำศัพท์มากขึ้น ลูกจะเล่าเรื่องได้ง่าย เมื่อมีภาพเป็นคือนำในการเล่าเรื่องราว บางคนอาจไม่กล้าเล่า ไม่ชอบเล่า ห้ามควรเล่าเป็นตัวอย่างก่อนหลาย ๆ ครั้งลูกได้เห็นตัวอย่างจะกล้าขึ้นค่ะ

การเล่าเรื่องจากภาพที่ลูกหาได้อาจไม่เป็นอย่างเดียวกับที่ห้ามคิดไว้ แต่ไม่ว่าลูกจะเล่าอย่างไรก็ตามห้ามคงไว้รวบรัดภาษา ความกลัว ความเขินอาย ใจเสียลูกโดยไม่สนใจชื่นชมในสิ่งที่ลูกทำไร้ไหมคะ

สิ่งที่เด็กได้รับการเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

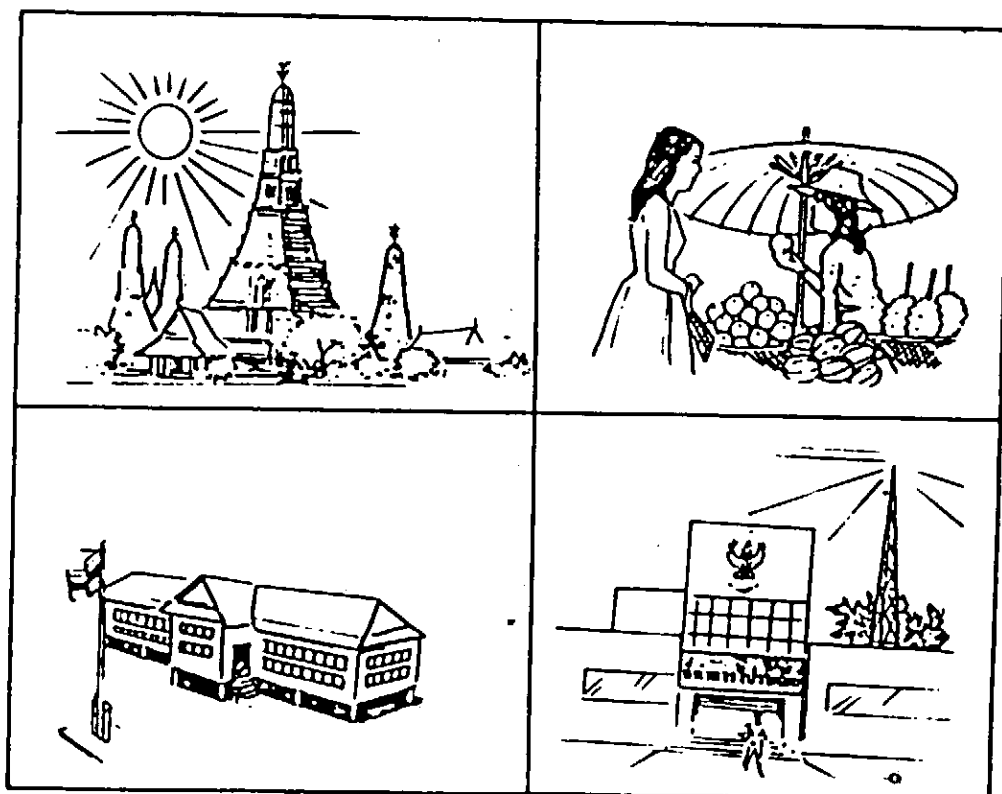
เด็กเรียนรู้สถานที่ต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้บ้าน เช่นวัด โรงเรียน สนามกีฬา ฯลฯ เพื่อให้เด็กทราบว่าชุมชนของประกอบด้วยสถานที่ต่าง ๆ อะไรบ้าง โดยครูเล่านิทานเรื่องหนูนิดไปหาเพื่อนแล้วช่วยกันสรุปว่าหนูนิดเดินผ่านที่ใดบ้าง นอกจากนั้นยังได้ฝึกวาดภาพชุมชนของเด็กตามประสบการณ์ที่เดินแล้วเล่าเรื่องจากภาพให้ครูฟัง

กิจกรรมทางภาษาสำหรับฝึกการสังเกต

กิจกรรมทางภาษานี้เรารู้ค่าศัพท์เกี่ยวกับสถานที่ต่าง ๆ ในชุมชน

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพว่าเป็นภาพอะไร
2. สอนหาจกภาพว่าสถานที่ต่าง ๆ ให้บริการที่เป็นประโยชน์แก่ชุมชนอย่างไร

ไปรคทุกคอกกับลูกดังนี้

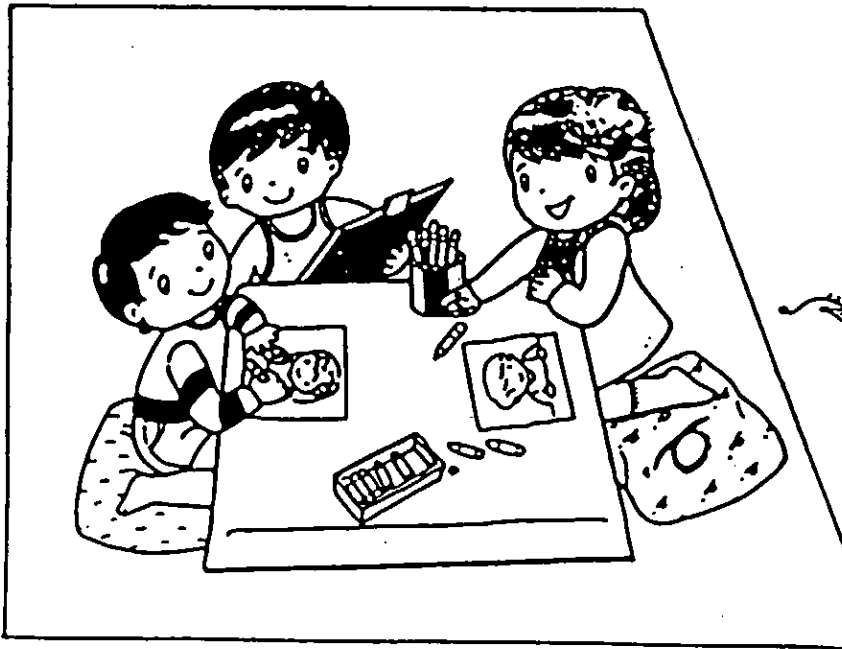
1. หาชื่อว่าเราทำอะไรที่วัด _____
2. หาชื่อว่าเราทำอะไรที่ตลาด _____
3. หาชื่อว่าเราทำอะไรที่โรงเรียน _____
4. หาชื่อว่าเราทำอะไรที่โรงพยาบาล _____

“จนมาต่อจากครู แก้วป๋อกรอง ผู้รัก”

ชุดที่ ๖๘ ตอนแบบฝึกหัดขทางภาษา

การใช้แบบฝึกหัดระหว่างภาษา รวมถึงกิจกรรมทางศิลปะ เช่นการใบงายภาพเขียน การค้นคว้าที่เชื่อมโยงกัน ต่างกัน การจากเห็นงานศิลปะทางที่กำหนด การนำความคำถึง การระบายสี ฯลฯ หักจะเน้นอันนี้จะทำให้เด็กได้ฝึกการฟัง พูดการสังเกต พูดบรรยายลักษณะของก้านเนื้อต่าง ๆ ให้ความหมาย

การบังคับให้ออกกั เจริญ ทองคำ หรือความต่าง ๆ จะทำให้ถูกขู่อีกเกรียน
แม้ว่าถูกระเบียบตามความเพื่อให้ออกแบงค์ แต่ถูกไม่เข้าใจในสิ่งนี้ก็เจริญ จึงเห็นว่าเป็นการ
ดูเปลือง แต่การฝึกประสาทสัมผัสให้รู้ความเมื่อถึงวันที่เฉพาะตามถูกระเบียบสิ่งต่าง ๆ
ก็แล้ว และจำต้องทำให้เกิดการเจริญ ผ่านการถูกระเบียบผ่านกับการฝึก และเจริญ
ตามความเฉพาะของระเบียบเพียงใดละ

สิ่งที่เกิดได้เรียนรู้จากโรงเรียนนี้

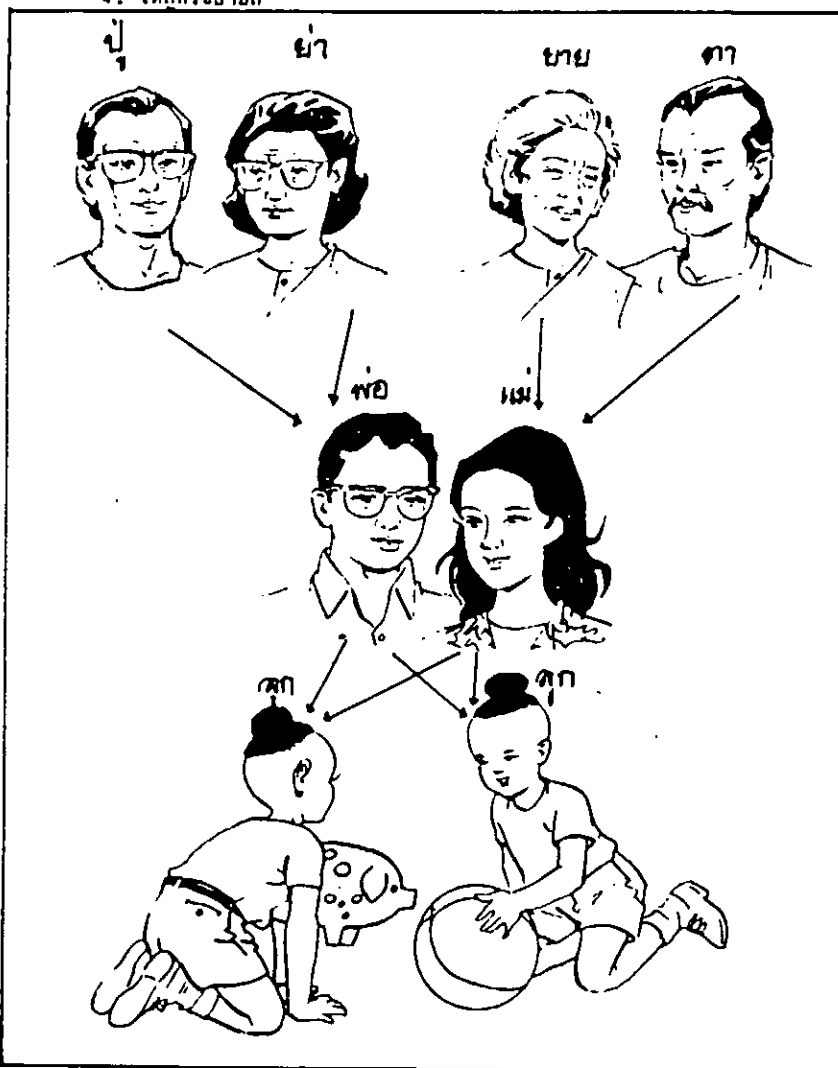
เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับสมาชิกภายในบ้าน เช่น ภายในบ้านมีห้องนอน
ที่ น้อย ปู ผ้า คา ถาด คุกกี้ เด็กเล่าให้เพื่อนฟังว่าในบ้านของแม่ของตน
มีสมาชิกกี่คน แล้วสอนร้องเพลงและให้เด็กฝึกทำบางประกอบ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับฝึกครอบครัวฝึกลูก

กิจกรรมทางภาษานี้เรียนรู้เกี่ยวกับบุคคลภายในครอบครัวเป็นการเสริมการเรียนรู้จากโรงเรียน แล้วฝึกถามคำถามเมื่อลูกด้วยการให้ขยาย

วิธีฝึก

1. ให้ลูกโยงเส้นจากภาพพ่อ-แม่ไปหาลูก
2. สนทนาเกี่ยวกับการกำกับความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว
3. ให้ลูกโยงเส้นจากปู่-ย่า ไปหาพ่อ และจากตา-ยาย ไปหาแม่
4. ให้ลูกขยาย

ไปรททุกคู่กับลูกดังนี้

1. พ่อของพ่อ เรียกว่า _____
2. แม่ของพ่อ เรียกว่า _____
3. พ่อของแม่ เรียกว่า _____
4. แม่ของแม่ เรียกว่า _____

เก่งมากค่ะ

ก.ช./ค.ว.

ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู แก้วบุ๋บครอง คู่ลูกรัก”

ชุดที่ ๑๑ ตอนพ่อแม่เป็นแบบอย่าง

บทบาทหรือการแสดงออกในชีวิตประจำวันของพ่อแม่เหมือนภาพยนต์จอใหญ่ที่บรรจงฉายให้ลูกดูอยู่ทุกวัน ภาพเหล่านี้สอนในชีวิตที่ประทับใจจิตใจลูกอย่างที่จะลบเลือน การกระทำของพ่อแม่เสมือนแม่พิมพ์หรือแบบพิมพ์ที่สามารถส่งผลกระทบต่อทั้งบ้านทั้งละแวก เมื่อต้องการให้ลูกพบกับความสำเร็จในชีวิตนอกจากการเป็นแบบอย่างในการกระทำสิ่งต่าง ๆ แล้วความมั่งคั่งหาอาบ มีเหตุผล นอกจากนี้ควรให้โอกาสเด็กฝึกฝน และคอยให้กำลังใจอยู่เสมอ

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

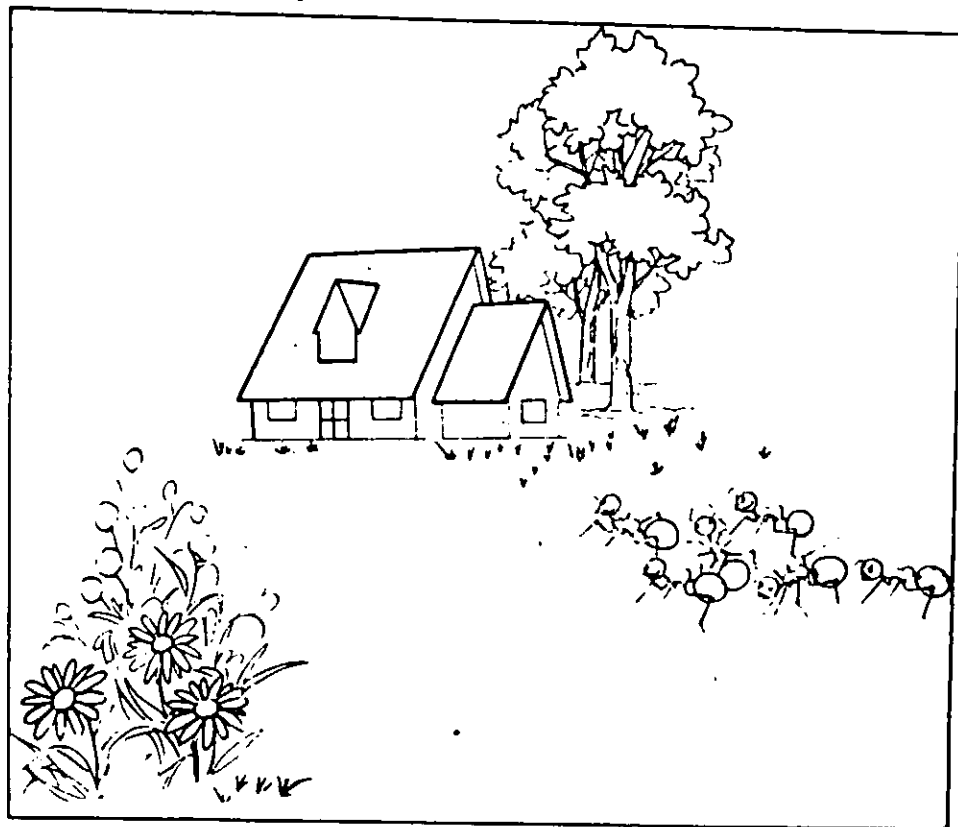
เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติตนต่อบุคคลในครอบครัว เช่น การพูดจาสุภาพ การแสดงความเคารพ ใฝ่คว้าให้ลูกภาพและชวนสนทนา แล้วให้เด็กเล่นสมมุติเป็นสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นการฝึกให้รู้ว่าการปฏิบัติต่อบุคคลต่าง ๆ อย่างไร และเป็นการส่งเสริมความกล้าในการแสดงออกแก่เด็กด้วย

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษาวันนี้เป็นการเล่าเรื่องจากภาพ

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูว่ามีภาพอะไรบ้าง
2. ให้ลูกเล่าเรื่องจากภาพ แล้วระบายสี

โปรดหาคือกับลูกใช้เรื่องต่อไปนี้

1. ภาพทั้งหมดมีอะไรบ้าง _____
2. ใช้คำจากภาพเล่าเป็นเรื่อง "บ้านที่รักของฉัน"
บ้านของฉันมี _____

ก.ช./ก.ญ.

เก่งมากค่ะ

ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู นักผู้ปกครอง ผู้รัก”

ชุดที่ 40 ตอนความสำเร็จของลูกชั้นอยู่กับพ่อแม่

พ่อแม่ทุกคนย่อมปรารถนาให้ลูกเป็นคนที่มีความสามารถ การอบรม
เลี้ยงดูที่จะทำให้นับปรารถนานั้นมีหลัก 2 ประการดังนี้

ประการแรกการให้ความรัก ซึ่งทำได้โดยการเอาใจใส่ดูแล
ให้ความสะดวกสบายปลอดภัยทั้งร่างกายและจิตใจ การชักชวนพูดคุย
ซักถาม รับฟัง คอบค้ำถาม การพาไปเยี่ยมญาติ การพาไปเที่ยวเพื่อ
เรียนรู้สิ่งแวดล้อมที่กว้างออกไป เป็นต้น

สิ่งที่เด็กได้เรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

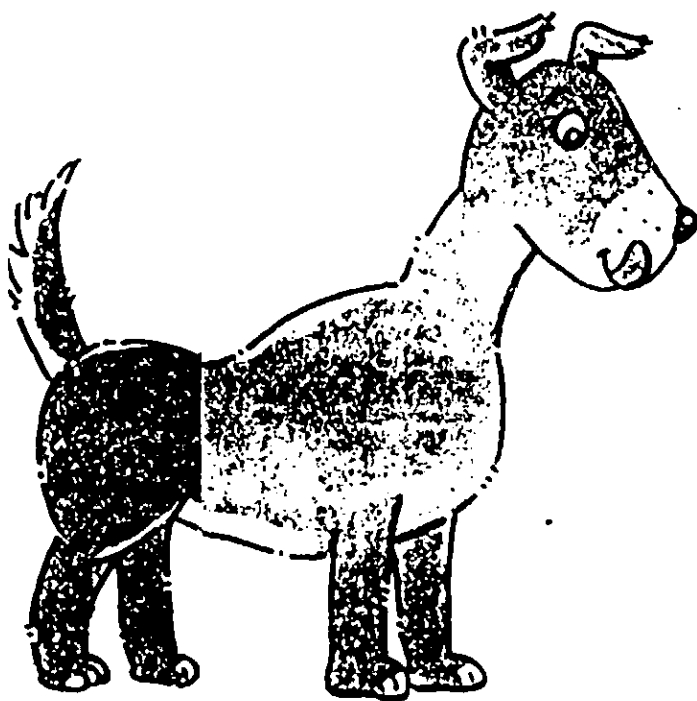
วันนี้เด็กได้เรียนรู้เกี่ยวกับการช่วยเหลืองานบ้าน เช่น กวาดบ้าน
รดน้ำต้นไม้ ให้อาหารสัตว์ หากเด็กได้รับการฝึกฝนจากที่บ้านต่อเนื่องกันไป
จะทำให้เป็นคนมีความรับผิดชอบต่องานที่ ผ่านจะได้มีลูกที่คิดอยากช่วยงานเมื่อโตขึ้น

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้มีลูกจากคำคล้องจอง

วิธีฝึก

1. อ่านคำคล้องจองให้ลูกฟัง
2. ให้ลูกอ่านคำคล้องจองตามและตอบคำถาม
3. ทดสอบลูกเฉลย อ้อก็ชมลูกนะค่ะ เพราะคำตอบมีมากกว่าหนึ่งคำตอบค่ะ

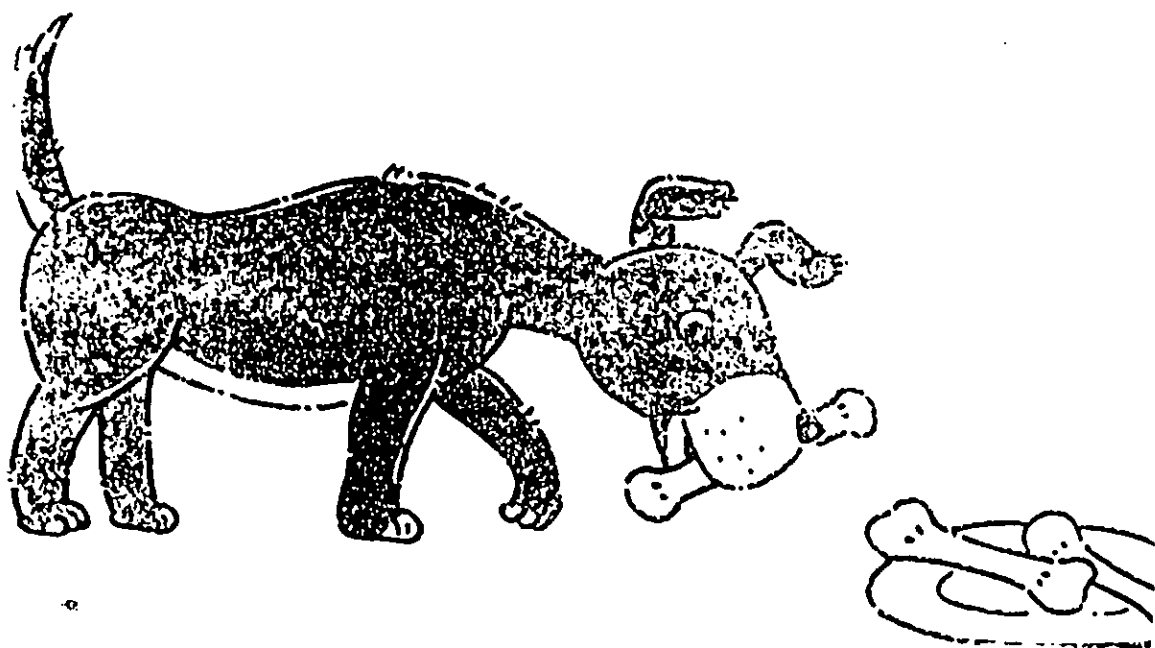
สุนัขสีน้ำตาล
 ฝ้าบ้านอยู่ยาม
 เฝ้าร้องคำราม
 เสียงดัง โห้ง โห้ง
 จมูกไวหูไว
 รักนายมันคง
 ใครเลี้ยงไหลหลง
 เจ้าขอบกินอะไร?

โปรดพูดคุยกับลูกดังนี้

1. สัตว์เลี้ยงที่ช่วยเฝ้าบ้านคือ _____
2. เราจะปฏิบัติต่อสัตว์เลี้ยงอย่างไร _____
3. สัตว์เลี้ยงตัวนี้มีชื่ออะไร _____ จะตั้งชื่อให้ว่าอะไรดีเออ _____

ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____
 _____/_____/_____

สุนัขชอบกินกระดูก

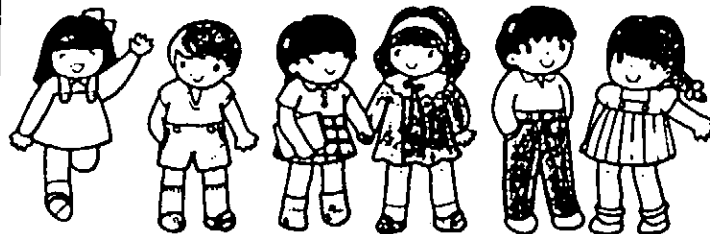

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ 4.1 ทอนความสำเร็จของลูกชิ้นอยู่กับพ่อแม่ (ต่อ 1)

ประการที่สองความสำเร็จของลูกอยู่ที่ความรู้ลึก อันได้แก่ความรู้ลึกว่าตนเองมีคุณค่า การฝึกให้ลูกช่วยเหลือตนเอง ช่วยงานเล็กน้อยจะทำให้ลูกรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่าต่อตนเองและครอบครัว การชมเชยและขอร้องเมื่อลูกช่วยงานจะทำให้ลูกรู้สึกภูมิใจในสิ่งที่เขาทำในครั้งต่อไป

การได้รับความรักและความรู้ลึกว่ามีคุณค่าจะนำไปสู่ความมั่นใจทางจิตใจ ทำให้เกิดความสุขและความรับผิดชอบในการทำงานทั้งในวันนี้และวันหน้า สิ่งนี้จะนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิตในที่สุด

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

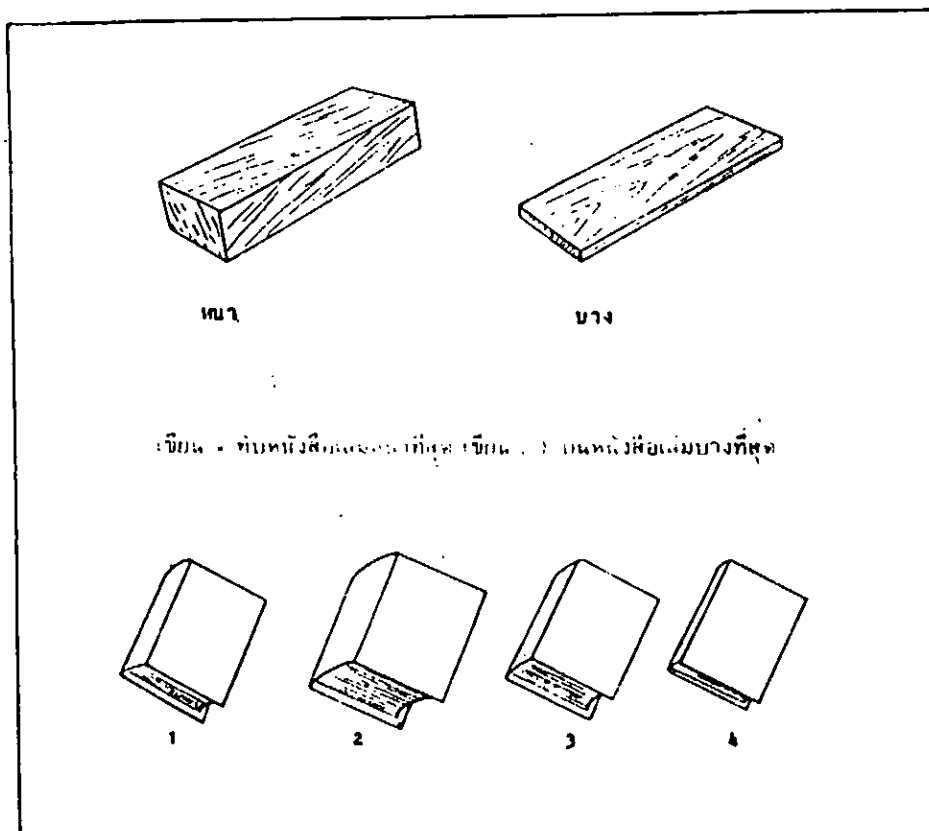
สัปดาห์นี้ได้เรียนรู้เรื่อง "อยู่ดีมีสุข" เพื่อให้เด็กรู้จักป้องกันตนเองให้ปลอดภัยจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ เช่น ไข้หวัด ภูมิแพ้จนรู้จักรักษาความสะอาดของร่างกาย

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษารับนี้ฝึกเรียนรู้ความหมายคำว่า เหนา-บาง

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพตัวอย่างเหนา-บาง
2. ให้ลูกถากขานภาพที่เหนาที่สุด ให้วงกลมภาพที่บางที่สุด

ใบปรกษณคดกับลูกทั้งนี้

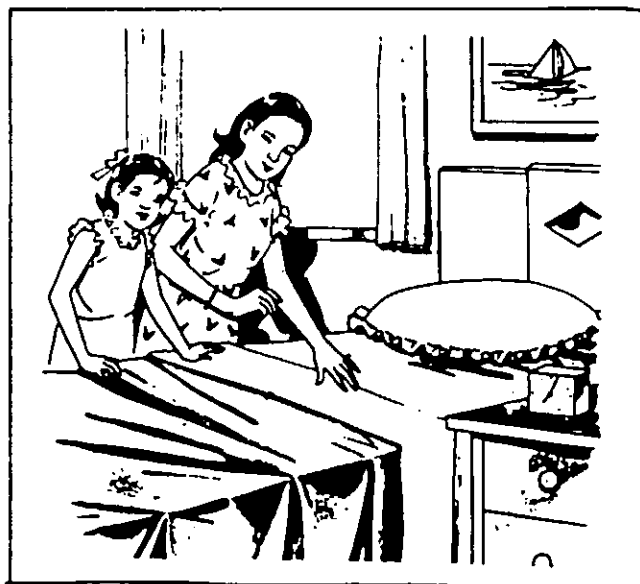
1. ภาพที่เหนาที่สุดคือภาพที่ ____ ภาพที่บางที่สุดคือภาพที่ ____

ค.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/____
____/____/____

"จดหมายข่าวจากครู แก้วปัทมครอง ผู้ถูกรัก"

ชุดที่ 42 ตอนเวลาที่มีค่าสำหรับลูก

การให้เวลาที่มีคุณภาพต่อลูกวันละเล็กน้อยจะช่วยให้ลูกเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ บางวันที่ห้ามอยู่บ้านทั้งวัน ท่านอาจต้องการพักผ่อน เมื่อลูกต้องการพูดคุยจะอดห้ามและบอกให้ไปเล่นห่าง ๆ การเล่นโดยลำพังไม่มีกิจกรรมชักชวนให้เกิดความคิดเป็นการเล่นที่ไม่มีประโยชน์มากนัก ท่านเคยทำให้ลูกเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ท่านทำอยู่หรือไม่ เช่น แม่ทำขนมขายให้ลูกช่วยเช็ดใบทอง พ่ออ่านหนังสือพิมพ์อยู่เกี่ยวกับข่าวให้ลูกฟัง ท่านใช้เวลาส่วนใดในชีวิตประจำวันให้เกิดคุณค่ากับลูกบ้างหรือยังละ

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

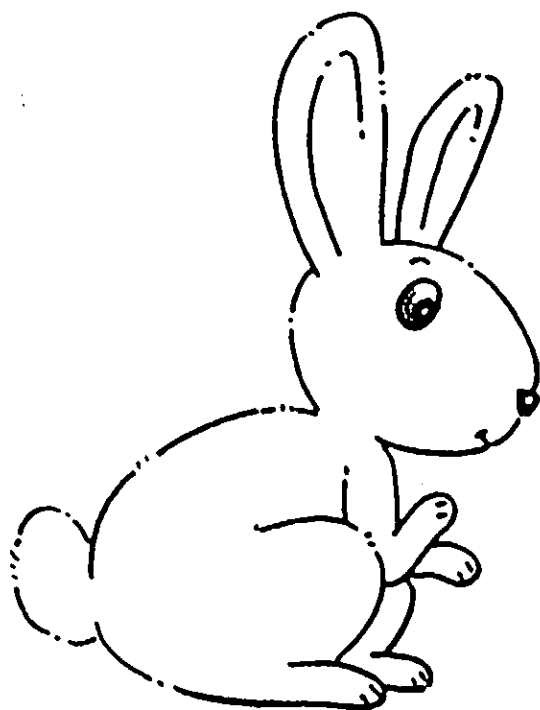
เด็กได้เรียนรู้การป้องกันโรคตาแดง และการรักษาสุขภาพ ให้สมบูรณ์ ด้วยการรับประทานอาหารให้ครบทุกอย่าง เพื่อร่างกายจะได้มีภูมิต้านทาน และไม่อยู่ใกล้ที่เป็นโรคตาแดงละ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นคำคล้องจอง

วิธีฝึก

1. อ่านคำคล้องจองในใจ 1 จบ
2. อ่านคำคล้องจองแล้วให้ลูกทอบคำตาม
3. เปิดคู่มือเลข อ้อ่าก็มชมลูกนะคะ
4. ห่องคำคล้องจองและเกาะจึงหาประกอบอีกหลายครั้งตามต้องการ
5. ให้ลูกระบายสีตัวนกคะ

กระต่ายสีขาว
 หูยาวตาแดง
 ขาหลังแข็งแรง
 กระโดดโลดโกล
 ขาหน้าเล็กสั้น
 ทุกวันแจ่มใส
 เจ้าชอบกินอะไร?

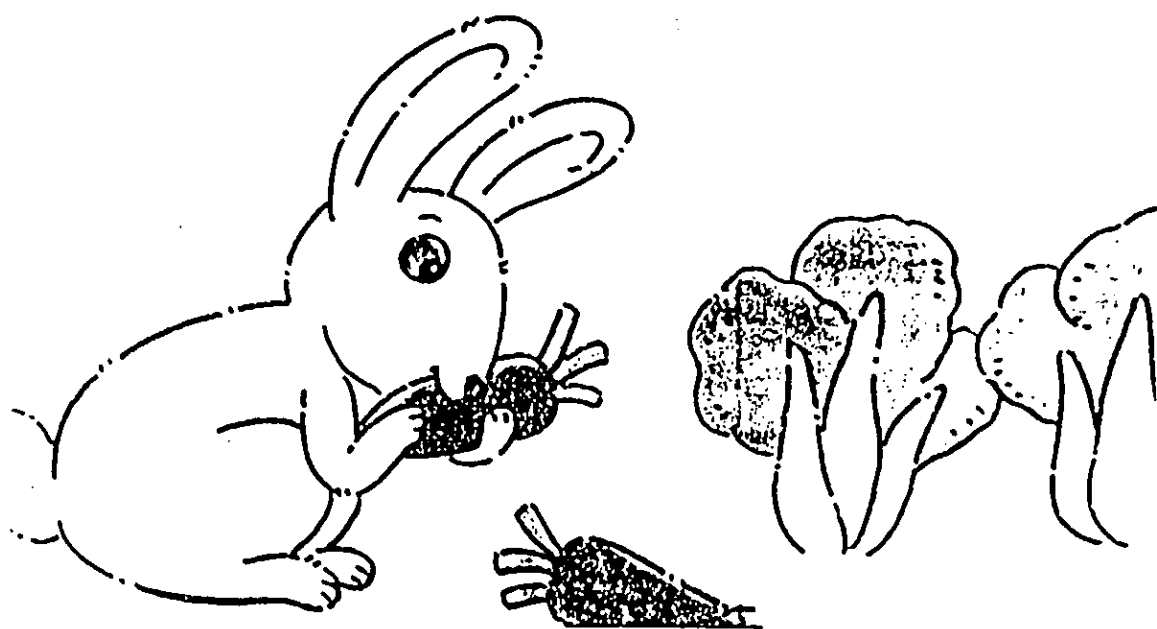
ไปรทคดกับลูกดังนี้

1. อาวของกระต่ายตัวนี้คือ _____
2. กระต่ายตัวนี้กินผักทุกวันจึงแข็งแรง ลูกจะหาอย่างไรจึงแข็งแรง _____

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/____

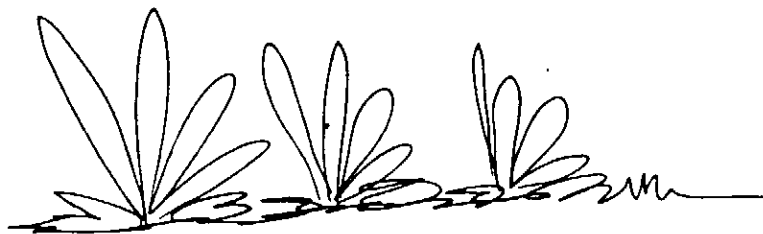
กระต่ายชอบกินหัวผักกาด

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้รัก"

ชุดที่ 43 ตอนการแสดงความรักต่อลูก

พ่อแม่ทุกคนรักลูกแต่ยังมีลูกหลายคนรู้สึกว่ายังไม่ได้รับความรักถึง
ที่ต้องการ สาเหตุหนึ่งมาจากการสื่อความต้องการที่ไม่ตรงกัน ทำให้เกิด
ความเข้าใจไม่ตรงกัน เช่น พ่อแม่มักพูดว่าที่เรารู้จักวันนี้เพื่อลูกนะ เงินเออ
สิ่งอำนวยความสะดวกเออ เสื้อผ้าที่สวยงามเออ พ่อแม่เข้ามาเพื่อความสุข
ของลูกทั้งนั้นโดยลืมถามไปว่าความต้องการของลูกนั้นคืออะไร ความจริง
แล้วสิ่งที่พ่อแม่เข้ามาให้เป็นความต้องการอันคับข้อง ความต้องการอันคับ
แค้นที่ลูกต้องการได้แก่ความรัก ความมั่นคงทางจิตใจเพื่อเป็นกำลังใจ
ให้ลูกเรียนรู้ชีวิตต่อไปทั้งวันนี้และในวันหน้า เมื่อใดที่ลูกพบอุปสรรค
ไม่สามารถคิด กังวลใจได้ด้วยตนเอง ลูกต้องการแนวทาง ต้องการคนที่
เข้าใจ ไม่ใช่ต้องการสิ่งของ ดังนั้นสิ่งที่ดีถือว่าเป็นความรักที่มอบให้ลูก
ควรเป็นสิ่งที่ตรงกับความต้องการของลูกทั้งทางร่างกายและจิตใจ

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

ครูเล่านิทานเรื่อง หนูนิดออกไปเที่ยว เพราะหนูนิดอยากเล่น นิทาน
เรื่องนี้สอนให้เด็กเรียนรู้ว่าหนูนิดต้องดูแลตัวเองอย่างรอบคอบเกี่ยวกับการกิน
อาหารที่สะอาด ไม่มีสี ไม่กินน้ำอัดลม จะช่วยฝึกเด็กให้มีสุขภาพที่ดีได้

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกความสามารถทางสายตาและกล้ามเนื้อมือ

วิธีฝึก

1. สนทนากับลูกตามข้อความที่กำหนดให้ให้ภาพ
2. ให้ลูกระบายสีตามใจชอบ

ไปรคคุยกับลูกดังนี้

เราต้องรักษาความสะอาดของบ้านเรือน หนู แมลงวัน และดูจะไม่มี ถ้างมือ
ก่อนรับประทานอาหาร นอนหลับพักผ่อนให้เพียงพอ

1. เราต้องทำอะไรจึงจะไม่มีโรคติดต่อต่าง ๆ _____

“จดหมายข่าวจากครู แก้มผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก”

ตอนที่ ๕๕ ตอนการแสดงความรักต่อกัน (ต่อ ๑)

เมื่อพาออกไปเล่นในสวนที่โรงเรียนแล้ว ครูอธิบายให้ทุกคน ให้เข้าใจ
ถึงความจำเป็นที่แท้จริง หากให้รู้ถึงคุณค่าของความรักใคร่กันโดยไม่จำเป็น
เพราะจะทำให้ลูกรู้สึกว่าคุณไม่สำคัญ การรักใคร่ที่ให้เป็นการแสดง
ให้ลูกเห็นว่ามีความสำคัญและทำให้เขามั่นใจว่าพ่อแม่รักจริง

นอกจากนี้แล้วการสัมผัส การกอดประคองเมื่อหุ่กอดกับลูก การบอ
ประโลมเมื่อลูกร้องไห้เสียใจในสิ่งที่รู้ว่ารักลูกได้มากกว่าคำพูดหลายประโยค
มีอยู่และน่าวางใจมาตามับลูกเพื่อให้ออกตัวรัก

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

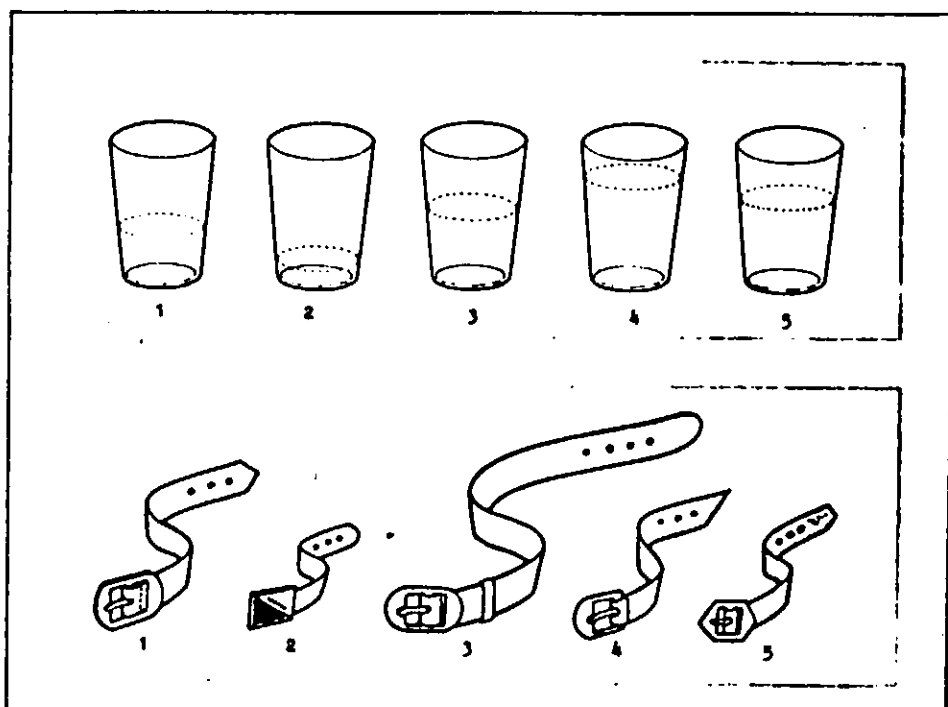
วันนี้เด็กเรียนรู้เรื่องการรักษาความสะอาดของร่างกายเพื่อป้องกัน
ไม่ให้เป็นเหา เชื้อรา ผื่นคันต่าง ๆ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกเรียนรู้ความหมายคำว่า มาก-น้อย สั้น-ยาว

วิธีฝึก

1. ให้ลูกนับภาพทั้งหมด แล้วกากบาทับแก้วที่มีน้ำมากที่สุด วงกลมรอบแก้วที่มีน้ำน้อยที่สุด
2. นับภาพเข็มขัดทั้งหมด แล้วกากบาทับเข็มขัดที่สั้นที่สุด วงกลมรอบเข็มขัดที่ยาวที่สุด

ไปรษณีย์ถามลูกของท่านดังนี้

1. แก้วน้ำใบที่มีน้ำมากที่สุดคือใบที่ _____ ภาพแก้วน้ำที่มีน้ำน้อยที่สุดคือใบที่ _____
2. เข็มขัดที่สั้นที่สุดคือภาพที่ _____ เข็มขัดที่ยาวที่สุดคือภาพที่ _____

เก่งมากค่ะ

ก.ช./ก.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/_____

_____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู แก้วปกรอง ผู้รักรัก”

ชุดที่ 45 ตอนการชมเชยลูก

พฤติกรรมที่พึงประสงค์จะแสดงออกจนเป็นนิสัยหากได้รับความสนใจ
ชมเชยให้เกิดความมั่นใจว่าถูกต้องแล้ว การให้เหตุผลบางประการ
ก็อาจจะช่วยให้ลูกสามารถเกิดทัศนคติในการแสดงออกที่ดีขึ้น การชี้แนะ
ให้ลูกหาคำคำสั่งที่ถูกต้องเวลานั้นทำให้ลูกขาดความมั่นใจในการตัดสินใจ
ขาดความมั่นใจในการแสดงออกนอกกะลาโอกาสในการฝึกทักษะใจ เมื่อพ่อแม่
ต้องการให้ลูกกล้าควรใช้วิธีการที่นุ่มนวล คือการให้เหตุผล การปล่อยให้
ตัดสินใจเองและชมเชยเมื่อทำได้ จะได้รับเพิ่มความมั่นใจและความกล้า
ในการตัดสินใจได้อย่างดี

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

เด็กเรียนรู้เรื่องทางเดินและการป้องกันตนเองไม่ให้เป็นทางเดิน
ตลอดจนทบทวนคำร้องขอของการรักษาความสะอาด เพื่อฝึกให้เด็กมี
สุขภาพ และสุขนิสัยที่ดี

กิจกรรมทางภาษาสำหรับนักเรียนฝึกเรื่องฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกการสังเกต ฝึกนับเลข แล้วเพิ่มคำชมลูกมาให้
เป็นคำคล้องจองเพื่อให้ลูกทราบว่าเด็กนั้นมีคุณสมบัติอะไรบ้าง

วิธีฝึก

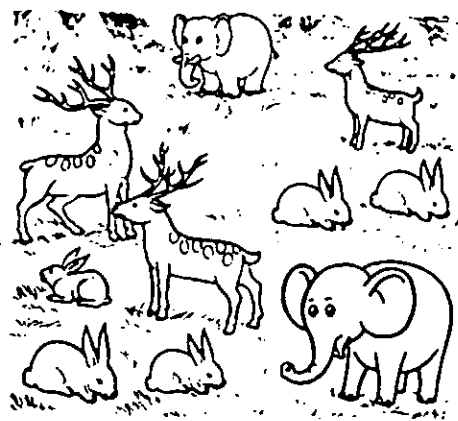
1. สอนหาจากภาพ
2. นับภาพ เติมจำนวน
3. อ่านคำคล้องจองให้ลูกฟัง
4. รบนาอสี

คำคล้องจองเด็กก็

เด็กก็มีวินัย (ช้าง) สดมีนักศึกษาคาวคทน

ชื่อสัตว์ประหลาดทุกคน (ช้าง) ชันฟ่งคนไม่เห็นแก่ตัว

สัตว์บก

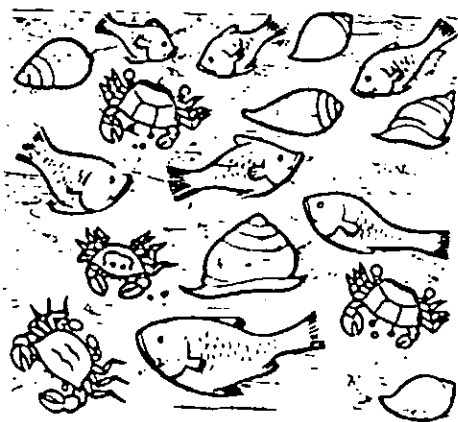
กระท่อม ตัว

กวาง ตัว

ข้าง ตัว

รวม
ทั้ง
หมด } ตัว

สัตว์น้ำ

ปลา ตัว

ปู ตัว

หอย ตัว

รวม
ย
ทั้ง
หมด } ตัว

ค.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/_____

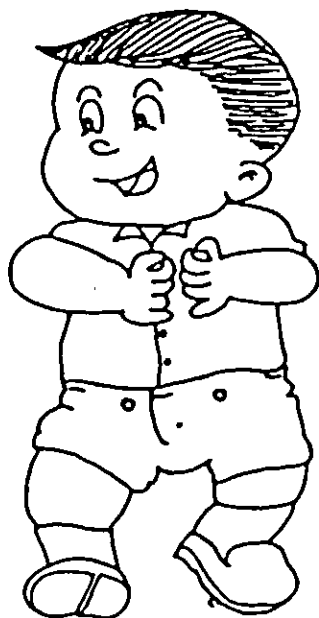
_____/_____/_____

"จะเฒ่าชราจากครู มั่นปกรอง ผู้รัก"

ชุดที่ 46 ตอนเลี้ยงลูกให้เก่ง

องค์ประกอบทางจิตวิทยาที่ช่วยให้ลูกเป็นคนเก่งได้นั้นได้แก่ การสร้างภาพเรขาคณิต
ในตนเอง การมีโอกาสในการฝึกฝนปัญหา การมีความรู้เกี่ยวกับตนเอง และการได้รับ
การยอมรับจากพ่อแม่ ดังนั้นการช่วยให้ลูกเก่งต้องเริ่มมองหาลักษณะ
ระหว่างลูกกับสิ่งแวดล้อมทางบ้านว่า เชื่อก่อนความเชื่อมั่นในตนเอง มีความรู้
เกี่ยวกับตนเอง ตลอดจนได้รับการยอมรับจากพ่อแม่เพียงใด

หากลูกได้รู้การปลูกฝังดังกล่าวจากบ้านและโรงเรียนจะทำให้เป็น
คนเก่งได้ ทางบ้านในการส่งเสริมสิ่งเหล่านี้บ้างหรือไม่

สิ่งที่เด็กเรียนรู้อาจโรงเรียนรับได้

สัปดาห์นี้เด็กเรียนเรื่องสมเด็จพระบรมราชินีนาถ โคตรขุนากาฬ
ต่าง ๆ มาเล่าให้เด็กรู้ถึงประวัติและคุณความดีที่ท่านมีต่อปวงชนชาวไทย
ทั่วประเทศ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกกล้ามเนื้อมือให้แข็งแรง เพื่อให้เด็ก
มีความพร้อมในการเขียนมากขึ้น

วิธีฝึก ให้ระบายสีภาพ

เปรียบเทียบลูกในเรื่องต่อไปนี้

1. ดอกไม้ประจำวันแม่คือดอกอะไร _____
2. ลูกจะหาความคืออะไรบ้างในวันแม่ _____

ก.ศ. / ก.ศ. _____ ชั้นอนุบาล 1 / 2

"จดหมายยาวจากครู แก้วปุกครอง ผู้ลึกลับ"

ชุดที่ 47 ตอนการสร้างภาพหุ่นในทางที่ดีของคุณ

ถึงโตกอาไว้นว่า การสร้างเด็กเก่งนั้น คงทำให้เด็กมีความรู้ที่ที่ตนเอง
จะต้องป้อนให้ออกความฉลาดมาด้วยตนเองเพื่อฝึกฝนวิชา จงใจเป็นที่ระอู
ถูกแฉ่พินาจนธำเรวักตนเอง ถูกจะภูมิใจในสิ่งที่มีมากที่เคียว และเมื่ออุปพระสม
พินาในอนาคค ถูกจะออองแฉ่พินาจนธำ ะ วิธึ เพราะได้กับการวางพื้นฐาน
ที่คิมา ถูกจะรู้อีกเรื่อว่าไม่มีสิ่งใดที่จะแฉ่พินาไม่ไค์ ถูกจะไม่พินาคคธำแฉ่พินา
พินาจะเน้นไค์จากพินาเรื่อของถูกที่ไค์กับการเรื่อจากโรงเรียน
จะไม่พินาเรื่อในไค์พินาจนธำความสามารของถูกเอง ทุกเรื่อจะถูกชอบของ
ให้เฉพาะแฉ่พินาเรื่อของถูกและทุกคนพินาไค์ธำเรวัก เพราะนี้พินาเป็นการสร้างความรู้
ที่ที่ตนเองในแฉ่พินาคค

สิ่งที่เกิดเรื่อจากโรงเรียนนี้

วันนี้ได้เกิดถูกภาพเกี่ยวกับโครงการฝึกอาชีพพิเศษและโครงการ
โคมในพระบรมราชูปถัมภ์ แล้วได้เกิดกิมณค้วดค้ว

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้ฝึกความสามารถในการเชื่อมโยงระหว่างภาพกับคำ

วิธีฝึก

1. ให้ลูกดูภาพ แล้วชี้คำไ้ภาพและอ่านในลูกฟัง
2. ให้ลูกหาคำที่เขียนเหมือนกับกับคำที่อยู่ในภาพแล้วกากบาท

ไปรคต่อกับลูกดังนี้

1. ไก่หนึ่งตัวมีกี่ขา _____
2. ไก่กินอะไรเป็นอาหาร _____
3. หาคำที่อ่านว่า ไก่ ไค้คำ _____ คำ

เก่งมากค่ะ

ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

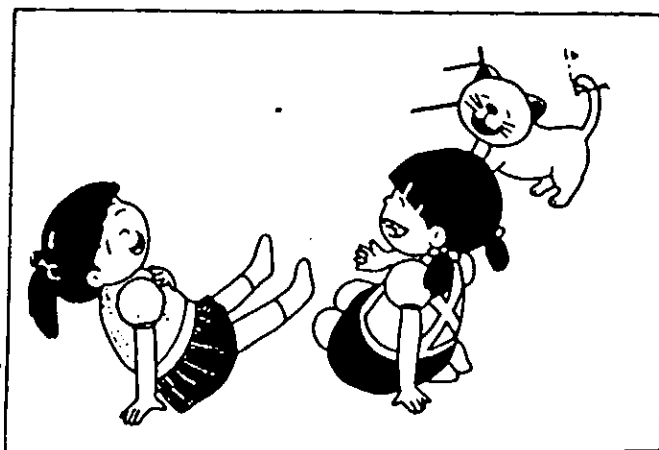
_____/_____/_____

"จดหมายข่าวจากครู แก่ผู้ปกครอง ผู้ลูกรัก"

ชุดที่ 48 ตอนการสอนข้อห้าม

หลักในการตั้งกฎเกณฑ์หรือข้อห้ามเพื่อฝึกให้ลูกมีระเบียบวินัย
มีข้อเสนอแนะดังนี้ค่ะ

1. การใช้ข้อห้ามให้บ่อยที่สุด เพียงเพื่อความปลอดภัยและเพื่อช่วยในการปรับตัวของลูกเท่านั้น
2. ข้อห้ามควรอยู่ในเหตุผลและอธิบายให้ลูกฟังได้เสมอ
3. การใช้ข้อห้ามอย่างสม่ำเสมอ
4. ถ้าทำผิดข้อห้ามมากเกินไปลูกจะจำข้อห้ามไม่ได้ ทำเอง ใช้ข้อห้ามได้ไม่สม่ำเสมอ ถ้าทำผิดเจ้มงวดเกินไปลูกจะขาดโอกาสในการเรียนรู้ และความอดทนหรืออาจเกินจะอดทน ทำให้เกิดผลเสียต่อการพัฒนาลูกในระยะยาว

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

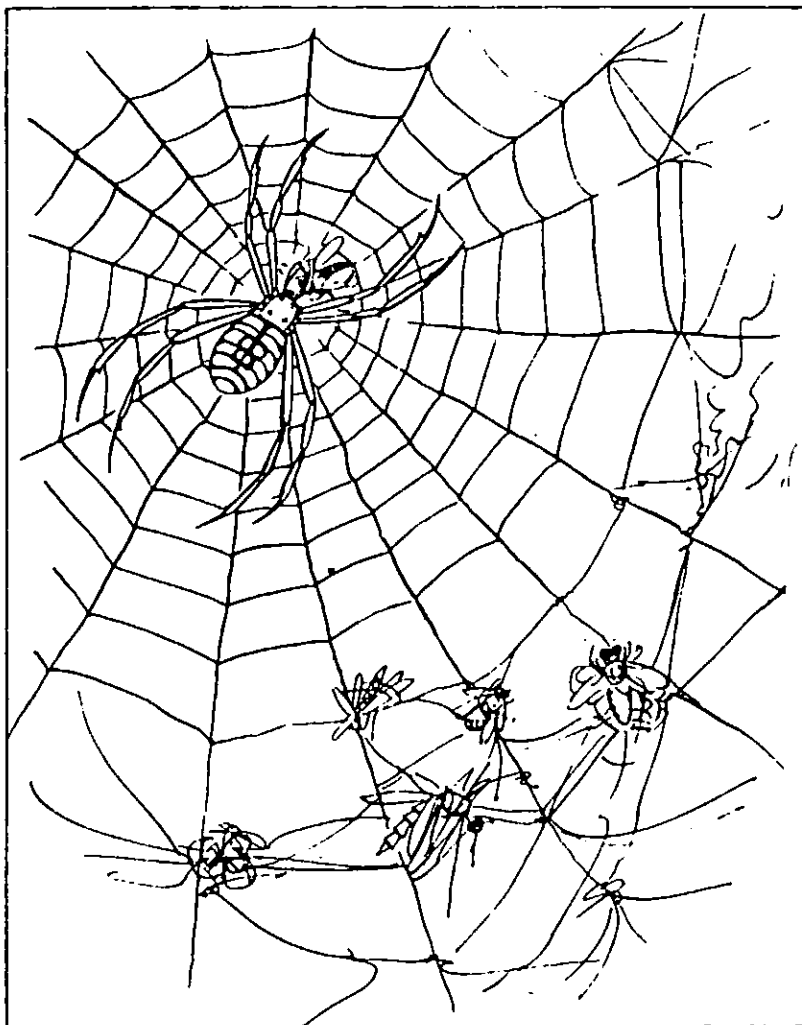
วันนี้เด็กเรียนรู้เกี่ยวกับผลงานของพระบรมราชินีไม่มีต่อประเทศ
ทั้งด้านการทหาร คำราช อาสาสมัคร เพื่อร่วมกันพัฒนาประเทศ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับผู้ปกครองฝึกลูกรัก

กิจกรรมทางภาษานี้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัว ที่โรงเรียนลูกเรียนเรื่องการรักษาความสะอาดของโรงเรียนมาแล้วจึงให้ภาพแมงมุมมาระบายสี แล้วคุยกับลูกว่า ถ้าห้องเรียนของลูกมีแมงมุมมาอยู่ลูกจะทำอย่างไร

วิธีฝึก

1. สืบค้นหาเรื่องแมงมุม (เพื่อข้อมูลของแมงมุม)
2. ระบายสี

ไปรทุกคุยกับลูกดังนี้

1. ถ้าที่ห้องเรียนลูกมีแมงมุมมาอาศัยอยู่มากมาลูกจะทำอย่างไร _____
2. วิธีป้องกันความสะอาดเพื่อไม่ให้มีแมงมุมคือ _____

ก.ช./ค.ญ. _____ ชั้นอนุบาล 1/ _____

_____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู แก่นูปครอง ผู้รักรัก”

ตอนที่ ๔๑ ตอนการแก้ไขความประพฤติของลูก

มีหลักฐานแสดงให้เห็นว่าการลงโทษลูกด้วยคำพูดบางอย่างมีผลเสียต่อสุขภาพจิตของลูกมากกว่าการลงโทษด้วยการทุบตี แต่การตีลูกบ่อย ๆ ทำให้ลูกกลายเป็นคนก้าวร้าวได้ การแก้ไขความประพฤติของลูกยังมีวิธีที่เหมาะสมซึ่งขอเสนอแนะต่อไปนี้

1. ไม่ลงโทษลูกโดยการบอกว่าไม่รักลูก
2. ไม่ลงโทษหลังจากเกิดเหตุการณ์มานานแล้ว
3. ไม่ลงโทษโดยใช้ ความรักของพ่อแม่เป็นคำขู่
4. ไม่ใช้คำพูดอาฆาตลูกเพราะเป็นการหาจุดจิตใจ
5. ไม่เปรียบเทียบระหว่างลูกแต่ละคนหรือกับลูกคนอื่น

การที่ลูกถือคิดว่าเป็นธรรมชาติของเด็ก การอธิบายเหตุผลให้ลูกฟังช้า ๆ และชักชวนอาจช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่ดีลงได้ เพราะการที่ลูกถืออาจมาจากการไม่เข้าใจในคำอธิบายที่โหดเหี้ยม หรือเข้าใจตามภาษาพูดที่เข้าใจผิด

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

ครูกำลังให้ความสำคัญของแม่ที่คอยดูแล เลี้ยงลูกอย่างดี เหมือนพระราชินีคอยดูแลทุกข์สุขของประชาชนชาวไททุกชนเหมือนลูก จึงมีการกำหนดในวันที่ 12 สิงหาคม ของทุกปีเป็นวันแม่แห่งชาติ

กิจกรรมทางภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย

กิจกรรมทางภาษานี้เป็นการฝึกให้เรียนรู้ความหมายของคำว่า ช้า-ช้า และหนา-หนักร

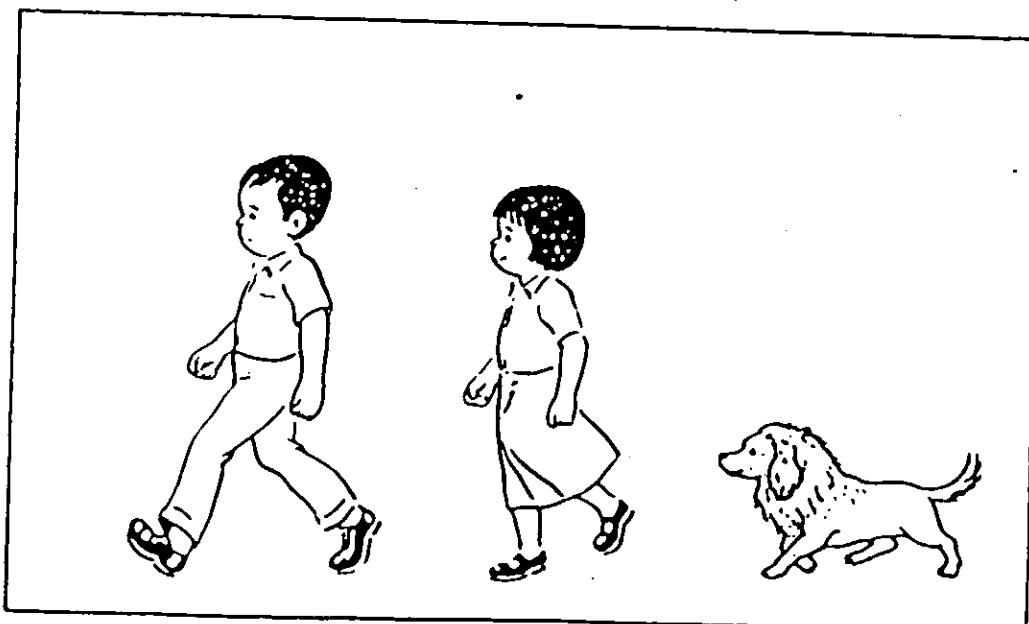
วิธีฝึก

1. สอนท่าทางดังนี้
2. อ่านคำตามข้างล่างให้ออกเสียง

ภาพที่ 1 คำนวณของไก่บ้านมีปีกที่ตัว และบ้านมีปีกที่ตัว (ให้รู้กันเอง)

ภาพที่ 2 เด็กผู้ชายเดินหนา เด็กผู้หญิงเดินช้าๆ สุนัขเดินช้าๆ

ใบสรุปผลกับลูกดังนี้

1. ช้าของมือของเด็กชายมีปีกจำนวน _____ ตัว ช้าของมือมีปีกจำนวน _____ ตัว

2. เด็กผู้ชายเดิน _____ เด็กผู้หญิงเดิน _____

ก.ช./ก.ญ. _____ ขึ้นอนุบาล 1/_____

_____/_____/_____

“จดหมายข่าวจากครู นักผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก”

ชุดที่ 50 ตอนกำลังใจในการก้าวต่อไป

ตลอดเวลาที่ผ่านมาขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือด้วยดี
เราได้ส่งข่าวถึงท่านหลายเรื่องด้วยกันนะคะ ทั้งบทความสำหรับเด็ก
วิธีส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาแก่ลูก การสร้างความสำเร็จให้กับลูก
สารเด็กต้องถูกให้เป็นคนเก่ง ทักษะที่จำเป็นในการปฎิบัติงานเด็ก

“จดหมายข่าวจากครู นักผู้ปกครอง ผู้ถูกรัก” ได้รับแนวคิดมาจากโครงการต่าง ๆ
เช่น โครงการแม่สอนลูก โครงการสอนลูกในอากาศ ฯลฯ โครงการเหล่านี้ยังจาก
ทำการทดลองแล้วประเมินผลออกมา ปรากฏว่าเด็กที่พ่อแม่ให้ความร่วมมือโครงการ
นี้ได้ดีก็เกิดในท่านต่าง ๆ ดังนั้นเห็นสมควรนำวิธีการดังกล่าวมาเป็นแนวทาง
ในการร่วมมือกันระหว่างบ้านและโรงเรียน เพื่อความดีที่เกื้อหนุนกัน และเพื่อ
การพัฒนาเด็กร่วมกัน

หวังว่าท่านคงเกิดความสนใจไว้ว่า การร่วมกันพัฒนาเด็กอย่างนี้เกื้อหนุน
กับบุตรของท่านได้อย่างไรแน่นอน

สิ่งที่เด็กเรียนรู้จากโรงเรียนวันนี้

ครูให้เด็กทำบัตรอวทรวันแม่ เพื่อระลึกถึงพระคุณแม่ และสมเด็จพระ
พระบรมราชินีอันเป็นที่รักยิ่งของปวงชนชาวไทยด้วย

เรียนผู้ปกครองทุกท่าน

ตลอดเวลาที่ผ่านมามีได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดี ขอขอบพระคุณทุกท่านอย่างสูง หลังจากจดหมายข่าวฉบับนี้แล้ว จะขอเวลาปรับปรุงข้อบกพร่องตามที่ท่านเสนอแนะมา เพื่อให้การพิจารณาเด็กเป็นไปตามเป้าหมายของรัฐและเป้าหมายของบ้านให้มากที่สุด

ตามที่ท่านมีลูกมาโดยตลอดประสบกับปัญหาอย่างไร มีข้อเสนอแนะอย่างไร ได้เก็บรวบรวมข้อมูลไว้โดยตลอด และครั้งนี้จะขอเชิญผู้ปกครองเพิ่มเติมในรายละเอียดอีกเล็กน้อยดังนี้

โปรดขีดข้อความที่ไม่ต้องการทิ้งและเติมข้อความที่ต้องการอธิบายในช่องว่างที่กำหนด

1. ท่าน (ต้องการ ไม่ต้องการ) ให้มีจดหมายข่าวต่อไปอีก เพราะ _____

 2. ท่านคิดว่าจดหมายข่าวในสำนักงานภาษา (ตาบ่ง)เกินไป _____

 3. กิจกรรมที่ท่านมีลูกแล้วประสบกับปัญหา คือ _____

 4. ท่านต้องการจดหมายข่าวในลักษณะใดอีก _____

 5. เวลาในการส่งจดหมาย (มาก น้อย พอ) ท่านต้องการเวลาเพียงใด _____

- ข้อเสนอแนะอื่น ๆ _____

ขอขอบพระคุณอย่างสูง
 ด้วยความปรารถนาดีจากคณะครู

ประวัติของผู้นี้

ชื่อนางกานต์ ชื่อสกุล รัตนพันธุ์

เกิดวันที่ 14 เดือนเมษายน พุทธศักราช 2502

สถานที่เกิด อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 91 หมู่ที่ 4 ถนนเจ้าฟ้า ตำบลวิชัย อำเภอเมือง
จังหวัดยโสธร 83000

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 3

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนอนุบาลยโสธร
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดยโสธร 83000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519 ม.ศ. 3 จากโรงเรียนยโสธรพิทยาคม

อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

พ.ศ. 2521 ป.ก.ศ. จากวิทยาลัยครูยโสธร

พ.ศ. 2527 ค.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทคหกรรมศาสตร์)
จากวิทยาลัยครูยโสธร

พ.ศ. 2532 ศษ.ม. (วิชาเอกการศึกษาปฐมวัย)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร